Machine Translated by Google

Magic Mushroom Explorer

Psilocybin and the Awakening Earth

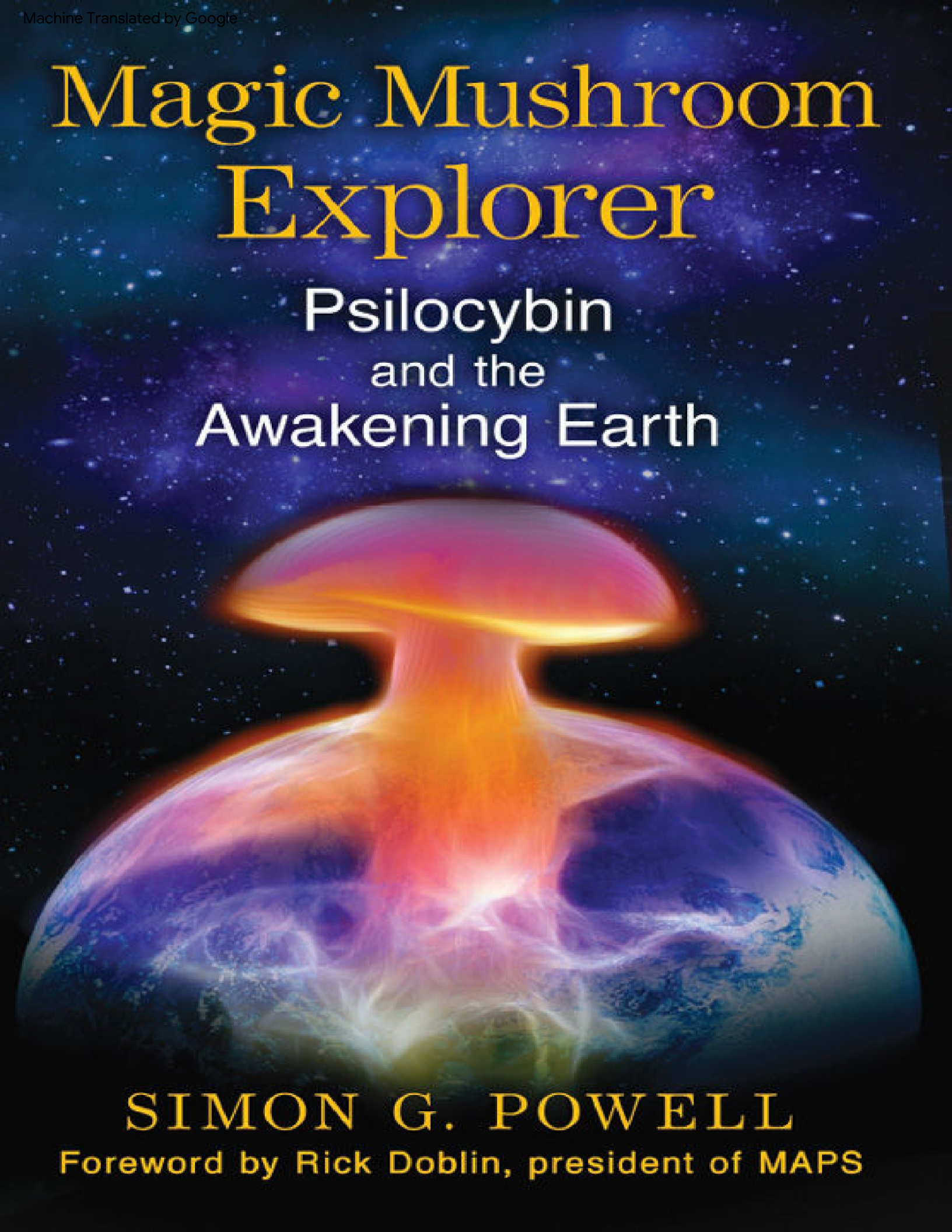

SIMON G. POWELL

Foreword by Rick Doblin, president of MAPS

Machine Translated by Google

Magic Mushroom Explorer

Psilocybin and the Awakening Earth

SIMON G. POWELL

Park Street Press
Rochester, Vermont • Toronto, Canada

Machine Translated by Google

Sihirli Mantar Gezgini

"Psilosibin son zamanlarda çok fazla ilgi görüyor, çünkü terapötik potansiyeli onlarca yıl basitçe ihmal edilmekle kalmayıp aktif baskılama ve yasaklamadan sonra yeniden keşfediliyor. Psikedelik araştırmaların bu çiçek açan yükselişini izleyenler, bu basit, toksik olmayan molekülün bağımlılıkları, depresyonu, travmatik anıları tedavi etme ve hatta ölümcül hastaların varoluşsal kaygısını ve yalnızlığını hafifleterek ölümün acısını köreltme potansiyeline sahip olabileceğinin zaten farkında olacaklar. hastalar bu son eşiği geçmek üzere. Psilosibinle ilgili ciddi klinik araştırmalar ve sinirbilimsel değerlendirmelere ilişkin ciddi bilimsel literatürde nadiren kabul edilen şey, ortaya çıkan bu terapötik uygulamaların, ne kadar önemli ve umut verici olursa olsun, uygun şekilde hazırlanmış bir insansı sinir arasındaki kesişimden öğrenebileceklerimizin yüzeyini zar zor çizdiğidir. sistem ve bizim türümüzden çok daha yaşlı ve çok daha bilge olan bu eski mantar öğretmeni.

Simon G. Powell'ın Magic Mushroom Explorer'da açıkça ifade ettiği ve ikna edici bir şekilde savunduğu şey, psilosibin'in yalnızca vizyoner boyutlara portallar açmakla kalmayıp, aynı zamanda gerçekliğin keşfi için bir araç, bilimsel araştırma için teleskop veya teleskobik kadar önemli bir araç olduğudur. mikroskop. Bu enstrümanlar kozmik enginlik veya mikroskobik boyutlar alemlerinde duyusal pencereler açarken, psilosibin başka bir tür 'mercek', tüm doğaya nüfuz eden içsel zeka ile etkileşim kurmamızı ve onunla diyalog kurmamızı sağlayan bir mercek.

Simon'ın kitabı, tüm bu son derece yüklü fikirleri, deneyimli psilosibin kaşifleri ile rezonansa girecek ve (henüz) doğanın olasılığını deneyimlememiş olanların gözlerini açabilecek büyüleyici, kolay anlaşılır, mizahi ve tamamen ilgi çekici bir şekilde tartışıyor. akıl almaz zeka, gizem ve karmaşıklık alemleriyle zengin bir şekilde kutsanmış tır. Simon, üçüncü kitabı olan bu kitapla onu parkın dışına (ya da belki de parkın içine, çünkü parklar küçük mantar arkadaşlarının sık sık evi gibi görünüyor) devirdi."

DENNIS MCKENNA, PH.D., ETHNOPHARMAKOLIST, HEFFTER ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ'NÜN KURUCUSU VE BROTHERHOOD OF THE SCRAMING ABYSS'İN YAZARI

Machine Translated by Google

“İ ş te yazarın ruhsal arayış ının, derin keş iflerinin ve bunların psychedelic maddelerle yenilenen araş tırmalara etkilerinin düş ündürücü aç ıklaması, bizi doğanın ve yaş amın kutsallığına yeniden uyandırıyor. Meraklı ve cesur bir genç adamın olgun bir modern peygambere ve sosyal eleş tirmene dönüş mesi, yolculuğunun tuzakları ve dorukları iç inde ve boyunca gerç ekleş ir.

Büyüleyici bir okuma!”

WILLIAM A. RICHARDS, PH.D., JOHNS HOPKINS TIP OKULU

"Güvenilir bir psikonot olan Simon G. Powell, aş ırı nüfuslu türlerimiz aklı baş ında uyuş turucu politikalarına geç meye ve yerli bilgeliğe, doğayla bütünleş meye ve nihayetinde gezegensel olgunluğa ve ekolojik istikrara saygı duymaya ç alış ırken memnuniyetle karş ılanması gereken bir kitap yazdı."

DORION SAGAN, AMERİ KAN Bİ Lİ M YAZARI, DENEYCİ VE KURAMCI

“Yazar, psilosibin keş iflerini ve doğal zekaya iliş kin iç görülerini anlatırken bilgi veriyor, derin düş üncelere dalıp eğleniyor ve eğlendiriyor. Neş eli, sade bir İ ngilizceyle yazıyor, ilgi ç ekici hikayeler anlatıyor ve hayatın tümü karş ısında heyecanlanıyor. Kesinlikle kutunun dış ında.”

JEREMY NARBY, COSMIC SEPENT'İ N YAZARI

“Simon G. Powell'ın en derin kavrayış ı, doğanın zeki olduğudur, zekayı insan aklıyla sınırlı olarak düş ündüğümüz ş ekilde değil, zeka tüm doğanın iç sel bir özelliğidir. Mantarın sağladığı "algısal mercek" altında hayata yeniden bakan yeni bir "psilosibinetik" bilimi iç in ç ağrıda bulunuyor. İ lginç ve kış kırtıcı bir okuma!”

DAVID E. NICHOLS, PH. D., HEFFTER ARAŞ TIRMA ENSTİ TÜSÜ BAŞ KANI VE KURUCUSU

Machine Translated by Google

İçindekiler

Başsayfa

epigraf

MAPS Başkanı Rick Doblin'in Önsözü

Önsöz: Bir Madde Sorusu

Bölüm 1: Mantar Ateşi

Bölüm 2: Avalonia Psychedelics

Bölüm 3: Doğal Zeka

4. Bölüm: Powell Raporu

PSILOCYBE MANTARLARININ KISA TARİHÇESİ

TANIMLAR

ETKİLERİ

İNGİLTERE'DE KULLANIM YAYGINLIĞI

MADDE 21'İN UYGULAMALARI

PSİLOSİBİN TEDAVİSİ

MANTARIN GELECEĞİ

SON SÖZ

İNGİLTERE'DE PSİLOSİBİN ARAŞTIRMASI

ABD'DE PSİLOSİBİN ARAŞTIRMASI

PSİLOSİBİN RİSK/YARAR ANALİZİ

İLAÇLAR FATURASI MADDE 21 İLE İLGİLİ YORUMLAR

Bölüm 5: Kutsal Kalıp

6. Bölüm: İdris Nemeton

Machine Translated by Google

Dipnotlar

yazar hakkında

İ ç Gelenekler Hakkında • Bear & Company

İ lgili İ lgi Alanları Kitapları

Telif Hakkı ve İ zinler

Machine Translated by Google

Önsöz

MAPS Baş kanı Rick Doblin tarafından

Simon G. Powell, yeni bir gerçekliği tasavvur eden edebi ve kültürel bir şahsiyettir. Sihirli Mantar Gezgini: Psilosibin ve Uyanan Dünya , yazarın psilosibin'i kılavuz olarak kullanarak gerçeği arayışına adamıştır. Simon'ın kişisel deneyimleri ve doğa ve psilosibinle olan derin bağı, onun felsefi araştırmasını ve politik yorumunu dengeler. Doğal zeka (bölüm 3) ve kutsal kalıp (bölüm 5) gibi yenilikçi kavramlar , hem psikedelik yolculuk hem de evrimsel bilim tarafından bilgilendirilir.

Kitap boyunca ilk elden deneyimler hatırlanır. Psilosibin, Simon'ın gerçeği arayışının merkezinde yer alır ve bu yazıda hem madde hem de insan ortaya çıkar.

Psychedelic bilimindeki her ilerleme için birçok aksilik vardır. 2005 yılında İngiliz olan Simon, taze psilosibin mantarlarını yasal tutmak veya en azından Birleşik Krallık hükümetini daha fazla güvenlik kanıtı toplamaya ikna etmek amacıyla Avam Kamarası'na Powell Raporu'nu (bölüm 4) sundu (diğer ülkelerden farklı olarak, taze işlenmemiş psilosibin mantarları o zamanlar Birleşik Krallık'ta yasaldı). O yılın 18 Temmuz'unda, Birleşik Krallık İçişleri Bakanlığı mantarı A Sınıfı, yasa dışı olarak etiketledi. Simon ve ben, yasağı sona erdirmek ve psychedelics'i yasal olarak kullanılabilir hale getirmek gibi ortak bir hedefi paylaşıyoruz. Bu kitap, psychedelics'in faydalarını ve suçlarının sert gerçekliğini iletme çabalarından biridir.

1950'ler ve 1960'ların başı bir keşif dönemiydi. Psikedelik araştırmalar gelişti. Sağlık ve esenlik üzerine yenilenmiş bir odaklanma ortaya çıktı.
İnsanlar, psikedeliklerin yardımı olsun ya da olmasın, kişisel ve ruhsal keşiflere girişiler. 1960'ların ve 70'lerin ortalarında, korku uyuşturucu politikasını yönlendirmeye başladı, Uyuşturucu Savaşı'nı tırmandırdı ve psikedeliklerin terapötik, dini ve sinirbilim amaçlı araştırmalar için kullanımını tabu haline getirdi ve ayrıca tüm tıbbi olmayan kullanımı yasakladı. Kontrollü Maddeler Yasası 1970'de Amerika Birleşik Devletleri'nde kabul edildi. 1973'te ABD
Uyuşturucuyla Mücadele Dairesi (DEA) kuruldu.

Machine Translated by Google

Narkotik ve Tehlikeli Uyuş turucular Bürosu ve diğer federal ofisler.
Esrar, LSD ve psilosibin kriminalize edildi.

Yıllarca süren yanlış bilgilendirme ve gerici siyasetin yol açtığı travmadan adım adım kurtuluyoruz. MAPS'yi (Psikedelik Çalış malar için Multidisipliner Derneği) kurduğum 1986'dan beri, birçok atılım yaptık. Uyuş turucu buluş larının hiçbiri büyük bir sürpriz değildi; psychedelic terapistler ve kullanıcılar faydaları biliyordu. En ünlü atılımlar bürokratik ve politik olmuş tur. 2014 yılı MAPS'de olağanüstü bir baş arı getirdi: Yaş amı tehdit eden hastalıklardan kaygı duyan kiş ilerde LSD destekli psikoterapi üzerine çalış mamızı yayınladık; bu, kırk yılı aş kın bir süredir LSD'nin terapötik kullanımına iliş kin ilk yeni çalış madır; yirmi iki yıl sonra MAPS, Ulusal Uyuş turucu İ stismarı Enstitüsü (NIDA) ve tıbbi esrar araş tırmamızın DEA'sı tarafından vurgulanan ve bilime aykırı engellemenin üstesinden geldi ve gazilerde esrar/PTSD Aş ama 2 ilaç geliş tirme çalış mamız için onay aldı; MDMA destekli psikoterapi araş tırmamız, uluslararası bir Faz 2 MDMA/PTSD pilot çalış ması serisine geniş letildi; otizmli eriş kinlerde sosyal kaygıyı azaltmada MDMA kullanımına yönelik yeni bir çalış ma baş latıldı; yaş amı tehdit eden hastalıklar ve kulak çınlaması ile ilgili yaş am sonu kaygısı olan olgularda MDMA kullanımı için iki yeni çalış ma planlandı. Benzer ş ekilde, Heffter Araş tırma Enstitüsü kanser, alkol ve tütün bağımlılığı ile iliş kili kaygı tedavisi ve ruhsal deneyimleri katalize etmek için psilosibin çalış malarını desteklemiş tir; ve Beckley Vakfı, LSD ve psilosibin beyin tarama çalış malarını baş lattı. Artık son kırk yılda hiç olmadığı kadar çok psikedelik araş tırma yapılıyor.

Bu kitapta yazılan mesajlar ve anlayış lar, psychedelic araş tırmalarının geniş lemesini ve psychedelics'in faydalı amaç lar için ana akım kullanımını daha da kolaylaş tıracaktır.

Simon, dünyanın çevresel tehlikesi hakkında yazıyor. Tüm motivasyonu, umutsuzca ihtiyaç duyulan bir iyileş me sürecine derinden katkıda bulunmak için psilosibin ve diğer psikedeliklerin potansiyelini yeraltından çıkarmaktır. Kitabı, Batı toplumunun yasak sonrası bir dünyaya geç me ihtiyacı konusunda ikna edici bir argüman sunuyor. Magic Mushroom Explorer , Uyuş turucuya Karş ı Savaş 'ın ötesinde ne olduğuna dair bir bakış sunar ve oraya nasıl gidileceği ve orada ne yapılması gerektiği hakkında bilgiler sunar. Oku ve uyan!

Machine Translated by Google

RICK DOBLIN doktora derecesini aldı. Harvard'ın Kennedy Devlet Okulu'ndan kamu politikasında, Program I uyuş turucularının düzenlenmesinde uzmanlaş tı. Multidisipliner Psikedelik Araş tırmalar Derneği'nin (MAPS, www.maps.org) kurucusu (1986'da) ve baş kanıdır. MDMA, psilosibin ve esrar gibi Program I ilaç ların riskleri ve potansiyel terapötik faydaları hakkında FDA onaylı araş tırmalara sponsorluk yapan kar amacı gütmeyen bir araş tırma ve eğitim kuruluş udur.

Machine Translated by Google

Okuyucuya Bir Not

Lütfen yazar tarafından gerçekleştirilen tüm eylemlerin, riski kendisine ait olmak üzere ve yılların deneyiminden yararlanılarak yapıldığını unutmayın. Yazarın girişimlerinin hiçbiri, özellikle dışarıda meydana gelenler veya yasaklanmış olabilecek maddeler içerenler, başkaları tarafından körü körüne kopyalanmamalıdır.

Machine Translated by Google

PROLOG

Bir Madde Sorusu

İçinde yaşadığımız modern çağ, bir dizi büyük zaferle işaretlenmiştir. Örneğin çiçek hastalığı ve çocuk felci gibi hastalıkların kademeli olarak ortadan kaldırılması. Ya da dünyanın yerçekiminin sıkı tutuşunu bırakabilen ve cesurca uzaya çıkabilen roketlerin geliştirilmesi. Ya da göz açıp kapayıncaya kadar dünya çapında iletişim kurma teknolojik yeteneği. Ancak, modern çağın daha çok uğursuz olan ve yaygın olarak kabul edilmeyen başka bir zaferi daha var - yani, görüntünün öz üzerindeki zaferi.
Görsellerin işlenmesi kolaydır. Onlar tarafından kolayca kandırılmamız, kendimizin kolayca manipüle edilmesi anlamına gelir. Siyasi propaganda, tüketici piyasası gibi büyük ölçüde imaj manipülasyonuna dayanır. Amaç, dikkatimizi ve değerlerimizi kontrol etmek, bizi belirli bir şekilde düşündürmek ve görüntü manipülatörlerinin isteklerine uymaktır. Örneğin siyasi partiler, kamuoyuna, altında kalıcı veya önemli hiçbir şey olmayabilecek, bakımlı görüntüler sunar. Sloganları, amblemleri, gülen yüzleri ve sesli sözleri çekici olabilir, ancak çoğu zaman gerçek özden yoksundur ve hiçbir şeyi garanti etmezler. Benzer şekilde, ticaret dünyası, altında gerçekten önemli olan herhangi bir şeyin eksikliğini kamufle edebilecek mühendislik marka imajlarını içerir. Bir markanın ya da yeni bir siyasi partinin yaratılması, illüzyonistlerin geleneksel olarak uyguladığı türden bir hayal ürünü sahtekarlık oyunudur. Ancak bir tiyatro sahnesinde hiç yoktan var olan bir şeyi çağrıştırıp yerel seyirciyi şaşkına çevirmek yerine, politik manevralar ve marka geliştirme kültürel sahnede gerçekleşir ve milyonlarca insanın ortak dikkatini ve finansal desteğini toplar. Şu ya da bu şekilde, özden yoksun görüntüler artık insanların yaşamlarına hükmediyor.

Modern kültürde eksik olan şey, tüketimcilik ve politikanın ötesinde, sadece kelimelerden ve sloganlardan daha tatmin edici, geçici heveslerden ve modalardan daha ödüllendirici bir şeydir. Haklı olarak özlediğimiz şey, bir tür gerçek öz, bize ulaştıran, bize gerçek, kalıcı anlam verebilecek ve bizi gerçekten güçlendirebilecek bir özdür. Bizi gerçekten güçlendirmek, gerçekten canlı, gerçekten ilham almış hissetmemizi sağlamak olacaktır.

Machine Translated by Google

ve neş e, umut ve hatta koş ulsuz sevgi dolu. Baş ka bir deyiş le, gerç ek bir töz bize manevi bir destek sağlayacaktır - onun yadsınamaz hissi ile bileceğimiz bir ş ey. Maneviyattan kastım boş ya da "New Agey" değil - siyasi partilerin ve kurumsal reklam endüstrisinin sığ vaatlerinin ötesinde daha büyük bir anlam kalıbıyla pozitif yüklü, duygusal bir bağlantıdan bahsediyorum . Manevi devamlılık, iç inde yaş adığımız ve bizi ayakta tutan ve amansız bir ş ekilde yabancılaş tığımız daha büyük biyosferik (ve kozmik) bütüne bağlı duyguları ifade eder.

Dinle karış tırılmaması gereken, bu maneviyat kavramı, popüler bilim yazarı Carl Sagan'ın maneviyatı ele almasıyla jelleş ir. Einstein'ın panteist görüş lerini yansıtan duygularla, Sagan, The Demon-Haunted World: Science as a Candle in the Dark (1995) adlı kitabında maneviyatı ş öyle tanımlar :

> Iş ık yılı enginliğinde ve ç ağların geç iş inde yerimizi fark ettiğimizde, yaş amın karmaş ıklığını, güzelliğini ve inceliklerini kavradığımızda, o yükselen duygu, bu sevinç ve alç akgönüllülük duygusu bir araya geldiğinde kesinlikle ruhsaldır.

Metafizik duruş unuz ne olursa olsun, birç oğumuzun varoluş sal bir rahatsızlıktan muzdarip olduğu ve bu tür aş kın duyguların tadını ç ıkarmaktan ç ok uzak olduğu aç ıktır. Yeni ticari markalar parlak ve renkli görünebilir, yeni siyasi sloganlar coş kulu tezahüratlar uyandırabilir, ancak bu tür ş eylere yürekten katılarak aynı ç evrelerde dolaş ıyoruz. Sahne adlarını ve ş ekillerini değiş tirebilir, ancak oynamamız istenen oyun aynı kalır. Gerç ek anlam gelecek değil ve ödüller yanıltıcı.

Her ş eyi özetlediğinizde, modern Batı kültürünün kalbine indiğinizde, daha fazla mülk, daha fazla dolar ve daha yüksek bir sosyal statü elde etmek, varoluş un baş lıca amaç ları olarak lanse edilir, kesinlikle yapabileceğimiz herhangi bir manevi ilginin üzerinde ve üstünde. Sahip olmak. Mümkün olduğu kadar ç ok para biriktirmek ve etrafımızı yer bulabildiğimiz kadar ç ok ş eyle sarmak, tüketim kültürümüzün aç ık gündemleridir. Ancak devasa evler, tasarım giysiler, gösteriş li arabalar ve lüks restoranlar, insan ruhunun özlemini duyduğu ş eyi sağlamaz. Kesinlikle yenilik ve bir tür anlık iyi hissetme faktörü sağlayabilirler, ancak genellikle kalıcı anlamlardan yoksundurlar ve baş arısız olurl

Machine Translated by Google

manevi beslenme sağlar. Aslında, gerçekten düşünürseniz, maddi şeyler elde etme yarışı, gerçek bir maddeye sahip olmayan maddeleri kovalamanın başka bir durumudur.

Çoğumuz içimizde o kadar acıkmışızdır ki, bizi bir maddeye sahip olduğuna ikna eden hemen hemen her şeye kilitleniriz. Görkemli bir iş unvanından, bir banka hesabının büyüklüğünden, bir hedef kitlenin genişliğinden, çevrimiçi bir kariyer profiline atılan isimlerin sayısından, sahip olduğumuz sosyal medya arkadaşlarımızın hacminden, sahip olduğumuz mektupların miktarından anlam alıyoruz. isim, kol saatinde işlenmiş logo veya garaj yolumuza park etmiş yepyeni bir arabanın görüntüsü. Bazı sosyal durumlar elde edersek veya kendimizi prestijli eşyalarla kuşatırsak veya bir sosyal statü elde edersek, mutlu ve tatmin olacağımız inancıyla serapların ve putların peşinden koşarız. Ama oraya vardığımızda ya da istediğimiz şeyleri elde ettiğimizde, kısa sürede maddi işlerin bu yeni durumuna alışırız ve bu şeylerin aslında tatmin edici olmadığını görürüz. Bu yüzden daha fazla şey için çabalıyoruz; daha da büyük sosyal yükseklikleri hedefliyoruz. "Görüntüyü kovalama" oyunu devreye giriyor. Sanki yerinde tuttuğumuz dünya, yansıtılan görüntülerden ve boş vaatlerden daha önemli olmadığı için gerçekten tutulamayan, kucaklanamayan veya el üstünde tutulamayan şeylerden oluşuyor.

İmajın öze üstün geldiği ve bize hiçbir zaman gerçekten anlam vermeyen sonsuz bir nesne arzı satın alan itaatkar tüketiciler olduğumuz ve hiçbir şekilde oy vermediğimiz şeyleri her zaman yapmayan siyasi partilere oy verdiğimiz bir çağda, sonunda, atasözü bok hayranı vuracak. Gittikçe daha fazla insan nasıl olup da tüm bu yalanlara inandıklarını ve bu kadar çok asılsız görüntülere taptıklarını merak edecek. Neden bir politikacının gerçekten her şeyi değiştirebileceğini düşündük? Neden refahımızı ve özerkliğimizi onların ellerine teslim ettik? Neden tüketici materyalizmini satın aldık? Neden kâr için çevreyi yağmalamaya devam ediyoruz?

Uluslar neden sürekli olarak birbirlerini sömürüyor? Bu banal, bölücü ve ekolojik olarak zararlı kültürel oyunları neden bu kadar uzun süre oynadık? Burada uygarlık ya da teknolojiye girmediğime dikkat edin - en azından bu terimlerin saf anlamında değil. Teknolojik toplumu terk etmemizi ve mağaralara geri dönmemizi önermiyorum. Ne münasebet. Demek istediğim, basitçe, maddi servete tapıyoruz ve tehlikede olan statüko düşüncesini kabul ediyoruz. Her şey hak ettiği yerde, her şey yolunda ve güzel. Memurlar gibi teknoloji ve malların da yeri var. Nihayetinde onların yeri, onlara ne kadar değer verdiğimizle tanımlanır.

Machine Translated by Google

Bu, değer sistemimizin ciddi bir revizyona ihtiyacı olduğu anlamına gelir. Temel değerlerimizi yeniden değerlendirmemiz gerekiyor. Şu anda desteklediğimiz ve saygı duyduğumuz bu maddeleri, dürtüleri ve özlemleri yeniden değerlendirmemiz gerekiyor. Ayrıca zenginliğin gerçekten ne anlama geldiğini yeniden tanımlamamız gerekiyor - ister maddi maddeler açısından ölçülsün, ister daha çok içsel refahla ilgili olsun. Gerçek zenginliği neyin oluş turduğuna dair fikirlerimizle birlikte değer sistemimiz de değiş tiğinde, kültür de değiş ecektir. Değerlerdeki bu değiş iklik gerçekleş ene kadar (ki bu gerçekten bilinçte bir değiş ikliktir), içimizdeki varoluş sal boş luğu doldurmayan sonsuz bir temelsiz madde yığınını itaatkar bir ş ekilde satın alan robotik tüketiciler olmaya devam edeceğiz. Sonuç olarak, hem biyosfer hem de kolektif insan ruhu acı çekmeye devam edecek.

Bunu söylemekte yalnız olmadığımı söylemeye gerek yok. Şu anda değer sistemlerimize ve modern yaş am tarzımıza meydan okuyan her türden toplumsal hareket ve toplumsal ideoloji var. Çeş itli Yeş il Hareketler, Occupy Hareketi, Zeitgeist Hareketi, permakültür ve kendi kendine yeterliliğe artan ilgi ve her türlü sürdürülebilirlik hareketi var. Büyük insan grupları, özellikle gençler ve mülksüzler, öyle ya da böyle, statükoya meydan okuyor ve alternatif kültürel varoluş biçimleri arıyor. Bu hararetli geçiş ideolojileri karış ımına gerçekten sunduğum tek ş ey, özellikle daha geniş bir anlam modeline yeniden uyum sağlamamıza yardımcı olması bakımından, yararlı bir katalizör görevi görebilecek önemli bir maddenin bilgisidir.

Peki etrafında dikkatlice dolaş tığım bu madde nedir? Hemen konuya gireyim. Söz konusu madde, görünüş te mütevazı bir mantardan baş ka bir ş ey olmayan gerçek bir canlı organizmanın -yani bir mantarın- içinde bulunur. "Görünüş te" diyorum, haklı olarak, çünkü gerçek ş u ki, bu mantar, aslında Sagan'ın tarif ettiği bahsi geçen yüce manevi duygular için bir katalizördür. Bununla birlikte, biraz daha ileri gider ve maneviyatın en derin özünde, sadece daha büyük kozmosa değil, aynı zamanda onun içindeki bir tür "yüksek dereceli amaca" ve dahası, bu mantarın hissedilen bir bağlantı olduğunu sunarım. potansiyel olarak birine bağlayabilir. Bu onun nihai vaadi ve getirisidir.

Bu tür bir güce sahip olan bu mantar, antik simyacıların efsanevi filozof taş ı için kesinlikle bir adaydır.
Binlerce yıldır aranan kutsal filozofun taş ı simyanın kalbinde yatıyordu. Yüzeysel bir düzeyde, filozofun taş ının adi metali altına dönüş türebildiği kabul edildi. Altın sanılsa da

Machine Translated by Google

Dövme ve fırın ile dolambaçlı simya çalışmaları yoluyla elde edilebilir, günün sonunda altın sadece fiziksel bir metaldir. Herhangi bir gerçek mistik arayıcı, altının gerçek simya arayışı olamayacağını çok iyi bilirdi. Simyada soğuk ve hareketsiz parlak bir metal arayışından daha fazlası olmalıydı.
Gerçekten de filozof taşının asıl anlamı, insanlığı mükemmelleştirme, aydınlatma ve ölümsüzlük bahşetme yeteneğiydi. Bu, elbette, filozofun taşının gerçek tözlü bir tür töz olması gerektiğini düşündürür.

İşte içinden efsanevi filozofun taşının bir açıklaması Simyadan Kimyaya (John Read, 1957):

> Taşın elde edilmesinin sonsuz derecede zor olmasına rağmen, yine de el altında olduğunu, Doğaya dağıldığını ve onu almalarını sağlayacak net simya vizyonuna sahip birini beklediğini savundular.

İşte 1526 simya kitabı Gloria Mundi'nin anonim yazarından gerçekten büyüleyici bir açıklama :

> Kırda, köyde, kasabada, Tanrı'nın yarattığı her şeyde, genç yaşlı herkes için tanıdıktır; yine de herkes tarafından hor görülüyor. Zengin ve fakir her gün halleder. Hizmetçiler tarafından sokağa atılır. Çocuklar onunla oynar. Yine de kimse onu ödüllendirmez, ancak insan ruhunun yanında, dünyadaki en güzel ve en değerli şeydir ve kralları ve prensleri devirme gücüne sahiptir.
>
> Bununla birlikte, dünyevi şeylerin en aşağısı ve en aşağısı olarak kabul edilir.

Bu betimlemeleri etki amacıyla seçmiş olmama rağmen, aslında bir mantarın örtülü betimlemeleri olabilirler. Gerçekten de, simyanın en parlak döneminde çoğu Avrupalının mantarlara güvenmediğinin ve gerçekten de onları "dünyadaki en aşağılık ve en adi şeyler" olarak gördüğünün kanıtı olarak, Peter Treveris tarafından Gloria ile aynı yıl yayınlanan Grete Herball'a başvurmamız yeterli. Mundi ve onlar hakkında şunları söyledi:

> Bunların iki adeti vardır; bir davranış ölümcüldür ve onlardan yiyip tode dışkı olarak adlandırılanları öldürür, diğeri ise yemez.
>
> Bu ikincisi bile iddia edildi: "yemek için tehlikeli ve sıkıcı olun."

Machine Translated by Google

Bugün mantarlarla ilgili popüler fikir birliği ne olursa olsun, özel bir mantar "markası" olan psilosibin içeren mantarları özellikle düşünüyorum. [*1] Bununla birlikte, tamamı gösterişli ve ambalajlı olabilen imal edilmiş markaların aksine, mantarın psilosibin markası gerçekten sunar. Bu nedenle, bu kitabın geri kalanı, psilosibin'in potansiyel olarak sağlayabileceği şaşırtıcı deneyim alemleriyle ilgilidir. Bu ölümlü sarmaldan ayrıldıktan çok sonra, diğer bilgili ve eğitimli yetişkinlerin de aynı yolu izlemelerini ve deneyimleme şansına sahip olduğum aynı algısal harikalardan zevk almalarını umardım. Aslında benim asıl dileğim -diğer cesur yolcuların kendilerini eğitmeleri, içsel olarak hazırlanmaları ve benim defalarca zevk aldığım aynı görkemli bilinç biçimlerini paylaşmaları ve böylece bunun iyi haberlerini yayabilmeleri- hem insanlığın hem de biyosferin yararına.

Bütün bunlar kulağa aşırı cüretkar, hatta iddialı gelebilir, ancak psilosibinin psikolojik gücü işte böyledir. Gerçekten de, prestijli Johns Hopkins Üniversitesi'nde sağlıklı gönüllülere psilosibin uygulanan yakın tarihli araştırmalar, çoğunun bu deneyimi hayatlarının ruhsal olarak en önemli beş deneyiminden biri olarak tanımladığını buldu. Daha da etkileyici bir şekilde, bu gönüllülerin neredeyse üçte biri, psilosibin deneyimlerini hayatlarının ruhsal olarak en anlamlı deneyimi olarak tanımladılar. Bu tür şeylerin kalıcı ön sayfa haberleri olmaması garip.

Başka bir yerde psilosibin mantarının ekolojik yıkıcılığa ve ekolojik duyarsızlığa karşı bir "panzehir" olduğundan bahsetmiştim (Bunu YouTube'da izlenebilen Manna belgesel filmimde belirtiyorum). Ancak bu, ekopsikolojik bir katalizörden çok daha fazlasıdır. Psilosibinin ana erdemi, taşıdığı tartışılmaz manevi yüktür.

Bu yük o kadar güçlüdür ki kişi hemen güçlenir.
Psilosibin aracılığıyla, "eylem merkezi" modaya uygun bir gece kulübü veya yeni bir mobil uygulama değildir. "Olmak için yer" artık başka bir şehir veya şehrin moda bölgesi değil. "Olduğu" yer yeni bir sanat ortamı değil.
Olması gereken yer başka bir yer değil. Olduğu yerde olursun; önemli eylemlerin merkezi haline gelirsiniz. Yani psilosibin, hayal edilebilecek en derin bilinç durumunu başlatabilir. Sizi yaşayan anın tüm ihtişamına götürür. Kendi hayat hikayeniz açısından, psilosibin deneyimi, kapsam ve tür olarak aya iniş veya Berlin Duvarı'nın yıkılışına benzer şekilde çok büyük bir öneme sahip olabilir.

Machine Translated by Google

Gerçekten şanslıysanız, psilosibin mantarı, Johns Hopkins araştırmalarındaki bazı deneklerde olduğu gibi, tam bir mistik deneyim sağlayabilir. Bu küçümsenecek bir şey değil. Bu tür mistik doruk deneyimleri, muhtemelen bir kişinin bu yaşamda yaşayabileceği en büyük psikolojik olaylardır - her ne kadar kelimelerin ötesinde olsalar da. Bireyin varlığı bütünüyle bütüne bağlı hale gelir. İnsan, dünyadaki tüm yaşamı bir şekilde kaplayan bilgelikle birlikte her şeyin birbirine bağlı olduğunu hisseder. Kişi aniden uzun bir uykudan daha büyük bir aşkın gerçekliğe uyanıyormuş gibi hissedebilir. O zaman bu mantarların Mesoamerica'daki tarihi yerli halklar tarafından kutsal kabul edilmesine şaşmamalı. Psilosibin mantarları, kelimenin tam anlamıyla sindirilebilen canlı semboller gibidir. Sanki insan hayatı destansı, gelişen bir kozmik hikayenin veya kozmik oyunun bir parçası ve bu oyun-öykü-hikayenin içinde burada burada gömülü ipuçları ve "güçlendirmeler" var, bunlar özel "plan cihazları". yolda bize yardım et. Ayrıca, psilosibin potansiyelinin modern insanlar tarafından tam olarak farkına varılıp dizginlendiği zaman, özellikle biyosfer ve birbirimizle olan ilişkimiz açısından her şeyin daha iyiye doğru değişeceğinden şüpheleniyorum. Bu Don Kişot vari notta, hemen derinlere atlayalım.

Machine Translated by Google

Psilocybe semilanceata veya Liberty Cap, dünyanın en üretken sihirli mantarı

Machine Translated by Google

1

Mantar Ateş i

Hepimiz zaman zaman hayatın anlamı hakkında derin sorular sorarız. Neden buradayız? Gerç ekten, neden burada bir ş ey var? Neden üç uzamsal boyut ve bir zamansal boyut var? Neden belirli doğa yasaları ve belirli doğa güç leri var? Öldüğümüzde ne olur? Ve benzeri. Bazılarımız nasıl ve neden burada olduğumuza dair bir aç ıklama iç in bilime baş vurur. Bazıları cevaplarını dinde bulur. Bazıları cevapları New Age ideolojisinde buluyor. Diğerleri, alınacak hiç bir cevap olmadığını ve hayata devam etmemiz gerektiğini düş ünüyor. Yine de yorulmak bilmeyen simyacılar gibi diğerleri, tüm hayatlarını, bu en büyük varoluş sal soruları ç özebilecek, anlaş ılması zor bir "bir ş ey" - biraz vahiy, biraz karş ılaş ma, biraz keş if- arayarak geç irirler.

Hayatın anlamı hakkında ne sonuca varırsak yapalım, hayatın ş aş ırtıcı olduğu konusunda hemfikir olabiliriz. Demek istediğim, gerç ekten, tüm ölç eklerde yasa ve düzen ile dolu bir gerç eklik sürecinin olması ve bundan bilinç li olarak zevk alabilmemiz gerç ekten inanılmaz - belki her zaman değil, en azından bazı zamanlar. Gerç ekten kavranamayacak kadar büyük ve eski, karmaş ıklığı ve ş aş ırtma yeteneği sonsuz gibi görünen bir evrende var olmak, sanki küç ük bir olaymış gibi bir kenara atılamaz. Tek bir ayç iç eği tohumu bile, onu düş ündüğünüzde, neye dönüş ebileceğini düş ündüğünüzde ve gelecekteki genç ç iç ek tomurcuklarının güneş in hareketini takip edip cömert verimiyle besleneceğini düş ündüğünüzde dikkat ç ekicidir. Bu kadar küç ük bir ş eyin bir yıldız kadar büyük bir ş eyle uyum iç inde olabileceğini kim hayal edebilirdi ki? Ayrıca, yıldızlar sadece kozmik yasalar ve güç ler nedeniyle ortaya ç ıktıklarından, enerji yayan yıldızların patlayıcı doğumu, uzun ömrü ve nihai ölümü de daha büyük bir resimle bağlantılıdır. Evren sadece ç ok geniş değil, aynı zamanda hayal edebileceğimizden daha fazla ş ekilde birbirine bağlı. En küç ük ayrıntılar bile daha büyük ve daha büyük iliş ki ağlarına bağlanır. Böylece kendimizi özellikle ilginç ve özellikle derin bir gerç eklik sürecinin parç ası buluyoruz.

İ lginç bir ş ekilde, bazı bilim adamları bu tür duygulara karş ı ç ıkmak iç in ellerinden geleni yapıyorlar. “Bir Evren” baş lıklı bir konuş mada konuş an popüler fizikç i Lawrence Krauss'u ele alalım.

Machine Translated by Google

2009 Atheist Alliance International yıllık konferansında sunulan ve YouTube'da mevcut olan From Nothing, evren hakkında şunları söylüyor: "Bu büyük, yaşam da dahil olmak üzere her zaman nadir olaylar olur, ancak bu onun özel olduğu anlamına gelmez." Anlıyorum. Kafayı yemiş olmalıyız. Yine de, Krauss gibi akıllı, çok hücreli, iki ayaklı bilim adamlarını mütevazi bakteri kökenlerinden üretebilen bir evren "özel" değilse, o zaman ne tür bir evren bizi şaşkınlıkla şaşırtabilir? Çıtayı ne kadar yükseğe koyuyoruz? Olağanüstü özel koşullarda var olduğumuzu kabul etmeden önce bir evrene ne tür bir yaratıcı potansiyel bahş edilr

Tüm bunlardan emin olmak için, bilinci ele aldığımızda varoluşun gizemi daha da derinleşir. Mutlak kesinlikle var olduğunu bildiğimiz tek şeyin bilinçli deneyimimizin olduğu göz önüne alındığında , bu, bildiğimiz evrenin, bilinç tarafından algılanan ve tasarlanan evren olduğu anlamına gelir. Bu, fizikçilerden ve kozmologlardan gelen en son bilimsel evren anlayışları için olduğu kadar, evrenin aborjin anlayışları için de geçerlidir. Başka bir deyişle, bilinç temeldir ve kesinlikle gerçekliğin önemsiz, önemsiz bir özelliği değildir.
Bilinç aslında sözde maddeden daha önemlidir.

Bilincin sabit olmadığı da bir durumdur. Farklı bilinç türleri vardır. Herhangi bir anda daha fazla veya daha az bilinçli olabiliriz. Ne kadar bilinçli olursak, o kadar uyanık hissederiz ve daha gerçek gerçeklik hissederiz. Aslında, bilinç kelimesi "birlikte bilmek" anlamına gelir. Tanım olarak, bilinçteki bir artış , bu nedenle, birlikte veya aynı anda daha fazlasını bilmeyi içerir. Bu, "bilincin genişlemesi"nden neden sıklıkla algısal netlik ve kavramsal netlikte bir artış olarak bahsedildiğini açıklıyor.

Bunu takiben, yaşamın anlamı kadar derin bir şeyi anlamak istiyorsak, bunu çok açık bir bilinçle yapmanın mantıklı olduğu fikri ortaya çıkıyor. Böyle bir soruyu yanıtlamak ya da bir tür yanıt formüle etmek gelişigüzel ya da özensizce yapılmamalıdır. Zihnin keskin olması gerekir. Bilincin açıklığa sahip olması gerekir.
Cevapları hayatlarımızı nasıl yaptığımızı ve hayatlarımızı nasıl yaşadığımızı pekala etkileyebilecek ciddi sorular, ciddi anlamda sağlam bir bilinci garanti eder. Bu nedenle, daha gelişmiş bir bilinç türüne ulaşmanın gerçek araçları ve yöntemleri var mı? Bilincin bir tür "daha yüksek" duruma genişlemesini kolaylaştıran araçlar var mı?

Machine Translated by Google

Açıkçası var. Gerçekten de, bu yaşamda bilincimizin gelişimi ve evrimi ile ilgili her türlü arayış, rejim ve öğreti vardır. Budizm'i veya şu ya da bu şekilde, farkındalığın gelişmesini destekleyen ve örtülü çıkarımları şuur seviyelerinin olduğu, bilincin değişken olduğu ve iç dünyamızın farklı niteliksel durumlarda var olabileceği olan diğer birçok manevi öğretiyi düşünün. Elbette, geleneksel olarak, bilinci güçlendirdiği ve geniş lettiği kabul edilen "ruhsal" gücü somutlaştırmak için tutulan belirli maddeler de vardır. Bunlar psilosibin ve ayahuasca gibi psychedelic ajanlardır. Bunlardan ikincisi bu günlerde çok popülerlik kazanıyor ve Peru ve diğer ülkelerde ayahuasca turizmi denilen çok şey var.

Eski madde, psilosibin, eve çok daha yakındır (çoğumuz için) ve onları kullanan yerli kültürler tarafından uzun süredir tanrılaştırılan çeşitli mantar türlerinde bulunur. Bu tür psychedelic mantarlar gezegenin her yerinde, özellikle burada Birleşik Krallık'ta ve ayrıca Avrupa ve Kuzey Amerika'da benim çevremdeki vahşi bölgelerde yetişir. Bu ve "gerçeği arama" ile ilgili diğer çeşitli nedenlerden dolayı, yetişkin hayatımın büyük bir bölümünü bu mantarları keşfetmekle, özellikle de aktif bileşenleri olan psilosibin'in insan vücudunda güçlendirebileceği sayısız bilinçli deneyim alemlerini keşfetmekle geçirdim. insan ruhu.

Bu mantarlarla ilgili kişisel bağımsız araştırmam şimdiye kadar tamamen büyüleyici ve derinden ödüllendirici oldu. "Hayatın anlamı"nı bir anlığına fark edip etmediğime ve bazı asırlık gizemlere ilişkin geçerli içgörülere sahip olup olmadığıma gelince - bu, bize biyosferle daha sağlıklı bir ilişki sağlamada bu tür iddia edilen içgörülerin yararlılığı gibi, görülecektir. ve birbirleriyle - herhangi bir kişisel gelişim çabasında yüksek puan alması gereken iki konu. Kesin olarak söyleyebileceğim şey, psilosibin mantarlarıyla olan deneyimlerimin, özellikle de ekopsikolojik etkileri açısından kesinlikle çok önemli hissettirdiği ve bu nedenle böyle olağanüstü bir doğal kaynağı yaymak zorunda olduğumu hissettiğimdir. Bu mantarlar, yeni düşünme ve hissetme yollarını harekete geçirebilen ve insan ırkını daha büyük biyosferik çevre ile uyum içinde yeniden ayarlamaya yardımcı olabilecek gerçekten bir katalizördür. Bu kulağa görkemli geliyorsa, bunun nedeni mantar deneyiminin son derece çekici olmasıdır. Orada serbest bırakılmış bir güç vardır, insan psişesinde mantarın harekete geçirdiği bir tür ruhsal önsezi vardır. Mantar tüketmek, yemek yemeye benzemez.

Machine Translated by Google

bira ya da parti uyuş turucusu bırakmak. Psilosibin deneyimi yaş amı değiş tirebilir.

Uzun ve dolambaçlı psychedelic mantar yolculuğumun köklerini incelemek için zamanda geriye bir yolculuk gerekiyor - ta 1984'e kadar. O dönemi zihninizde yeniden yaratmak için, bilin ki, Frankie Goes'un "Relax" kitabının o yıl olduğunu bilin. Hollywood, Birleş ik Krallık'ta bir numara oldu; BMX bisiklet çılgınlığı İ ngiltere'yi vurdu; Carl Lewis, Los Angeles'taki Olimpiyat Oyunlarında altın madalya kazandı; Madonna, "Like a Virgin" ş arkısını müstehcen bir ş ekilde seslendirdi; Hollywood aktörü Ronald Reagan yeniden baş kan seçildi; ve Sir Bob Geldof'un epik Band Aid projesi baş ladı. O zamanlar çok az kiş isel bilgisayar vardı ya da hiç yoktu, cep telefonları, DVD'ler, MP3 oynatıcılar ve İ nternet yoktu. Ama çok sayıda telefon kutusu, harika stereo kaset çalarlar, büyük dijital hesap makineleri ve tıknaz dijital saatler vardı. Her zaman olduğu gibi, bilmediklerimizi de kaçırmadık.

1984'te genç tim, saftım, eğitimsizdim ve çoğu insan gibi psilosibin mantarlarını gerçekten hiç duymamış tım. Emin olmak için mantarlara karş ı bir tiksintim vardı ve bir yemek tabağında ortaya çıktıklarında onlardan her zaman kaçındım. Bir kenara itilecek ve topal marul veya fazla piş miş lahana gibi atılacaklardı. Mantarlar benim için hiçbir ş ey ifade etmiyordu ve bir kır yürüyüş ünde herhangi bir mantar görürsem, onları tekmelemekle yükümlüydüm. O günlerde, burada Uzun Adam olarak bilinecek olan bir arkadaş ının refah içinde yaş ayan ve Doğu Londra'daki yüksek apartman dairesinde oturan iş siz, yetersiz beslenmiş bir punk rock'çıdan biraz daha fazlasıydım. Çivili deri ceketler ve çivili deri kemerler giyerek amatör bir punk grubundaydık - son derece gürültülü ve çarpık bir iliş ki. Sanırım bize Toxide ya da kasten rahatsız edici baş ka bir isim verildi. Popüler Kensington'da yaş ayan bir diplomatın oğlu olduğumu ve ünlü bir klasik müzisyen olmak için okuduğumu söylemeyi tercih ederim. Ya da on sekiz yaş ında yeni bir bilimsel alet icat etmiş eski bir devlet okulu çocuğu olduğumu. Ne yazık ki, benim ilkim için altın kol düğmeleri, brogue'lar ve güzel eğitim soyağaçları yoktu - daha ziyade eski, eski Motorhead T-shirtleriydi; demek, siyah Dr.

Martens botları; ve kulaktan kulağa Philip K. Dick kitaplarına olan hırslı ilgi.
Bir düş ünün, belki de psilosibin mantarı öğrencilerini böyle sıralıyor. Ortodoks ve geleneksel insanlara değil, bir tür ısrarlı muhalefet tavrına sahip olanlara odaklanır. Geriye dönüp baktığımda, mantar bir mil öteden geldiğimi görmüş olmalı.

Machine Translated by Google

1980'lerin başında işsiz punk rock'çıların yaşamın koşulları zordu. Aslında o kadar zordu ki, bir akşam Uzun Adam ve ben bir mumun etrafında yulaf lapası yemeye mahkum olduk çünkü katı gıdamız ve elektrik sayacı için paramız yoktu. Hatta bir sabah dışarı çıktığımızı ve o eski günlerde insanların evlerinin dışında şişelerde bırakılan sütü çaldığımızı hatırlıyorum. Bu kabahat için burada özür dilerim.

Bu aşırı ekonomik sıkıntı ve düzensiz suçluluk döneminde, parlak bir yaz gününde yerel kütüphaneye gittim. Neden olduğundan emin değilim, ama büyük, kalın bir farmasötik cilt okumaya başladım. Beni ilgilendiren, psikoaktif ilaçlarla ilgili bir bölüm buldum. Küçük hindistan cevizi ile ilgili bazı bilgiler aklımda kaldı. Görünüşe göre "halüsinojenik" olan, hazır bir baharat vardı. Ayrıca John Allegro'nun, Hıristiyanlığın sinek mantarı veya Amanita muscaria mantarı etrafında dönen bir mantar kültüne dayandığını iddia eden Kutsal Mantar ve Haç adlı kitabını da çıkardım . Allegro'nun kitabı, dolambaçlı akademik bir dille süslenmiş sansasyonalizmden biraz daha fazlası olsa da, kendimi “kutsal mantarlar” hikayeleriyle ilgilenirken buldum. Bu kitap (küçük hindistan cevizi olayıyla birlikte) beni bilmeden psilosibin mantarının varlığına doğru çekiyordu. İçgüdüsel olarak bir izi kokladım ve bir tür yolculuk başladı - sonunda eskatolojik vizyonlara, kutsal kalıplara, biyosferik komünyonlara ve çok daha fazlasına yol açacak bir yolculuk. Psilosibin mantarı yavaş ama emin adımlarla beni selamlıyordu.

Zamanımız varken ve kendimizi başına buyruk maceracılar olarak düşünerek ciddi ciddi hindistan cevizi deneylerine başladık. Uzun Adam ve ben süpermarketten bir sürü şey aldık. Check-out yapan kadın neden onların küçük plastik kapları hindistan cevizini satın aldığımızı bilmiyordu.
Muhtemelen büyük bir pişirme yaptığımızı düşünmüş tür - çünkü sütlaç veya keklerin üzerine küçük miktarlarda serpilirse, hindistan cevizi oldukça lezzetlidir ve bir miktar egzotika sağlar. Bununla birlikte, birkaç yemek kaşığı yemeye çalışmak tamamen farklı bir önermedir. Yapabileceğimizin en iyisi, onu sütle karıştırmaya çalışmak, burunlarımızı çimdiklemek ve ardından pis, kumlu sıvıyı hızla aşağı indirmekti.

Bir dizi korkunç karın ağrısı, öğürme seansı ve şiddetli mide bulantısı nöbetlerinden sonra, sonunda bir tür garip psychedelic etki elde ettik. Deneyimle ilgili gerçekten hatırladığım tek şey, korkunç bir paranoyaya maruz kaldığımdı (içinde yaşadığımız koşullar, belirtildiği gibi, oldukça acımasızdı ve sanırım bu gerçeğin acı bir şekilde farkına vardım).

Machine Translated by Google

Hindistan cevizi tavsiye edilmez. Aslında, daha önce bahsettiğim ilaç kitabı, hindistan cevizinin mahkumlar tarafından, muhtemelen elde edilmesi kolay olduğu için bir tür ucuz heyecan olarak kullanıldığını belirtti. Onlara iyi şanslar, diyorum. Hapsedilmiş bir kişi, yakıcı mide ağrıları ve paranoyaya neden olmak ve böylece bir daha asla yapmamayı zor yoldan öğrenmek istiyorsa, öyle olsun.
Bana gelince, o iğrenç baharatın kokusunu alabildiğim kadar bile titriyorum.

İnceleme için sıradaki ve benim hikayemde daha önemli olan, Allegro'nun kitabında bahsedildiği gibi sinek mantarı mantarıydı (gerçi Uzun Adam'ın hatıralarına göre, görünüşe göre kurutulmuş muz kabukları, at kestanesi ile çeşitli şekillerde deneyler de yapmışızdır). kabuğu, monosodyum glutamat, dereotu ve hatta kedi oyuncağından hevesle doldurulmamış kedi nanesi). Tespit edebildiğim kadarıyla, bu sinek mantarı gerçek meseleydi. Bu, uzun bir kültürel mirasa sahip bir mantardı (genellikle zehirli olarak listelenen bir tür olmasına rağmen). Görünüşe göre Sibirya'daki şamanlar sinek mantarı mantarını kullanmış ve etkilerine saygı duymuş lardı. Bu gizemli giyimli kabile halkı insanüstü güçten, rüya gibi vizyonlardan ve benzerlerinden bahsetti. Okuduğum birçok edebi tarihi referansa göre, sinek mantarı mantarları insanları doğaüstü gerçekliğin yeni boyutlarına itme gücüne sahipti. Hatta Lewis Carroll'un bu şamanik mantar hikayelerinden etkilendiğini ve fikirleri ünlü çocuk kitabı Alice Harikalar Diyarında'ya dahil ettiğini okudum. Böylece sinek mantarı mantarını bulma fikri beni büyüledi. Sonuçta, Birleşik Krallık'ta büyüdüler, bu yüzden onları vahşi doğada bulmak belirgin bir olasılıktı. Geriye dönüp baktığımda, sanki psilosibin mantarı bu sinek mantarı mantarını karşı konulmaz bir yem gibi önümde sallıyordu. Artık kaderim kesin olarak belirlenmişti.

Uzun Adam ile hindistan cevizinin iğrenç olduğu ve ne pahasına olursa olsun kaçınılması gerektiği ve sinek mantarı aramanın ödüllendirici bir değişmiş bilinç durumuna ulaşma arayışımızda bir sonraki mantıklı adım olduğu konusunda hemfikir olduktan sonra, güzel, büyük bir ormanı ziyaret etmeye başladık. Kuzey Doğu Londra'nın eteklerinde bulunan Hainault. İlk ziyaretlerimiz hiçbir şey vermedi. Çok çeşitli mantarlarla karşılaştık, ancak tam olarak aradığımız tür değil. O ormanı çok iyi hatırlıyorum. Zihnimde hala Uzun Adam'ın çömelmiş ve bir mantarı incelediğini ve bir tür fantezi hikayesindeki kardeşlermiş iz gibi hissettiğimi görebiliyorum, sanırım bir peri masalındaki çocuklar gibi. Daha büyük veya daha büyük bir hikayenin tuhaf hissine kapıldım.

Machine Translated by Google

resim. Her neyse, renkli ve eklektik bir mantar dizisi bulmamıza rağmen, efsanevi amanita'yı bulamadık.

Vazgeçmeye hazır değildim. Küçük hindistan cevizinin baharatlı saptırılmasından sonra, iz kesinlikle daha çekici bir mantar kokusuyla canlıydı. Böylece defalarca kendi başıma Hainault Ormanı'na döndüm. Ve sonra bir gün sinek mantarları buldum! Bakın ve işte, düzinelercesi, sonbahar güneşışığında parıldayan kırmızı ve beyaz benekli şapkalarıyla manzarayı noktaladı! Onlarla dolu birkaç taşıma çantasını Tall Guy'ın dairesine geri getirdim. Bu da onları en iyi nasıl yutacağımı bulmam gerektiği anlamına g Sanırım elimdeki çeşitli kütüphane kitaplarında belirtildiği gibi akla gelebilecek her yöntemi denemiş olmalıyım. Yavaş çakurutmayı, hızlıca kurutmayı, sütle karıştırmayı, ızgarada pişirmeyi, kızartmayı, kızartmayı, çiğyemeyi, sadece derisini yemeyi vb. denedim. Hiçbir şey işe yaramadı! Uzun Adam ve kız arkadaşı bir kere kustular ama hatırladığım kadarıyla hiçbir zaman unutulmaz bir psikoaktif etkimiz olmadı. Tabii otuz yıl boyunca hâlâ onların güçlü etkisi altında değilsem - ki bu kurnaz bir fikir olsa da pek olası görünmüyor.

Efsanevi sinek mantarından herhangi bir psikolojik etki elde edemememe rağmen, çok daha ilginç bir mantar türü hakkında okudum. Bu, yerel dilde bilindiği gibi (sivri şeklinden dolayı) Psilocybe semilanceata veya özgürlük şapkasıydı. Burada, kesinlikle güvenilir ve sağlam bir psikoaktif etkiye sahip, görünüşte yaygın bir tür vardı. Benzer türlerin (aynı etken maddeye sahip psilosibin) Meksika'da binlerce yıldır kullanıldığını ve Britanya'nın yerli türlerinin 1970'lerin ortalarından itibaren kullanıldığını öğrendim. Başka bir deyişle, burada Britanya'ya özgü ve görünüşe göre hala devam eden bir kültürel etkiye sahip olan bir psychedelic mantar türü vardı. Tamam, 1970'lerden beri bu Birleşik Krallık mantarını toplayıp tüketenler uzun saçlı, kıpkırmızı, hippi tipi insanlar olabilirdi, ama yine de önemli bir saykodelik türdü. Etkili olarak bu, psilosibin deneyiminin tanımlarının tarihsel antropolojik hesaplarla sınırlı olmadığı, çağdaş akademik kitaplarda aktarıldığı anlamına geliyordu. Başka bir deyişle, yerel bir yaşayan gizeme rastladım.

Söylemeye gerek yok, bu çekici psilosibin maddesini bulup denemek istiyordum. Yabani yeşil kırsalda bir yerde, bu cezbedici mantar beni bekliyordu. Ancak, istekli olmama rağmen, ilk aramalarım tamamen sonuçsuz kaldı. Ama ben kararlı bir adamdım. Yerleşmiş bir şey

Machine Translated by Google

Aklım, bu mantarı ve ününü tatmak için derin bir içsel ihtiyaç.

İki yıl geçti. 1986 sonbaharında nihayet Londra'daki Richmond Park'ta, şu anda bir doğa koruma alanı ve Londra'nın en büyük Özel Bilimsel İlgi Alanı olarak listelenen psilosibin mantarını buldum. Bu harika bölge hakkında bir iki şey söylemek istiyorum. Londra'nın bir parçası olarak kabul edilmesine rağmen, Richmond Park o kadar geniştir (yaklaşık 2.500 dönüm) ve o kadar canlandırıcı vahşi doğa alanlarına sahiptir ki, Londra'nın başka bir dünya olduğunu düşünmek affedilebilir. Richmond Park'ta her zaman serbestçe dolaşan büyük geyik sürüleri vardır; doğrudan Yüzüklerin Efendisi setinden kaldırılmış gibi görünen büyük yaşlı meşe ağaçları; eski paslı ferforje çitlerle çevrili gizli ormanlar; ustaca yontulmuş bahçeler; yükselen tatlı kestane ağaçları; büyük havuzlar; fütüristik yusufçuklar; binden fazla böcek türü; uysal tavşanlar; at muhafazaları; tarlalar; ve kurutulmuş kalıntıları her sonbaharda gevrek bronz fraktallar gibi görünen geniş eğrelti otları. Doğa severler için Richmond Park gerçek bir harikalar diyarıdır. Kilometrelerce yürüyebilir ve etrafınızda bir yerde devasa bir şehrin olduğu hissini tamamen kaybedebilirsiniz. Londra'nın bir zamanlar böyle olduğunu anlamak kesinlikle merak uyandırıcı. Göründüğü kadar tuhaf, binlerce yıl önce Oxford Street, Leicester Square ve Piccadilly Circus muhtemelen hepsi Richmond Park'a benziyordu.

Orada Richmond Park'ın uçsuz bucaksız vahşi arazisinde dolaşıyordum. Sonbahardı ve bazı özgürlük kapaklarını ya da sıklıkla anıldığı gibi "sihirli mantarları" bulma şansım olabileceğini biliyordum. Parkın açık çayırlık alanlarında mantar arıyordum. Bunlar, parkın çeşitli yöneticileri tarafından müdahale edilmeyen toprak parçalarıdır ve onlarda benim "vahşi doğa tangosu" dediğim şey vardır. Vahşi doğa tang'ı, toprak bitki örtüsünün ve yerelleştirilmiş alanın vahşi göründüğünü ve hissettiğini ima eden bir terimdir - öyle ki, sanki o vahşiliği tadabilirsiniz ya da en azından onunla karşılaştığınızda belirli bir sinir bozucu şey hissedebilirsiniz. - tıpkı iyi bir fincan çayın, çay meraklılarının dudaklarını şapırdatmalarına ve büyük bir zevk ve takdirle yüksek sesle nefes vermelerine neden olacak bir keskinliğe sahip olması gibi. Ya da hoş, keskin, meyvemsi bir tada sahip olabilen satsumalar gibi. Bahsettiğim Richmond Park'ın bu vahşi, keskin bölgeleri, tanımı gereği, biçilmiş değil ve insan eli pek dokunmuyor. Bu tür alanlar, bir aslanın tüylü yelesine benzer. Başka bir deyişle, vahşiler, dağınık değiller ve benim duyarlılıklarıma göre,

Machine Translated by Google

güzel. Kronik bir biyofilik olarak (yani, aş ırı bir doğa sevgisine sahip biri olarak) vahş i doğaya hayran olduğumu itiraf ediyorum ve kendimi pek çok kez büyük atış lara kaptırdım.

Daha vahş i alanları ararken, sonunda parkın ana giriş inden birkaç mil ötede küçük bir tepedeki çayıra ulaş tım. Ş aş ırtıcı bir ş ekilde, bu çayır yüzlerce psilosibin mantarı ile süslenmiş ti. Her yerdeydiler! Psilocybe semilanceata , ilk filizlendiklerinde küçük kahverengi bir tür olmasına rağmen , ortam rüzgarı ve güneş ış ığı ile kurudukça beyaz görünürler ve çim öbekleri arasında kolayca göze çarparlar. Onları toplayan baş ka bir adam vardı ve ne olduklarını doğruladı. Belki yüz kadar tane topladım ve onları o zamanlar yaş adığım yer olan Ealing'e geri götürdüm. Birkaç gün sonra bir akş am yaklaş ık kırk numunelik bir doz aldım. O andan itibaren her ş ey değiş ti.

Psilosibinle ilk tam tanış mamın basit olduğunu, kolaylıkla aş kın bir kucaklamaya girdiğimi ve anında ruhsal ış ığa kapıldığımı söylemek yalan olur. Durum böyle değildi. Ne münasebet. İ lk kez psilosibin tükettikten yaklaş ık bir saat sonra, aklımı kaybettiğimi hissettim. Genç bir adamın ne kadar saf olabileceği ş aş ırtıcı.
Bu uzun zamandır saygı duyulan mantarları, binlerce yıldır nasıl ruhsal amaçlarla kullanıldıklarını, nasıl kutsal ş amanik güçle yüklü sayıldığını okudunuz. İ nsanların rapor ettiği renkli kapalı göz vizyonlarını okudunuz. Mücevherli manzaralardan veya efsanevi ş ehirlerden ve benzerlerinden söz edilir. Sonra evrenle mistik birleş me hikayeleri var. Psikedelik ilaçlarla ilgili en akademik kitaplar bile bu tür abartılı röportajlarla dolu. Hepsi kesinlikle aydınlatıcı ve çekici geliyor.

Ve yine de hiçbir ş ey sizi milyonlarca psilosibin molekülü beyninizde dolaş tıktan sonra gerçekten olacaklara hazırlayamaz. İ lk kez etkili bir psilosibin dozu alıyorsanız, daha önce deneyimlediğiniz hiçbir ş eye benzemez. Olaydan önce hayal edilemez. Sinemaya gitmek gibi değil. Yumuş ak, sıcak, rengarenk bir yastığa düş mek gibi değil. Sihirli bir peri masalına dalmak gibi değil. Bu ş eylerin hiçbiri değil. Bunların hepsi, psychedelic deneyimi okuduğumuzda veya uzaktan anlattığını duyduğumuzda aklımıza gelen fikirlerdir.

O zamana kadar psikoaktif uyuş turucularla ilgili tek gerçek deneyimim alkol ve esrarla bağlantılıydı. Alkol almak kolaydır ve esasen bilinci çözer (ancak baş langıçta zihinde belirli bir aydınlanma var gibi görünebilir - eğer buna böyle denilebilirse). o kadar kolay ki aslında

Machine Translated by Google

yaklaş ık on altı yaş ındayken okul arkadaş larım ve ben ç ok fazla iç ki iç erdik. Bu kulağa aptalca gelebilir, ancak o yaş ta ve hakim sosyal iklimde, düzenli olarak eğlenceli bir ş eydi. Alkol hiç bir ş ekilde iç sel hazırlık gerektirmez - son derece ilkel bir uyuş turucudur. Çoğunlukla, insanlar olumsuz bir ş ekilde olmadıkç a hayatlarını alkolle değiş tirmezler. Esrar biraz daha ilginç . Esrar biraz psychedelic olabilir, ancak yine de psilosibin gibi bir ş ey değildir. Aynısı, kiş iyi bir psikedelik deneyimin eş iğine götürebilen, ancak yalnızca psilosibinin nasıl olabileceğine dair ipuç ları veren ecstasy (MDMA) iç in de geç erlidir.

Sadece esrar (ve hindistan cevizi) ile ilgili deneyimim devam ederken, sanırım her ş eyin birliğini algılayacağım psychedelic bir zihin durumuna basit bir geç iş bekliyordum. Belki bazı güzel renklerle baş lardı? Yoksa sıcak, parıldayan bir aş kınlık hissi mi? Öyle değil. Bana olanlar korkunç tu! Psilosibinin etkileri etkisini göstermeye baş layınca sanki kafam gürültü ve ç öple dolmaya baş ladı.

Ya da belki de mantarın bana ruhumun gürültü ve ç öple dolu olduğunu gösterdiğini söylemek daha iyi olurdu . Her halükarda, özellikle bu efsanevi mantarın izinde iki yıl boyunca heyecanla harcadığım göz önüne alındığında, beklediğim ş ey bu değildi. Yine de buradaydım, hızla tırmanan bir tür kabusa kapılmış tım - sanki uzun zamandır aradığım ş ey bir tür hastalıklı ş akaymış gibi. O anki ruhum aç ıklayıcı bir sahneye dönüş seydi, o zaman gerç ekten yüksek sesle farklı ş eyler bağıran insanlarla dolu bir oda hayal edin. Cennet gibi bir yere dönüş türülmek yerine, genç zihnim aniden bir tımarhaneye dönüş müş tü. Ş eytani, iğrenç bir kakofoni beni eziyordu ve sonsuza dek bu iğrenç ruh hali iç inde kapana kısılmış gibi hissettim.

Baş ka rahatsız edici ş eyler de oluyordu. O zamanlar duvarımda bir dizi astronomik fotoğraf resmi vardı ve dikkatimi ç ekmeye baş ladılar. Bu resimler Jüpiter gibi gezegenlere aitti. Jüpiter'in akış kan renk girdaplarıyla aniden ç ılgın bir sirkteki ç ılgın, zıplayan bir lastik top gibi ortaya ç ıktığını hatırlıyorum. Sanki ç evremin bir kısmı benimle alay ediyor gibiydi. Bu, kafamdaki iç kakofoniyle birleş ince beni delirdiğime ikna etti.

Bu tür kötü yolculuk senaryosuna klasik bir yanıt, yatağa gidip bir cenin gibi kıvrılmaktır. Ben de tam olarak bunu yaptım. Her türlü durdurulamaz psikolojik saldırı ile karş ı karş ıya kalındığında iç güdüsel bir tepki olmalıdır.

Machine Translated by Google

Kendimi battaniye ve çarşaflarla örtebilirsem, zihnimdeki çılgın, kötü niyetli uyumsuzluğun yatışabileceği fikrine kapıldım.
Ne yazık ki olay bu değildi. Gerçekten de, bu türşeylerle savaşmaya çalışırsanız, daha da kötüleşir. Deneyimin kapısını deyim yerindeyse kapatmaya çalışırsanız, vurma sesi daha da yükselir. Ünlü yirminci yüzyılın psychedelic gurusu Terence McKenna, kötü bir yolculuğun, öğrenmeye alıştığınızdan daha hızlı öğrenmek zorunda olduğunu söylerdi. Kötü yolculuklar mantarın içinde değildir. Kötü deneyimler ve korkunç düşünceler, psilosibinin kimyasal yapısının bir parçası değildir. Psilosibin gibi psikedelik maddelerin yaptığı şey, psişenin içeriğini yükseltmek, bilinçsiz materyali bilinçli farkındalığa yükseltmektir (psychedelic kelimesi kelimenin tam anlamıyla "zihin tezahürü" anlamına gelir). Size psişenizin altında yatan bileşimi ve en derin girintileri açıkça gösterirler. Size ne olduğunuzu ve ne yaptığınızı gösterirler. Bilinçli yaşamınızın yüzeyinin hemen altında ne olduğunu ortaya çıkarırlar - ki bu sizin için her zaman şaşırtıcı ve hatta belki de şok edici olacaktır. İnsan ruhu çok büyük ve çok karmaşıktır.

Karanlık kaotik iç kargaşa çok daha uzun süre devam etmiş olsaydı, muhtemelen bir daha asla psilosibin almazdım. Ama ilk saykodelik yolculuğumun gidişatını kökten değiştiren bir şey oldu. Öğretileri yakın zamanda derinden ilgi duymaya başladığım George Gurdjieff'in söylediği bir şeyi aklıma getirdim. Gurdjieff'in öğretileri esas olarak kişinin iç dünyasındaki ışığı nasıl açacağıyla ilgili kendini tanıma sanatı ve bilimi etrafında döner. Gurdjieff'in öğretilerini ve öğretilerinin ilham verdiği duyguları hatırlayarak, psişemi tarafsız bir şekilde gözlemleyebildim; Dış dünyadaki fiziksel nesneleri görebildiğim kadar net bir şekilde iç dünyamdaki olumsuz düşünce kalıplarını görebildim. Bu, onu inceledikçe psikolojik işkencenin üzerimdeki etkisini kaybetmeye başladığı anlamına geliyordu. Gerçekten de, içimdeki kargaşayı nesnel olarak ne kadar uzun süre gözlemleyebildiysem, o kadar netleşti. Ve onu ne kadar net görürsem, o kadar az güçlü hale geldi ve ben ondan o kadar özgürleştim. Düzensiz bir şekilde olumsuz düşünceler, bir arabanın farlarına yakalandıklarında güçlerini ve ivmelerini kaybeden vahşi hayvanlara benziyordu. Başka bir deyişle, yeni toplanmış, nesnel, bilinçli dikkatim, yeni açılmış güçlü bir far gibiydi. Bu, odaklanmış bir durumdayken bilincin gücüne ve kişinin iç dünyasının dinamiklerinin bilincin parlak, her şeyi gören ışığı aracılığıyla nasıl değişeceğine dair ilk görüşlerimden biriydi.

Machine Translated by Google

Bu olur olmaz, iç dünyam aydınlanır aydınlatılmaz, olumsuz kaotik aktivite durdu, sonra hızla tamamen buharlaş maya baş ladı, beni aş ırı bir mutluluk halinde bıraktı, iç imden mistik enerji dalgaları atıyor, kendimi gerç ekmiş gibi hissettiriyordu. eğer aniden tanrıların krallığına girseydim. O yatakta uzanmayı, ç ok derin nefes almayı asla unutmayacağım, her nefes daha yüksek bir varoluş durumunun orgazmik bir kanıtı. Kendimi kadim bir ilahi enerjiyle sarılmış gibi hissettim. Genç zihnime son derece önemli görünüyordu (yirmi iki yaş ındaydım). Ayrıca bir tür yeniden doğmuş Kızılderili olduğumu düş ündüğümü de hatırlıyorum. Kabile sesleri duyabiliyordum ya da en azından iç imde derinlerde bir yerli kabile dili duygusu vardı.

Geriye dönüp baktığımda, bunun büyük ihtimalle o zamanlar Kızılderili kültürüne olan ilgimin bir sonucu olduğunu düş ünüyorum. Ya da belki de bilinç altımdan fış kıran bir tür ruhsal arketipti, sonraki on yıllarda aslında ç ok daha fazla ortaya ç ıkacak olan bir arketip. Her halükarda, o ilk mistik psilosibin deneyimi damgasını vurdu ve bir daha asla eskisi gibi olmadım. Diğer insanların bilmediği bir ş ey biliyordum. Daha büyük anlamların kavranabileceği deneyim alanları olduğunu biliyordum. Daha büyük bir resmin ve daha büyük bir amacın parç ası olduğumuzu biliyordum. Daha fazla uyanmanın ne demek olduğunu biliyordum .

Mantarın etkisinin bir sonraki aş aması, altı yıl sonra, Haziran 1992'deki Glastonbury Festivali'nde baş ladı. Öncelikle müzikle ilgili, ancak sergilenen en sanatsal ç abalarla, Glastonbury Festivali kesinlikle dünyanın en ünlü yıllık müzik festivallerinden biridir. Bu özellikle genç seniz geç erlidir. Glastonbury'yi ilk kez 1986'da (ilk psilosibin deneyimimden yaklaş ık dört ay önce) "yapmış tım" ve bu gerç ek bir göz aç ıcıydı. Uyuş turucular bu tür festivallerde kilit bir rol oynuyor - ya da en azından eskiden öyleydi.

O zamanlar, hemen hemen herkes bir madde üzerinde “kafasını kaybetmiş ti”. Renkli insanlarla dolu tarlalarda yürüdüğümü ve ürünlerinin reklamını yapan sonsuz bir uyuş turucu satıcısı zincirinin ciddi ç ığlıklarını duyduğumu bugüne kadar canlı bir ş ekilde hatırlıyorum: “Asit! Hız! Spliff! Asit, hız, spliff!”

Hepsi ç ok gerç eküstü ve rüya gibiydi, sanki kolektif altkültürel İ ngiliz ruhunun tuhaf bir tezahürünün etrafında dolaş ıyordum.

Festivale 1989'da tekrar katıldım ve daha sonra, bahsedildiği gibi, 1992'de yine katıldım. Bu son vesileyle, güç lü bir ş amanik akım saptadım ve ona doğru ç ekildim - ve bir kez bu akıntıya girdikten sonra geri dönüş yoktu. . Geriye dönüp bakıldığında, bu tuhaf akıntı her zaman orada olmalıydı - sadece ben onun pek bir parç ası değildim. Tam anladığım an

Machine Translated by Google

“Süpürme”, Shamen'in setlerini oynamasını izlemeye gittiğim zamandı. Shamen o zamanlar popüler bir tekno rave grubuydu ve tam o sırada kariyerlerinin zirvesine ulaş ıyorlardı (birkaç yıl sonra grubun arkasındaki ana adamla arkadaş oldum ve hatta “Lord Hempton'ın Maceraları” adlı bir dizi kısa kurgusal hikaye yazdım. kendi web sitesi iç in).

Çok sarhoş tum ve Shamen'in sahne aldığı müzik sahnesinde toplanan büyük insan kalabalığının tam arkasında duruyordum. Akş amın geç saatleriydi ve grup lazer kullanıyordu. Performans havalı ve fütüristik görünüyordu. Sonunda konuş an bir adamın olduğu uzun bir parç a ç aldılar. Sesi kesinlikle büyüleyiciydi, tıpkı lirik olarak anlattığı mistik, uhrevi konular gibi. İ ş in garibi, bu adamın ne dediğini tam olarak hatırlayamasam da, parç a bittikten sonra tamamen ş aş ırdım. Her nasılsa, sözleri duymam gereken her ş eyi ima etti - duymak istediğim ş eyin gerç ekten bilincinde olmasam da. Bu adamın donkiş otvari iddialarının yakın geleceğimin anahtarı olduğunu kesinlikle biliyordum, sanki iç imde derin bir ş eyi tetikleyen bir tür bilgi koduna maruz kalmış ım gibi. Manç uryalı adayın öldürücü olmayan bir versiyonuydum, sanki birdenbire hazır hale getirilmiş tim. Ama ne iç in?

Arkadaş larıma az önce olanları anlatmak ve onlara ne kadar ilham aldığımı anlatmak iç in hızla geri döndüm. Sadece bana ş aş kın bir ş ekilde baktılar. Çok fazla uyuş turucu iç ip iç mediğimi merak ettiler.
Ne olursa olsun, adamın ilham verici sözlerinin üzerimdeki etkisi günlerce sürdü.

Londra'ya döndüğümde hemen Shamen'in Boss Drum albümünü satın aldım ve kısa sürede karizmatik öykücünün kimliğini keş fettim. Albümdeki “Re:Evolution” adlı parç ada sekiz dakikalık bir konuş ma yapan Terence McKenna'dan baş kası değildi. Grup, festivalde McKenna'nın aynı “Re:Evolution” kaydını ç almış tı (daha sonra, aslında o parç ayı ilk kez ç aldıklarını öğrendim).

2000 yılında ölen McKenna, ş üphesiz modern dünyanın bildiği psilosibin akıllıca kullanımının en büyük sözcüsüydü - bu yüzden onun söylemini almam ş aş ırtıcı değildi. Asit düş üren 1960'lar iç in Timothy Leary ne ise, 1990'lar ş amanik mantar kullananlar iç in McKenna da o idi. Uzun konuş malarında en iyi o rastladı

Machine Translated by Google

-bunlardan binlercesi olmasa da yüzlercesi internette bulunabilir.
O, psychedelic bir bilge, açık bir Carl Sagan, en yüksek düzeyde büyüleyici bir ozandı. Büyüleyici ve ilham verecek kozmik insan yolculuğunun hikayelerini bir araya getirebilirdi. Daha da önemlisi, psilosibin mantarlarının değerli bir manevi kaynak olduğunu ve onların vizyoner etkilerinin türümüzün geleceği için büyük önem taşıdığını inandırıcı ve ikna edici bir şekilde belirtiyordu. Psilosibin deneyiminin değerinden emin olmayan ve epistemolojik bir araç olarak değerini gerçekten nitelendiremeyen gençler için, McKenna'nın konuşmaları destekleyici bir başselamı, entelektüel bir başparmak yukarıya, belirli aşkın deneyimlere çapraz referans vermenin ve doğrulamanın bir yoluydu.

Birçok insanın hâlâ McKenna'ya duyduğu büyük saygıya rağmen, spekülasyonlarının çoğunda hata yaptığı açık. Bu, özellikle 2012 yılına ve "tarihin sonu" olarak adlandırdığı şeye ömür boyu süren saplantısı için geçerlidir. Bir eskatolojik olay ya da Cizvit mistik Teilhard de Chardin'in dediği gibi bir Omega Noktası kavramı, (Teilhard'ın öngördüğü gibi uzak bir olay olmanın aksine) 2012'nin sonunda gerçekleşecekti, McKenna'nın zamanına bağlıydı. Dalga teorisi, dünyadaki yeniliğin yükseliş ini ve düşünü yöneten matematiksel bir fraktal model olduğu fikri. Evrenin sonsuza kadar yeni fenomenler (örneğin güneş sistemleri, yaşam ve bilinç gibi) ortaya çıkardığı yadsınamaz olsa da ve doğanın teleolojik olduğu (benim defalarca tartıştığım gibi) kesinlikle makul olsa da, bunun zorlayıcı bir yanı yoktur. Yeniliğin gelgitinin önceden haritalandırılabilen matematiksel olarak belirlenmiş dinamikleri takip ettiğinin kanıtı. Bu nedenle, McKenna ne zaman tarihsel olayları sevgili zaman dalgası teorisine uydurmaya çalışsa, her zaman oldukça keyfi görünecekti. Dahası, bu, evrendeki diğer biyosferlerin de aynı gelişim kurallarına uymak zorunda olduğu anlamına mı geliyordu? Böyle bir teori nasıl her yere uygulanabilir? Her halükarda, 2012'nin sonunda istenmeyen hiçbir şey olmadı ve kültürel cephede temelde her zamanki gibi iş vardı.

McKenna ayrıca halk arasında "taşlı maymun teorisi" olarak bilinen bir şeyi de eğlendirdi. Buradaki fikir, uzak Afrikalı primat atalarımızın ormandan çıkıp savana otlaklarına çıkmaya başladıktan sonra psilosibin mantarlarına rastlamalarıydı. Psilosibin etkisi altında, dil ve sanat gibi bazı yeni özellikler ilham aldı veya kolaylaştırıldı. Bilinmeyen yollarla, bu yeni özellikler daha sonra genetik olarak donanımsal hale geldi. Teori, McKenna'nın Tanrıların Yemeği adlı kitabında açıklığa kavuşturulmuştur ve o da McKenna'nın

Machine Translated by Google

birçok konuş masında bunu tartış tı. Büyüleyici bir fikir olsa da, hiçbir zaman herhangi bir genetik değiş ikliğin nasıl meydana geldiğini tam olarak açıklamamış gibi görünüyordu. Evrimin gerçekleş mesi için genetik değiş ikliklerin gerçekleş mesi gerekir. İ nsan psikolojisi kortekse bağlıdır ve psilosibinin insan evriminde bir rolü olması için korteksle bağlantılı genlerin etkilenmesi gerekir. Psilosibin'in böyle bir genetik modifikasyonu baş armasının hiçbir yolunu bilmiyorum ve McKenna'nın böyle bir mekanizmayı detaylandırdığını hiç duymadım.

Ancak hepsi kaybolmaz. Eğer psilosibinin (veya benzer bir çevresel psikedelik) türümüz üzerinde bir tür tarihsel etkiye sahip olduğunu hala sürdürmek istiyorsak, daha muhtemel görünen ş ey, mantar kullanımının daha yakın atalarımızda (yani genler anlamına gelir) sanatsal yaratıcılığa ve dini fikirlere ilham vermiş olabileceğidir. Buna girmeye gerek yok), yazar Graham Hancock'un Supernatural adlı kitabında tanıttığı bir fikir. Kesinlikle mümkündür ve bu nedenle psilosibin keş fi ve kullanımı, mağara sanatının ve benzerlerinin ani kültürel geliş ini gerçekten açıklayabilir. Bir tür kanıt ortaya çıkana kadar (insan kalıntılarındaki fosilleş miş Psilocybe spor örnekleri gibi), bu tartış malı bir konudur.

2012 sonrası, McKenna bilgilendirme döneminde, McKenna'nın aş ırı hüsnükuruntu sonucunda belirgin eksikliklerini özetlemenin adil olduğunu düş ünüyorum. Baş ka bir deyiş le, eğer McKenna herhangi bir ş eyden suçluysa, bu fazla Kiş otvari olmasındandır. Küresel düzeyde olağanüstü bir ş eyin, insanlığın kutsal olmayan tarihin rutunun dış ına itilip yeni bir aş kın aleme teslim edileceği büyüklükte bir olayın olmasını arzuluyordu. Bu tür bir fikir gerçekten de hüsnükuruntudur ve sanki kendi çabalarımızın dış ında bir ş ekilde ve dünya hakkındaki değerlerimizi ve dünya hakkındaki görüş lerimizi kökten değiş tirmeden yeryüzündeki cenneti yeniden kazanabilirmiş iz gibi, bizi sorumluluktan kurtarıyor gibi görünüyor. Bir gün "onlar"ın geleceğini, bizim "onlarla" karş ılaş mamızın her ş eyi değiş tireceğini zanneden UFO fanatikleri ya da Rabbin ve meleklerinin gökten inip adalet ve barış getireceğini zannedenlere benzer, ya da yeni bir varlık düzeyine titreş eceğimiz bir tür "hiperboyutlu portal"ın ortaya çıkacağına dair New Age fikrine benzer (bu ne anlama geliyorsa).

Bütün bu fikirler, ş ekerle kaplanmış hüsnükuruntuyu temsil ediyor, dünyanın çeş itli sorunlarını çözmek için bir tür çocukça çözüm. Dramatik değiş imin eninde sonunda içimizden, kollektif psiş enin içinden gelmesi çok daha pratik ve olası görünüyor . bazılarını bulmamıza gerek yok

Machine Translated by Google

“diğer” cennet ya da bazı dış sal eskatolojik güçler tarafından süpürülebilir. Biyosferin kendisi, fütürist Buckminster Fuller'ın dediği gibi Uzay Gemisi Dünyası zaten bir Cennettir ve sağlıklı, sürdürülebilir, eş itlikçi bir kültür inş a etmek için ihtiyacımız olan her ş eyi zaten içerir. Sadece bunun farkına varmamız, kurtuluş için gökyüzünü iş aret etmeyi bırakmamız ve burada ve ş imdiki yaş am biçimimizi değiş tirmemiz gerekiyor. Bu hemen olmayacak, ancak zamanın doluluğunda gerçekleş ebilir. Psilosibinden etkilenen komedyen ve öykücü Bill Hicks'in önerdiği gibi, eğer gerçekten aklımızı verirsek, dünyada cenneti yaratabilir ve geleceği birlikte yıldızları keş federek geçirebiliriz. Hicks'in bu duyguyu yakaladığını düş ünüyorum. Dolayısıyla kendimizi kurtarmak için kendimizi geliş tirmemiz gerekiyor. Kültürel değiş imi kendi iç çabalarımıza göre gerçekleş tirmeliyiz. Kolektif psiş e bir kez evrimleş ip olgunlaş tığında, olgun bir kültürde dış a doğru yansıyacaktır. Fark edebildiğim kadarıyla tek geçerli uzun vadeli kaderimiz bu.

McKenna, aş ırı derecede eskatolojik derin düş üncelerinden dolayı kolayca affedilebilir çünkü onu en sonunda bu kadar donkiş otvari hale getiren ş ey mantardı. Psilosibin bunu yapabilir. Psilosibin deneyimi o kadar ruhsal olarak yüklenebilir ki, kiş i bir tür kiş isel eschaton'dan geçebilir. Kiş i eski benliğine ölebilir ve kendinden geçmiş bir ş ekilde yeniden doğmuş hissedebilir. Kiş i, yaş amın ve bilincin son derece fantastik olduğunu ve bunu kutlamamız gerektiğini ve para, savaş ve politika gibi ş eylere bu kadar kapılmamamız gerektiğini fark eder . Her ş eyin ve her ş eyin temelinde bir amaçlı zeka ilkesinin yattığı, insan yaş amının büyük, devam eden doğal bir iş levin parçası olduğu yönünde ezici bir izlenim de olabilir. McKenna bu tür bir psilosibinetik ilhamı dış a yansıtmaya hevesliydi ve bu nedenle onun zaman dalgası teorisi doğdu, Teilhard'ın varsayımsal Omega Noktasını hızlandırmanın, geçici olarak uzak bir kozmik çekiciyi tam ş imdiki çağa getirmenin bir yolu.

Elbette McKenna'nın eskatolojik fantezilerini bir kenara bırakabiliriz çünkü övdüğü tek ş ey bunlar değildi. Biyosferik kaygılar ve insan kültürünü farklı ve daha az materyalist bir yöne yönlendirme ihtiyacı için eş it zamana sahipti. İ nsanlara her ş eyi sorgulattı, sesi ve söylemi dikkatimizi çeken anlamsız medyanın içinde parlayan bir fener gibiydi. Her halükarda, benim için sonuç ş u ki, McKenna'yı 1992'de duymak, altı yıl önce oldukça titrek bir ş ekilde baş lamış olan psychedelic yolculuğumda beni daha da ileriye götürmeye yardımcı oldu. Bunun için minnettarım. ş imdi birçoğunu aş mış olabilirim

Machine Translated by Google

McKenna'nın daha fantastik fikirleri var, ama yine de onun psilosibin deneyimine olan öz sevgisini ve yüksek saygısını paylaş ıyorum.

1992'ye ve Terence McKenna ile ilk karş ılaş mama geri döndüm. Temmuz 1992'de onun canlı ve düş ündürücü kitabı The Archaic Revival'ı satın alıp hevesle tükettikten ve aniden psilosibini bir kez daha keş fetmeye ilgi duymaya baş ladıktan sonra, bir sonraki ayın en sonunda Richmond Park'a gitmeye karar verdim. Ş anslıydım. Ağustos ayının sonlarına doğru sıcak ve güneş li bir gün olmasına rağmen, 1986'da parkta çok saf bir ş ekilde topladığım türlerin aynısı olan yüzlerce Psilocybe semilanceata örneğini bulmayı baş ardım. Aslında, 1992'nin o bereketli sonbaharı bana kelimenin tam anlamıyla binlerce mantar, bir daha asla meydana gelmeyen harika bir tesadüfi bolluk.

1986'daki durumumla karş ılaş tırıldığında, 1992'de her ş ey farklıydı. Daha yaş lı ve daha akıllıydım ve artık pis, sönük bir punk rockçı değildim. Hâlâ asi eğilimlerim olabilirdi, ama ş imdi alış ılmış ın dış ında herhangi bir bakış açısını sözlü olarak ifade etme becerisine sahiptim. Nitekim birkaç ay önce University College London'dan (UCL) psikoloji derecesi ile mezun olmuş tum. İ ş te buradaydım, eğitimli bir genç adam, hayatının baharındaydı ve psychedelic aksiyona hazırdı. En azından psilosibin deneyiminin yararlarını daha doğru bir ş ekilde değerlendirebilecek durumdaydım. Elbette, son yıl üniversite tezim kısmen psychedelic deneyimle ilgiliydi ve bunun için en yüksek notları almış tım. Bu yüzden temelde doğanın psychedelic kenarlarını keş fetmek için çok heyecanlıydım. McKenna'nın Don Kiş otvari düş ünceleri tarafından teş vik edilen kendimi, gerçekliğin nihai doğasını gerekli her türlü psikoaktif yöntemle ele almaya yazgılı bir tür cesur metafizik maceracı olarak gördüm.

Böylece 1992 yılının Ağustos ayının sonundan aynı yılın Kasım ayının sonlarına kadar zamanımı daha sonra "mantar ateş i" olarak adlandıracağım hastalığın pençesinde geçirdim. Hayatımın harika bir dönemiydi. Yabani psilosibin mantarlarını benden önceki herhangi bir İ ngiliz vatandaş ından daha sistematik ve daha hevesli bir ş ekilde araş tırdığımı hissettim. Üç aylık bir süre boyunca sanki cenneti bulmuş gibiydim, sanki derin bir uykudan hem canlı hem de yönlendirilmiş bir gerçekliğe uyanmış gibiydim, sanki dünya devam eden bir macera hikayesinin yaş ayan metniymiş gibi. Sanki İ ngiliz kırsalında kaybolmuş bir simya büyüsü gibi gömülü olan büyük bir sırrı, insan ruhunu tüm yaş amdan ibaret olan daha büyük bir varlığa bağlayabilen gerçek bir felsefe taş ı gibi ortaya çıkarmış gibiydim. Doğru, değiş en farkındalık durumlarıyla her zaman ilgilenmiş tim, bunun beni yönlendirdiği doğruydu.

Machine Translated by Google

Psikoloji okumak için, yine de mütevazi bir mantarın içinde yatan patlayıcı, vizyon uyandıran güç için asla hazırlıklı değildim. Daha önceki tüm psilosibin olaylarım, olacaklarla karşılaştırıldığında hiçbir şeydi.

O zamanlar bir günlük tuttuğum ve en şaşırtıcı deneyimlerimi belgelediğim için, yaşadıklarımın ve mantarın benim üzerimde neden bu kadar büyük bir etki yarattığının net bir resmini vermek için buradaki bazı materyalleri yeniden basabilirim. Aşağıdaki "eski" dergi alıntılarında, zamanın bu bakış açısından bazılarının kesinlikle naif olduğunu, bazılarının ise açıkça mistik olduğunu belirtmeliyim. “Gaia” gibi bazı kavramlar çok fazla ortaya çıkıyor. Bu kasıtlı olarak şiirsel terim (James Lovelock tarafından kendi kendini düzenleyen biyosfer için icat edildi) 1990'ların başında çok popüler olsa da, kulağa biraz eskimiş gibi geliyor. Bugünlerde sadece biyosferden ve onun doğal olarak zeki özelliklerinden bahsetmeyi tercih ediyorum.

Çoğu ton ve üslubundaki akut utancıma rağmen, yine de, bu dergi alıntılarının, okuyucuya, Londra'da değil, Londra'da sıkı sıkıya yaşayan oldukça geleneksel bir genç adamın karşılaştığı psilosibin deneyiminin lezzetini sağlayabileceğini hissediyorum. uzak bir şamanik şifa inziva yeri ya da modern hayatın koşuşturmacasından uzak egzotik bir adada. Hatta yazıların bir kısmı, ben hala psilosibin deneyiminin sancıları içindeyken, çoğunlukla geceleri kapalı mekanlarda yazılmış ken yapılmış tı. Mantarın gücü altındayken yazmak herkesin bildiği gibi zordur, bu nedenle alışılmadık bir tarz beklenebilir. Böyle bir durumda yazmak gerçekten anıtsal bir çabadır - kişi i vecdden kurtulmalı, sonra bir kalemi bir keski gibi kavramalı ve ancak o zaman kağıda kelimeler oyulabilir (benim bilgisayarım yoktu). veya o uzak günlerde kelime işlemci).

Ama yeterince tembellik. İşte 1992 Ağustos'unun sonunda kaleme aldığım en eski şeylerden biri. Onu yazarken hâlâ içim dolu ve “parlıyordu”. İlk bakışta oldukça önemsiz bir olayın açıklaması gibi görünebilir, ancak psilosibin en rutin eylemi bile epik hissettirme becerisine sahiptir:

> Bu olağanüstü gezegenimizin simya yüzeyinde dalgalanan karmaşık atom, molekül, hücre ve madde akışına inanamazsınız. Biyosferin, yaşayan yeryüzünün tüm sonsuz görkemiyle, müthiş görkemini kavramak, hafife alınmayan bir armağandır, ancak gözlerimizi ve kalplerimizi açarsak, yine de her birimiz için sabırla bekleyen bir armağandır. . Bu arada, deneyim adına biraz önce bizzat denediğim yeni bir deneyi anlatayım. Cesurca oldukça büyük bir dozda taze psilosibin yuttuktan sonra, diğer birçok ilham verici aktiviteden sonra, belirli bir organik yaşam örneğini, yani bir canlıyı analiz etmeye başladım.

Machine Translated by Google

Gezegenin diğer tarafındaki uzak bir diyardan gelen bireysel bütünsel kivi meyvesi. Tohum dağılımı açısından bu, bu meyveyi veren kivi bitkisi için çok önemli bir başarıydı. Bu tür meyvelerin çekici, sulu ve fenomenolojik olarak ödüllendirici olacak şekilde tasarlandığını ve karşılığında, onu sunan ağaç veya bitkiye, tohumlarının yayılması yoluyla kendisinin daha fazla kopya üretme imkanı verildiğini gördüm. Kulağa harika geliyordu. Aslında çok lezzetli bir anlaşma.

Böylece, titreyen elimde gerçek bir egzotik meyveyle büyüyen psilosibin büyüsü altındaydım. Rüzgara karşı temkinli davranarak kiviyi daha detaylı incelemeye, ters çevirip pürüzlü yüzeyini incelemeye başladım. Yakından baktığımda, yüzeyinin tüylü hayvan derisini andırdığını keşfettim. Deneyimin içine daha da detaylı dalarak, zamanı kendi yararıma kullanarak, bu enfes yaratığı okşamaya başladım. Bunun Gaia ile bir tür ilişki olduğundan şüphelenmeye başlamıştım, çünkü bana bunun onun varlığının bir parçası olduğu açıkça görülüyordu. Sanki tüm hayatım boyunca, yaşayan biyosferin gerçekliğine dair hiçbir hissim olmadan kör, hata yapan bir maymun olmuştum. Elbette, diğerleri gibi, kişinin bilincinin daha geniş bir gerçeklik alanını kapsayacak şekilde kısa bir süreliğine geniş lediği nadir anlar yaşadım, ancak bu sefer deneyim, vecd noktasına kadar geniş ledi ve derinleştirildi.

Ve böylece, önümdeki keyfi bekleyerek kivi meyvesini okşamaya ve kızdırmaya devam ettim. Ön seviş me sonsuza kadar sürecek gibiydi. Ancak okşamalar ve genel dokunsal oyunlar süresiz olarak devam edemezdi. Organik birliğin bir sonraki aşamasına başlamak için tüylü varlığın sıkı derisini ısırmak zorunda kaldığım zaman kaçınılmaz olarak geldi. Meyve elimde pasif bir şekilde otururken, sanki onu duyabiliyormuşum gibiydi ve bu tuhaf his, ruhumu huşu ile doldurmuş gibiydi. Meyve hala canlıydı, hala hayatın canlı bir parçasıydı ve beni bir tüketim eylemine daha da yaklaştırıyordu.

Yaşayan hediyeyi soymaya zahmet etmeden sonunda meyvemsi gen yüklü kargoyu ısırdım. O ilk ısırık tüm dünyayı durdurdu. Gaian matrisinin geniş yaşayan varlığının daha da derinlerine itilirken, psikedelik olarak yüklü zihnim bir çiçek gibi açılıyordu. Biyosferin dokusuna örülmüş olmamız ve diğer tüm yaşam formlarıyla sürekli bir etkileşim içinde olmamız ne kadar harika, diye düşündüm. Enerjinin bu kadar karmaşık, organik yollarla dönüş türülebilmesi ve yüceltilebilmesi ne kadar olağanüstü.

Hepsinin üstesinden gelmek için, ardından destansı boyutlarda bir şölen geldi! Bir kez ısırıldığında, meyve, kelimenin tam anlamıyla yüzlerce tohumla şekillendirilmiş parlak yeşil ışıldayan bir iç kısım ortaya çıkardı. Böyle şaşırtıcı evrimsel işçiliğe hayran kaldım. Kivi meyvesinin kalbindeki bu minik tohumlar, daha fazla kivi bitkisi üretmek için gereken tüm genetik bilgiyi gerçekten içeriyor olabilir mi? Kivi canlısının nemli yeşil etine gömülü her bir kara lekenin, bir ansiklopediyi "kalın" gösterecek kadar zengin bir bilgi deposuna sahip olduğuna mı inanacaktım? Bu, neredeyse görülemeyecek kadar parlak bir intikamla fraktal gerçeklikti. Organik evrim akışının devam etmesi için bedenime sığdırmak için elimde gerçek bir barut fıçısı tuttum. Bu mucizeyi kendimize saklamamız gerekecek, anlıyorsunuz ki, deneyim çalınmasın ve bilim tarafından daha az, nasıl desek, egzotik terimlerle yeniden tarif edilmesin. . .

.

Psilosibinetik karşılaşma bitmedi. İnanılmaz bir şekilde, kötü bir şey olduğundan korkmadan, tüm kivi organizmasını, her lokmasını yemek üzere olduğumu fark ettim. Bunu dikkatlice düşünün. Üretilen herhangi bir cihazdan daha zarif ve daha yumuşak bir şekilde güzel olan maddenin bu sulu konfigürasyonu, doğal bir tüketim eylemiyle bedenime dönüşüyordu. Doğanın yolu böyledir.

Machine Translated by Google

Sonunda, sihirli performans sona erdi ve kivi meyvesi artık kalmadı. Gerçekten de, sonunda düşüncenin kendisi olmak için içimde yok olmuştu.
Ancak burada kısaca anlattığım deneyim, yaşayan biyosferin harikasına tanıklık ederek hafızamda yaşıyor. Doğanın takdiri, kendimizi ona açmak ve keşfetmek dışında sınır tanımaz. Eğer her birimiz, Dünya Uzay Gemisi'nin hayallerimizin hayal edebileceğinden daha fazlasıyla dolu potansiyelini sezip hissedebilseydik, o zaman cennet, yükselen güneş gibi ufukta görüntüye yakınlaşırdı.

Sonsuzluk bizi bekliyor, çünkü zaman durdurulabilir. Bunun nedeni, deneyimin zaman olmasıdır . Psilosibin mantarının etkileri sayesinde bilinçli deneyim büyür, zaman yavaşlar ve gerçekliğin bir şekilde sonsuz derinlikte olduğunu fark ederiz. Psikedelik hikaye 1960'larla bitmedi; daha doğrusu yeni başladı. Doğal olarak.

Yukarıdaki hesaptan bir hafta kadar sonra, başka bir yoğun deneyim yaşadım, bu sefer güçlü vizyonlar içeriyor:

Hayatımın en güzel sabahını, belki de genç bir erkek hominidin yaşamayı umabileceği en güzel sabahı yaşadığım ülke çapında bilinsin. Saat 7:45'te, neredeyse taze, işlenmemiş ve bu nedenle yasal (elbette, yasaları kötüye kullanan biri değilim) Psilocybe semilanceata mantarlarını aç karnına yedim. Böylece bedenim, orucumu bozmak için ona vermeyi seçtiğim her şeyi çevrelemeye ve tüketmeye hazırdı. Ve bu sabah. ah oğlum!

. .

Yaklaşık otuz dakika sonra algıdaki ince psikolojik değişim başladı. Gözlerim kapalıyken, neredeyse dayanamayacak kadar güçlü, korkunç derecede canlı görüntüler gördüm. Efsanevi yılan gibi bir yaratığın derisini kaplıyormuş gibi görünen çok renkli "yılan derisi gözler" gördüm.
Düşününce, bence bunlar göz olmalıydı çünkü gözlerin güzel bir “duyusal” özelliği var, gözler bir insan hakkında o kadar çok şey anlatıyor ki; hayatla parıldarlar ve duyarlılığı ifade ederler. Görsel durumdayken hala fovea benzeri bir görsel alanım olduğunu, yani merkezi olarak odaklanmış bir görüş alanım olduğunu fark ettim ve bu inanılmaz güzel gözlerin değişen modelini bu odak alanında gördüm.

Bu görüntüleri büyük bir yılanın varlığı olarak yorumladığımı söylemeliyim .
Gerçekten de, gözler onun terazisi gibiydi. Korkmadığımı vurgulamalıyım. Son beş haftalık deneyimim boyunca, büyük olasılıkla bilim metodolojisi eğitimimden elde ettiğim, toplayabildiğim kadar “nesnel” bilinçli dikkat kullanarak adımlarını dikkatli atmaya çalıştım. Her halükarda, şimdi önümdeki görümler "gerçeğin" göz kamaştırıcı bir kanıtı gibi görünüyordu. Gözlerimi açtığımda bile, tavanda gezinen muhteşem yılanın kuyruğunun belirsiz bir görüntüsünü gördüm. Yine de bir ses bana gözlerimi kapalı tutmamı söyledi. Sonra dönen şekiller gördüm, heykelimsi yüzler önümde süzülüyordu. Varlığı her neyse onunla içsel bir konuşma yapmaya başladım. Psikoloji okuduktan sonra, bu tür fenomenlere karşı klinik tutumu biliyorum, ancak deneyim gerçek olduğu kadar gerçekti.

Kendimi bilge ve kadim bir varlıktan talimat alan bir çocuk gibi hissettim. Bu varlık, değişken yılansı doğasına rağmen kötü değildi. Çoğu insan gibi ben de yılanlara pek düşkün değilim, ancak bu hayalperest yılan, herhangi bir basit yılanın ötesinde bir yaratıktı, görünüşe göre, müthiş bir bilgelik ve güç kullanan devasa bir organik varlık olan Gaia'nın vücut bulmuş haliydi.

İçimdeki küçük ve oldukça acıklı bir ses, bu psychedelic Gaian gerçekliğini ilan edersek, insanlar için bunun içinde ne olduğunu sordu. Hâlâ gözlerim kapalıyken, hemen bir

Machine Translated by Google

kuş kafesi açıldı, içerideki kuş lar sınırlarından özgürce uçtu. Ruhların özgürleş mesi olarak yorumladığım bu nefes kesici netlikte görüntü o kadar hızlı, o kadar kendiliğinden gerçekleş ti ki, diğer psilosibin vizyonlarında olduğu gibi, bunun sadece hayal gücümün bir ürünü olduğu sonucuna varamam. Ve tüm bu deneyimin bir ş ekilde bilinç dış ından kaynaklandığı fikrini kabul etsek bile, bu bilinç altının sandığımızdan çok daha büyük ve çok daha fazla niyetle dolu olduğu anlamına gelir. Normal bilinçli süreçlerden kökten farklı olan psilosibin durumunda bir ş eyler oluyor. Ciddi bir araş tırmayı hak ediyor. Eğer halk ve bilim topluluğu bir zamanlar Freud'un bilinç altıyla ilgili seks saplantılı teorileriyle ilgilendiyse, o zaman psilosibin vizyoner deneyimi kesinlikle benzer bir ilgiyi garanti ediyor mu? Ne de olsa, bir tür yaratıcı bilinç dış ı faaliyet, Freud tarafından yorumlanan herhangi bir ş eyin çok ötesinde bir düzeyde olsa da, psilosibin etkisi aracılığıyla iş liyor olmalıdır. Ayrıca, bu olağanüstü etkinlik, yeni bir bilgi akımının akış ı gibi, bilinçli farkındalığa ulaş ır.

Görüntülerin yılan gibi olması, Maya uygarlığına olan ş u anki ilgimle bağlantılı olmalı, ancak bu onların önemini azaltmaz. Gördüğüm ş ey kesinlikle egomun uydurabileceği bir ş ey değildi. Vizyonlar, tipik hayal gücünün ürünlerinin ötesindeydi, psiş enin dikkat çeken ve neredeyse anlamlı çığlıklar atan daha derin bir bölümünden bahseden bir stil ve amaçlılık taş ıyordu. Dinsel doğalarının çok iyi farkında olduğum için, yılan gibi görsel motiflerin psiş emdeki semboller sözlüğünün bir parçası olduğunu ve "Öteki"nin tam olarak ne olursa olsun, bu tür sembolleri dramatik bir vizyoner diyaloga dönüş türebildiğini tahmin ediyorum. .

Görüntüler sona erdikten sonra sevinç gözyaş ları döktüm, bu mantar görüntülerin bende ikinci kez bu kadar ender bir duygu uyandırmasıydı. Sevinçten ağlamak küçük bir ş ey değil. Bunu yapmak için biri hareket ettirilmelidir. Vizyoner trans halinin bunu yapabilmesi, psilosibin'in gerçek gücüne tanıklık eder. İ nsan ruhunun bazı "daha yüksek" potansiyeli açıkça harekete geçirilir.

Bu erken vizyoner bölümlere dönüp bakmak benim için ilginç.
Çoğu zaman kendimi dış sal bir Öteki ile, yani kendimden tamamen ayrı bir tür kasıtlı varlık veya varlık ile iletiş im halinde olduğuma ikna ettim . Bu tür yorumları sıklıkla duyarsınız. Örneğin yazar Graham Hancock, ayahuasca deneyimlerinden yola çıkarak çıkardığı diğer boyutlardan ve benzeri varlıklardan sık sık bahseder. Artık Jungcu bir yaklaş ımı tercih ediyorum. Psikedeliklerle tezahür eden tüm bu "varlıklar" ve diğer dünyaya ait öğreti ve içgörü kaynaklarının "yüksek benliğin" bir parçası olduğunu ve yüksek benliğin bilinç dış ının ortaya çıkan bir yönü olduğunu düş ünüyorum. Bu, Öteki'nin aslında bizim bir parçamız olduğu anlamına gelir. Bilinç altının hayal edilemeyecek kadar geniş olduğunu aklımızda tutmalıyız. İ nsan bilinç dış ı, yalnızca statik bir hatıra deposu değil, istikrar ve entegrasyon (belki de minimum enerji durumuna benzer) arayan organizma benzeri devasa bir bilgi ağıdır. Bu dalgalı bilgi matrisi içinde semboller, temalar, fikirler, ş ema ve öz

Machine Translated by Google

organize bilgelik. Psilosibinin yaptığı şey, bilinçaltının doğal bütünleştirici potansiyelini artırmaktır. Böylece çözümlenmesi gereken bilgiler, bilgelik ve öğretici diyaloglarla birlikte bilinçli zihne gelir. İster rüyalar ister psikedelik düşler yoluyla olsun, bilinçdışının bilgelikten ve esrarengiz öğretici içgörülerden vazgeçme konusundaki özerk yeteneği, onu harici bir Öteki gibi görünmesini sağlar.

İşte vizyonları içeren başka bir günlük girişi:

Geçen yılki mübarek "mantar ateşi"min en başında gözlerimi kapatmaktan kaçındım. Dış dünyayı o kadar zevkli bir şekilde dönüştürülmüş buldum ki, birinin görsel çevresine hayran kalması yeterliydi. Terence McKenna'nın The Archaic Revival adlı kitabında verdiği tavsiyeye kulak vererek ilk kez vizyonları deneyimlemek için bir teknik kullanmaya çalıştım. McKenna, psilosibin'in gözleri kapalı, sessiz karanlıkta alınmasını önermişti. İlk başta, bu tavsiye hakkında hiçbir şey düşünmedim, ancak şimdi böyle bir tavsiyenin, mantarın güçlü bir şekilde hareket eden vizyonlar başlatma yeteneğine göre tüm ciddiyetle verildiğini anlıyorum. Birinin gözlerini kapatmasının bir şekilde psychedelic deneyimi azaltacağı varsayılabilir. Bir zamanlar denediğim ilkel, gönülsüz meditasyon girişimlerine benzemez miydi, diye düşündüm? Olmaz mıydı? . . sıkıcı?

McKenna'nın tekniğini ilk uyguladığımda tuhaf manzaralarla karşılaştım. Yeşil sallanan palmiye ağaçları gibi beklenmedik görüntüler gördüm, çok net ama garip bir şekilde yabancı.
Bu vizyonlar da biraz korkutucuydu, çünkü kişi onlarla ne kadar uzun süre kalırsa, bilinçaltına o kadar derin giriyordu - ya da McKenna'nın dediği gibi Gaian Mind. Vizyoner trans ilerledikçe, güçlü bir kasıtlı bilgi kaynağına daha fazla yaklaşıldığını öğrendim. Aslında, girişimi bu kadar göz korkutucu kılan, psilosibin vizyonlarıyla ilişkili bu kasıtlı ve iletişimsel kalitedir.

Böyle sıra dışı bir girişimde karşılaşılan korkuya rağmen, kişi anında gözlerini açarak bir miktar kontrol uygulayabilir. Ama bu korkup kaçmaktır. Vizyonlar, ne kadar acı verici veya yoğun olursa olsun, yüz yüze karşılanmayı ve kabul edilmeyi talep eder. Gerçekten de, psilosibin vizyonlarının samimiyetlerinde çok endişe verici görünmesi, kişinin kesinlikle sağlıklı, topraklanmış bir psişeye sahip olması gerektiğini gösteriyor.

En eski muhteşem vizyoner deneyimlerimden birini canlı bir şekilde hatırlıyorum. Bir sabah aç karnına bir kez daha taze mantar yediğimde oldu.
Yatağa rahatça uzandım ve psilosibin'in ruhuma zarif bir şekilde nüfuz etmesini bekledim.
Bazen, kişi gerçekten uyanıksa, bilincini yıkarken ilk psilosibinetik dalga neredeyse soğuk bir şekilde analiz edilebilir. Bu gerçekten harika bir an. Belli bir noktada, canlı, olağanüstü bir gerçekliğe kaydırılırsınız. Gözler açıkken kişinin çevresi aniden hipergerçek ve hatta kutsal görünebilir. Güzellik, sanki birdenbire daha fazla uyanmış gibi, insanın gözünü diktiği her şeyden yayılabilir. Her şey canlı ve akışkan bir bağlantı içindeymiş gibi görünür.

Yatağımda kollarımı kavuşturmuş, kendimi Mısırlı bir mumya gibi hissediyordum çünkü bedenim çok uyanık olan ruhuma veya bilincime kıyasla oldukça ağır ve ölüydü. Sonunda gözlerimi kapattığımda, mücevherli gözlerle dolu bir tür karanlık Yeraltı Dünyası algıladım. Sonra bu dünyanın derinliklerine inmeye başladım, ta ki filmdeki o kötü görünüşlü samuray savaş çısına benzeyen, Hades'in doğulu bir bekçisine benzeyen karanlık ve tehditkar bir varlıkla yüz yüze gelene kadar.

Machine Translated by Google

Brezilya. Bu manzara o kadar netti ki şaşırdım ve hemen gözlerimi açtım. Rahatlamak için etrafıma baktım, hala ruhumun derinliklerinde gizlenen o korkunç koruyucudan korkuyordum. Sonra, cesur bir maceracı gibi, bu varlıkla yüzleşmeye karar verdim.
Ne de olsa kendimi ikna ettim, iyi bir kalbim yok muydu ve vicdanım rahat değil miydi?

Gözlerimi tekrar kapattığımda, gözlerle dolu Yeraltı Dünyasından uzaklaşmaya başladım. Bir hızlanma hissi ile, uçsuz bucaksız bir kar beyazı zeminde bir kara delikten çıkana kadar geriye ve yukarıya doğru fırladım. Yerdeki karanlık delik geri çekilirken, yeni "yer üstü" manzarada, özellikle son derece stilize, karikatürize edilmiş "baş parmak yukarıya" işaretleri olmak üzere bir dizi ucuz ve komik esenlik sembolünü fark ettim. Harika hissettirdi. Bundan da öte, şimdi etrafımda olan Gaian boyutunda bir hayırsever varlığın mevcudiyetinde hissettim. O zaman ve bunu hafifçe söylemiyorum, sanki cennete yükselmiş olsaydım. Küçük bir çocuk gibi kendimi, tarif edilmeyen kutsal varlıkların huzurunda buldum. Ruhların önümde cisimleştiğini, et ve kanda vücut bulduğunu gördüm. Tanrısal varlıkların yaşam formlarıyla "kurcaladığını" gördüm. "Yaratıcılara" işbaşında tanık olduğum konusunda ikna oldum.

Sonunda gözlerimi açtığımda ağladım. Ruhum bu görüntülerden etkilenmişti.
Hayal gücünün ötesinde harikalar diyarına götürülmüştüm. Ve bu bilgi, mantarın binlerce yıldır yerli Meksikalılar tarafından bilinen bu ilahi gücü, şimdi Londra, İngiltere'nin her yerinde yüzeye çıkıyordu. Peki, psikoloji bilimi tüm bunların neresindeydi? İşte araştırmaya değer bir fenomen, insan ruhunun en derin derinliklerine erişmek için bir araç. İlahi olana erişmek için bile bir araç.

Diğer durumlarda, vizyonların malzemesi genellikle yeni anlamlar vermek için ustaca yan yana yerleştirilmiş hafızamdan öğelerle yakından ilişkilendirilirdi. Sanki Öteki benimle yalnızca benim anlayacağım bir dilde iletişim kuruyordu. Örneğin, bir keresinde, gözlerimi ilk kapattığımda, bir radyo alıcısını tutan bir elin yakın çekim bir "çekimini" mutlak sinematografik netlikle gördüm ve çok geçmeden, bunun havalı bir "temas" ifadesi olduğunu sevinçle fark ettim." Başka bir durumda, bu bana şimdi neredeyse saçma görünse de, yine yüksek çözünürlükte, bir tür yerli köylü ailesinin yemek yediğini gördüm. Beni en çok etkileyen şey, kısa süre sonra alkışlamaya, gülümsemeye ve midelerini kuvvetlice ovmaya başlamalarıydı. Şaşkın, gözlerimi açtım, ancak görüntünün büyük olasılıkla, oldukça mizahi bir şekilde mantar tüketmemin iyi olduğunu gösterdiğini fark ettim.

Ayrıca, sık sık eski kapıların açıldığı, merdivenlerden çıkıldığı ya da hafif açık bir kapının arkasında çok renkli bir yılan kuyruğunun kaydığını göreceğimi hatırlıyorum.
Her zaman, düşünüldüğünde, görsel imgelerin oldukça sembolik olduğu, Öteki'nin varlığını ileteceği bir tür dramatik görsel dil oldukları açıktı.

Uzaylı motifleri de vizyonlarda ortaya çıkacaktı. Sık sık fütürist görünümlü insanların gelişmiş makinelere girip çıkarken ışıldayan vücudu saran takımlar giydiğini ya da gelişmiş uzaylı uzay aracının içinin neye benzediğini görürdüm.
Diğer bir ortak motif veya tema, içinde genellikle bir erkek ve bir kadın olan insanların yattığı klinik olarak temiz ve beyaz plastik görünümlü bir yapı olan askıya alınmış animasyon makinesiydi.

Her durumda, ister dünyevi, ister göksel ya da yabancı olsun, bu görüntülerin benim egom tarafından yapılmadığına mutlak bir inançla söyleyebilirim. Her zaman o kadar şaşırtıcı, o kadar yoğun, o kadar spontane ve o kadar zengin ayrıntılara sahiptiler ki, egomdan farklı bir şey tarafından üretilen ve önüme yansıtılan bir filmi pasif bir şekilde izliyordum, üstelik anlamı olmayan bir film. her zaman hemen

Machine Translated by Google

bariz ama bu, oyunun maskaralıklarına benzer şekilde, niyetin kavranması için birkaç saniyelik tefekkür gerektiriyordu. Bu tür vizyonları deneyimlemeye başladığımda, bunlar belki de psilosibin'in ayırt edici etkisi haline geldi. Vizyoner trans hali sırasında, eski, bilge bir öğretmen gibi hissettiren kişiyle arayüz oluşturur. Kulağa inanılmaz geliyorsa, bunun nedeni doğal psilosibinin psikolojik gücünün inanılmaz olmasıdır .

Bu da bana bilinçaltının öğretici bir potansiyele sahip olduğunu gösteriyor. Gerçekten de, çoğumuz, uyandıktan sonra üzerinde düşünebileceğimiz bazı anlamlı rüyalarda böyle bir öğretici etki yaşamış olacağız.
Ayrıca "bir sorun üzerinde uyuyabilirsiniz" ve bir bilme durumunda uyanabilirsiniz. Psilosibin, bilinçaltının bu bilgilendirici, yaratıcı potansiyelini yepyeni bir düzeye taşıyor gibi görünüyor. Aradan yirmi yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen, o ilk görüntülerin birçoğunu hâlâ hatırlayabiliyorum. Başlayacaklar ve kendilerine ait bir hayatları olacak. Hem onlara hayran kalacak hem de korkacaktım. Psilosibin vizyonları, sanki insan ruhunun dinamik kaynak koduna, tüm anlam ve amaçların kaynağına erişiyormuş gibi, derin ve kadim bir yerden yayılıyormuş gibi hissettiriyor.

Bununla birlikte, deneyim sırasında yazılan aşağıdaki "canlı" alıntının gösterdiği gibi, mantar cephesindeki şeyler her zaman çok ciddi değildi:

Muz. Harika bir meyve için ne harika bir isim. Kiviyi unutun, çünkü onlar muhteşem muzla karşılaştırıldığında hiçbir şey değiller. Yemin ederim onlar hakkında koca bir BBC TV dizisi yazabilirim! Sakın bir muz soymaya cüret etme yine dikkatsizce - çünkü görünüşte basit olan bu meyvede çok fazla erdem gördüm.

Psilosibin etkisi altındayken muz tutmak, bitkiler alemiyle el sıkışmak gibidir. Akıllı primat Gaia ile tanışır. Meyveyi, sarı ceketinden çıkmayı bekleyen bir tırtıl veya larva gibi hissedebilirsiniz. Şaşırtıcı bir şekilde, meyve, sonunda entropiye ve çürümeye yenik düşmeden önce, ana gemiden atladıktan sonra kısa bir süre yaşar. Ya da en azından olgunlaşabilir durumda. Bu kavram beni şaşırtıyor. Yaşayan ana ağacından kopan muz, yine de bilinçli ve işlevsel bir şekilde gelişmeye ve olgunlaşmaya devam ediyor.

Muzun eğrisini seviyorum. Bana yunusları hatırlatıyor. Baştan bakıldığında, esrarengiz bir şekilde şişe burunlu yunus Tursiops'a benziyor . Her ikisi de temiz görünüyor; ikisi de zarif bir şekilde kavisli. Muzun merak uyandıran beşkenarlı simetrisini incelemeye devam ederken, aklıma büyük bir düşünce geldi. Muz sanki süper matematiksel bir organik ifadedir. Aslında, bunun böyle olması gerektiğini düşünüyorum. Muz genomundaki genetik kod, meyvenin hem proteinlerini hem de spesifik beşyüzlü yapısını kodlamalıdır. Bu nedenle muz, matematiksel bir formülün ifadesidir. Bu da demek oluyor ki bir parça doğal matematik yemek üzereyim.

Tüketici dostu bir şekilde soyulur. Bu, ölümlü bir adamın deneyimlemesi için çok fazla. İlk çekişim ve üç deri şeridi uygun bir şekilde fermuarlarını açıyor, içindeki et uzaylı bir yaratık gibi görünüyor. Bu meyve açıkça doğal seçilim tarafından çevik parmaklı insansılar için tasarlanmıştır. bu çok mükemmel

Machine Translated by Google

gerçekten eksik olan tek şey, derisi üzerinde (elbette İngilizce olarak) "Kaygan—lütfen dikkatli bir şekilde imha edin" ayarına yönelik yazılı bir talimattır.

İçeride, soyulmuş muzun çıplak eti, derisiyle olduğundan daha canlı görünüyor. Beyaz bir larva mermisi gibi, o kadar yavaş yaş ayan bir pupa ki, hareketsiz olduğuna inanıyoruz, oysa aslında hala anlamlı bir şekilde dönüş üyor. Bütün eti, uzun bir entegre bileş en olarak çıkarıyorum. Sanki büyük bir yaratıktan sıkılmış, izinde bırakılmış bir pelet gibi görünüyor.

Muz etini parçalara ayırıyorum ve psilosibin aracılığıyla bana verilen süperbilinçli algısal berraklıkla, ortaya çıkan kopma, sanki bir dağ parçalanmış gibi destansı boyutlar kazanıyor. Meyveli etin parçalanma sesini neredeyse duyabiliyorum. O kadar beyaz ve bilgi açısından o kadar zengin ki, tıpkı bazı ilginç organik bilgisayar programları gibi.

Bu saf, katkısız, lekesiz, katkısız organik kumaş parçasının tadıyla büyülenmiş olarak yerim. Tanrım, Tabiat Ana'nın ne kadar iyi olabileceğini neredeyse unutmuş tum. Milyonlarca yıl boyunca yaratılış ı üzerinde çalış an bir meyve mühendisleri ekibi tarafından tasarlanan bir enerji bombasını yemek gibiydi. Aslında, muz o kadar özel olduğunu kanıtladı ki bir tane daha yedim ve psilosibin serbest kaldığında, bütün yemek yarım litre biradan daha ucuza mal oldu.

Bu kadar eğlenceli ve rahat deneyimlere rağmen, o zamanlar mantarın başlıca çekiciliği her zaman onun vizyoner gücüydü. Burada yılan vizyonları hakkında daha fazla yazıyorum:

Baş döndürücü mantar maceramın ilk altı ayında, yılan ya da bu sembolün varyasyonları vizyonlarıma egemen oldu. Her zaman, varlığı saygı ve dikkat gerektiren büyük ve bilge bir yaratığı görüyor gibiydim. Bir keresinde, birbiri üzerine yığılmış devasa serpantin bobinleri gördüğümü ve bir şekilde organik bir makinenin çarkları gibi döndüğünü hatırlıyorum. Sonra kendimi, hayatım boyunca anlayamadığım, esnek, beyazımsı bir kütleye doğru süzülürken buldum.

Bu dalgalı beyaz şey her yerdeydi ve beni içine çekiyor, neredeyse etrafımı sararken boğuluyordum. Aniden, bu kütleyi yakından görünce ne olduğunu anladım. Kıvrımlı beyin dokusuydu. Süngerimsi beyaz kortikal doku, katladıktan sonra katlayın.
Bu, biyosferle ilgili, efsanevi bir yılanın devasa beyniydi. Dünyadaki tüm yaş amın güçlü zekasının görsel bir temsilini, deyim yerindeyse "dünya beyni"ni gördüğümü hissettim.

Sonra sahne değiş ti ve kendimi hem damarlı etten hem de geleneksel malzemeden yapılmış bir binayı gezerken buldum. Her odanın belirli bir biyolojik iş levi varmış gibi görünüyordu. En tuhafıydı. Gazları soluyan, okyanuslar boyu kan pompalayan ve büyük fıçılarda yiyecekleri sindiren bir tür iç organ mimarisinin içinde gibi görünüyordum. Aslında, insan yapımı mimarinin biyolojik yapı ile kaynaş masını gösteren vizyoner motifler birkaç kez tekrarlandı. Sık sık görkemli evler ve saraylar algılardım ya da daha doğrusu böyle saraylı yerlerden zarafetle süzülürdüm ve korkuluklar, duvar panelleri ve merdivenler gibi ahş ap iş lerin her zaman bir canlının vücudundan yapılmış olduğu ortaya çıkar. Daha doğrusu, bu binaların yılanın mücevherli gövdesinden dokunduğunu anladım. Her şey canlıydı, hepsi tek bir tutarlı, yapıcı varlığın parçasıydı. Ve eğer bu sahnelerin herhangi birinde insan figürleri gördüysem, onlar da yılanın dönüş en bedeninden oluş muş tu. Bu sahnelerdeki tüm nesneler ve varlıklar,

Machine Translated by Google

üzerlerinde yılanın derisinin damgası vardı, öyle ki, ışıldayan çizgilerden ve pullu mücevherlerden oluşan bir tür titreşen ızgara her nesneyi kaplıyordu.

Başka bir olayda, kendimi karanlık bir boşlukta yukarıya doğru çıkmaya zorlanırken buldum, varış yeri bilinmiyor. Dönüp bükülerek yükseliş im sonsuz gibiydi.
Aniden durumum bana açıklandı. Giderek artan endişe yle, ürkütücü bir asansör boşluğunun içinde olduğumu fark ettim. Nereye gittiğimi göremesem de, aşağı doğru olan manzara koyu bir karanlığa dönüştü. Belli ki bu, yukarı doğru uzanan sonsuz uzunlukta bir geçitti. Bir aşamada kendimi ters dönmüş gibi hissettim. Ben zirvedeydim (belki de düşündüm, zirve geleceği temsil ediyordu). Orada yorumlamakta zorlandığım inanılmaz derecede geniş yapılar gördüm. Devasa boyutlarda kanlı kırmızı biyolojik organlar gibiydiler, atıyor, nabzı atıyor, büyümek ve metabolize etmek için zorluyorlardı. Sanki altında oldukları muazzam baskıyı hissetmiş im gibi bakmak oldukça mide bulandırıcıydı. Organlar ya da her ne iseler, sanki bir tür yapış kan, çatırdayan, böcek öldürücü metamorfoz geçiriyorlarmış gibi yarıp açılmaya başladılar. Bir boğuşma duygusu rahatsız edici derecede yoğundu, o kadar ki artan iğrenme, gördüklerimin doğru bir şekilde değerlendirilmesini engelledi. Sahne, görülemeyecek kadar yürek burkan bir hal aldı ve gözlerimi açarak görüntüyü sonlandırdım.

Bir keresinde tüm dünyanın ikiye ayrıldığını bile gördüm, sanki efsanevi bir yılan, dünya yüzeyinin altına kıvrılmış , aniden ortaya çıkmış ve yukarı doğru yükseliyordu. Bu vizyon kıyamet gibiydi, dünyanın sonunu tasvir eden milyonlarca dolarlık destansı bir film gibi. Eskatolojik olayları öngördüğüm diğer birkaç durumda, her şeyin -tüm maddenin, tüm yaşamın, tüm bilgilerin- bütünleştiği devasa bir dönen girdap, merkezi sabit görünen ve etrafında her şeyin etrafında olduğu devasa bir dönen sarmal mozaik görecektim. döner. Her durumda, eschaton her şeyi tüketirken aynı zamanda kutsal güçle parlıyordu.

Ayrıca, psikedelik esrimenin zirvesinde, ağzında cezbedici aşkın bir ışıkla parıldayan değerli bir taş bulunan devasa bir yılanın başının etrafında azalan bir sarmalda yüzerken bulduğum bir görüntüyü hatırlıyorum. O yılanın gözleri! Şiddetli ve fevkalade bilge, muhteşemdiler! Her şeyi gören bir duyarlılıkla parladılar, meydan okuyan bakışları önlerinden geçen her şeyi aydınlattı. Mutlak'a yaklaştığımı, Mutlak'ın ancak bu şekilde tasvir edilebileceğini hissettim. Bu görüntüden saatler sonra, ne zaman gözlerimi kısaca kapatsam, yılansı çenelerin açıldığını, ince kavisli dişlerin, inci beyazı, uçlarında bir damla berrak zehir, her birinin üzerinde bir ışık parıltısı gördüm. Bunlar gücün sembolleriydi, psilosibinetik gezgin tarafından yaklaşıldığında Öteki'nin yüzleriydi.

Bahsettiğim tüm bunlar, algısal bir sıçramadan başka bir şey değil. Sıradan bilincin ötesinde, vahiy ile göz kamaştıran bir dünya, güçlü imgeler ve kendi kendini örgütleyen sembollerden oluşan geniş bir manzara, yalnızca benim kısa karşılaşmalarımın değindiği bir alan yatar. Bu bölge bize sesleniyor. Gizem bekliyor.

Geriye dönüp bakıldığında, yılanın derin bilinçaltının arketipsel bir sembolü olduğu bir kez daha açıkça görülüyor. Dünyanın dört bir yanından yaygın olarak paylaşılan diğer semboller gibi, yılan da neyi ifade ettiği ve neye bağlı olduğu (toprak, bilgelik, incelik, güç, korku vb.) Bu, bilinçdışının dile benzer bir şekilde işlediğini veya en azından bir semboller dili olabileceğini ve "Ben" ile bilinçdışı arasında bir tür söylemin gerçekleşebileceğini ima eder.

Machine Translated by Google

Şimdi vites değiştirmek ve klasik bir kötü yolculuk tanıtmak. İyi değil sadece kötü bir yolculuk ama o zamanlar çok daha kötü hissettiren bir şey:

Hayatımın en tatsız deneyimlerinden biri olarak tanımlanabilecek şeyi yaşayalı yaklaşık dört hafta oldu. Bu günlük girişleri, psilosibin deneyiminin dürüst, engelsiz bir anlatımını temsil ettiğinden, burada mistik deneyimin maalesef diğer yüzünü işgal eden dehşetleri açığa vurmak zorundayım. Bu bir uyarı olsun, çünkü hiç kimsenin böyle bir ıstırap, dehşet ve

eziyet.

Bu kabus gibi yolculukların kimsenin suçu değil, kendi suçu olduğuna inanıyorum. Muazzam lütuf için fazla açgözlüydüm ve bedelini ödedim. Daha önce birkaç kez "kenarına yakın" gelmeme rağmen, bu sefer tam tersine, ateşe düştüm ve bir anlamda korkunç bir ölümle öldüm.

Ölümcül dozu aldığım zaman, yaşam durumum en hafif tabirle berbattı.
Bir kız arkadaşım tarafından terk edilmiş, yaşam düzenlemelerimden bıkmış ve herhangi bir yaratıcı anlamda tamamen hareketsiz kalmışken, önceki sonbaharda ulaştığım kutsal diyarlara geri dönmeye hazır olana kadar sabrın erdemini aramalıydım. Ama dediğim gibi açgözlülük galip geldi; Anında ruhsal tatmin, Öteki'den anlık bir ruhsal okşama istedim.

Saflığımda, yüksek dozda psilosibin'in melankolik sersemliğimi yok edebileceğine inanıyordum. Ne kadar feci bir şekilde yanılmışım. Gerçekten esrik bir deneyim elde etmek için, kişinin zihni ince ayarlı olmalı, psikolojik kalıntılardan arındırılmalıdır, sanki psişesi nadir sinyalleri almaya ayarlanmış bozulmamış bir radyo alıcısıymış gibi. 1960'ların psychedelic öncüleri tarafından defalarca vurgulanan "set" in rolü budur.
Ancak benim için her şey tam olarak olmaması gerektiği gibiydi. İç dünyam kargaşa içinde, cennetsel bir deneyime kanalize etmek için psikolojik olarak uygun değildim. Öyle olsa bile, yanlışlıkla daha iyisini bildiğime inanarak devam ettim.

Akşamın geç saatleriydi ve benim haberim olmadan dolunay zamanıydı. Aşırı yüksek iki doz aldığımı hatırlıyorum çünkü bir saat kadar sonra ilk doz fark edilebilir bir etki yaratmamıştı. Geriye dönüp baktığımda, ilk dozun devreye girmesi için biraz daha beklemeliydim.

Görüntüler ilk geldiklerinde zayıf, oldukça çamurlu ve belirsizdi. Bir aptal gibi, vizyonları gelmeye zorlamaya çalıştım, ama çok fazla "gürültü" vardı, beni sadece tutarsız küçük parçalar ve kopuk bir görüntü girdabıyla başbaşa bıraktı. Ancak, bir veya iki "sağlam" tasvir gördüm. Fütürist görünümlü çocuklar ve onların içinden geçtikleri uzun ve dolambaçlı bir tünel gibi görünen bir şey gördüm. Ayrıca siyah kauçuk benzeri bir malzemeden yapılmış insanların, bitkilerin ve yerlerin görüntülerini de gördüm. Bunu, tüm organik yaşamın evrensel bir "esnek-akıllı" maddeden yapıldığı şeklinde yorumladım.

Daha sonra, iki dozun tam etkisi etkisini göstermeye başladığında, çoğunu tarif edemediğim, şaşırtıcı derecede karmaşık manzaralar gördüm. Bir aşamada, bazen biyoloji ders kitaplarında görülen resimlere benzer, damarların ve kan kırmızısı damarların görülebildiği insan resimleri gördüm. Bu insan formları birdenbire ortaya çıktılar, sanki kendilerini bedenleyen ruhlarmış gibi önümde şekillendiler. Ayrıca öbür dünyayı düşündüren bölgelerden geçtiğimi de hatırlıyorum. Bir tür yüzen varlıklardan oluşan bir filodan geçtim, huzur ve sakinlikle dolu bir diyar. Sonra, bu sürüklenen varlıkların veya göründükleri gibi ruhların, fevkalade renkli makine benzeri bir desende birleştiğini gördüm. Muazzam büyüklükteki bu desen, dönen bir mandalayı andırıyordu, ancak içindeki desenler, sanki muazzam bir mekanik sistemin parçasıymış gibi dönen çarklara benziyordu. şahit oldum sanki

Machine Translated by Google

Milyonlarca ve milyonlarca ölmüş ruhun tarif edilemez bir öze indirgendiği bir tür ruhsal geri dönüş üm, baş ka bir varlık sistemine emiliyordu. Müthiş bir vizyondu ve beni tam olarak anlamak iç in bir kayıpta bıraktı.

Bir süre sonra gözlerimi aç tığımda, odam korkunç , sürekli değiş en bir renk cümbüş üne dönüş tü ve sanırım bu, kabusumun baş langıcı oldu. Bir önceki sonbaharı tanrısal odadan ne kadar uzakta yaş amış tım! O korkunç tu. Ayağa kalktım ve direndim. Halı tuhaf bir ş ekilde karikatür gibi görünüyordu, ç irkin kırmızı rengi duyularımı ç ığlık atıyordu. O an korkunç bir rüyaya uyandığıma emindim. Görsel korteksimi iş gal eden korkunç görsel verilerden kaç mak iç in beyhude bir giriş imde gözlüklerimi yırttım. Ama yine de midemi bulandıracak kadar keskin tonlar etrafımda yüzüyor, beni boğuyor, neredeyse boğuyordu. Aniden kendimi ç ok büyük hissettim, saç ma sapan bir oyuncak evin etrafında dolanan bir dev gibi. Giysilerim akıl almaz görünüyordu, aynadaki yansımam bir saç malık. Kaotik, kopuk algıların girdabına hapsolmuş komik bir palyaç oydum. Aklımda Jekyll kelimesini defalarca duydum.

Öyle bir korkuya kapıldım ki, hastalıklı "dış arıdan" kaç abileceğime dair saf bir umutla ç abucak yatağa ve karanlığa ç ekildim. Daha kötüsü gelecekti. Gerç ekten de, korkunç kabus daha yeni ivme kazanmaya baş lamış tı. Orada yatakta uzanırken, zihnim korkunç düş üncelerle dolup taş ıyordu. Tüm kontrolümü kaybetmeye baş ladım. Daha önceki gezilerde, her zaman bir tür kontrol ve iradeyi koruyabiliyordum, ancak ş imdi hızla tamamen pasif bir yaratık haline geliyordum, kötü niyetli bir psikolojik iş kence denizinde savrulup döndürülüyordum.

Yavaş yavaş , kimlik duygum, ona resmi bir ad vermek iç in egom yok olmaya baş ladı. Normalde egonun bu ş ekilde ç özülmesi, kendinden geç miş bir salıverme, kiş inin daha büyük Bütün ile birleş tiği ç evresiyle uyumlu bir ş ekilde harmanlanması olarak deneyimlenir. Bu korkunç gecede öyle değil. En azından sembolik bir ş ekilde ölüyordum.

Belki bir saat ya da daha fazla bir süre boyunca, bir ölüm sürecinde olduğumu mutlak bir kesinlikle hissettim. Etrafımdaki karanlık kin, kötülük ve yıkıcılıkla canlıydı. Tüm ç evrem aç ıkç a düş manca hissettim. Birdenbire beni paramparç a etmeye hazırlanan cani yerlilerin elinde tutsak bir kaş if gibi hissettim. Artık vücudumun tam kontrolü bende değildi. Düzgün hareket edemiyordum. Tekrar tekrar oturmaya ç alış tım, ama dehş et iç inde organize bir ş ey yapamadığımı fark ettim.

hareket.

Ölüm düş ünceleri. Ölüyorum. Burada sana yardım edecek kimse yok. Çok ileri gittin ve ş imdi ölüyorsun. Evin dış ındaki acele trafiğin sesi, sanki ölümcül bir araba kazası geç irmiş gibi hissetmeme neden oluyor, yolda ölümcül ş ekilde yaralanmış gibi yatıyorum. Vücudum bir kasap levhasının üzerindeki ölü, ağır et gibi hissediyor. Korkunç bir kaza geç irdiğime eminim. Bu düş ünce gitmeyecek. . . . Bir noktada ayağa kalkmayı baş ardım. Beceriksizce karanlıkta sendeledim ve bir ş ekilde ış ık düğmesini buldum. Çok parlak. Hala ç izgi film renginin hasta, cafcaflı girdapları. Zavallı hominid bedenim ş iddetle titriyor, güç lükle ayakta durabiliyor. Hiç bir ş ey yapamam, hiç bir ş ey.
Karanlığın daha az dehş eti iç in ış ığı kapatıyorum. Satranç bilgisayarımın ş eklini seç iyorum ve korkunç bir korkuyla gerç ekten kaybedilmiş bir oyunda, sona ermek üzere bir oyunda olduğumu fark ediyorum.

Kimliğim parç alanmaya devam ederken, son zamanlarda benden ayrılan kadının adı gibi benim iç in ç ok ş ey ifade eden kelimeleri mırıldanarak yüksek sesle konuş uyorum. Bana kimliğimi veren, bana anlam veren, beni hayatta tutan tanıdık kavram ve fikirlerin peş indeyim. Hatta bir vuruş , odaklanacak bir ş ey, tutunacak bir düzen görüntüsü oluş turmak iç in yüksek sesle saymaya ve ellerimle davul ç almaya bile indirgendim.

Machine Translated by Google

ama bu da işe yaramaz. Gerçekten de etrafımdaki baskı artıyor. Dıştan gelen bir kötülük tarafından yok ediliyorum. Azalan bir alev gibi, ruhum bir kötülük battaniyesi tarafından boğuluyor.

Bir kez ve yalnızca bir kez, korkunç saldırı azaldı. Belki on beş saniye durdu ve rahatlayarak nefesim kesildi. Benimle güreşen Öteki diye düşündüm kendi kendime. Sadece bir test. Ve sonra geri geldi. Ölüme, acı sona.

Biri bana yardım etsin. Çok geç . . . ateşin içine . . . mutlak yok oluş. Ben kimim? Bu artık terörün de ötesinde. Kim olduğumu bilmiyorum. Aşırı doz, eroin gibi. . . bir kaza geçirdin. Ben ölen bir hayvandan değilim. Bir şey fışkırıyor içimde. İçimden af diliyorum. gelmiyor. Ölümün acımasız çeneleri, soğuk, mürekkep siyahı,

beni tüket.

Sonra ne olduğunu hatırlamıyorum, ancak daha sonra rüya görmeye başladım. Canlı hipnogojik rüya manzaralarına girdim. Bunlar hayret vericiydi. Yüzüklerin Efendisi veya Watership Down'da kendimi kırsal bir yaratık gibi hissettim . Bir masalın anlatımına kapıldım. Ben hikayedeki bir karakterdim ve hikaye ilerledikçe bir yaratma eylemi ortaya çıkıyor gibi görünüyordu. Bu deneyim, bir parçası olduğum muazzam bir girdabın başlangıcı oldu. Bedenimin, sanki fiziksel olarak sakat kalmışım gibi düzensiz hareketler yaptığını hatırlıyorum. Boğazımdan garip gırtlak sesleri çıktı. Sanki dünyaya zamanında gelmemiş gibi, bir şekilde dengelenmiş gibi, biraz "anahtarsız" veya dengesiz hissettim.

Tuhaf yarı rüya devam etti ve dönen bir yaratıcı girdabın içine hapsolduğum hissi büyüdü. Bu girdap etrafımdaydı; bu benim gerçekliğimdi, etrafımda dönüp duran bir siklonik süreç. Şafağın ilk kuş cıvıltısı bu girdaba entegre oldu. Girdap, ruhumun rüya gibi bölgelerini terk etmiş ve çevreye taşınmıştı. Büyüleyici, kendi kendini sürdüren bir şarkı ya da melodi gibiydi, dünyaya yayılırken ivme topluyor, kendini varlığa doğru yönetiyordu. Her dış ses, müzikal girdaba dahil edildi ve her biri ilerleyici, hızlanan sürecin yeni bir aşamasını işaret etti. Sonra, aklımda, saçma bir şekilde, bir televizyon haber muhabirinin sesini duydum. Tam olarak ne söylediğini hatırlamıyorum, gerçi asil bir tavırla, inanılmaz sonuçları olan bir olay hakkında yorum yapıyormuş gibi konuşuyordu. Girdap gitgide daha hızlı dönüyordu ve her an patlaması gerektiğini hissettim. Aşkın gizemi ve gücü ile tamamen aşıldım. Tüm bunların ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikrim bile yok. Bildiğim şey aniden bittiği. Bir an, dönen bir saykodelik girdabın parçasıydım; bir sonraki an buruşuk, ter lekeli bir yatakta yatıyordum.

O sabah çok ağladığımı itiraf etmeliyim. Duş alırken, psychedelic arayışımı bırakmaya ve tüm yazılı çalışmalarımı yok etmeye yemin ettim. Bir hayalin peşindeydim, diye düşündüm. Kendi kendini yok etmeye ve tecrit etmeye yol açan bir çıkmaz sokaktı. Geçen sonbaharda yaşadığım tüm mutluluk dolu deneyimlerim anlamsız, sahte halüsinasyonlardı, ilaca bağlı bir psikozdan başka bir şey değildi. Açıkçası, yapacak çok fazla düşüncem ve ruhum vardı.

Günler ilerledikçe iyileştim ve bölümün tamamı şimdi perspektife konabilir. Zihni endişe, gerginlik ve nevrozdan arındırılmadıkça psilosibin alınmaması gerektiği ve dozaj konusunda dikkatli olunması gerektiği de aynı şekilde açıktır. Bir de iyi bir yaşam durumuna sahip olması gerekir. Kişinin yakın geleceği en azından orta derecede pembe görünmelidir. Kişi böyle olumlu bir zihin çerçevesi içinde olduğunda, kendinden geçmiş vahye açık olacaktır.

Machine Translated by Google

> Bu iddiaların kanıtı olarak, geçenlerde, onları deneyimlemeye hevesli, özgür ruhlu bir İ talyan kız olan bir kadın tanıdığıma mantar verdim. Bunaltıcı bir Haziran günü Richmond Park'ın arazisinde onu izlerken, inancım bir ş ekilde yeniden canlandı. Yaklaş ık bir saat boyunca mutlak bir coş ku içindeydi, gözleri kapalıydı, yine de gördüğü görüntüler karş ısında sevinç gözyaş ları akıyordu. Tek söyleyebildiği, "Her ş ey çok güzel!" Nasıl hissettiğini biliyorum. O alemlere aylar önce gitmiş tim ve yakın gelecekte iyi ş ansın bana geri döneceğini umduğum yer orası.

Gerçekten de karanlık bir rapor - ama bence sürükleyici bir okuma yapıyor! İ lginç bir ş ekilde, kiş inin ruhunda "endiş e, gerilim ve nevroz" varsa psilosibin almaması gerektiğine dair bu iddiama karş ı çıkılabilir. Yazarken, Birleş ik Krallık araş tırmacıları ş u anda psilosibin'in depresyon tedavisinde kullanılıp kullanılamayacağını araş tırıyorlar. Araş tırmalar, psilosibin uygulamasından sonra beynin belirli bölümlerinin daha az aktif hale geldiğini, bu bölümlerin olağan benlik duygusuyla bağlantılı olduğunu bulmuş tur. Depresyondaki insanlar, ne kadar "kötü" veya "değersiz" olduklarına dair döngüsel düş ünceler içinde aş ırı ve sağlıksız miktarlarda zaman harcarlar ve psilosibin, insanları kendileri hakkında yeni düş ünme biçimlerine iten bu tür mekanik düş üncedir. En azından genel fikir bu. Psilosibin, psiş e içinde akan olağan çağrış ımları bozabilir. Bu yüzden her ş ey yeni ve olağandış ı görünebilir - çünkü kiş i yorgun eski çağrış ımlarla algılamaz. Bu nedenle, mevcut araş tırmacılar tarafından psilosibinin eski düş ünce kalıplarını kırabileceği ve böylece depresyonu hafifletebileceği umulmaktadır. Ancak kullanılan dozlar, yukarıdaki kötü yolculuktan önce aldığım dozlardan çok daha ılımlı olacaktır. Buna, hastaların onlara rehberlik edecek eğitimli bir terapiste sahip olacağı gerçeğini ekleyin ve psilosibin'in depresyon tedavisinde yararlı bir araç olduğu görülebilir. Yani gerçekten söylemem gereken ş ey, kiş inin psilosibin ile tek baş ına araş tırma yapmayı seçmesi durumunda psikolojik olarak sağlıklı olması gerektiğidir. Bu özellikle daha büyük dozlarda geçerlidir. Psilosibin, ağır bir bedel ödememeniz için karış tırılmamalı veya önemsizleş tirilmemelidir. Dedikleri gibi, zehir dozdur.

Daha parlak zamanlara dönersek, iş te 1993'ten psilosibinetik eş zamanlılığın büyüleyici bir örneği:

> Gelenekleri hiçe sayarak, bir kez daha kahvaltıda yabani mantar tüketmiş tim ve British Library'yi (bunun, King's Cross'a taş ınmadan önce British Museum'da bulunan eski İ ngiliz kütüphanesi olduğunu unutmayın) henüz mantarın altındayken cesurca ziyaret etmeye karar vermiş tim. harf harf kodlamak. Bu yüzden hızlı yarış bisikletimi kaptım ve Londra'nın tıkalı arterlerinden geçtim [burada yaptıklarımı hiçbir ş ekilde tasvip etmediğimi unutmayın!]. Algısal sistemim tam ses seviyesinde hızla ilerlerken, tekerleklerimin altındaki yol yüzeyinin "sıkılığının" keskin bir ş ekilde farkına vardım. sanki toprak oldum

Machine Translated by Google

ve asfaltın gergin şeritlerini üzerimde hissedebiliyordu, sanki bir tür büzücü kasaymış gibi. Bu his en çok merak edileniydi. Beton ve asfaltla sınırlandırılmanın nasıl bir şey olduğunu ve dahası, kapalı toprağın yeni ortaya çıkan bir yönünün, yumurtadan çıkan bir tavuk gibi patlamaya hazır olduğunu kelimenin tam anlamıyla hissedebiliyordum.

Ayrıca etrafımdaki tüm gıcırdayan arabalarda lastikleri fark etmeye başladım. Bütün o kauçuk. Sonsuz miktarda malzeme. Kendi kendime sordum: Peki bu kauçuk nereden geliyor?
Bir kez daha, biyosfer, kauçuğun, kauçuk ağaçları tarafından üretilen ekstrüde lateksten elde edilmesini veya en azından doğal kauçuğun sentetik bir karşılığı olarak üretilmesini sağlar. Dört boyutlu düşünceyle, doğal kauçuğun, nerede kullanılırsa kullanılsın, ister radyal araba lastiklerinde, ister prezervatiflerde, isterse Wellington çizmelerinde olsun, tıpkı kitapların dünyanın dört boyutlu uzantıları olması gibi, hala kauçuk üretim tesisiyle bağlantılı olduğunu fark ettim. kağıtlarının türetildiği ağaçlar. Bir kez daha, biyosferi, vücudunu her zamankinden daha karmaşık düzenlemelerle yeniden düzenleyen devasa bir organizma olarak algıladığım o içgörü kıvılcımını yakaladım. Çevremdeki otomobillerdeki benzin bile bir zamanlar yaşayan organizmalardan elde edildi - bu, biyosferin kendi kuyruğunu tüketen bir yılan gibi geçmişteki çabalarına güç katabileceği anlamına geliyor.

Bisiklet sürerken, kısa bir süre göz kırparak [burada yaptıklarımı tasvip etmiyorum!] tam bir üç boyutlu retinal görüntünün görsel korteksimde birkaç saniye oyalandığını da buldum. Bu ardıl görüntü, gerçekliğin neredeyse aslına sadık bir temsiliydi ve gerçek dünyanın bir fotografik görüntüsünün sentezlenmiş bir bilgisayar animasyonuna dönüşmesi gibi, yavaş yavaş eşit derecede renkli vizyoner bir rüya manzarasına karıştığını görmek garipti.

Maraton gibi görünen bir bisiklet yolculuğundan sonra, aradığım kütüphanenin bulunduğu British Museum'a ulaştım. Girişin etrafını insan kalabalığı sarmıştı.
Normalmiş gibi davranabilir miyim? İnsanlar, özellikle de yüzleri, psilosibin altında olağanüstü görünür, sanki birisinin kabile mirasının yüzüne kazındığını görüyormuş gibi, yüzlerinde sembolik dövmeler olan Yeni Zelanda'daki Maori halkı gibi.
Bu nedenle, bir kişi yabancılara çok fazla bakmamak için sürekli mücadele etmelidir.

Her biri hakiş ortlar, geniş kenarlı mantarlı şapka, uzun çoraplar ve çizmeler giymiş, Crocodile Dundee takdir topluluğunun bir parçası gibi, gülünç görünümlü bir Avustralyalı turist kalabalığı önümde toplanmıştı. British Museum'a girmeden önce, bu tuhaf hominidlerin arasına karışmam gerekti ve bu, açıkça antropolojik bir kaç saniye oldu.

Sonunda müzenin içindeydim ve kütüphaneye doğru yol aldım. Şimdi, British Library'nin ana okuma odası, Saint Paul Katedrali'ndeki kubbeyi andıran (süslü tablolar ve vitray pencereler olmasa da) büyük bir kubbeye sahip olduğu için normal zihin için bile bir manzaradır. Kesinlikle ortalama yerel kütüphaneniz gibi değil. İçeri girdiğimde şaşkınlıkla nefesim kesildi. Burası kütüphane değildi! Bu başlı başına bir mini katedraldi! Merkezi bir konumda bulunan kitap basma masası, asil yüzü kraliyet kanından söz eden orta yaşlı bir Afrikalı kadının başkanlık ettiği yükseltilmiş bir sunaktan daha az değildi. Ve akustik! Ortam sesiyle tamamen mest oldum.

Mimari nedeniyle, kubbenin etrafında hafifçe yankılanan güçlendirilmiş bir ses akışı duyulabilir. Bu akustik fenomen beni büyüledi. Beynim, çeşitli sesleri bütünsel olarak işliyor gibiydi, böylece bir tür akıcı müzik ortaya çıktı. Tüm titreşimler beynimde tek bir kompozisyon olarak kalıplandı. Bu yüzden, British Library'nin spontane müziğinin büyüsüne kapılarak oturdum, gerçek bir senfoni daha az değil, benim süper güçlü algımla tek dinleyicisiydim.

Machine Translated by Google

Karşımda oturan orta yaşlı bir adamın ceketi dikkatimi çekti. Canlıydı. Ve serpantin desenleriyle kaplı. Aha! Bir kez daha mantarın işareti önümde sergileniyor. Bu adamın ceketinin ince renkli, dalgalı, gökkuşağı kıvrımları, yaşayan sanatın malzemesiydi. Ve bahse girerim bunu bilmiyordu bile. Giysileri kütüphanenin dışındaki müzede sergilenmeli, diye düşündüm kendi kendime. Ne de olsa müze kutsal emanetlerle dolu.

Orada derin düşüncelere dalmış olarak otururken, doğası beni hala şaşırtan tekil ve en dramatik bir eş zamanlılık parçası meydana geldi. Küçük, kel bir adam sessizce bana yaklaştı ve masamın üzerine bir kitap koydu. Başını kısaca kitaba doğru salladı ve sonra aceleyle çıktı. Şimdi, ben herhangi bir kitap sipariş etmemiş tim ve genellikle kütüphane personelinin size bir kitap getirmesi gereken durumdur, o zaman bunu açıkça sipariş etmiş olmanız ve onlara koltuk numaranızı vermiş olmanızdır. Ve kitap size teslim edildikten sonra kitap sipariş inin bir kopyasının teslim edilmesi adettendir. Kısacası, bu personel bir hata yapmış ve bana başka bir okuyucu için yazılmış bir kitap vermiş ti. Ve bana yolunu bulan bu kitap neydi? British Library'nin stokladığı on milyondan fazla kitaptan hangisi gizemli bir şekilde ve beklenmedik bir şekilde bana böyle uğurlu bir durumda ulaşmalı? Bunun, Gordon Wasson'ı 1950'lerde Meksikalı psilosibin mantarlarını araştırmaya sevk eden ilk kişi i olan Robert Graves'in kitabından başka bir şey olmadığına inanır mısınız? Graves'in telkinleri olmasaydı, Wasson asla Meksika'ya gitmeyebilirdi ve 1957'de LIFE dergisi için ufuk açıcı psilosibin mantarı makalesini asla yazmayabilirdi [bu LIFE makalesinin Batı'nın psilosibin mantarlarına olan ilgisinin başlıca katalizörü olduğunu unutmayın. Wasson aslında mantarların kültürel kullanımını inceleyen etnomikolojinin kurucusuydu].

Kitabı temkinli bir şekilde aldım. Elinde 5 Kalem başlıklı ve bana tamamen yabancıydı. Gözden geçirmeye devam ettim, aklım bu garip olay akışını kavramak için yarışıyordu. Kitap tam önümde olduğu için en azından bir kısmını okumam ya da en azından denemem gerektiğini düşündüm (psilosibin üzerinde okumak zor olabilir).

Graves'in üniversite öğrencilerine ünlü kitabı Beyaz Tanrıça ve nasıl böyle bir kitap yazmaya geldiği hakkında transkripsiyonu yapılmış bir konuşmayı okumaya karar verdim . Graves, Beyaz Tanrıça'nın yazısını çevreleyen bir dizi dikkate değer tesadüfü anlatır. Bu tesadüfler o kadar bariz ve o kadar sıktı ki, diyor Graves, aklına iyi mizah nedenleriyle burada özünde yeniden anlattığım ilgili nükteli bir hikaye geliyor:

MUHABİR: Efendim, günün belirli bir saatinde bir evin önünden geçseniz ve başınıza bir tuğla düşse, böyle bir olaya ne ad verirsiniz?

YARGIÇ: Buna kaza demeliyim.

MUHABİR: Peki efendim, ertesi gün yanından geçiyor olsanız ne dersiniz? Aynı evde aynı anda başka bir tuğla üzerinize düştüğünde mi?

YARGIÇ: Neden, buna tesadüf demeliyim.

MUHABİR: Ve şimdi, efendim, eğer bu aynı olaylar zinciri gerçekleşirse, ayrıca ertesi gün, o zaman buna ne derdin?

YARGIÇ: Efendim, buna alışkanlık demeliyim.

Machine Translated by Google

> Beyaz Tanrıça'yı yazmasına eşlik eden sayısız "alışkanlık" rastlantıdan bahsetmiş olan Graves, bitmiş kitabı reddeden ilk iki yayıncının karşılaştığı kaderi anlatmaya devam ediyor. Her ikisi de, reddedilmelerinden kısa bir süre sonra öldü, birinin kadın iç çamaşırlarıyla bir ağaca asılı olduğu söyleniyor. Graves alaycı bir şekilde bu iki ölümün kesinlikle bir Tanrıça eylemi olduğunu belirtir.
>
> Daha önce yaşadığım mantarla ilgili eşzamanlılıklar gibi, Graves'in kitabının bu tesadüfi gelişi bir tür fraktal derinliğe sahipti. Yalnızca (psilosibin bağlantısı açısından) anlamlı olarak ilişkili olayların yan yana gelmesi değil, aynı zamanda tesadüf ve eşzamanlılık konuları da söz konusuydu. Çözüm?
> Gerçeklik çok kışkırtıcı olabilir.

Gerçekten kışkırtıcı! Sık sık o kitabın önüme çıkma ihtimali üzerine kafa yorardım. Yanlışlıkla ortaya çıkmış olabilecek ve aynı zamanda önemli görünebilecek birçok kitap var. Mantarlarla ilgili herhangi bir kitap, McKenna'nın herhangi bir kitabı veya başka bir psychedelic gurusu, vb. Robert Graves tarafından yazılmış olması (Gordon Wasson'ı Meksika'da bulunan gizli psilosibin mantar törenlerine doğru iten kişi) ve tesadüfler hakkında bir makale içermesi, şey, kesinlikle şanstan fazlası gibi görünüyor.

Eşzamanlılık konusuna gelmişken, yazar Arthur Koestler ile ilgili ortaya çıkardığım çok ilginç bir örnekten bahsetmeden edemeyeceğim.
Aylar önce, Birleşik Krallık'ta psilosibin kullanımının tarihini ilk araştırdığımda, Birleşik Krallık basınında "sihirli mantarlar" ile ilgili tüm haberleri gözden geçiriyordum. 1981'de Times'da çıkan sihirli bir mantar haber makalesinin hemen yanında , Arthur Koestler'in büyük bir resmi ve onunla ilgili kısa bir haber vardı. Koestler'in önemi, 1960'ların başında psilosibin deneyimi yaşaması, ancak kötü deneyimler yaşaması ve bu nedenle sonraki yazılarında psilosibinle ciddi bir şekilde alay etmesidir (aslında 1961'de Sunday Telegraph'ta psilosibin'i kınayan bir makale yazmıştır). Ancak her ikisi de aynı sayfada basılmış olmasına rağmen Koestler özelliği ile mantar haberi arasında bağlantı kurulamadı. Yine de bu şaşırtıcı değildi, çünkü bağlantı zayıftı ve sadece psilosibin tarihi konusunda kendini adamış bir öğrenci tarafından bilinebilirdi. O halde sadece ilginç bir tesadüf, başka bir şey değil. İki yıl sonra, bir psilosibin mantarı sahibinin beraat etmesiyle ilgili bir Times öyküsünün hemen yanında basılmış (bu, işlenmemiş mantarın İngiltere'de yasal olarak kabul edildiği bir test vakası haline geldi) Koestler'in intiharını açıklayan kısa bir parçaydı. Bu şaşırtıcı bir eşzamanlılık parçasıydı, kesinlikle fraktal bir derinlik verilmiştir çünkü Koestler esas olarak eşzamanlılık hakkında The Roots of Coincidence adlı iki kitap yazmıştır.

Machine Translated by Google

ve Şansın Meydan Okuması. Hatta 1974'te Sunday Times'da en ilginç eşzamanlılık örneğini bulmak için bir yarışma düzenledi. Gerçekten de, bir zamanlar, artık aktif görünmese de, eşzamanlılık vakalarını belgeleyen bir Koestler Vakfı vardı. Her halükarda, psilosibinetik eşzamanlılığım kesinlikle tek başına basit bir şanstan daha fazlası gibi görünüyor.

Buna değer, şu anki eşzamanlılık anlayışım, gerçekliğin bir tür incelikli, kendi kendini organize eden yönünü belirtmeleridir. Güneşlerin oluşumu, sarmal gökadalar, su girdapları, kar taneleri, yaşam formları vb. gibi kendi kendini örgütleyen her tür sürece aşina olduğumuz halde, kendi kendine örgütlenmenin "daha yüksek" biçimleri olduğundan şüpheleniyorum. aslında, anlamlı şekilde ilişkili belirli nesneleri ve anlamlı şekilde ilişkili bilgi biçimlerini bir araya getiren gerçekliğin akışında akımlar vardır. Bu tür bütünleştirici kalıplama mekanizmalarının nasıl çalıştığını bilmememe rağmen, yıllar içinde deneyimlediğim çok sayıda derin eşzamanlılık nedeniyle bu tür bir sonuca varmak zorunda kaldım. Gerçekliğin zihin benzeri özellikleri olabilir. İnsan zihninin fikirleri ve ilgili bilgileri (özerk olarak gerçekleşir) bir araya getirip organize etmesi gibi, daha büyük gerçeklik süreci de aynı tür kendi kendini organize etme sürecini sergileyebilir - ancak gerçek olaylar ve insanlar entegre edilen unsurlardır.

Sonunda, gerçek bir aydınlanma parıltısı gibi hissettiren 1993'ten bir deneyimi detaylandıran aşağıdaki günlük özetine sahibiz. Bu bölümü bitirmek için uygun bir metafizik yüksek not gibi görünüyor:

> Olağan üstü bir ilham arayışı içinde, Thames'in güneyinde, Richmond'daki Kew'deki Kraliyet Botanik Bahçelerini ziyaret etmeye ve orada bazı algısal saha çalışmaları yapmaya karar verdim. Bu görkemli bitki barınağı, Kew'in muhteşem Viktorya dönemi seralarında güvenli bir şekilde barındırılan, doğanın daha egzotik yaratımlarından bazılarıyla yüzleşmek için harika bir fırsat sunuyor.
>
> Bir kez geldiğimde, birkaç ağız dolusu yeni toplanmış mantarı gizlice yedim ve algımın boyutsal çevirisini bekledim. Söylemeliyim ki, biraz endişeliydim, özellikle de halka açık bir yerde olduğum için.
>
> Kew'in geniş ve görkemli arazisinde dolaşırken etkiler ortaya çıkmaya başladı. Her zamanki gibi, sanki normal bilincin uykusundan uyanmış gibi, duyularım aniden bir dış gerçeklik dalgasına açıldı.
>
> Bir porsuk ağacına rastladım, üzerinde bir işaretin Hıristiyanlık öncesi zamanlarda kutsal olarak tapınıldığını ilan ettiği. Sayısız kırmızımsı meyvelerinden birini dikkatlice kopardım ve içinde garip bir şekilde gevşekçe oturan koyu renkli tohum karşısında neredeyse huşu içinde sendelemeye başladım. Doğal tasarıma hayran kaldım, çünkü tohum, onu genetik mirasının anlamlı bir şekilde serbest bırakılabileceği verimli toprağa teslim etmek için kurnazca tasarlanmış rafine bir uzay gemisinin yumuşak bir şekilde gömülü yolcusu gibi görünüyordu.

Machine Translated by Google

Bahçelerde gezinmeye devam ederken, tatlı aroması uyanık duyularımı karşılayan bazı çam ağaçlarına rastladım. Sonra, yüksek yeşil yapraklı dalları efsanevi bir şekilde farklı görünen tamamen farklı bir ağaç türüyle karşılaştım. Aşağıdaki notları öfkeyle karalamaya başladım, küçük bir başarı değil çünkü psychedelic deneyimin tüm ontolojik sancıları sırasında yazmak neredeyse imkansız.
Doğrusu uzun zamandır böyle yapmıyordum. Her halükarda, aşağıdakileri başardım:

Fagus sylvatica (kayın) adlı bir tür, doğal olarak tasarlanmış başka bir genetik sihirbazlık gösterisiyle, yani likenle boğulan pürüzsüz fil kabuğuyla çamları takip etti ve bu ağacın sağlıklı biyokimyasal süreçlerle taze olduğunu kanıtladı.

Doğanın psilosibinetik büyüsü altında bir kez daha otururken, yeni bir bilimin, hayata mantarın sağladığı algısal mercek altında yeniden bakan bir bilimin gerekli olduğuna ikna oldum. Çünkü biyosferin saf güzelliğini, dünyayı çevreleyen ve içinden doğduğumuz bu çılgın biyolojik aktivitenin bereketli filmini tam olarak kavrayabilmemiz, yalnızca psilosibin'in algı arttırıcı büyütme gücü sayesindedir. Bu nedenle, yeni bir bilimi, psilosibinetik bilimi ilan ediyorum!

Böyle bir bilim, psilosibin ile görebileceğimiz majestelerinin izlerini mevcut en edebi araçlarla yazmak ve kaydetmek için, psilosibin yardımıyla sahada yalnızca doğanın gözlemlenmesine adanmış tır. -Yalnız çıplak gözle şarj edildi. Bu nedenle, bu tür bilgilere şiirsel bir son dokunuş vermek için doğa bilimciler tarafından derlenen önceki bilgi birikimini geliştirmeye çalışmalıyız.

O zaman, inceleme nesnesinin kendisi tarafından geliştirilen yeni bir ampirizm. Böylece doğa, kortikal olarak bahş edilmiş yaratıkları (biz Homo sapiens) aracılığıyla, psilosibin mantarının yüce algısal etkisinin sağladığı incelikli biçimde deneyimler. Sanki mikroskopla doğanın bir dilimine bakan bir bilim adamı, o dilimin bir kısmını yiyecek ve böylece ampirik görüşünün geliştiğini görecektir. Takip edildiğinde, doğa ile böylesine yakın bir ilişki kesinlikle sonsuz bir hayranlık ve ilham verecektir.

Bu sözleri yazdıktan sonra hemen rahatlamam gerekiyordu ve bunu en doğal şekilde, yani ihtiyatlı bir şekilde muhteşem bir holm meşesi türü üzerinde yaptım, böylece bir kez daha bedenimi Gaia'ya bağladım. Bunun adil bir madde alışverişi olduğu sonucuna vardım: Güzelliğinin ve ihtişamının bir kısmı karşılığında geri dönüş türülebilir idrarım.
Nihai hedefime, tropik Palmiye Evi'nin King Kong benzeri "kafesine" yaklaşırken bir dizi göz korkutucu gözlük karşıma çıktı. Tanrıçam, inanılmazdı! Kesinlikle kutsal topraklarda yürüdüm! Taze, serin Ekim havası beni canlandırdı, kuş sesleri buzlu çevreyi keserken, mükemmel bir mavi gökyüzü tepemde belirdi. O sabah, her şeyi ve her şeyi kaplayan sonsuzluğun mistik dokunuşunu hissettim.

Şimdi, Palmiye Evi'ne yaklaşırken, içinde tropikal bitki örtüsünün sıcak ve nemli atmosferini beklediğini biliyordum. Hava hayatla cıvıl cıvıl olurdu. Ama psilosibin altında, o biyonomik birime nasıl kabul edilecektim? İçimdeki kafesli yaratık benim sıra dışı gelişmelerime karşı duyarlı olur mu?

Palmiye Evi'nin dışındaki basamaklarda otururken, orada bile inanılmaz bir manzara ortaya çıktı. Örümcekler görünüşte anıtsal ve "hafıza yüklü"

Machine Translated by Google

taş basamakları. Işığa dayalı yaşamın daha fazla liken ve diğer inatçı ifadelerini gözetledim. Ama yoldan çıkamazdım! İçeri girmem gerekiyordu. . . .

İçeride olup bitenler, son derece kişisel ve büyük ölçüde anlatılamaz olarak kalıyor, ben de İngiliz dilinin sınırlarına bağlıyım. Benimle tropikal bitki yaşamı arasında esrarengiz bir bilgi iletişiminin gerçekleştiği izlenimine kapıldığımı söylemem yeterli. Sanki etrafımdaki yoğun yeşil, yavaş hareket eden bitki ağı, Gaian sisteminin okült yönlerinin güçlü bir şekilde "aktığı" bir yerdi, daha geniş bir zeka alanına "uyum sağlamak" için iyi bir yerdi. Burada biraz çekingen olmalıyım ve bu fikri, psilosibin etkisi altındayken, ayık bir geçmişe bakıldığında hayali bir yorum olarak görüneceğini çok iyi bilerek aklımdan geçirdiğimi belirtmeliyim.

Yine de, yabancı egzotik bitkiler, neredeyse durağan bir türden olsalar da, bir şekilde bir çeşit yaygın amaçlılık yürüten zekanın canlı bir tezahürü gibi görünüyordu.

İlk başta, ruhumun derinliklerinden bir "bitmemiş iş" telaşı yükseldi ve belki de yarım saat boyunca bu psikolojik engellerin üstesinden gelene kadar onları gerçekten çözmeyi başardım. Sabit, engellenmemiş bir zihin olmadan kişinin netliğe ulaşamayacağını ve gerçek içgörüler elde edemeyeceğini öğrendim. Yeni varlık ve anlayış seviyelerine erişmek için, kişinin ruhu, nevrotik döküntülerden ve normalde dikkatimizi çekmek için yarışan tüm endişelerden ve küçük endişelerden arındırılmalıdır. Ve bu ruhsal temizliği yapmanın tek yolu, mantarın yardımcı olduğu görünen uzun bir aktif düşünce sürecine girmektir.

Zihnim dikkat dağınıklığından kurtulunca, Palmiye Evi'ndeki bitki formlarını incelemeye başladım. Bu dinamik organizmaları saran canlı güzelliği, Gaia'nın bu kaslı yeşil organlarını, etrafımda iyi huylu, hafif çiğneyen triffidler gibi duran, aktarmaya başlayamıyorum. Sanki bir engerek çukurunun ortasındaymışım (bitki türlerinin çoğu zehirliydi) ve benim bildiğimi biliyorlarmış gibi, bitkiler tarafından "fark edilmek"ten duyulan içgüdüsel korku ile onlara duyduğum saygı arasında gidip geldim. Doğal olarak rafine biyomoleküler mühendisliğin zengin, çeşitli, canlı bir kanıtı, herhangi bir sentetik yaratıdan çok daha etkileyici, kesinlikle yakalama şansına sahip olduğum hayati enerjinin en büyük göstergesiydi. Sanki psilosibin geçici olarak bir peçeyi kaldırıyor ve yaşamın mucizelerini tüm sonsuz ihtişamıyla görüyoruz, belki de baskın olarak faydacı yaklaşımımız nedeniyle normalde bize gizlenen bir zafer.

doğa.

Çiçek açan alışılmadık şekilde özenle hazırlanmış tropik çiçeklere gelince, onları yakın mesafeden gözlemlemenin, algısal bir iliş kiden, bitkilerle arsızlığa varan bir tür soyut entelektüel seksten başka bir şey olmadığını kabul etmeliyim. Gerçekten de, botanik sapkınlık için Palmiye Evi'nden atılmamak için, bu bitkilerin cinsel organları ile yakın algısal karşılaşmalarımın görünmeden devam edip etmediğini sürekli kontrol etmem gerekiyordu.

Çeşitli çiçeklerde (özellikle çeşitli Hibiscus türleri) tasarımın karmaşık renkli inceliklerini o kadar derin ve net bir şekilde algıladım ki sanki zihnim bitkinin daha yüksek bir boyutuna nüfuz ediyor, sanki ruhum sarılıyormuş gibi. çiçeklerin somutlaştırdığı güzellikle. Daha yakından bakmaya cüret ettikçe, çiçekler daha çekici hale geldi ve fraktal olarak sonsuz görünen bir canlı, büyüyen ayrıntı zenginliğini ortaya çıkardı.

Çiçekler, psilosibin aracılığıyla, en ufak bir engel ya da belirsizlik olmaksızın ilerleyen daha yüksek mükemmelleştirilmiş bir dile ortak oluyormuşum gibi, harmanlayabileceğim büyük entelektüel ya da matematiksel ifadeleri temsil ediyor gibiydi. sansasyon

Machine Translated by Google

Tasarımın incelikleri ile benim algılarım arasındaki bir rezonansla bu çiçek desenlerine çekilmek, ecstasy noktasına kadar eziciydi.

Kendimi çiçeklerin kurnazca kavrayışından zorla kurtarırken, daha sonra kesinlikle alışılmadık bir bitki türüyle karşılaştım. Olağandışı ne demek? Daha çok fütüristik bir şeye benziyordu, sanki diğer bitkilerle karşılaştırıldığında özel genetik kodu ölçülemeyecek kadar karmaşıktı. İlk başta yapay olması gerektiğine ikna oldum. Birçok çıkıntılı dalının hepsi, en uçta açılan mükemmel yeni bir yaprağa sahipti ve bunlar aynı görünüyordu. . ve plastik. Yani, düşündüm, bir aptal gibi içeri alındım. Bu bitki, açıkçası, bankalar ve alışveriş merkezleri arasında nerede bulunmaz ki bu korkunç sahte

Sir David Attenborough'nun kişiliğini benimseyerek, dikkatlice bir yaprağı kavradım ve küçük bir kesi yaptım, ampirik araştırma ve tabii ki saykodelik şüphe temelinde savunulabilir bir eylem. Hemen, kalın beyaz lateks özsuyu kesimden dışarı sızmaya başladı ve yaprakların plastik görünümüne neden olanın bu şaşırtıcı (kauçuk) bitkide bulunan lateksin varlığı olduğunu rahatlayarak fark ettim.

İşte o zaman kauçuğun kökeni buradaydı. Birdenbire kauçuk ağacı plantasyonlarını biyosferin çağdaş biyoteknolojik organları olarak düşünmeye başladım, onların kauçuk sızıntısı bizim teknolojimiz için vazgeçilmezdi. Palmiye Evi'nin diğer kauçuk ağaçlarından birinin önündeki levhanın da işaret ettiği gibi, sentetik kauçuğun doğal kauçuğun niteliklerine uymaması da söz konusudur. Gerçekten de, daha sonra bilim adamlarının doğal kauçuğu tam olarak sentezleyemediklerini ve çeşitli benzersiz özelliklere sahip olduğunu keşfettim. Gerçekten de, kauçuğu insan kültürü için çok değerli kılan bu benzersiz özelliklerdir.

Kauçuk ağacının önünde, doğanın içsel bilgi işleme zekası için kutsal bir çıktı aygıtının önündeymiş im gibi durdum. Kauçuk ağacının laboratuvarda üretilmesi imkansız olan bu kadar nadir bir bileşiği oluşturması için her hücrenin içinde gömülü olması gereken DNA'nın karmaşık genetik dizilerini merak ettim. Yine de çoğumuzun prezervatif gibi öğeleri kauçuk ağacının kullanışlı popülasyon kısıtlayıcı uzantıları olarak düşünme olasılığının düşük olduğunu fark ettim. Kauçuk ağacının motor endüstrisindeki yaygın varlığına da (yani lastikler biçiminde) şaşmamız olası değildir. Mantarın sağladığı gelişmiş algıyla, bitkiler alemi, normalde perde arkasında çalışmasına rağmen, sanki memeli türümüz ve teknolojimiz içinde simbiyotik olarak dolanmış dağınık bir uzaylı organizmaymış gibi aniden önümde belirdi.

Sonra bazı kahve bitkileriyle tanıştım. Bir plaket, kahve bitkisinin dünyanın en önemli ticaret kalemlerinden biri olduğunu ilan etti. Ayrıca, kahve çekirdeklerinin insan merkezi sinir sisteminin bir uyarıcısı olan alkaloid ilaç kafeini içermesinin nedenini de belirtti. Bu bariz gerçek, bitkinin kendisini incelerken benim için bir vahiy haline geldi. Burada, beynimde zaten mucizeler yaratan psilosibin mantarına benzer bir organizma vardı ve ayrıca basit bir yutma eylemiyle sinir sistemimin işlevini doğrudan iyileştirebiliyordu. Süreci bütüncül olarak gördüm. Biz doğal varlıklar, ben ve psikoaktif bitkiler, aslında ayrı veya katı bir şekilde bağlı değildik. Organizmalar arasında sürekli bir kimyasal iletişim, maddelerin karıştığı, aktığı ve değiştokuş ettiği dinamik bir etkileşim vardı. Bir kez daha, biyosferi tek bir tutarlı sistem olarak algıladığım, kendisini sürekli olarak daha fazla entegre faaliyet modeline yönlendirdiği o kısa "Gaian flaşı"nı yaşadım. Karbon, hidrojen, nitrojen ve oksijen gibi elementlerin dil benzeri bileşimleri, sanki yaşam kendisini fiilen varoluşa yazıyormuş gibi, son derece uzun zaman dilimlerinde sürekli olarak çalkalanıyor ve örgütleniyordu.

Machine Translated by Google

Uzanıp en yakındaki kahve bitkilerinden birinden bir avuç çekirdek kopardım. Sonuçta, taze fasulye teklif edildiğinde neden bir kahve dükkanı arıyorsunuz?
Plak, kahve çekirdeklerinin başlangıçta bir macun şeklinde çiğ yendiğini belirttiğinden, birkaç kırmızı fasulyeyi kolayca ağzıma attım. İnsanlarda kafeinin öldürücü dozunun yüz fincan kahve civarında bir yerde olduğunu bilerek, şaşırtıcı derecede lezzetli olan yaklaşık sekiz tane fasulyeyi endişelenmeden yedim. Daha sonra vücudumun kafeini yavaş çalmadığını ve kahve bitkisinin bana vereceği ince uyarıyı hayal ettim. Tükettiğim mantarlarla birlikte, organik simyanın sinir bozucu bitmeyen dansına katılıyordum.

Daha sonra, mükemmel bir varlık halinin üzerimde olduğunu hissettiğimde, hayatın gizemi üzerine aşırı derin düşüncelere dalmış bir şekilde oturduğum bir an geldi. İnanıyorum ki, kısa bir aydınlanma patlamasıydı, her şeyin, kesinlikle her şeyin olması gerektiği gibi olduğu mutlu bir ruh haliydi. Parıldayan kristal düşünceler matematiksel kesinlik ve netlikle birbirine akarken, psişem süperbilinçle yüklendi.
Ayaklarımın dibindeki küçük, sığ su birikintisine bakarak oturdum, burada Palmiye Evi'nin cam çatısının ötesinde mavi gökyüzünün mükemmel bir yansımasını fark ettim.
Bu mükemmel ve sonsuz derinlikteki yansımayı düşünürken, ışığın bilgi kaybı olmadan bu kadar yansıtılabilmesinin dikkate değer olduğunu düşündüm. Daha sonra, başlangıçta, serayı nemli tutmaya yarayan periyodik ince su spreylerinden yoğunlaşarak sığ havuza yukarıdan bir damla su düştü. Bu tek damla su, ışığın mükemmel yansımasını geçici olarak paramparça etti ve anında, küçük sıçramadan dışarı akan bir dizi genişleyen dairesel dalgalanma ortaya çıktı. Bu dalgalanmalar birbirinin içine akarak, denge yeniden sağlandıkça havuz tarafından emilen bir dizi benzersiz girişim dalgasına neden oldu. Bir kez daha su durgundu, bozulma bir saniyeden fazla sürmedi (havuz çok sığdı - bu da çok hızlı bir şekilde sakinleşmeyi sağlıyordu). Yine de psilosibin, sanki algımın greni ve derinliği artmış ve bana algılamak için daha fazla "alan" sağlamış gibi, süreci zaman içinde çekilmiş gibi deneyimlememe izin verdi. Su durgunlaştıkça, yansıyan ışık tutarlı bir bütüne dönüştü - ama bu tutarlı bütünsel yansımayı algıladığım anda, başka bir su damlası düştü ve başka bir girişim deseni yarattı. Yine halkalar emildi ve yine mükemmel yansıma ortaya çıktı.

Bu süreçten büyülenmiş bir şekilde oturdum, özellikle de tüm görüntünün aniden çözüleceği noktada. Burada, işte, önemli bir evrensel ilke veya evrensel süreç olduğuna ikna oldum. Bu izlenim çok güçlüydü, ancak sezgisel bir duyguydu, sanki mükemmel bir yansımayı geçici olarak örten girişim dalgaları fikri, hayatı ve anlama arayışımızı simgeleyen çok güçlü bir metaformuş gibi, ancak çok daha sonra tam olarak kavranabilirdi.

Havuz her hareketsiz kaldığında, bütünsel bir yansıma modeli, ilk bakışta yalnızca rastgele bağlantısız pikseller gibi görünen stereo piksel resimlerine oldukça benzeyen, kesin bir anda "tık" gibi görünüyordu, ancak aniden bir desen fark edildiğinde bazı nesnelerin tutarlı tasviri. Yansıtılan ışığın bütünsel kalıbı tekrar tekrar birleşirken, sanki ben de tüm resimle birleşiyormuşum gibi, kendinden geçmiş bir bütünlük hissi hissettim. Müdahaleler eriyip giderken, her şeyin bağlantılı olduğu ortaya çıktı ve bu süreç beni huşu ve coşkuyla sarstı.

Küçük yansıtıcı havuzun su damlalarından oluştuğu da açıktı, bu aynı damlalar nihayetinde yansıtma sürecine müdahale ediyor. O zaman, varoluş bilmecesini ifade eden bazı kozmik bilgi dansı gibi, kendi kendini güçlendiren bir paradoks. Yoksa sarhoş zihnimin hayali bir oyunu muydu?

Machine Translated by Google

Bu konudaki benzer deneyimlere dayanarak vardığım sonuç, mantarın insanın doğayı (tüm biçimleriyle) sanki güçlü bir öğretmenmiş gibi dinlemesine izin verdiği, yerli halkların yaygın olarak sahip olduğu bir kavramdır. Böyle bir inanç aptalca görünse de, modern Gaia teorimizden önce gelen derin bir bilgelik ve içgörü içerdiğinden ve ayrıca bu bilgeliği geri kazanmamıza yardımcı olmak için psilosibin mantarlarının kullanılabileceğinden şüphelenmeye başladım.

Zaman geçiyor, psilosibin aktif olmayan yan ürünlere dönüşüyor ve kişi kendini sefil haber hikayelerinin, politik maskaralıkların, dini çekişmelerin, silah fetişlerinin ve tüketici rüyasını satan her yerde bulunan reklamların dinsiz dünyasında buluyor. Psilosibin mantarı, en azından geçici olarak, kişiyi hem yüce hem de aydınlatıcı deneyim alemlerine fırlatır ve birçok kişi, bu tür zihinsel durumların, özellikle biyosfer ve birbirimizle olan ilişkimizle ilgili olarak, insanlık durumuna değerli bir içgörü sağladığını iddia eder. . Gerçekten de mantar, bu gezegende ne kadar onurlu olduğunu anladığımız bir tür gelecek cenneti, bu gerçekleşmeye uygun olarak içinde yaşadığımız bir cenneti ima ediyor. Böylece psilosibin mantarı, kültürümüz tarafından keşfedilmeyi bekleyen olağanüstü bir doğal kaynak olmaya devam ediyor.

Machine Translated by Google

2

Avalonia Saykodelikler

Çoğu insan şehirlerde yaşıyor. Gerçekten de, sayılarımız artık o kadar büyük ki, kilometrekareye iki binden fazla insanın düştüğü sözde mega kentler ortaya çıkıyor. Şehirler onlara çok şey katıyor. Mağazalar, ofisler, toplu taşıma, kaldırımlar, restoranlar, barlar, kulüpler, spor tesisleri, okullar, kolejler, parklar (şanslıysanız), hastaneler, fiber optik kablolar, telefon hatları, kütüphaneler ve hepsinden önemlisi istihdam olanakları. Garip ve belirgin bir şekilde gerçeküstü bir şekilde, bir şehir, kablolar, veriler, para, iş ve yasalarla birbirine bağlanmış, kendi kendini organize eden bir insan, beton ve metal ağıdır. Bu değişken gezegensel büyümenin kendisini ne kadar sürdürebileceği başka bir konudur. Şimdilik şehirlerin, dünyanın en büyük ve en çetin fiziki yapıları olduğunu, acil ekonomik ve sosyal ihtiyaçlara göre büyüyüp yayıldığını bilmek yeterlidir. Geceleri şehirler uzaydan görülebilir, uçsuz bucaksız elektronik ışık demetleri diğer dünya mücevherleri gibi parıldar. Bir tür eşi görülmemiş nüfus düşünü engellemekle birlikte, şu ya da bu tür şehirler kalıcıdır.

Ayrıntılı ihtişamlarına rağmen, şehirler biyosferin geri kalanıyla sağlıklı bir bağlantıdan yoksundur. Sadece sağlıklı bir fiziksel bağlantı değil, aynı zamanda sağlıklı bir psikolojik bağlantı. Şehirleşmekle ödediğimiz bedel bu. Biyosferin geri kalanının şehir halkına temiz hava ve temiz su sağlayarak şehir hayatını desteklediğini unutmayalım. Dünyanın birleşik ekosistemleri, aynı zamanda iklimi misafirperver bir aralıkta tutar ve atmosferin bileşimini korur. Dünya çapında aktif olan yaşam dokusu da aynı şekilde mahsulün tozlaşmasını ve atıkların geri dönüşümünü sağlar.
İnsan ırkının tüm tarihi boyunca varlığını sürdürmesi, bu devasa ve çeşitli yaşam ağıyla uyumludur. Biyosferin yaşam destek sistemi, üzerine bastığımız, tapınaklarımızı, gökdelenlerimizi ve anıtsal kurumsal markalarımızı inşa ederken göğüslerimizin dışarı fırladığı bir sahneye benzer. Ve her zaman istediğimiz gibi durabiliyormuşuz, sevdiğimiz şeyi biçebiliyoruz, sevdiğimiz şeyi parçalara ayırabiliyoruz, istediğimizi yeniden şekillendirebiliyormuşuz gibi görünse de, bu olamaz.

Machine Translated by Google

sonsuza kadar öyle kal. Aslında, iklim değiş ikliğiyle birlikte, yok edilemez bir biyosferik sahnede zararsız "serbest yüzen" oyuncular olmadığımız herkes tarafından anlaş ılmalıdır. Sahnede ç atlaklar var. Sahne sonsuz esnek değildir. Yedi milyar insan (ve artmaya devam ediyor) sonsuza kadar dikkatsizce yağmalamaya devam edemez. Bir noktada, gerç ekten de tüm ihtiyaç larımızı karş ılayan bir aş ama tarafından desteklendiğimizi kabul etmeliyiz. Bu nedenle, yaş am ağının geri kalanıyla dünya ç apında bir "karş ılıklı bağımlılık bildirgesi" düzenlidir - ancak bu ne yazık ki ç ok uzak görünüyor.

Biyosferik farkındalık eksikliğimiz - yani bizi ayakta tutan daha büyük yaş am destek sistemi hakkındaki bilinç eksikliğimiz - özellikle iklim değiş ikliğinin insan kaynaklı herhangi bir yönünü reddeden insanlarda belirgindir. Sanki her ş eye Kadir Tanrı'nın bir tür biyosferi yapmış olması gerektiğine ve onu tam olarak istediğimizi yapabileceğimiz bir ş ekilde biç imlendirmiş olması gerektiğine inanıyorlar. Tanrısal olarak ne kadar uygun. Bu nedenle, yedi milyardan fazla insan ne yaparsa yapsın, ne kadar fosil yakıt ç ıkartıp yaksak da, atmosfere ne kadar karbon salsak da, ne kadar vahş i doğayı yok edip yemek ç ubuklarına ve mobilyaya dönüş sek de, ne olursa olsun, ne olursa olsun. Ne kadar sentetik kimyasal döktüğümüzün, bozduğumuz okyanusların büyüklüğü ne olursa olsun, hangi teknolojiyi inş a edersek edelim ve onu nasıl kullanırsak kullanalım, hiç bir kötü etkisi olmayacak ç ünkü biyosfer sonsuz derecede esnektir ve her zaman bir konfigürasyona geri dönecektir. insan hayatını destekler. Baş ka bir deyiş le, bir tür ilahi sihir, biyosferik evimize gerç ek bir zarar vermememizi uygun bir ş ekilde sağlayacaktır. Dünyaya ne yaparsak yapalım, ödenecek bir bedel ve karma olmayacak. Tanrı, sonsuz bilgeliğiyle, her türlü dengenin bozulmasından korkmadan istediğimiz gibi davranabilmemiz iç in her ş eyi bizim lehimize yaratmış olmalıdır. Bu düş ünce, ç ocukların ne kadar dikkatsiz ve kavgacı davransalar da ç ocuğa veya oyun alanına zarar gelmemesi iç in her ş eyin yumuş ak kauç uktan yapıldığı bir anaokulunu akla getiriyor.

Elbette akıl, yeryüzündeki hayata böylesine basit bir bakış aç ısını kabul etmemize izin veremez. Biyosferi bir tanrının yarattığına inansanız da inanmasanız da, gerç ek ş u ki tüm canlılar birbirine bağlıdır ve doğanın kanun ve düzenine iç kin olan belirli bir tür eko-mantığa bağlı kalır. Gerç ekten de, tüm biyolojik davranış ların kaderi, bu temel eko-mantıkla ne kadar uyumlu olduğuna göre belirlenecektir. Yaş am ağı iç inde iyi bir anlam ifade eden davranış , kalıcı olma eğiliminde olacaktır. Yapmayan davranış

Machine Translated by Google

daha büyük bütün içindeki anlam kalıcı olmama eğiliminde olacaktır. Eh, anlamsız davranış lar bir süreliğine var olabilir, ancak sonsuza kadar sürmeyecektir. Doğanın uzun vadede koruduğu ve sürdürdüğü şey (ve uzun vadede yüz binlerce yıl anlamına gelir) bir doğal yasa ve kaçınılmaz mantık meselesidir - ve yaşam bu nedenle ona bağlıdır ve ona bağlı kalmalıdır.

Bazı şeyler yaşam ağı için iyidir; bazı şeyler kötüdür. Bunu vücudumuz için biliyoruz. Sürekli olarak çok fazla sigara içiyorsanız, zaman içinde genel sağlığınızı büyük olasılıkla tehlikeye atacaksınız. Sürekli olarak çok fazla yerseniz, sonunda genel sağlığınızı tehlikeye atarsınız. Kolunuza kan gitmesini engellerseniz sağlığınızı tehlikeye atmış olursunuz. Dişlerinizi hiç fırçalamazsanız, sağlığınızı tehlikeye atarsınız. Bu roket bilimi değil. Yine de, içinde gömülü bileşenler olduğumuz ekosistemler ve toplam biyosfer için geçerli olan aynı ilkeye kör görünüyoruz. İstediğimiz hiçbir şeyi -en azından süresiz olarak- yapamayacağımızın farkında değil gibiyiz. Özellikle şimdi değil, çoğumuz sürekli olarak sınırlı kaynakları yiyip bitirirken değil (1982'deki ileri görüşlü kült film Koyaanisqatsi , bu büyüyen kavrayışı ustalıkla aktarıyor). Örneğin tüm atıklarımızı deyim yerindeyse "halı altına" süpürmeye devam edemeyiz. Biyosferik halı büyük olabilir ve güçlü liflerden oluşabilir, ancak sonsuz büyük ve güçlü değildir - ve hiçbir şey gerçekten ortadan kaybolmaz. Her şey hat boyunca bir yerde işlenmelidir. Bir aşamada, yeryüzünde zaten yerleşik yaşam biçimleriyle tutarsız bir şekilde davranmaya devam edersek, o zaman karışıklığımızı düzeltmek pekâlâ imkansız hale gelebilir. Devam eden sağlıklı varlığımız, diğer tüm yaşam biçimlerinin devam eden varlığını yöneten aynı eko-mantığa tabidir. Kültürel davranışımız biyosferin daha geniş bağlamında bir anlam ifade etmezse, sonunda kısıtlanacak ve yaşam ağından budanacaktır. Bunda hiçbir kötülük olmayacak - sadece doğal mantığın kaçınılmaz işleyişi.

Biyosferi büyük bir bahçeye ölçeklendirin. Şimdi son birkaç yüz yılda nasıl olduğumuzu hayal edin. Bahçenin nasıl çalıştığını öğrendik. Bahçede baktığımız her yerde anlaşılır şeyler bulduk ve tüm bu mantıklı şeyleri kendi yararımıza kullanmayı öğrendik. Eşyaları söktük, eşyaları manipüle ettik, eşyaları çıkardık, eşyaları değiştirdik, eşyaları taşıdık, eşyaları yok ettik, temelde bahçeye sevdiğimiz şeyi yaptık. Gömülü enerji -fosil yakıt- bulduk ve onu bahçenin gıda üretimini en üst düzeye çıkarmamıza yardımcı olan çeşitli makineleri çalıştırmak için kullandık. Ayrıca, görünüşte sonsuz bir yeni malzeme tedariki yapmak için makineler ürettik ve bu makinelere yakıt verdik.

Machine Translated by Google

Ürün:% s. Aslında o kadar çok fosil yakıt vardı ve o kadar zengin bir enerji kaynağıydı ki, kültürü baş döndürücü bir hızla ilerlettik ve bahçenin düzenini tamamen değiş tirdik, öyle ki, bahçenin bölgeleri eskiden nasıl göründüğüne çok az benziyordu. . Yaş am standartlarımızı iyileş tirmeye devam edebileceğimizi gördük. Böylece büyüdük ve sayımızı bahçenin her köş esine yaydık, etkimiz her kuytu köş eye ulaş tı.

Ve sonra ne oldu? Sonunda bahçe bizim amansız etkimiz altında acı çekmeye ve hastalanmaya baş ladı. Biyoçeş itlilik tehlikeye girdi.
Birçok tür yok oldu. Toprak sağlığı tehlikeye girdi. Bahçedeki göletler, kirleticiler ve anlatılmamış küçük plastik parçalarıyla kirlendi ve böylece yaş am tükendi. Bahçenin atmosferinin gazlı bileş imi değiş ti ve ortam iklimi değiş ti. Kısacası, kontrolsüz faaliyetimiz bir zamanlar bozulmamış ve biyolojik çeş itliliğe sahip bir bahçeyi mahvetti. Ne ektikse onu biçtik. Tüm eylemlerimizin sonuçları vardı. Sürgün edildikleri bahçenin en ucundan el sallayan yaş lı bilge kadına ve yerli kabile üyesine kulak vermeliydik. Bir bakıma çağdış ı ve modası geçmiş bir ş ekilde bizim bahçede birer tel olduğumuzu ve ona bakmakla yükümlüyüz dediler. Ama kültüre ve kendi etkinliğimize o kadar kapılmış tık ki, bir bahçenin var olduğunu bile unutmuş tuk.

Yinelemek gerekirse: Ş ehirler, bizi barındırmanın ve bize kazançlı istihdam sağlamanın dış ında, istemeden de olsa bizi hayatın geri kalanından uzaklaş tırmaya hizmet etti. Ve daha büyük yaş am ağından uzaklaş tığımız için, bu ağın çözüldüğünü göremedik. Ya da görürsek ya da en azından bir ş eylerin derinden yanlış olduğunu hissedersek, kendimize her ş eyin yoluna gireceğini söyleriz.
Sonuçta, gezegen çok büyük. Karş ılaş tırıldığında küçüğüz. Ve güneş hala her gün hayat veren bir parlaklık saçıyor. Ancak insan kültürünün biyosferin sağlığı üzerindeki bu olumsuz etkisi, aslında zamanımızın en önemli meselesidir. Politikayı ve milletler arasındaki amansız çekiş meyi aş ar. Kuş kusuz insanlar tarafından ş iddetlenen iklim değiş ikliği herkesi etkiliyor. Yavaş yavaş her ş eyin gerçekten bağlantılı olduğunu anlıyoruz - daha önce hayal bile edemeyeceğimiz ş ekillerde. Bazı kimyasalları nehre boş altan bir ş irket düş ünün. Söz konusu kimyasal siyah ise hemen dağıldığını görebiliriz. Siyahlık, sonunda gidene kadar incelir ve soluklaş ır. Ama kimyasal gerçekten gitmedi, değil mi? Basitçe daha küçük ve daha küçük parçalara bölündü,

Machine Translated by Google

belki bireysel moleküllere bile. Ama hala oradalar, okyanusa taş ınıyorlar ve her zaman balıklar ve diğer deniz canlıları tarafından yutulacaklar. Ve sonra okyanus besin zincirini oluş turan tüm canlıların bedenlerinde daha da yoğunlaş acaklar.

Bu sinsi sürecin bir adı bile var - buna biyolojik büyütme denir. Yani hiç bir ş ey gerç ekten kaybolmaz veya kaybolmaz. Daha önce de belirttiğim gibi, her ş eyi biyosferik halının altına süpüremezsiniz, ç ünkü her ş ey halının bir parç asıdır. Etrafta olan ş ey sonunda dönüyor. Kavurucu kuru bir ormanda ateş yakarsak, yangın bizden güvenli bir mesafeye ç ekilebilir - ama sonunda arkamızda olabilir. İ nsan yaş amının yaş amın geri kalanıyla ayrılmaz bir ş ekilde örüldüğünü fark ettiğinizde, eylemlerimiz - kültürel davranış larımız, yaptığımız her ş ey, inş a ettiğimiz her ş ey, enerji politikalarımız, tarım politikalarımız vb. varlığımızı gerç ekten sürdüreceksek, biyosfer olan daha geniş bağlam iç inde mantıklı olmaya mecburuz. Belirtildiği gibi, yalnızca daha geniş biyosferik bağlamda mantıklı olan davranış lar gerç ekten sürdürülebilir olacaktır. İ ş in özü budur. Bunu kimse nasıl inkar edebilir anlamıyorum.

Güç lü konumdaki bazı kiş ilerin bu tür akıl yürütmeleri görmezden gelmesi ve her zamanki gibi kararlı bir ş ekilde iş i teş vik etmesi benim aklımın ötesinde. Doğadan ne kadar kopuk olduğumuzu gösteriyor.

Buradaki makul sonuç , eğer ş ehir hayatı gelecekte iyi bir ş ekilde sürdürülecekse, o zaman daha organik hale gelmekten ve iç inde bulunduğu daha geniş biyosferik bağlama daha fazla uyum sağlamaktan baş ka seç eneği kalmayacaktır. Güneş ç iftlikleri, yeş il ç atılar, metabolik bina yüzeyleri ve hatta belki de nükleer füzyon (temizdir ve kirli nükleer fisyonla karış tırılmamalıdır) - yaş amın geri kalanıyla (ve yaş amla uyumlu olan daha organik teknolojiler olduğu iç in) hemen akla gelir. Güneş). Bununla birlikte, ş u anki haliyle ş ehirler, sakinlerini onları koruyan ve her zaman sürdüren yaş am destek sisteminden uzak tutan kozalara benzer. Emin olmak iç in, bu günlerde ş ehir sakinleri nadiren dış arı ç ıkmayı göze alabilirler. İ ş e gitme, ofiste bir gün, eve dönüş - yoğun yağmur yağmadıkç a veya fırtına olmadıkç a, daha büyük biyosferin varlığını hissedemeyebilirsiniz. Belki ara sıra güzel bir yaz bulutunu veya canlı bir bahar ç iç eği manzarasının keyfini ç ıkarabilirsiniz, ancak esas olarak, zarif, düz kenarlı kentsel dünyamızın her yerinde uzanan vahş i, fraktal kenarlı doğal dünyaya tamamen habersiz olabilirsiniz. Bu nedenle, Uzay Gemisi Dünyası kavramı ve onun birbiriyle bağlantılı ç eş itli yaş am destek sistemleri asla aklınıza gelmeyebilir.

Machine Translated by Google

Vahş i doğada yürüyüş tam da burada devreye giriyor. Kent yaş amının doğasıyla ilgili uzun önsözüm, kentli okuyucunun kentin beton ve çelik sınırlarını isteyerek ve hevesle geride bırakmasını ve vahş i doğada bir yolculuğa çıkmamı sağlamanın kurnazca bir yoluydu. , doğanın biyolojik çeş itlilik gösteren yüzünün daha belirgin olduğu ve muhtemelen dünyevi psilosibin mantarının bekleyebileceği yer. Eko-yazar Edward Abbey'in yazdığı gibi (Desert Solitaire, 1968):

> Vahş i doğa sevgisi, her zaman ulaş ılmaz olana duyulan açlıktan daha fazlasıdır; aynı zamanda bizi taş ıyan ve ayakta tutan, bildiğimiz tek yuvaya, ihtiyacımız olan tek cennete -keş ke görecek gözlerimiz olsaydı- toprağa olan bağlılığın bir ifadesidir.

İ lk olarak 1995 yılında vahş i doğada psilosibinetik giriş imlere baş ladım ve asla geriye bakmadım. 1995 yılına kadar mantarı hep kapalı mekanlarda tüketirdim. Psikedelik deneyimin sancıları içindeyken dış arı çıkmış olabilirim, hatta bir bisiklet gezisine ya da Londra Metrosu yolculuğuna çıkmış olabilirim (yine göz yumamayacağım bir aktivite), ama genellikle içeride kaldım ve cesaret etmekten kaçındım. vahş i doğaya. Aslında, bu mega kentler çağında, özellikle Birleş ik Krallık'ta "vahş i doğa" fikri garip görünüyor Güney Amerika, Alaska, Sibirya veya Kanada gibi bir yerde yaş amıyorsanız, pek fazla vahş i yaş am kalmamış gibi görünüyor.

Esasen vahş i doğadan kastettiğim, insan faaliyetinin sınırlı olduğu ve doğanın bizden en az müdahale ile "kendi iş ini yapma" ş ansının daha fazla olduğu kırsal alanlarda kalan birkaç büyük alan. En yakın evden veya yoldan kilometrelerce uzakta olan yerler. Birleş ik Krallık'ta, bu tür alanlar milli parklarla sınırlıdır. Bunların baş ında Göller Bölgesi (İ ngiltere) ve Snowdonia (Galler) gelmektedir. Bu iki alan, bugüne kadarki psychedelic yolculuğumun ana yerleri olmuş tur. Ayar açısından, mantarı almak için akla gelebilecek en zarif zemini sağlarlar. Gerçekten de, bu muhteş em alanlardaki psilosibin deneyimlerimin, bir tür zekanın doğaya içkin olduğuna (otonom ve bilinçsiz bir zeka da olsa) olan inancımı ş ekillendirdiğini düş ünüyorum. Bu anlamda, biyosferin bir kentsel ortamda çok belirgin olmayan, ş imdiye kadar denenmemiş bir yönüne eriş en bir öncü gibi hissettim. Gerçekten de, ünlü Yunan filozofu Sokrates'in, ş ehir surlarının ötesinde ilginç hiçbir ş ey olmadığını ilan ederken tamamen yanıldığını öğrendim.

Machine Translated by Google

Psilosibinetik trekking maceralarım 1995 yılında bir gün Guru'yu ziyarete gittiğimde baş ladı. Guru benim çok eski bir arkadaş ım, esmer, cesur, cömert ve tamamen güvenilir bir Maltalı ve beni Gurdjieff'in paha biçilmez öğretici mirasıyla tanış tırdı (öğretileri, hatırlayacaksınız, ilk mantarım sırasında imdadıma yetiş ti). deneyim), PD
Ouspensky, Maurice Nicoll, JG Bennett, Jiddu Krishnamurti, Abd-ru shin ve dikkat ve kendini tanıma sanatının diğer öğretmenleri. Guru, sanırım , dünyanın tuzu terimi ne için icat edildi. Onunla ilk kez on yıl önce Hyde Park'taki Speakers' Corner'da, her türden canlı felsefi, metafizik ve dini tartış maların sürdüğü (ya da en azından eskiden olduğu) ilginç bir yerde tanış tım. Konuş macı değildi ama orada yapılan hararetli sohbetlere katılırdı. Bana ince bir bilgeliğe sahip gibi geldi ve sanırım ş imdiye kadar yaptığımız ilk konuş ma Gnostisizmle ilgiliydi. Evanjelik bir Hıristiyan kadın daha önce beni Gnostisizm'in ş eytanın iş i olduğu konusunda uyarmış tı - Gnostik İ ncillerin (ki yakın zamanda keş fettiğim) açıkça manevi göründüğü ve gerçekten var olan bazı yüksek psikolojik gerçeklerle bağlantılı olduğu yönündeki itirazlarıma rağmen. Bu Hıristiyan müjdecisi, standart İ ncillerdeki mucizelerin gerçek olduğu konusunda da kararlıydı. Ancak öğrendiğim kadarıyla Guru, beş bin kiş inin sadece birkaç somun ekmekle beslenmesinin kelimenin tam anlamıyla alınmaması gerektiği, aslında İ sa'nın öğretilerini dinleyen herkesin "bilgelik lokmaları" anlamına geldiği görüş ündeydi. "Besledi."

Benim gibi, o da Gnostik İ ncillerle ilgilendi ve İ sa'nın öğretilerinin bu alternatif açıklamalarının derin psikolojik kavrayış larla dolu olduğunu iddia etti. Her halükarda, Guru'nun çeş itli görüş leri beni etkiledi ve bu yüzden onunla bir yıl boyunca hemen hemen her Pazar Konuş macılar Köş esinde hevesle buluş maya karar verdim. Çoğu zaman söylediği ş eyler genç zihnimi yükseltir ve gerçekten çok ilham almamı sağlardı. Onun ruhani meseleler üzerine ağladığını dinlemek, köpüren tatlı bir çeş meden su içmek gibiydi.

Söz konusu vesileyle Guru'yu ziyaret ettiğimde, nedense ona bir bahar kampı gezisine çıkmamız gerektiğini söyledim. Tam olarak nerede olduğundan emin değildim ama araş tıracağımı söyledim. Sonuçta ikimizin de çadırı ve temel kamp malzemeleri vardı. Bir kitapçıda bazı seyahat kitaplarına göz atarken, Göller Bölgesi resimlerine hemen aş ık oldum. Bana inanılmaz görünüyordu - çünkü burada tamamen cahil olduğum dağlar vardı. Onlardan da bir sürü!
Resimler, Göller Bölgesi'nin bir tür küçük ş ehir olduğu izlenimini verdi.

Machine Translated by Google

İ sviçre. Dağların Scafell Pike, Skiddaw ve Helvellyn gibi garip bir ş ekilde çağrış tıran isimleri vardı. Londra'nın sadece birkaç yüz mil kuzeyinde böyle yerlerin olduğu hakkında hiç bir fikrim yoktu. Guru ve ben oraya gitmek zorundaydık. Yaklaş makta olan büyük psychedelic maceralar hakkında çok az ş ey biliyordum.

Hatırladığım kadarıyla 1995 baharında Göller Bölgesi'ne iki yürüyüş yapmış tık. Çok geçmeden sağlam botlar, su geçirmez montlar, rulo paspaslar ve sıcak uyku tulumları gibi iyi ekipmanlara ihtiyaç olduğunu öğrendim. Gizli noktalarda kamp kurardık ve ertesi gün kamp yapmak için yeni bir yere ulaş mak için sık sık dağların üzerinden geçerdik (eskiden saatlerce çalış arak geçirdiğim bir Landranger Ordnance Survey haritasıyla silahlanmış tım). Ayrıca her gece bir ateş imiz olurdu. Sanırım bu, bu tür yürüyüş lerde yaptığımız tek ş üpheli ş eydi - her ne kadar sadece ölü odun kullanmaya özen göstersek de. Ne bir arabamız vardı ne de aş ırı bir yaş am tarzımız vardı, bu yüzden ölü odun yakmanın karbon kotamızın bir parçası olduğu iddia edilebilir. Elbette bu ölü odunu yakmak, mantarların onu parçalayamayacağı ve mineralleri geri dönüş türemeyeceği anlamına geliyordu - ama her zaman etkimizin oldukça ihmal edilebilir olduğu sonucuna vardım. Ara sıra diğer vahş i doğa yürüyüş çülerinin aş ırı büyümüş ş ömine kalıntılarına rastlıyor olsak da, edindiğimiz izlenim, çok az insanın bu tür vahş i kamplarla uğraş tığıydı (eklemeliyim ki, bu, dünyadaki çoğu milli park yönetmeliğine göre yasal olarak izin verilmez). İ ngiltere).

Birkaç gün boyunca dağlar ve vadiler arasında yürüyüş yaptıktan sonra Guru ve ben çok geçmeden Göller Bölgesi'ne aş ık olduk. Bu, özellikle mantarları oraya götürdükten sonra böyleydi. Bunu ilk kez ilk bahar yürüyüş ünde yaptık.

Muhtemelen geçen sonbahar Londra'daki Richmond Park'tan toplanmış bazılarını yanımda getirmiş olmalıyım. Darwin'in Bitmemiş İ ş i kitabımın son bölümünde ayrıntılı olarak yazdığım bir bölge olan Easedale Tarn yakınlarında kamp kurduk .

Bir sabah mantar aldık ve kamp alanımızı geride bırakarak Çavuş Adam olarak bilinen dağlık zirveye doğru yola çıktık. Bir korucu kampımıza rastlarsa diye kurnazca hazırlanmış bir not yazdım ve çadırımın ön kapağına yapış tırdım. Not, eş yalarımıza müdahale etmeye yönelik her türlü giriş imi engellemek için tasarlandı. Kalın büyük harflerle notta bizim UCL'den entomologlar olduğumuzu, önemli bir saha çalış ması yaptığımızı ve daha sonra geri döneceğimizi ilan ediyordu. Böyle bir notun gerekli olduğundan ş üpheliyim - ama bu yasadış ı vahş i doğa kampı benim için tamamen yeniydi ve riske atmak istemedim. yazdım ve çıktım

Machine Translated by Google

benzer notlar birkaç müteakip vesileyle (gerçi sözde bilimsel uğraşımızdaki yaratıcı değişikliklerle birlikte!) ama kısa sürede bunun gereksiz olduğunu fark etti.

Psilosibin etkisini göstermeye başladığında o eski kayalık yolda yürümenin nasıl hissettirdiğini çok iyi hatırlıyorum. Yakın çevredeki her şey destansı bir havaya bürünmeye başladı. Yol epik görünüyordu. İki yanımızdaki dağlar destansı görünüyordu. Arkamdan takip eden Guru'nun yüzü destansı görünüyordu. Merakla dolma kaleme benzeyen büyük siyah bir sümüklü böcek (bu kısımlarda yaygın olan) gördüğümü hatırlıyorum. Sonra çevredeki dağlardaki kaya yüzlerinin epik olmaktan öte göründüğünü fark ettim. Artık üzerlerinde İnka ikonografisine benzeyen şeyler vardı. İngiltere'den Peru'ya nakledilmiş gibiydik. Manzara anıtsal kutsal gücü yayıyor gibiydi. Bu kutsal enerji ya da her neyse, kayalardan ve üzerinde yürüdüğümüz zeminden yayılan elle tutulur bir şeydi.

Her şey yoğunlaştı - aslında korkutucu derecede yoğun. Sanki Guru ve ben bir tür önemli görevi yerine getiriyorduk, mistik, rüya gibi bir maceranın karakterleri gibiydik.

Yolda, işleri bir tür saygısız düzeye indiren tuhaf bir şey oldu. Kaybolmuş görünen bir adamla karşılaştık. O bir Amerikalıydı. Şehir kıyafetlerine benzeyen bir şey giymişti: düz pantolon, bir gömlek ve omzuna atılmış bir takım elbise ceketi. Beni en çok etkileyen ayakkabısı oldu. Üzerinde dayanıksız, ucuz, gündelik plastik ayakkabılar gibi görünen bir şey vardı.
Dağlarda oldukça yüksekteydik, yuvarlanan nemli sisle kaplanmıştık ve işte bu adam bu olay için hiç giyinmemişti. Beşinci Cadde'de yürürken daha çok bağlam içinde görünürdü. Yanında bir çantası da yoktu - bu yüzden yiyeceği ya da suyu yoktu. Bu herifin, yaklaşık üç mil uzakta kaldığı köyü terk eden bir grup yürüyüşçüyü takip ettiği ortaya çıktı. Onlara tutunmuştu - ama belli ki izlerini kaybetmişti. Aslında bize nerede bir dükkanın olduğunu bilip bilmediğimizi sordu!

Her yerden kilometrelerce uzaktaydık, dağlar, göller ve kayalarla çevriliydik ve nerede bir dükkanın olduğunu bilmek istedi!

Bu pislik içindeyken, bu adamın iyiliği konusunda çok endişeliydim. Dağlarda dolaşmak için bu kadar kötü giyinmiş ve donanımsız birini görmek çok gülünç görünüyordu. Her neyse, gitmesi gereken yönü açıkladık ve ona en iyisini diledik. O günün ilerleyen saatlerinde, çadırlarımıza döndükten sonra, acil servisleri arayıp onları uyarmak için Grasmere köyüne indim.

Machine Translated by Google

bu adam. Söylemem gereken her şeyi dinlediler ve sonra, muhtemelen haklı olarak, bunun harekete geçmeyi gerektiren bir sorun olmadığına karar verdiler - ki bu da aklımdan bir yüktü.

Bu meraklı arkadaştan ayrılıp yolculuğumuza devam ettikten sonra, psilosibin deneyiminin yoğunluğu artmaya devam etti. İleriye baktım ve bu yolun giderek daha sertleştiğini görebiliyordum. O kısımlardaki ilk yürüyüşüm olduğu için harita okuma becerilerim ilkeldi ve yolu bulabileceğime olan inancım en azından eksikti. Önümüzdeki yol, her yere saçılmış kayalarla gerçekten kayalıklaşıyordu ve yıpranmış çim olmadan nereye devam ettiğini görmek zordu. Gittikçe daha huzursuz hissediyordum. Burada, dünyanın en güçlü psychedelic maddelerinden birinin etkisi altındayken, dağların tepesindeydik ve kaybolma tehlikesiyle karşı karşıyaydık.

Kısa süre sonra kaçınılmaz olarak bu kayalara tırmanıyorduk ve hala yolda olup olmadığımız hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yoldan kopmuş olma ve kaybolmuş olma duygusu eziciydi. Olumlu mistik duyguların yerini hızla korku ve terör aldı! Ancak, iyi şans bizden yanaydı.
Genç bir trekking çifti bize yetişmişti. Onlara yolu seçmenin zor olduğundan bahsettim - ve adam (sanırım Hollandalıydı) burada ve orada noktalı bu küçük kaya yığınlarını (cairns denir) işaret etti ve aslında rotayı belirledi. Aha! Ve böylece, özellikle patikanın uzak bir yerde olduğu yerlerde, dağ yollarının genellikle minyatür kaya yığınlarıyla işaretlendiğini öğrendik. O andan itibaren, bu yararlı ve güven verici yol işaretlerine ara sıra bir veya iki çakıl taşı eklerdik.

Ruhumuz tekrar rayına oturarak canlandı, her şeyin inanılmaz "gerçekliğine" hayran kalırken, kayalık yükseliş imize devam ettik. Tarihsel boyutlarda uğurlu bir yolculuğa çıkan rüya karakterleri gibiydik. Dahası, yükseldikçe, görüşler de büyüdü. Her yirmi dakikada bir, gittikçe daha fazla dağ zirvesinin göründüğü daha büyük ve daha büyük geniş liklerin görülebildiği yeni bir noktaya ulaşıyorduk. Harikaydı. Ayaklarımızın altında devasa bir biyosfer hissi şaşırtıcıydı. Muazzam boyut ve güçle bağlantılı duygular içimde akmaya devam etti.

Daha büyük mistik zirvelere doğru sürekli ileriye ve yukarıya doğru ilerlerken ve hatta sonunda kayıp şehir Shambhala'ya rastlayabileceğimiz fikrini eğlendirirken, geriye baktım ve Guru'ya uzun bir bakış attım. işte o

Machine Translated by Google

bu muhteş em Peru tarzı süveterin içindeydi. Her ş eyin önemini, özellikle de arkadaş lıkların kurulma biçimini ve insanları birbirine bağlayabilecek türden bir bilgeliği sezerek, ona Gurdjieff'in insanların iç dünyasıyla ilgili öğretileriyle baş langıçta nasıl temasa geçtiğini sordum, bunun ana etkisi buydu. Guru yıllar içinde bana geçmiş ti. Ouspensky'nin Gurdjieff'in öğretileri hakkındaki klasik kitabı In Search of the Miraculous'u nasıl okuduğunu ve Gurdjieff'in çalış malarının onu nasıl etkilediğini anlattı. Orada sanki insanlar, kitaplar ve olaylar arasında dolaş an ruhsal bir akım gibi bir tür iplik varmış gibi görünüyordu. Her halükarda, Guru ile orada olmaktan memnundum. O benim güvenilir arkadaş ımdı.

Daha sonra muhteş em manzaralı düz bir alana ulaş tık. Yumuş ak zeminde sırt üstü yattığımı ve eski bir devmiş im gibi hissettiğimi hatırlıyorum. Bunun da ötesinde, her ş eyin birbiriyle bağlantılı olduğu konusunda garip bir izlenim edindim. Daha büyük bir ş eyin içine "yerleş tirilmiş " olma, kelimenin tam anlamıyla daha büyük bir kumaş ın ya da daha büyük bir yapının parçası olma duygusu eziciydi. O kadar ki, özellikle nefesimin keskin bir ş ekilde farkında olduğum için biraz klostrofobik hissettim. Akış kan olsa da tek bir katı sürekliliğin parçası olduğumun hissedilmesi neredeyse boğucu hale geldi. Solunumum, bedenim, çevrem ve bunlarla ilgili algılarım açısından diğer her ş eye o kadar bağlı hissediyordum ki, gerçekten hareket edecek bir yer yok gibiydi. Bu korkunç bir his değildi, sadece tuhaflığı nedeniyle rahatsız ediciydi.

Aynı öğleden sonra bir keresinde, aş ağıdaki geniş manzaraların üzerinde havada belirgin olan alış ılmadık bir desen fark ettim.
Havada bir çeş it matematiksel model varmış gibi görünüyordu. Cesur bir desen değil, çok ince ve neredeyse görünmez, tıpkı eterik bir iskelet fraktal gibi.
İ lk baş ta bunun gerçek bir halüsinasyon olabileceğini düş ündüm - ama ne kadar uzun süre gözlemlersem, o kadar nesnel olarak çevrenin gerçek bir yönü olduğundan ş üphelendim. Aslında, daha sonra kamp ateş lerimizin kükreyen alevlerinde benzer matematiksel kalıpları sık sık algılardım. Daha sonra, geniş manzaraların üzerindeki havada bu deseni su buharına bağladım. Güneş in sıcak ış ınları altında oluş an su buharı içinde kalıplar olduğu ve ısıtılmakta olan suda kendini gösteren yuvarlanan altıgen konveksiyon hücreleri gibi, suda benzer kendi kendini organize eden kalıplar ve yapılar olduğu hissine kapıldım. incecik, puslu buharlaş mış durumundadır. Gördüğüm ş eyin bu olup olmadığı hakkında hiç bir fikrim yok.

Machine Translated by Google

Biraz sonra, o günkü yürüyüş ün en yüksek noktasına ulaş tığımızda bir sigara yaktım (o zamanlar tütün canavarıydım). Bu, daha önce bizi geride bırakan ve ş imdi Göller Bölgesi'nin gezegenin en güzel yerlerinden biri olduğunu onaylayan genç Hollandalı çift olan diğer iki yürüyüş çüyle birlikteyken oldu. Onlarla aynı fikirde olmak zorundaydım. Ş air William Wordsworth'ün de bu kadar çok ş ey söylediğini ve bu kadar âş ık olmakta haklı olduğunu beyan ettim. Ardından, bitmek üzere olan sigara izmariti ile ne yapmam gerektiği konusunda eğlenceli bir tartış ma baş ladı. Poponun biyolojik olarak parçalanabilir olup olmadığı sorunu bir anda büyük önem kazandı. Sigara amansız bir ş ekilde yanarken, saatli bir bombaya tutunuyormuş um gibi hissettim, bu konuda keskin bir ş eyler yapılması gerekiyordu.
Guru'ya durumun bir kurtarma helikopteri çağırmasını gerektirecek kadar ciddi olduğu konusunda ş aka yaptım!

O gecenin ilerleyen saatlerinde Den'deki ateş in etrafında otururken (bu bizim ilk kamp alanımızı vaftiz ettiğimiz ş eydi), Guru'ya yüksek sesle psilosibin mantarının bu kısımlarda büyümesinin mümkün olup olmadığını merak ettim (hatırlayın). tükettiklerimiz Richmond Park'tan geliyordu).
Ne de olsa bir sürü yabani çimenlik alan vardı. Öte yandan, böyle pastoral bir alanda büyümelerinin akıl almaz olacağını düş ündüm. Gerçek olamayacak kadar iyi olurdu. Yani, Göller Bölgesi'ne bir anda aş ık olmuş tuk. Ş ehre kıyasla Tolkienesk bir cennetti. Her yerde ş elaleler, heybetli dağlar, yemyeş il vadiler, usulca kıvrılan dereler, meş eler, çamlar, ardıç, kayaları kaplayan rengarenk likenler, her yerde melodik kuş lar vardı - uçsuz bucaksız bir film seti ya da dış mekan sanat enstalasyonu gibiydi. Beatrix Potter'ın çocuk kitapları için harika illüstrasyonlarını yaratmak için ilham almasına ş aş mamalı - genç liğinde ziyaret ettiği Göller Bölgesi'nin muhteş em manzaraları son derece büyüleyicidir (ilginç bir ş ekilde, Potter ilk önce mantarlar hakkında bilimsel bir makale yazarak dikkat çekmiş tir - ve o bazı mantar kitaplarını da resimledi). Mantarın Göller Bölgesi'nde yetiş tiği fikri kesinlikle fantastik kurgu mu olurdu? Yine de, daha sonra "psilo-sense" olarak adlandırdığım bu duyguya sahiptim, gerçekten de ayaklarımızın altında, toprağın altında büyüyen Psilocybe miselleri vardı. Söylemeye gerek yok, kesin olarak öğrenmek için sonbaharda Lakes'e dönmeye karar verdik.

Böylece 1995 yılının Ekim ayında Göller Bölgesi'nde ilk kez psilosibin mantarları topladık. Her yerdeydiler! Easedale Tarn'ın (bir

Machine Translated by Google

Viktorya dönemi yürüyüş çülerinin favori uğrak yeri) ve tüm dağ yamaçları boyunca Çavuş Adam'a doğru. Emin olmak için, mantarın, Göller Bölgesi dağlarının etrafındaki en iyi yürüyüş ler hakkında ünlü kitaplar yazan ünlü Göller Bölgesi yürüyüş çü Alfred Wainwright'ın çılgına çevirdiği yolların yanında (ve bazen de üzerinde) büyüdüğünü gördük. Wainwright'ı televizyonda marka pipo ve ş apkasıyla görmüş tüm. Çok geçmeden onun bir tür psychedelic versiyonu olmak isteyebileceğimi ve belki de birkaç fraktal rozetle kaplı bir ş apka giyebileceğimi düş ündüm. Mantarın hangi ünlü yollarda bulunabileceği konusunda tavsiyeler verdiğimi bile görebiliyordum. Neyse ki bu potansiyel medya kiş iliğini hiç geliş tirmedim!

Bu bölgelerdeki diğer yürüyüş çüler, kaçınılmaz olarak, eğilip yeri taradığımızı ve ne yaptığımızı sormaya meyilliydiler. Onlara cesurca Meksika'da kutsal olarak tapılan bir mantar markasını seçtiğimizi söylediğimde, insanlar çoğu zaman ş aş ırmadılar ve bu mantarların orada büyüdüğünden haberleri yok gibiydi. Ş unu belirtmeliyim ki, İ ngiltere'de taze psilosibin mantarlarının toplanıp tüketilmesi tamamen yasaldı. Herhangi bir ş ekilde hazırlanmadığı sürece, kanun suç iş lenmediğini belirtiyordu. Bu mevzuat 2005'te değiş ecekti - ama bu, 4. bölümde ele alacağım baş ka bir hikaye.

O zamanlar yasal olmasına rağmen, çoğu yürüyüş çü, mantarın karş ılayabileceği manevi deneyimler hakkında biraz konuş ur ve ilgiyle dinlerdi ve sonra gülümser ve yollarına devam ederdi. Hiç kimse bu kaynağı kendileri araş tırabilmek için daha fazla ayrıntı istemedi.
Edindiğim izlenim, psikoaktif mantarlara hırslı bir ilgi duyduğumuz için Guru ve benim biraz "garip" olarak kabul edildiğimizdi. İ nsanlar, psilosibin deneyiminin ne kadar dikkat çekici olduğunu bilmiyorlardı. Mantar, kiş inin doğayla iletiş im kurabileceği manevi bir gıda olarak görülmek yerine, daha çok tehlikeli uyuş turucu kullanımı ve yaramaz kültürlerarası davranış kavramlarını çağrış tırıyor gibi görünüyor. Bu nedenle, bu ilham verici doğal kaynağın, karş ı kültürler tarafından sevilirken ana akım insanlar tarafından neredeyse görmezden gelinmesi ş aş ırtıcı değildir.

Çoğunlukla Guru ve ben akş amları bir kamp ateş i etrafında uzanırken mantarı tüketirdik. Bu bizim tercih ettiğimiz "topluluk" yöntemi oldu. Tipik olarak deneyim bir huzursuzluk hissi ile baş lar. Bence bu, kiş inin organizmasının, beynin nöronlarına sızan psilosibin moleküllerinin saldırısına verdiği bir savaş ya da kaç tepkisidir (psilosibin, nörotransmiter serotonini taklit eder). yakında baş ladım

Machine Translated by Google

Bu kısa süreli huzursuzluk dönemini bir "yeniden ayarlama" süreci olarak adlandırın, çünkü bunu genellikle sanki aniden yeni bir gerçeklik boyutuna dönmüş gibi muazzam bir netlik hissi takip ederdi. Bir radyoyu ve istasyonlar arasında geçiş yaparken çıkan sarsıcı gürültüyü düşünün. Bir radyo istasyonu doğru bir şekilde ayarlandığından, gürültülü statik aniden mükemmel stereo kalitesiyle değiştirilebilir. İlk aşamalarda psilosibin deneyimi böyle olabilir. Kişi tüm varlığını yeniden ayarlamış gibi hissediyor. Bu aşamaya gelmek biraz rahatsızlık içerebilir, ancak yeniden ayarlama işlemi tamamlandığında, ortaya çıkan zihin ve kalp çerçevesi tamamen muhteşemdir.

Yerel olarak toplanmış psilosibin mantarlarının etkisi altında geceleri ormanlık bir vahşi alanda olmak, bir insanın yaşayabileceği en büyük deneyimlerden biridir. Gerçekten bunu kastediyorum. Bu kulağa garip gelebilir - özellikle bu günlerde jet seyahati ve organize maceralar.
İnka Yolu'nu yapmanın daha etkileyici olacağı düşünülebilir. Ya da Everest'e tırmanış yapmak. Veya Great Barrier Reef'te şnorkelle yüzmek. Yine de hiçbir şey gerçekten vahşi açık havada psilosibin deneyimiyle karşılaştırılamaz. Doğada bir zeka ile hissedilen bir birliktelik, diğer her şeyi sudan dışarı atar, çünkü bu, gerçek benliğinizi bulmak ve eski bir bilgelik ile temas kurmak gibidir, her şeyi birbirine bağlayan, ancak genellikle habersiz olduğumuz, bütünleştirici bir tutarlılık. Bu doğrudan hissedilen aşkın temasın yalnızca birkaç saniyesi değerin ötesindedir. Kişi hem kutsanmış hem de dokunulmuş hissedebilir.
Aslında, pitoresk Ambleside köyünün yukarısındaki şık bir gözetleme noktasında geçirilen öncü saykodelik bir akşamda, ateşin yanında uzanmış ve yüksek sesle "Porsche!" dedim. Guru'ya.
Ne demek istediğimi anlamadığı için bana tuhaf tuhaf baktı. Daha sonra, zevk aldığımız ve kalbinde kutsal beyaz nabız gibi atan közlere sahip psilosibinetik vizyonuma görünen ateşin, üst düzey bir araba ile aynı niteliksel ligde olduğunu açıkladım. Başka bir deyişle, insanlar bir Porsche düşündüklerinde, finansal başarıyı ve şık, gösterişli bir spor arabada somutlaşan, nadiren karşılaşılan özel bir tür gösterişli görkemi düşünürler.
Yine de benim için, bu karmakarışık halimde bu bir şaka gibiydi. Gerçek "Porsche", gerçek süslü majesteleri, gerçek zengin ayrıcalığı, zevk aldığım kutsal ateş ve mutlu bilinç haliydi. Ve hepsi kutsanmış bir şekilde ücretsizdi! Ultra yüksek hayatı yaşıyordum - gerçek yüksek hayatı. Pahalı giysiler giymiş ve göğsüm şişmiş gösterişli bir spor arabanın içinde hızla ilerlememek, ama dünyanın içimizi ısıtan kutsal ihtişamıyla sarmalanmak.

Machine Translated by Google

Pachamama (yani Toprak Ana), cömertliği ve ihtiş amı vücudumdaki her hücreyi ısıtıyor ve ruhumun her yönünü harekete geç iriyor.

Böyle durumlarda orada yatıp, tüm bunların saf görkeminin tadını ç ıkarırken ve evrenin böyle bir görkemi nasıl düzenleyebildiğini merak ederken, her zaman kendimi zamansız felsefi ve metafizik bilmeceleri ihlal ederken bulurdum. Ancak varlığın ve bilincin nasıl ve neden var olduğuna dair hiç bir zaman "nihai bir cevap" yoktu; daha ziyade, katman katman ilham verici gizemle karş ılaş ırdım. Gerç ekliğin nihai doğası hakkında kesin olan tek ş ey, hepsinin tesadüfi olmadığıydı. Gerç eklik bana, psilosibin deneyimlerimin ç oğunda varlığımın özünde hissettiğim bir ş ey - eğer istersen - geniş , özerk bir teleolojik bilgelik - bir tür büyük anlam ve amaç ile aş ılanmış gibi görünüyordu. Elbette bu, deyim yerindeyse "psilosibin konuş ması"dır. İ nsan ruhu üzerindeki potansiyel etkisinin doğası budur. Bu tür deneyimler, gerç ekten meydana geldikleri sürece kesinlikle doğrudurlar - ancak bu tür hissedilen iç görülerin gerç ekten iç görüler olduğunu asla gerç ekten kanıtlayamazsınız .

Bu erken psilosibinetik yürüyüş lerde garip ş eyler oldu. Bir keresinde, Den'de kafamız karış mış ken, gece geç saatlerde gezintiye ç ıktık. Sahip olduğum bu büyük, tıknaz lambayı aldık (bu, küç ük trekking farlarından önceki günlerdeydi) ve kayaların üzerinden Easedale Tarn'a doğru yöneldik. Gerç ekten ç ok ilginç bir manzarayla karş ılaş tık. Bir tür sosyal koyun topluluğuna rastlamış gibiydik. Koyun gevş ek bir halkada duruyordu ve ortada sadece bir tartış ma olarak tanımlanabilecek bir ş eye karış mış iki koyun daha vardı. Bu Gary Larson ç izgi filmlerinden birinden fırlamış gibiydi, hayvanlar insanların gözünden uzaktaydı ve gizlice insan gibi davranıyordu. Neye tanık olduğumuz konusunda hiç bir ş üphemiz yoktu. Bir tür hararetli sosyal sahneydi, belki hakimiyet mücadelesi ya da benzeri bir ş eydi. O meraklı koyun topluluğundaki gerilim hissedilebilirdi.

O ilk yürüyüş ler sırasında kullandığım büyük lamba, baş ka bir akş am yaş adığım bir "deneme"nin odak noktasıydı. Bu sefer daha aş ağıda, Ambleside ile Grasmere arasında pitoresk bir göl olan Rydal Water'dan ç ok uzakta olmayan küç ük ormanlık bir tepede kamp kurduk. Guru gece iç in ç adırına ç ekilmiş ti. Ateş in yanında oturdum ve hala daha önce tüketilen mantarların etkisi altındaydım. Suyumun bittiğini gördüm ve tepeden aş ağıya, ormanlık tepenin eteğinde akan nehre gitmeye karar verdim. Adil bir yoldu ve böyle bir angarya önemsiz değildi,

Machine Translated by Google

özellikle benim durumumda. Ama benim güvenilir lambam vardı ve bu yüzden dik, ormanlık yamaçtan dikkatli bir şekilde aşağı indim. Sık ağaçların arasına girip aşağı indiğimde tökezledim ve beceriksizce sırt üstü düştüm. Ben de lambayı düşürdüm. Ağır çekimde gerçekleşiyor gibiydi ve dik yokuştan aşağı inerken birkaç kez sıçradığını gördüm. Sonra ışık kapandı. Lambanın birkaç kez aşağıdan çarptığını duydum ve sonra her şey sustu. Tamamen karanlıkta yapayalnız kaldım. O yıldızsız ve aysız bulutlu, karanlık gecelerden biriydi.

Hiçbir şey göremememe rağmen, karmakarışık duyularım tamamen tetikteydi. Böyle karanlıkta oturmak oldukça korkutucuydu. Ateşten o kadar uzaktaydım ki hiç ışık yoktu. Ve güvenilir lambamı kaybettiğim için çok kızgındım. İyi bir şeydi - harika bir ışık verdi. Kişinin ana ışık kaynağını kaybetmesi bir serseriydi. Bu yüzden, artan bir korku hissinin yanı sıra, kendimi aptal gibi hissettim. Bununla birlikte, nehre giden yolun yarısından fazlası olduğu için aşağı inip biraz su almam gerektiğine karar verdim - en azından su bidonumu düşürmemiştim. Aşağıdan akan nehrin sesini duyabiliyordum. Böylece, sırtımda beceriksizce yokuştan aşağı kaydım ve sonunda nehrin kayalık kıyısına geldim. Hala zifiri karanlıktı.
Üzülerek kantinimi doldurdum ve sonra kamp alanını kaçırmamayı umarak körü körüne yokuş yukarı çıktım.

Geri getirmeyi başardım. Kamp ateşinin titrek parıltısı ne kadar sıcak ve hoştu! Evdeydi. Ateşin yanında otururken, döndüğüme sevindim, bir iç ses başladı. Temel olarak, daha önceki olaylarda olduğu gibi, bir tür "daha yüksek güç" ile bir tür içsel diyalog kurmaya başladım. Bugünlerde bundan yüksek benlik olarak bahsediyorum ve onu bilinçaltının bilinçli farkındalığa süzülmesinin öğretici (ve bazen zorlu) bilgeliği olarak görüyorum - ama o zamanlar bunun Gaia'nın kişileştirilmesi olduğunu, bir yavruymuşum gibi hissettim ve "Test edilmeye" ihtiyacım vardı.
Gerçekten de, bu iç ses beni karanlıkta nehre geri dönmem için cesaretlendirdi. Ne? deli miydim? Psilosibinetik durumumda mı? Zifiri karanlık bir ormanda bilerek mi dolaşmak? Mümkün değil!

İçimdeki emir veren ses beni kandırmaya ve meydan okumaya devam etti. Başımı çevirdim ve sadece geceleri kalın bir ormanın barınabileceği türden tavizsiz bir karanlığa, mürekkebi karanlığa girmeye cesaret edeceğimi gördüm. Ayağa kalktım. Uzaktan nehrin sesini duyabiliyordum.
Bir tür matematiksel akıl yürütmeyle, tüm odağımı nehrin sesine verdiğim sürece ona doğru düz bir çizgi çizeceğimi fark ettim.

Machine Translated by Google

Ve nehre vardığımda, 180 derece yüz çevirdiğim sürece, o zaman doğrudan yamaca geri dönebilmeli ve kamp alanını kaçırmamalıyım (daha önce başardığım gibi). Bütün bunları hiçbir şey göremememe ve buğulanmama rağmen yapabilmeliyim. Teoride tabii. Ancak teorileştirmesi yapmaktan daha kolaydı (her zamanki gibi, başkalarını bu tür pervasız faaliyetlere katılmaktan vazgeçirirdim).

Kapalı duruma getirdim. Kesinlikle kör bir adam gibiydim, çünkü kesinlikle hiçbir şey göremiyordum. Bu yüzden, nehrin sesine konsantre olurken yavaşça yolumu hissettim. O nehrin sesi, çekildiğim bir mıknatıs gibi Tanrım oldu. Ona konsantre olduğum, sesinin varlığımı doldurmasına izin verdiğim sürece, bana içsel güç verdi ve kanatlardaki korkuyu azalttı, patlamaya ve zihnimin tüm kontrolünü ele geçirmeye hazırlanıyordu. Gerçekten de korku sürekliydi, sanki odaklanmış farkındalığımın hemen altında köpürüyordu.
Karanlığa doğru ilerlerken, geceleri garip, soğuk, kara bir ormanda kaybolmak hakkında korkunç bir düşüncem vardı. İnsan bundan nasıl kurtulur?
Elbette, düzenli bir bilinç durumunda bu kesinlikle mümkün olurdu, ancak psilosibin etkisi altındayken değil. Gece geç saatlerde ormanda kaybolmak düşünülemezdi. Kesinlikle kötü bir yolculuk olurdu. Aklına, kaçışı olmayan bir tür cehennem çılgınlığında kaybolma fikri geldi (böyle bir senaryo , yaygın olarak aşırı dozdan aklını kaybettiği söylenen Pink Floyd'dan Syd Barrett hakkındaki Lost in the Woods kitabını hatırlatır). LSD kullanımı).

Bu kaybolma durumu ya da birinin kaybolmasından korkma, burada daha fazla ayrıntıya girmeye değer, çünkü birkaç kez mantarlarla kaplıyken iyi ve gerçekten kayboldum. Deneyimler kısa olsa da, önemli bir psikolojik dinamiği bünyesinde barındırdıkları için ortaya çıkıyorlar. Örneğin, bir keresinde, mantar humması günlerimde, Oxford Caddesi üzerinden Kuzey Londra'dan Victoria ve Albert Müzesi'ne kadar bisiklet sürmeye karar vermiştim. Oxford Caddesi'nin yarısında Marble Arch'a doğru yola çıktığımda psilosibin güçlü bir şekilde yükseliyordu. Marble Arch'a ulaştığımda ve ardından Notting Hill'e doğru ilerlediğimde, yol boyunca bir yerden sapıp Kensington'a doğru ilerlemem gerektiğini biliyordum. Kesin rotayı unuttum ve bir haritaya bakmak için geçtiğim bir kitapçıda durmaya karar verdim. O kitapçıya adımımı atar atmaz duyularımı bombalayan karmaşıklığı anlatamam. Sahne renkler, sesler ve insanlarla doluydu. Odaklanmak için çabalarken, bir şekilde harita bölümünü bulmayı başardım ve Londra'nın A'dan Z'ye bir yerini buldum. Hepsi

Machine Translated by Google

Duyusal bombardımanın şiddeti artarken. Sonra odağımı kaybetmeye başladım. Ne oluyordu? Neredeydim? Tanrı aşkına ne yapıyordum? Dönen, kaotik renkler içinde boğuluyor gibiydim. Tıbbi yardıma ihtiyacım var mıydı? Korku, psilosibinetik zihnimde yükselmeye başladı. İyiydim ve gerçekten kayboldum. Hiçbir şey mantıklı gelmedi. Yön yoktu, yol yoktu, amaç yoktu, amaç yoktu. Yine, Tanrı aşkına, neler oluyordu?

Bir irade eylemiyle tüm konsantrasyonumu topladım ve elimdeki görevi çözdüm. Tam olarak nereye gittiğimi hatırladım ve tam olarak ne yapmam gerektiğini anladım. Artık tüm varlığım, gerçekleştirmem gereken belirli bir dizi eylemi gerektiren belirli bir yön ve belirli bir amaç üzerine temellendirildi. Böylece artık kaybolmadım!

Tekrar yola koyulup A'dan Z'ye kitabın doğru sayfasına baktım ve gitmem gereken rotayı bulabildim. Yol tam önümdeydi. Onu açıkça görebiliyor ve rotasını takip edebiliyordum. Bilginin bir tür manyetik çekiciliği vardı, teleoloji gerçekten kavrayabileceğiniz ve çevreden alabileceğiniz bir şeymiş gibi. Çok az anlam ve yön olan bir durumda olmaktan, şimdi Tao'yu yeniden kazanmış gibi tekrar yola çıktım. Böylece, yaklaşık yirmi dakika sonra müzede İran halıları ve benzerlerine hayran kaldım.

Benzer bir şey Dartmoor'da bir arkadaşımla birlikte tüm gün süren uzun bir psilosibinetik yürüyüşe çıktığımızda oldu. Hâlâ psilosibin psikolojik büyüsü altındayken, bizi çadırlarımıza geri götürmeye çalışıyordum ama hayatım boyunca haritada nerede olduğumuzu çözemedim. O zamana kadar tam olarak nereye gittiğimizi biliyordum ve ikimiz de harika bir gün geçirdik. Şimdi kaybolduğumuz fikriyle bir tür dehşetle doldum. Haritadaki hiçbir şey mantıklı değildi. Yer işaretlerinin hiçbiri tanınmıyordu ve boş boş baktığım herhangi bir eski rastgele harita olabilirdi. Kaybolma duygusu korkunçtu, insan ruhunu uzun süredir rahatsız eden arketipsel bir korku tarafından kuşatılmak gibi. Ancak sonunda, elimdeki duruma odaklanabildim, nerede olduğumuzu kabaca hesaplamak için pusulamı kullandım ve belirli bir yönde dümdüz yürümeye devam edersek, kaçınılmaz olarak uzun bir yola çıkacağımızı düşündüm. harita. Temel olarak, evrende hüküm süren kanun ve düzen hala çalışıyor olsaydı, o zaman sonunda o yola ulaşırdık! Öyle olması gerekirdi. Bu matematiksel bir kesinlikti. Böylece, on dakika sonra söz konusu yola çıktık, tam olarak nerede olduğumuzu çözebildim ve her şey tekrar yolundaydı.

Hem bu hem de Oxford Street olayı bana bunun ne kadar önemli olduğunu öğretti.

Machine Translated by Google

bir amacı ve yönü vardır ve kişi kendini kaybolmuş hissettiğinde veya kaybolma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığında korkuya yenik düşmez. Gerçekten de Gurdjieff bundan bahseder, bir tür amacın her zaman önemli olduğunu söylerdi - görkemli bir amaç değil, küçük, pratik, ulaşılabilir bir hedef. Amaçlar yön sağlar. Bir yön olmadan amaçsızca dolaşabiliriz - bu da kaybolmanın özüdür.

O zaman, içinde bulunduğum zifiri karanlık ormana geri döndüm. İçimde yükselen korkuyu yatıştırmanın tek yolu o nehrin sesine odaklanmaktı. Dediğim gibi, nehrin sesi benim tanrımdı, bilincimin ana odak noktasıydı ve yavaş yavaş ona yaklaştım, desibel desibel amansız bir şekilde artan ses. Sonunda düz bir zemine ve kayalara ulaştım. Bu noktada, herhangi bir ağaca çarpmamak için sol kolumu önümde tutuyordum. Ayağımın altındaki kayaların üzerinden dikkatlice geçerken, nehrin sesini duyabiliyordum ve neredeyse önümde olduğunu fark ettim. Yavaş çalerlerken, uzanmış kolumun aşağı doğru hareket ettiğini gördüm. Kendi iradesi var gibiydi. uzandım ve. . . elim doğrudan lambanın üzerine indi! Şans eseri, lamba nehirden birkaç metre ötede büyük, düz bir kayanın üzerinde durmuştu!

Her nasılsa elim ona götürülmüştü, sanki gerçek mıknatıs nehir değil de lambaymış gibi! Şaşırdım. Bu nasıl olabilir? O son birkaç saniye, elim gerçekten de kendine ait bir hayatı varmış gibi, bir şeye uzanıyormuş gibi hissetmişti. Ve tam olarak lambanın üzerinde dinlenmeye geldi! Göremesem de!

Güvenilir lambanın erken düşmesine rağmen hala çalıştığını keşfettiğimde sevinmiştim! Işık olsun! Şimdi güzel nehri görebiliyordum. Bir kutlama gibi hissederek, canlandırıcı bir yıkama yaptım. Sonra ışıl ışıl yüzümü kazağımın koluyla silerek yamaca döndüm ve kampa geri döndüm. Söylemeye gerek yok, ertesi gün Guru'yla yaptığımız maceraya bayıldım ve sonraki haftalarda Londra'da arkadaşlarıma “sihirli lamba” olayını anlattım.

O lambanın içine girme yeteneği (şanslı bir kaza olmasının aksine) yıllar sonra yumuşak bir şekilde yankılandı. Bir keresinde, mantarlarla dolup bir şey almak için çadırıma geri dönmek için kamp ateşinden ayrılmak zorunda kaldığımda, bir tür içgüdünün devreye girmesine izin verdim ve elimle gerekli nesnenin çadırımda tam olarak nerede olduğunu nasıl bildiğini oldukça net bir şekilde gözlemledim (hangi içeride zifiri karanlıktı). Tartışmaya uğruna, bir kaşık almak için geri döndüm diyelim. nerede olduğunu düşünürken

Machine Translated by Google

kaş ık bulundu, belirsiz bir fikrim olabilir. Ama bir tür içgüdü tam olarak nerede olduğunu biliyordu, bu yüzden kendimi çadırımın giriş ine ittiğimde, elimi uzatıp kaş ığı herhangi bir beceriksizlik olmadan ustalıkla ve daha gözlerim duruma alış maya fırsat bulamadan buldum. karanlık çadırın içinde düzen. Bu çok net bir gözlemdi. Bir parçam varmış gibi görünüyordu, bilinçaltımın bir parçası, normal algı ve biliş biçimlerimin ötesinde ş eyler biliyordu ve ş eylerin nerede olduğunu ve bu ş eyleri almak için gereken fiziksel hareketleri biliyordu. Komik bir ş ekilde, Star Wars mitoslarındaki Güç'e benziyordu.

Yapmanız gereken Gücü kullanın!

Aklıma baş ka çarpıcı anılar geliyor. Bir keresinde Guru ve ben Snowdonia'da yürüyüş yaparken, zilyonlarca Psilocybe semilanceata mantarının bulunduğu bir tarlaya rastladık. O öğleden sonraki toplama etkinliğini çok net hatırlıyorum çünkü orası yiyecek aramak için en güzel yerlerden biriydi. Kulağa biraz arkaik gelse de mantar toplama eylemi çok zevkli ve ödüllendirici. Pek çok Batılı, süpermarketlerden bir ş eyler almaya o kadar alış mış ki, yaş amlarının biyosferik kaynağıyla temaslarını kaybettiler. Bu, kentsel yaş am için ödenen bedelin bir parçasıdır. Aslında, son birkaç on yılda psilosibin mantarı toplayan daha az insan gözlemledim. Kayıp bir halk sanatı gibi.

Gerçekten de küçük bir çocukken annemle birlikte kırlarda yaban mersini (yaban mersini olarak da bilinir) toplardık. Tüketiciler ve yedikleri yiyecekler arasında belirgin bir ayrım olduğu zaman, süpermarketler çağında bu kulağa ne kadar antika geliyor. Yine de bu doğal olarak oluş an kaynakları toplama eylemi, doğal dünyayla bağlantı kurmanın en iyi yollarından biridir.

Snowdonia'daki bu mantar yeri en iyisiydi. Sahildeydi, yani bir yanda dağlar, diğer yanda okyanus vardı. Gökyüzü maviydi ve sonbahar güneş i ış ıl ış ıl parlıyordu. Basit bir mantar toplama eyleminin tadını çıkararak bir saat kadar harcadık. Ş ehirlerin ve kasabaların ötesindeki geniş ve bakımsız toprakların, doğa ile derin bir ruhsal birliktelik sağlayabilecek uzun zamandır saygı duyulan bir psychedelic madde vereceğini kim düş ünebilirdi? Birçok kez söylediğim gibi, gerçek bir durum olmasaydı, fantezi ve bilimkurgu malzemesi olurdu.

O gece geç saatlerde, kısa da olsa çok güçlü, mistik bir deneyim yaş adım. Guru bir kez daha geceyi çadırına çekmiş ti. Ateş i devam ettirmeye çalış ırken kaldım. Bu tür nedeniyle gerçekten zor olduğunu kanıtladı

Machine Translated by Google

teklif edilen ölü odun. Amatör bir pirolog olarak ve o zamana kadar kamp ateşi yapma ve yakma konusunda birkaç yıllık iyi bir deneyime sahip olduğumdan, farklı türdeki odunların nasıl yakıldığını öğrenmiştim. Çam her zaman iyidir çünkü iyi yanar ve hoş kristalimsi közlere yol açar. Hatta çam ağacından yapılmış bir ateşin kalbinden ara sıra bir çınlama sesi geliyor.
Ardıç özellikle iyidir çünkü yandığında harika bir aroması vardır.
Ancak nemli hava nedeniyle, bu gece odun (kayın) çok iyi yanmıyordu ve alevleri uyandırmak için sürekli ateşe üflemek zorunda kaldım.

Ateşin ışığında etrafımdaki yere baktığımı hatırlıyorum. Yoğun bir bitki örtüsü orman zeminini sarmıştı. Bu tabii ki yaygın bir manzaradır, normal algısal koşullarda, basitçe üzerinden geçeceğiniz türden bir şeydir. Ancak psilosibin ile bitki örtüsü sonsuz derecede büyüleyici hale gelir. Emin olmak için, psilosibin ile her şey daha büyüleyici hale geliyor. Akılda devam eden olağan mekanik çağrışımlar, bir şekilde psilosibin tarafından ortadan kaldırılır ve yerini alır. Bu şekilde, her şey yeni görünüyor, sanki bir şeyleri ilk kez görüyormuş sunuz gibi. Öncü psilosibin adamı Gordon Wasson'dan (1957'de LIFE dergisinde mantar hakkında ünlü bir yazı yazan) alıntı yapmak gerekirse, mantar gibi görünen nesneler doğrudan Yaratıcı'nın atölyesinden gelmiş gibi görünür.

Altımdaki canlı yeşil organik yaşamı incelerken, Psilosibin Çözümü kitabımı düşünüyordum ve onu yayınlayamadığımı ne kadar mağlup hissettiğimi düşünüyordum. İki edebi ajandan geçtim ve tanıdıkları çeşitli satın alma editörlerinin iyi incelemelerine rağmen ikisi de bir yayıncı bulamadı. Yayınlanmış bir yazar olmanın zorlukları üzerinde dururken aynı zamanda, zaten kurulmuş ağaçların arasındaki boşluklarda yerde büyüyen yeni ağaçların olmadığı gerçeğini de düşünüyordum. Başka bir deyişle, çevredeki ağaçlardan hiçbir tohum, yerdeki bitki örtüsünün hiçbir yerinde filizlenmemişti. Bunun nedeninin, zemin bitki örtüsünün birbirine bağlı bir halıya benzemesi ve yeni bir ağaç tohumunun filizlenmesinin tek yolunun, tohumun yoğun organik bağlamın bu tür büyümeye izin verdiği bir yerde olması olduğu aklıma geldi. Böyle bir bağlam, karmaşık biyolojik ağdaki küçük bir açıklığa eşit olacaktır. Bu nedenle, yeni ağaç fidanlarının olmadığı sonucuna vardım, çünkü bu birbirine bağlı halı benzeri yaşam deseninde tutunacakları bir yer yoktu. Aniden kitabım için durumun böyle olması gerektiğini, doğru bağlamı bulana kadar yayınlanmayacağını hissettim. Kelimenin tam anlamıyla "uyum sağlamak" zorunda kalacaktı

Machine Translated by Google

bir yerde. Ve iyi kurulmuş bir ekosistemde yeni ağaçların ara sıra ortaya çıkması gibi, bunun da ortaya çıkması biraz zaman alabilir. Bu iyi bir teori gibi görünse ve neredeyse kesinlikle doğru olsa da, ondan çok fazla teselli aldığımı söyleyemem. Gerçekten de, yıllarca reddedilme ve bilinmezlikten muzdarip olmak, hevesli bir yazarın kaderi ve hatta görevidir. Her halükarda, orman ortamı bana bazı temel ilkeleri görüntü ve düşünceler yoluyla açıklıyor gibiydi.

Biraz sonra ateşe bakıyordum ve sonsuzluk kavramını düşünüyordum. Bir şeyin her zaman var olmasının nasıl mümkün olduğunu çözmeye çalışıyordum. Bu, felsefe ticaretinde "ilk neden" olarak bilinir ve böyle bir düşünce beni her zaman büyülemiştir. İlk neden, evrenin orijinal tetikleyicisi olarak kabul edilir. Buradaki fikir, kişinin, örneğin büyük patlamaya ulaşana kadar, neden ve sonucun zaman içinde daha da geriye gidebileceğidir. İlk neden, büyük patlamayı ve zaman, uzay, madde, enerji ve yasalar bir kez var olduğunda ortaya çıkabilecek sonraki tüm neden-sonuç zincirlerini başlatan ana hareket ettiricidir. İlk neden başka bir şeyden kaynaklanmadığı için yaratılmamış olmalı ve her zaman var olmalıdır. Bir şekilde.

En katı ateistler bile her zaman var olan bir tür şeyi kabul etmelidir - bu her zaman var olan şey bir kuantum potansiyeli veya bir kuantum akışı olsun. Seçimini yap, gerçekten. Evrenin nihai kökeni hakkında ne tür bir görüşe sahip olursanız olun, her zaman her zaman var olan bir şeye başvurmak zorunda kalacaktır. Görünüşte en minimal olan şey bir tür potansiyel olabilir , çünkü günümüz fizikçilerinden bazıları tarafından evrenin "başlangıcında" yer aldığı şeklinde lanse edilen sözde hiçlik bile bir potansiyeli temsil etmelidir. Böyle zamansız bir potansiyel basitmiş gibi görünse de, bu kesinlikle bir yanılsamadır. Nitekim bu potansiyelin tüm evrenden daha az bir şeye dönüşmediği düşünülürse, "hiçlik"in aslında son derece önemli bir "bir şey" olduğunu ve hiç de basit olmadığını gösterir.
Bunu düşün. Eğer her şey - tüm madde, tüm enerji, tüm yasalar ve tüm kuvvetler - eğer tüm evren bir tür kuantum akışından (ya da her neyse) ortaya çıktıysa, o zaman bu kuantum akışı, bir anlamda, evrenin farklı bir biçimini temsil etmelidir. meydana getirdiği evren. "Hiçbir şey" diye bir şey yoktur.
"Hiçbir şey" var olamaz. Tanım olarak, yalnızca "bir şey" var olabilir. Saf "hiçlik" imkansız bir fikirdir. Boş uzay bile bir şeydir çünkü içinde boşluk vardır. Aynı şekilde, boyutlar da "hiç" değildir. Bu nedenle, yinelemek gerekirse, her zaman "bir şey" olmalıdır. Ve verilen bu

Machine Translated by Google

"bir şey", bilinçli zihinleri evrimleştirme yeteneği ile donatılmış bir evrene dönüşme gibi esrarengiz bir potansiyele sahipti, o zaman bu ebedi, ilk hareket eden "bir şey" son derece önemli ve büyük önem taşıyordu. Kısacası, aşina olduğumuz evrenin doğuşundan önce bile, her zaman bir tür gerçeklik, sanki sonsuz bir ilke vardı.

İşte oradaydım, bir şeyin nasıl her zaman var olabileceğini anlamaya çalışıyordum. İnsan zihni neden, sonuç ve zamana o kadar bağlıdır ki, ebediyen var olan, nedensiz bir şeyi kavrayamaz. Deneyin — başlangıcı olmayan, her zaman var olan ve başka bir şeyin neden olmadığı veya yaratmadığı bir şeyi hayal etmeye çalışın. Akıl buna karışır. Bunu gerçekten derinlemesine düşünürseniz, gizemlerin gizeminin en ucuna dokunuyormuşsunuz gibi kendinizi biraz sersemlemiş hissedebilirsiniz. Sonsuz yaratılmamış bir şey. Böyle bir şey bizim normal bilinç çerçevelerimiz tarafından kavranamaz. Ancak söz konusu gecede bir avantajım vardı - çünkü performans arttırıcı psilosibin mantarları tüketmiştim!

Bu sonsuzluğun gizemine dalmış gibiydim. O özel metafizik bilmeceye kapıldığım en derin şeydi. Sonsuz bir şey nasıl olabilir, diye kendime sorup duruyordum. Başlangıcı ve sonu olmayan bir şey nasıl var olabilir? Nasıl?! Bu büyüleyici muammanın kalbine gitgide daha da yaklaşırken, çok derin bir şey oldu. Bölünmüş bir saniye için, çok kısa bir an için, gerçekten sonsuzluğu kavradım! Her nasılsa, sanki o kadar gizemli oldum ki ! Sonsuzluğun gerçekten anlaşılmasının tek yolunun, sonsuzluğa dönüşmek olduğu izlenimini edindim! Varoluşun en derin gizemlerini tam olarak anlamanın tek gerçek yolunun onlar olmak, aslında "içeriden" onlar olmak olduğunu anladım. Ya da öyle görünüyordu.

Bu son derece kısa "anlayış" parlaması meydana gelir gelmez, kendimi dışarıya doğru dönerken buldum. Bu derin “anlayış” merkezinden çok hızlı bir şekilde uzaklaşıyormuşum gibi hissettim. Gittikçe daha hızlı çözülme hissi vardı ve sonra kamp ateşi tekrar göründü ve kendimi gecenin ortasında bir Galler ormanında alevlerle boğuşan alevlerin yanında otururken buldum. Bu çok garip bir histi. Ama o tek bir saniye için, karşı karşıya olduğumuz en derin felsefi-metafizik bilmecelerden birine bir çözüm bulduğuma ikna olmuştum. Çözüm, gerçekten gizem haline gelmekti, eğer o olursan onu anlayacaksın. Ayrıca emindim ki bu

Machine Translated by Google

diğer derin gizemleri kavramanın tek yolu . Bunu ifade etmenin bir baş ka yolu da, bazı ş eylerin dış arıdan anlaş ılamayacağını söylemek olabilir.
Mesela bir kaplan olmanın nasıl bir ş ey olduğu gibi. Bunu tam olarak bilmenin tek gerç ek yolu bir kaplan olmak olacaktır. Aslında aynı ş ey psilosibin deneyimi iç in de geç erli. Kiş i bunu ayrıntılı olarak tarif edebilir ve hatta etki altındaki bir beynin haritasını ç ıkarabilir, ancak bu yaklaş ımlar gerç ek deneyimin kendisi olmayacaktır. Aynı ş ekilde, bilinç nasıl temel ve indirgenemez ise, bence, sonsuzluk ve diğer asırlık gizemler de öyledir. Onları kavramanın tek kesin yolu, bir ş ekilde onlar olmak ve onları iç eriden tanımaktır.

Onları yaş amak ve onlar olmak. Ancak o zaman gerç ekten bilebilirdin.

Bu öncü yürüyüş lerde yaş adığım bir baş ka dünya dış ı deneyim de Snowdonia'da gerç ekleş ti. Guru ve ben bir kez daha kıyıdaydık, Harlech civarında ya da en azından o kasabanın on mil kadar yakınındaydık. 1997 yılıydı. Bahar gelmiş olmalı, ç ünkü daha önceki yıllarda topladığım eski mantarları da yanımda getirmiş tim. Haritada umut verici görünen yeni bir kamp alanına varmadan hemen önce, dağları ve vadileri saran tipik, uzun ve dolambaç lı antik bir patika üzerindeydik. Neredeyse deniz seviyesine inmiş tik ve ormanlık bir alandan ç ıktıktan sonra, ç ok eski bir demir kapıdan girmiş tik, bu tür bir dairesel metal muhafazanın iç inde durmak, giriş kapısını kapatmak ve ardından ç ıkış kapısını aç mak. . Bu ayrıntılı metal giriş ten geç tikten sonra, Guru'ya aslında baş ka bir boyuta ış ınlanmakta olduğumuz bir tür gizli portal olduğu konusunda ş aka yaptım. Bu duygunun ne kadar uygun olacağından ç ok az ş üphelendim. Her neyse, ç adırlarımızı kurduktan sonra (her zamanki gibi kimsenin bizi görmemesi iç in tenha bir yere), yanımda getirdiğim bu eski mantarları demledim.

Mantar ç iğ olarak yenebilirken (taze veya kurutulmuş), mantar demlemesinin daha hızlı etki edeceğini, bazen hassassanız on ila on beş dakika gibi kısa bir sürede etki edeceğini belirtmeliyim. İ lginç bir ş ekilde, taze, ç iğ Psilocybe semilanceata tüketimiyle ilgili olarak , sürecin ne kadar güç lü bir sembolik olduğunu sık sık düş ünmüş ümdür. Taze toplanmış mantarları yediğim zamanların sayısını unuttum ve solungaç larında sinek yumurtaları ve sinek kurtları ile birlikte üzerlerindeki toprağı fark ettim. Bir mutfak malzemesi olarak, taze, ç iğ mantar lastiksi, ç iğnenebilir kir gibidir, tahmin edilebileceği kadar istenmeyen bir yemektir. Ve yine de bu bir avuç tatsız dünyeviliğin iç inde, ç oğu insanın unuttuğu ruhsal mutluluk yatar. Bu gerç eğe defalarca hayret ettim. Bunun kurgusal doğasını eve götürüyor

Machine Translated by Google

Mantarın, her türden sembolizmi somutlaş tırmak iç in ustalıkla tasarlanmış bir tür olay örgüsü aracı olması bakımından, iç ine örüldüğümüz dünyadaki yaş amın öyküsü. Aldous Huxley'in dediği gibi, pek ç ok insanın pisliğin vücut bulduğu bir ağız dolusu (yani, ç iğ, yıkanmamış mantarlar) bir karş ılıksız ilahi lütuf deneyimi iletilebilir.

Guru dış arıdaydı, güneş yavaş yavaş batmaya baş ladığında manzaraları seyrediyordu. Galler kıyılarından batıya doğru İ rlanda yönünde ve ötesinde Kuzey Amerika'ya uzanan uzun, ince bir kara kütlesi olan Llŷ n Yarımadası'nın müthiş bir manzarası vardı. Arthur efsaneleriyle iliş kilendirilen mistik bölge olan Avalon'un Llŷ n Yarımadası'nda bir yere dayandığını okuduğumu hatırladım. Böylece, demlenen sadece bir mantar ç ayı değil, aynı zamanda zihnimizde demlenen bir tür antik İ ngiliz gizemiydi.

İ kimiz iç in yaptığım mantar karış ımı gülünç derecede güç lüydü. İ ç inde üç yüzden fazla mantar vardı, hatta belki dört yüz. Bir keresinde bir yerde, kurutulmuş mantarların yıllar iç inde yavaş yavaş güç lerini kaybettiğini okumuş tum. Bu makul bir fikir gibi görünüyordu, bu yüzden bu kadar ç ok kaynattım ç ünkü mantarların bazıları birkaç yaş ındaydı. Gerç ek ş u ki, o zamandan beri öğrendiğim gibi, mantarın gücünü önemli miktarda uzun süre koruyabildiği - kısa süre sonra öğrendiğimiz gibi (bu taze, küç ücük Psilocybe semilanceata mantarlarının otuz ila kırkının etkili bir doz olabileceğini unutmayın, kapalı gözlerin arkasında muhteş em vizyonlar uyandırabilir).

Daha sonra, etkiler gerç ekten güç lü geldi. Olan ilk önemli ş ey, civarda dolaş ıyordum ve psilosibin beynimde dalgalandıkç a, bazı büyük granit kayaların üzerinde ultra-fantastik bir manzara gördüm. Ö zünde, ş imdiye kadar gördüğüm en yoğun güç lü kalıpla karş ı karş ıya kaldım. Bu, daha önce algıladığım ve 5. bölümde ayrıntılı olarak anlattığım kutsal modelin aynısıydı. Bir tür kutsal enerji yaydı. Kulağa ne kadar saç ma geldiğinin farkındayım ama oldu. İ ster yalnızca psilosibinetik zihnimde, ister normal olarak gizli bir gerç eklik boyutu görüyordum, ya da nesnel olarak gerç ek bir ş ey orada yeni ortaya ç ıkıyordu ve sonra doğru simya bileş enlerinin yerinde olması nedeniyle, bu olağanüstü kutsal modeli hemen önce gördüğüm gerç eği değiş medi. gözlerim. Bu tamamen eziciydi. Görebildiğim kadarıyla bir vizyon, hatta bir halüsinasyon değildi.

Machine Translated by Google

Ama daha çok, o kayaların yüzeyini kaplayan muhteş em bir ış ıldayan desen görüyordum. Bu kayaların, bu vahş i bölgelerdeki açıkta kalan kayaların çoğu gibi, yosun ve likenle kaplı olduğunu unutmayın. Bu nedenle, normal algıda bile, granit yüzeyler farklı tonlar ve değiş en dokularla noktalanmış tır. Ama ş imdi yüzeyler sarmal Kelt sanatının, canlı renkli hiyerogliflerin ve birbirine bağlı İ slami sanat eserlerinin bir kombinasyonu gibi görünüyordu - hepsi bir arada. Ama model, anlayabildiğim kadarıyla, herhangi bir geleneksel ş ekilde tanıdık değildi. Yani aslında orada olmayan ş eyleri görmektense, olaya daha çok radikal bir ş ekilde yeni bir ş ekilde bakıyormuş um gibi geldi. Her halükarda, kayalar psychedelic ilahiyatla parlıyor gibiydi. Ş ok olmuş tum. Ağlayacak gibi hissettim. Bir ş ekilde ve hala gerçekten tatmin edici bir açıklama bekleyen bir ş ekilde, daha yüksek düzeyde bir gerçeklikle yüzleş iyordum. Sanki bu tarif edilemez örüntüyü gözlemleme edimiyle zorla bir yere kilitleniyor gibiydim, gerçekliğin daha yüksek bir boyutuna, zamansız mitler ve sembollerle dolup taş an bir boyuta kilitleniyordum, sanki uzayın ve zamanın o anında sonsuza yakınmış ım gibi. her ş eyin kaynağı. seni kandırmıyorum; iş te böyle hissettirdi.

Kendimi bir ş ekilde kutsal kalıptan uzaklaş tırdım ve hem heyecanlanmış hem de alçakgönüllü olarak Guru'yu bulmak için geri koş tum. O da bir tür korkunç saldırı altındaydı. Sonunda ikimiz de çadırlarımızın yakınındaki çayırda uzanmak zorunda kaldık. Bu çayırdaki devedikeni bitkilerinin bakmanın zor göründüğünü hatırlıyorum. Gerçekten dikkat çekiyorlardı. Gerçekten de her yerde bir çeş it "kutsal halı" görüyordum. Baktığım herhangi bir zemin alanı, bu muazzam derecede önemli halının bir parçası oldu. Ve devedikeni o halının özellikle güçlü bir parçası gibiydi. Her ş ey çok fazlaydı. Güneş , Llŷ n Yarımadası'nın ya da göründüğü gibi mistik Avalon'un ucunun ötesinde ufukta batarken kızarmaya baş lamış tı. Her birimiz içine çekildiğimiz aş kın saykodelik girdap karş ısında ş aş kına dönmüş halde orada yatıyorduk. Her an bedenimi terk edeceğime ikna olmuş tum.

Biraz sonra ayağa kalktım ve normalliğin bir kısmını kavramaya çalış tım. Ama her ş ey tuhaf geliyordu, sanki normal dünyayı tamamen terk etmiş ve ş imdi alternatif bir boyuttaymış ım gibi. Bir kez daha o boğucu duyguya kapıldım, biraz zahmetli nefes alış ımın derinden farkındaydım ve her ş eyin nasıl tek bir "sağlam" ş eyin parçası olduğunun derinden farkındaydım. Her zamanki kimlik duygum kaybolmaya baş layınca, ceplerimin içindekileri merak etmeye baş ladım. Kimliğimi bu kiş isel eş yalara danış arak bulabilir miyim? Cüzdanımı ve anahtarlarımı çıkardım. Hiç bir ş ey mantıklı gelmedi. Onlar önemsiz ş eylerdi, sadece

Machine Translated by Google

gerçek bir anlamı olmayan sahne. Bir banka kartı ve diğer kimlik biçimleri vardı. Yine de, endişe verici bir şekilde, hiçbiri gerçekten bir şey ifade etmiyordu. Aslında, daha çok oyuncak gibi görünüyorlardı. Bu yüzden yapabileceğim tek şey tekrar çayıra uzanmak ve varlığımın daha da erimesine izin vermekti. Başıma gelenlere teslim olmaktan başka çarem yoktu. Hangi neredeyse etkisiz olduğunu kanıtladı.

Sonunda en güçlü psychedelic etkiler geçti ve ikimiz de ayağa kalkmayı başardık. Ama o zaman bile psilosibin hala güçlü bir şekilde çalışıyordu. Güneş batmak üzereyken ve hava kararmaya başladığından, gece için ateşi yakmaya hazırlandım. Çadırımdan bir çakmak aldığımı ve sonra portatif radyoyu görünce bir çocuk gibi "müzik!" diye haykırdığımı hatırlıyorum. Radyoyu açtım ve çocuksu özümün ortaya çıktığını hissederek Guru'ya geri döndüm.

Ateşi yakmak inanılmaz derecede zor oldu. Ya da en azından öyle hissediyordu. Guru ve ben küçük bir çıra yığınına çömelmiştik ve ateşi var kılmak için birer birer minik dallar ekiyorduk. Bu, soğuk koşullarda ve ahşabın biraz nemli olabileceği durumlarda ateş yakma şeklinizdir. Tek bir küçük alevle gülünç derecede küçük başlıyorsunuz ve kibritlerden çok daha büyük olmayan minyatür dallarla besliyorsunuz. Birer birer de - çünkü acele ederseniz, ilk hava alevini aç bırakırsınız.
Bu her zaman çok yavaş ve dikkatle yürütülen bir prosedür olmasına rağmen, bu gece sonsuza kadar sürecek gibi görünüyordu. O ateşi kritik kütleye ulaştırmak için gayretle çabalarken, yıllar ve yıllar geçiyor gibi görünüyor. Ve bunu yapmamız çok önemliydi çünkü üzerimize alacakaranlık çökmüştü ve hava çok soğuyordu. O ateşi yakmak zorundaydık! Ateş, savunmasız durumumuzda bizi koruyabilecek bir tür sığınaktı. Yavaş çekim gibi gelen bir hareketle, tek tek küçük tahta parçaları ekledik. Küçük bir parça koydum, sonra Guru izledi. İkimiz de tek kelime etmedik. Artık çocuk gibi hissetmiyordum, şimdi iki yaşlı kabile yerlisi gibi hissediyordum. Aborjinler olabilirdik ya da en azından ateşin yaşam ya da ölüm anlamına geldiği eski atalarımıza benziyorduk.

Sonunda ateş iyi gidiyordu ve rahatlayabildik. Şimdiye kadar tamamen karanlıktı ve yıldızlar tüm gücüyle dışarıdaydı. Birden ikimiz de aynı anda dünyaya geri dönmüş gibiydik. Sanki yolculukta daha küçük bir donanım aniden devreye girmiş gibiydi. Normal gerçeklik kendini çözüyordu. Guru, o akşam mantarların ne kadar güçlü olduğunu ve ne garip bir yolculuk olduğunu haykırdı. hemfikir oldum. Daha sonra felsefi bir tartışma yaptık.

Machine Translated by Google

hayatın anlamı ve önemi hakkında. Çok geçmeden sonsuzluk fikrine kapıldık. İkimiz de zaman zaman psilosibin deneyiminin bir şekilde sonsuzlukta gerçekleştiğini söyledik. Aslında, o anda bile, devam eden bir sonsuzluk duygusu hissettik, yolculuğumuzun bu bölümünün olağan uzay ve zaman yasalarının ötesinde olduğunu hissettik. Ayrıca bulunduğumuz yerin, gezinin gerçekleştiği tüm alanın bir "Gaian arenası" gibi olduğunu düşündüğümü de hatırlıyorum. Bununla kastettiğim daha önce bahsettiğim kutsal halı algısı ile bağlantılıdır. Sanki dünyanın dört bir yanına yayılmış yaşam halısının içinden elektrik geçiyordu (elektrikli bir battaniye gibi) ve bu elektrik belirli bir yerde yoğunlaşabiliyordu. Belli bir yerde yoğunlaştığında, o bölge daha sonra daha canlı, daha aktif ve bir şekilde daha iletişimsel hale geldi, tıpkı dramatik bir biyosferik oyun için bir sahne seti gibi. Bunu gerçekten hissettim. Eksik olan tek şey bir spot ışığıydı.

Felsefi tartışmamızın bir noktasında, modern yaşam ve dünyadaki tüm kültürel problemler hakkında konuşmaya başladık. Psilosibinetik tartışmalarımızın çoğu böyleydi. Bu olağanüstü psilosibin deneyimlerine sahip olurduk ve sonra, ölümlerinin hemen ardından onlara hayret ederdik. Her zaman cömert vahşi doğada olduğumuz için şanslı olduğumuz, ancak yakında sosyal çekişme ve sosyal sürtüşme ile şehre geri dönmemiz gerekeceğinden bahsederdik. Medeniyete dönme düşüncesi beni her zaman rahatsız etmiş ve üzmüştür. Sonra tekrar, bağlamın her şey olduğunu çok iyi biliyordum. Mantar gezilerimiz çok özeldi çünkü nadirlikleri ve vahşi yaşam ile kentsel yaşam arasındaki tezat oluşturabiliyordu. Başka bir deyişle, muhteşem deneyimlerimizi vurgulayan kontrastı sağlayan, çevresel bağlamdaki dramatik değişimdi. Ayrıca, sonsuzluğun dışında hiçbir şey sonsuza kadar sürmez. Böylece, sonsuzluğun bazı yönlerinin hissedildiği güçlü bir yolculuktan geri dönmek, zamana ve zamansal varoluşla birlikte giden her şeye yeniden girmektir. Önlenemez. Başka bir deyişle, tüm yolculuklar sona ermelidir - elbette, bir tür daha büyük yolculuğun bireysel bölümleri olsalar da.

Yakında zorunlu olarak geri dönmek zorunda kaldığımız olağan gerçekliği, o zamanlar dünyada var olan (görünüşe göre her zaman aynı türden olan) sorunlarla birlikte tartışırken, her şeyin cevabının sevgi olduğu sonucuna vardım. Tam o anda Guru, kayan bir yıldıza gökyüzünü işaret etti. İkimiz de gördük. Keyifli bir eşzamanlı olaydı. İkimiz de

Machine Translated by Google

buna hayret etti ve o günün uzun yolculuğuna uygun bir son gibi göründü.
Akş amı bitirmeden önce yaptığım son ş ey okyanusa Amerika'ya doğru bakmaktı.
Guru'ya mırıldandım: "Baş kaları da var!" Ş undan emindim, dünyada mantarın ruhsal potansiyelini keş fetme konusundaki bu tutkulu ilgimize sempati duyacak erkek ve kadınlar vardı. Olduğu gibi, o yıl daha sonra, Devon'daki Schumacher Koleji'nde (o zamanlar açık fikirli ekolojik bilimin takip edildiği alternatif bir kolejde) öğrenci olan ve hevesli bir ş ekilde çalış an Amerikalı bir arkadaş tan ve Kanadalı bir kızdan haber aldım ve ş ahsen tanış tım. Ertesi yıl Dartmoor'un eteklerinde psilosibinetik bir yürüyüş te bana katıldı. Yani gerçekten baş kaları vardı!

Açıkça pervasız veya en azından kesinlikle akılsızca kabul edilebilecek pek çok psilosibinetik vahş i yaş am faaliyeti arasında Snowdon Dağı'nın yükseliş i vardı. O dağa (Galler'deki en yüksek ve İ ngiltere'nin en yüksek zirvesinden daha yüksek) güçlü bir mantar dozunun etkisi altında tırmanan ilk kiş i olduğumu düş ünüyorum. Elbette, baş ka hiç kimse böyle bir giriş ime kalkış mamalı, bunu yapan tek kiş i olarak kalmak istediğim için değil, her türlü riski taş ıdığı için. Kiş i kaybolabilir, düş ebilir veya yönünü ş aş ırabilir ya da her neyse. Güçlü bir vizyoner psychedelic etkisi altında yapılması gereken son ş ey dağlara tırmanmak! Bu kadarını söyledikten sonra, eski günlerde böyle bir maceraya atılmak zorunda hissettim kendimi. Bu, 1998 yılının Temmuz ayında gerçekleş ti ve en azından kısa bir süre için, hatırlayacağınız gibi, 1980'lerin baş ında yoksul punk günlerimi paylaş tığım Uzun Adam'ın yanındaydım.

Snowdon Dağı'nın ana yollarından biri olan Watkin Yolu'ndan çok uzakta olmayan bir yerde kamp kurduk. Hatırladığım kadarıyla, gerçekten temiz bir alandı - patikadan gizlenmiş ti, ancak bazı ağaçlar, yakınlarda bir dere ve gece kamp ateş i aktiviteleri için bol miktarda ölü odun vardı. Bu arada, yıllar içinde kurduğum çeş itli vahş i doğa kamp alanlarına, yoğun bir harita çalış ması ve potansiyel bir kamp alanına ulaş ıldığında anında keş if yapılmasının ardından ulaş ıldı. Bu iş te iyiyim. Çeş itli yakın arkadaş larımla birlikte yaptığım tüm yürüyüş lerde, dur deyip sırt çantalarına göz kulak olmalarını istediğim bir nokta gelecekti. O zaman uygun bir kamp yeri aramaya giderdim. Genelde iyi bir yer buldum. Altıncı his gibiydi. Bir alanın umut verici olup olmadığını genellikle haritadan anlayabilirim. Oradayken, görünüş te iyi bir kesin konumu "koklayabilirim". iki (veya

Machine Translated by Google

bazen üç) çadır kurmak için düz alanlar, civarda ölü odun ve yakındaki bir su kaynağı - genellikle bir dere.

Yıllar boyunca, en şaşırtıcı noktalardan bazılarında kamp yapma şansım oldu. İlk geldiğinizde ve kamp kurduğunuzda, çevre yabancıdır. Birkaç gün içinde ve özellikle psilosibin tüketiminden sonra bölge organik bir saraya benzer hale gelir. Sanki içeride olmak, süslü bir Gaianesque tapınağının asilzade sakini gibi.

Yosun kaplı kayalar ve kayalar yakında organik olarak döşemeli koltuklara dönüşebilir. Bireysel ağaçlar tanıdık hale gelir. Kısa bir süre sonra, suyun toplanabileceği bir derenin yanında iyi bir yere giden küçük yollar oluşur. Üç veya dört gün sonra, bu tür siteler evden uzakta gerçek bir ev haline gelir. Emin olmak gerekirse, özellikle temelde canlı oldukları için, herhangi bir imal edilmiş konuttan daha sade ve daha etkileyicidirler. Bence bu, yaşam ağına en yakın olanıdır - biyolojik çeşitliliğin belirgin olduğu ve yerleşik bireysel organizmaların sağlık, canlılık ve canlılık yaydığı bozulmamış bir ekosistemde kamp yapmak. Bu nedenle, Birleşik Krallık'ın hala kalan en görkemli vahşi bölgelerinde kamp yapmak ve dahası orada da taze yapılmış psilosibin toplayıp tüketmek hem bir onur hem de bir ayrıcalıktı. Bu, herhangi bir milyoner fantezisinden ya da ünlü fantezisinden ya da her neyse daha iyidir. Aslında, çağdaş Batı ruhunu dolduran çeşitli fantezilerden herhangi birini yener. Konaklar, spor arabalar ve devasa banka bakiyeleri, başkalarıyla ve içine gömülü olduğumuz daha büyük doğa sistemiyle iyi ilişkiler kurmaz.

İyi ilişkiler her şeydir ve para onları satın alamaz. Psilosibin bu zamansız gerçeği eve götürebilir.

Plan, Uzun Adam ve benim için Snowdon Dağı'na birlikte çıkmaktı. Her birimiz yaklaşık altmış doğal güneşte kurutulmuş mantardan oluşan katı bir doz yedik ve Watkin Yolu'na katılmak için yola çıktık. Şimdi, Uzun Adam'ı uzun yıllardır görmediğimi ve psilosibinetikle ilgili her şeye olan derin ilgimin onun için yeni olduğunu belirtmeliyim. Yani yediği bu mantarlar biraz gizemliydi. Hayatının o aşamasında, iddiaya göre bir dizi psikoaktif madde tüketmiş ti (on dört yıl önce hazırladığımız çeşitli kötü karışımlarla birlikte), ancak bu, bildiğim kadarıyla, onun ilk büyük psilosibin eylemiydi. tüketim.

Geriye dönüp baktığımda, dozu azaltmam gerektiğini düşünüyorum. Ama o büyük bir delikanlıydı ve tamamen büyümüş tü. Üstelik yanımdaydı, tecrübeli ve güvenilir bir rehber ve yol arkadaşıydı!

Machine Translated by Google

Mantarlar oldukça çabuk ortaya çıkıyor gibi görünüyor ve birkaç mil yukarıya, Watkin Yolu'nun heybetli gri dağların ardında kaybolduğu yere baktığımda açıkça gergindim. Uzun Adam'a, şu dağların eteğine çarptığımızda etkilerin gerçekten güçlü olacağını belirttim. Yuvarlanan siste boğuldukları için, bu gerçekten uğursuz görünüyordu. Sanırım içine girdiğimiz manzara karşısında ikimiz de bir korku ve huşu hissettik. Gerçekten de, belki de ikimizin çiğneyebileceğinden fazlasını ısırmış olabilirim? "Saçmalık!" dedim kendime. İleri, ileri ve yukarı!

Çok geçmeden Gladstone Kayası olarak bilinen büyük bir kayaya ulaştık. Üzerinde tarihi İngiliz politikacı William Gladstone'un başardığı ya da söylediği bir şeye tanıklık eden bir tür plaket vardı. Şimdiye kadar, psilosibin deneyimi peşimizdeydi ve Uzun Adam algısındaki değişikliklere şaşırdı, gelişmiş görüntüyü bilgisayar yazılımıyla resimlerdeki kontrastı artırmaya benzetti. Ben Gaia'nın gücü ve güzelliği hakkında coşkuyla atıp tutarken, onun yolculuğumuzu her geçen dakika daha da bunaltıcı bulduğunu hatırlıyorum. Muhtemelen bu ona rahatlık vermedi. Gerçekten de, güçlü bir psychedelic mantarın etkisi altındayken, hiçbir yerin ortasında, Galler'deki en yüksek dağa tırmanmak amacıyla ne yapıyorduk?

Deli miydik?

Olan bir sonraki unutulmaz şey, eski bir arduvaz madeninin kalıntılarına ulaşmamızdı. Tuhaftı, çünkü eski binalardan birinin kalan sütunları Stonehenge gibi yapılandırılmıştı. Bu uzun süredir terk edilmiş maden, temelde eski bir yıkık tapınağa benziyordu. Yine de en çarpıcı manzara, taş ocağında işlenmiş büyük bir gri arduvaz höyüğüydü. İnce bir çim "ağ" ile kaplıydı. Bu organik çimenli ağın ağ benzeri kalitesini ikimiz de hissettik. Arduvaz yığınının etrafındaki botanik ağın gerginliği ve arduvazın neredeyse patlamak üzere olduğu hissedilebiliyordu . Ayrıca çimenli bitki örtüsü gazlı bez gibiydi ve neredeyse şeffaftı. Çok çarpıcı bir manzaraydı.

Artık mantarlar etkili bir şekilde zirveye ulaşmıştı. İkimiz de oturmak zorunda kaldık. Gözlerimi kapattım ve eskatolojik vizyonlar görmeye başladım. Kapalı gözlerimin ardında ortaya çıkan görsel ikonlar o zamanlar benim için ortaktı çünkü önceki yıllarda, özellikle mantar humması günlerimde benzer vizyoner ikonografi görmüştüm. Muazzam bir dönen girdaba tanık oldum. Sanki tüm madde ve enerji, her şey,

Machine Translated by Google

yavaş yavaş dönüyor ve girdabın huni benzeri merkezine yavaş yavaş dönüyorlardı. Kesinlikle her şeyin bu şeye çekildiğini hissettim. Bu konuda kutsal bir karaktere sahip gibi görünüyordu ve ben onu, gerçeklik sürecinin karşı konulmaz bir şekilde çekildiği uzak bir gelecekte bir nokta, bir maksimum durum olan Teilhard de Chardin tarafından tartışıldığı gibi Omega Noktasının sembolik bir tasviri olarak yorumladım. tutarlılık ve bağlantılılık, nihai bir birlik, eğer isterseniz, zamanın başlangıcında değil, sonunda bir tekillik.

Gözlerimi açtığımda, Uzun Adam'ın biraz hasta olduğunu ve korkuya yenik düşme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu anladım. Özellikle kalp krizi geçirebileceğinden endişeleniyordu. Bu da beni korkuttu tabii. Ortak gezimizin tüm dinamiği bu noktada değişti. O zamanlar çok formda olmadığı söylenmelidir. Otuzlu yaşlarının ortalarında olmasına rağmen, iyi bir yürüyüşçü değildi. Sanırım bu noktada kamptan birkaç mil uzaklaşmıştık ve son mil kadar yokuş yukarı gidiyorduk, bu yüzden onun uygun olmayan fiziksel durumu kendini belli ediyordu.

Yakında kalp krizi geçirme tehlikesi olmadığını tespit etmemize rağmen, sonuçta kendini iyi hissetmiyordu ve mantarlar sindirim sistemiyle aynı fikirde değildi. Devam edemeyeceği açıktı. Daha sonra ne yapacağımızı tartıştık. Ondan ayrılmak istemedim. Öte yandan, o günün amacı Snowdon Dağı'nın zirvesine ulaşmaktı. Bu yüzden yalnız devam etmemin sakıncası olup olmadığını sordum.

Yeterince iyi olduğunu, yeterince zinde olduğunu ve kafasında kendi başına "ana kampa" geri dönebilecek kadar net olduğunu belirlediğim uzun bir tartışmadan sonra (sadece birkaç mil uzakta ve yokuş aşağı olduğu için), tek başına yola çıkmak. Bir hayal kırıklığı ve aynı zamanda endişe karışımı hissettim. Durumu daha kötü olsaydı, onunla kampa geri dönerdim. Ama iyi görünüyordu, sadece o gün ve o belirli psikolojik koşullarla dağa tırmanmak için yeterince iyi değildi. Bunu tamamen anlıyorum. Yükselişten kolayca vazgeçebilmesi kesinlikle onun için büyük bir rahatlama oldu.

İlginç bir şekilde, daha sonra bana ayrıldıktan yaklaşık on dakika sonra meydana gelen garip bir eşzamanlılıktan bahsetti. Dağın eteğinden aşağı inerken, bir öğretmen ya da izci tarafından yönetilen bir grup genç yürüyüşçü yanından geçti. Onu geçtikten sonra, o (Uzun Boylu Adam) onların adını haykırdıklarını duydu (yani, Bay So ve So). Onu dağa çağırdıklarını düşünerek şaşkınlıkla arkasına baktı, ama sonra liderin

Machine Translated by Google

partisinin aynı soyadını paylaş tı. Akut biçimde geliş miş bilinç durumunda, Uzun Adam sanki dağın kendisi gerçekten geri dönmesi için onunla alay ediyormuş gibi hissetti!

Bu arada, yenilenmiş bir güçle, olağandış ı zihinsel durumuma rağmen zirveye ulaş abileceğimden emin olarak engebeli dağa tırmanmakla meş guldüm. Yol bir kez daha, ona ruhsal olarak yüklü bir yön kazandırdı. Bastığım kayaların netliği ş aş ırtıcıydı.
Her ş ey kristal berraklığında ve aş ırı gerçek görünüyordu. Net olmayan tek ş ey dağın gerçek yoluydu çünkü daha yoğun bir sis geliyordu ve haritada önemli bir yol ayrımının olduğu bir yere yaklaş ıyordum. Yanlış yola saparsam, rotamdan çok uzaklaş ırdım.

Ş ans eseri karş ıdan gelen bir adamla karş ılaş tım. Kalın bir sakalı ve biraz agresif bir havası olduğu için çok çarpıcı görünüyordu. Aklımda ona Bulldog Man adını verdim. Bir sohbete daldık. Ellerinin görünüş üne kafayı takmış olsam da, Bulldog Adam'ın önemli kavş ağa varmak üzere olduğumu söylediğini duydum ve puslu mesafeden iş aret etti.

Bu yola girer girmez dağa çıkan bir yalnız yürüyüş çü bana katıldı. Galli genç bir adamdı ve tırmanış ın geri kalanını birlikte yaptık. Hâlâ mantarın etkisinde olmama rağmen, bunu ondan saklamayı baş ardım ve "normalliği" taklit edip sürekli olan algısal ş aş kınlığımı gizleyebildiğim için biraz ş aş ırdığımı hatırlıyorum. Kısa süre sonra ikimizin de açık havanın sevgilisi olduğumuz anlaş ıldı ve bu yüzden vahş i doğanın vahş i güzelliği ve trekkingin zevkleri hakkında çılgına döndük. Ayrıca, o bölgelerdeyken, doğanın gönderdiği her türlü hava koş uluna bağlı olarak ve yağmur ve fırtınalarda size yardımcı olmak için yalnızca zekanız ve dayanıklılığınızla birlikteyken, ne kadar paranız olduğunun ya da hangi sosyal statünün zerre kadar önemli olmadığını belirtti. Kavradı. Önemli olan tek ş ey o yer, o zaman ve durumla nasıl baş a çıktığındı. Baş ka bir deyiş le, gerçekten önemli olan içsel güç ve iç güvenlikti - ve vahş i doğada yürüyüş ve dağ tırmanış ı (bizim uğraş tığımız küçük dağ tırmanış ları bile) iş te bunu besleme eğilimindeydi. Sanki bu tür arayış lar kiş inin özünü ortaya çıkarırken, kendimiz hakkında sahip olduğumuz tüm sahte imajlar ve yüzeysel fikirler kaybolup gidiyor. Biraz mantar deneyimi gibi.

Machine Translated by Google

Snowdon Dağı'nın zirvesi tam bir hayal kırıklığıydı. Ünlü manzaraların kapanması için yoğun bir sisle örtülmekle kalmadı, orada dağın diğer tarafında koş an bir tren servisinden gelen yolculara hizmet veren büyük bir bina vardı. Bana göre bütün bunlar bir travestiydi. Korkunç tu. Bu yüzden zirvede fazla oyalanmadım. Arkadaş canlısı Galli arkadaş ım bir fotoğrafımı ç ekti (daha sonra bana gönderdi) ve sonra ayrıldık. Saatler sonra geri indim ve "ana kampta" Uzun Adam'a tekrar katıldığımda, onun iyileş tiğini ve hatta keyifli bir gün geç irdiğini duyduğuma memnun oldum.

Birkaç kez yalnız psilosibinetik yürüyüş ler bile yaptım. Bunu Lake District'te iki kez yaptım ve bir gece Richmond Park'ta kamp kurdum. Önce ikinci giriş imi kısaca anlatayım. Zaman 1993'ün baş larıydı (trekkinge baş lamadan birkaç yıl önce) ve yakın zamanda İ rlandalı bir kızla iliş kimi sonlandırmış tım. Parkta ç itlerle ç evrili bir ormana girmeye ve geceyi orada mantar gibi geç irmeye mecbur hissettim. Daha önce hiç böyle bir ş ey yapmamış tım, ama bu bir meydan okuma gibi görünüyordu, neredeyse bir tür ş amanik ş ekilde baş latıcıydı.

Eski bir dövme demir ç itin üzerinden tırmandıktan sonra, herhangi bir park bekç isi veya park bakım personeli tarafından görülmemek iç in ahş abın derinliklerine daldım. Bir ateş yaktım ve geceye yetecek kadar odunum olduğundan emin oldum. Alacakaranlıkta sert bir doz mantar tükettim. Sonra oturup bekledim.

Efektler üzerime ilk geldiğinde, kafamın iç inde tuhaf bir ş ekilde farklı sesler duydum. Bu benim iç in yeni bir fenomendi, ama onu objektif olarak inceleyebildiğim iç in fazla tedirgin olmadım. Sesler yaramaz ç ocukların sesleriydi. Kuzey İ ngiltere'de bulunan ç ok kalın aksanlardan birine sahiptiler, neredeyse hiciv olacak kadar kalındı. Bir noktada, bunların kayıp ç ocukların ruhları olup olmadığını merak ettim. Bu, sanki ölümsüzlerin yaramaz ruhları tarafından üzerime oynanıyormuş gibi, her ş eyi uğursuz gösteriyordu (geç miş e bakıldığında, bunun medyaya maruz kalmaktan ve benzeri ş eylerden kaynaklanan bilinç altımın tuhaf bir özerk tezahürü olduğunu düş ünüyorum). Ancak uzun sürmedi ve kısa süre sonra ateş i yaktım ve sıcaklığının tadını ç ıkardım. Yine de bu da uzun sürmedi, ç ünkü aniden ç evredeki ağaç ların arasından bana bakan gözleri fark ettim (bu noktada hava kararmış tı). Bu ç ok korkutucuydu ve vahş i köpeklerin (ya da daha kötü ş eylerin) yakınlarda sinsice dolaş ıp beni izlediğine ikna olmuş tum. Sonra fark ettim ki bunlar göz değil, sadece görülebilen uzak ş ehir ış ıklarıydı.

Machine Translated by Google

ağaçların arasından. Ne büyük bir rahatlama! Yirmi yıl sonra bunun hakkında yazmak eğlenceli görünüyor, ancak o sırada korkunç bir korku hissettim. Açıkça zihin oyunlar oynayabilir ve kişinin kendini her zaman tarafsız bir şekilde gözlemleyebilmesi önemlidir. Açıkça gözlemlenmezse korkunun kontrolden çıkma yolu vardır. Bu tür psikolojik aktiviteyi tarafsız bir şekilde gözlemleme eylemi, kişinin iç dünyasının dinamiklerini anında değiştirir ve korkunun bunaltıcı hale gelmesini önleyebilir.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, gözlerim kapalı, eski Mısır'ın etkileyici görüntülerinin tadını çıkardım. Büyük Giza Piramidi'nin içinde rengarenk dekore edilmiş duvarlar gibi görünen şeyleri gördüm. Sanki bir zamanlar göründüğü gibi sanat eserini geziyor gibiydim. Bu güçlü vizyonlar bana enerji veriyor gibiydi ve sıçradım ve ateşi büyüttüm. İlk ışığa kadar uyanık kalmaya karar verdim. Bu benim birincil görevim oldu - yangını şafağa kadar devam ettirmek. Ayrıca gerçekten büyük bir ağaç dalı kırmaya çalıştığımı hatırlıyorum. Çok büküktü ama kopmuyordu. Yozlaşmış fikirlerin ve dogmanın sembolü haline geldi. Bu yüzden onu kırmak zorunda kaldım! Gergin ve gergindim, görünüşe göre eski, ağırbaşlı ve yavan olan her şeyle kavgaya tutuşmuş gibiydim. Ama lanet şey kırılmayacaktı! Hıçkıra hıçkıra tükürüyordum, alnımdan terler fışkırıyor, o dalı kırmaya kararlı vahşi bir adam gibi ateşin etrafında sendeliyordum. Sonunda zafer kazandım ve dal bölünürken yüksek bir çatırtı duyuldu. Başarı! Ah, gizlice dünya için ne yapıyordum, kendi kendime alaycı bir gülümsemeyle düşündüm! Ve böylece bütün gece ateşe bakarak en sonunda güneş doğana kadar uyanık kaldım ve çadırıma tırmandım ve şimdiye kadar duyduğum en gürültülü kuş bahar şafağı korosunun sesiyle uyumaya gittim.

Doğada tek başına doğa yürüyüşü yapmak ve mantarları tek başına almak kuşkusuz çok öğreticidir çünkü kendiniz hakkında çok şey öğrenirsiniz - umutlarınız, korkularınız ve yaşamınızdaki diğer insanların önemi. Ayrıca, daha büyük doğa dünyası ve kozmos ile olan ilişkinizi de görürsünüz. Burada sağlanan öğrenme fırsatlarına rağmen, bu tür tek başına psilosibinetik trekking aktivitesinin (diğer pek çok maceram gibi) doğasında bulunan tehlikeler nedeniyle tavsiye edilmesi imkansızdır. Bu konuda kimse benim örneğimi takip etmemeli. Kendime özgü psychedelic yolculuğumun bir parçası olduğu için bundan bahsediyorum.

Göller Bölgesi'nde tek başıma mantar yediğim iki olaydan biri göze çarpıyor. 1996 sonbaharının sonlarıydı ve bütün günü yürüyerek geçirmiştim ve ayrıca taze mantar toplamayı da başarmıştım. Yine de,

Machine Translated by Google

o gün hava sertti, sert rüzgarlar ve aralıklı yağmur vardı. Gökyüzü çok bulutluydu ve kesinlikle fırtınalı ve uğursuz görünüyordu. Zorlu havalarda dayanamayacak bir ateş le psilosibin gezisi fikri hiç de çekici bir teklif değildi. Bu yüzden kendimle bir anlaş ma yaptım. Akş amın erken saatlerinde bulutların arasından bir yıldız görünse, bunu iyiye alamet olarak kabul eder ve mantarları yerdim - umudum daha fazla yıldızın ortaya çıkması, bulutların dağılması ve daha ılıman havanın olmasıydı. belirgin. Garip bir ş ekilde, ş elalelerin ve çam ağaçlarının yakınındaki en sevdiğim kamp alanına çadırımı kurduktan sonra, yukarıya baktım ve iş te, baş ka türlü kalın, kasvetli bulutlarda küçük bir açıklıkta tek bir yıldız görünüyordu! Bu, biyosferden bir baş selamı ve göz kırpması gibiydi! Böylece, yerel olarak toplanan Göller Bölgesi psilosibinini bir kez daha tükettim - ancak bu sefer yanımda güvenilir Guru'm yoktu.

Bir anım zorla aklıma geliyor. Ateş in yanına oturdum ve etrafımı saran bitki yaş amıyla birlikte kendi bilincimin varlığını düş ünüyordum. Aniden büyük bir içgörü hissettim, sanki bana önemli bir vahiy iletiliyormuş gibi. İ nsan korteksinin temel iş levinin "doğal zekanın" kendini yansıtması olduğunu anladım. Demek istediğim, doğanın bütünlüğü içinde - doğanın yasaları ve güçleri ve bunların yaratıcı sonuçları içinde - bir tür bilgelik veya zeka olduğu ve esas olarak bilinçsiz olan bu zekanın insan korteksi aracılığıyla bilinçli hale gelebileceğidir. Baş ka bir deyiş le, insan bilinci aracıyla kendini bilen ve kendine uyanan bilinçsiz bir ş ey vardır. Sanki panteist bir anlamda tüm doğanın içinde var olan, ancak bir tür "kıvrılmış " formda veya kış uykusuna yatan bir formda olan eski bir iradeyi hissettim ve çok yavaş yavaş ortaya çıkıyor ve yaratıcılığını ifade ediyordu. Bir parçası geliş miş insan sinir sistemi ve onun kolaylaş tırdığı bilinçli deneyim olan geliş en yaş am ağı aracılığıyla potansiyel. Dahası, eğer kiş i kozmos içindeki doğal zekayı ve onunla olan derin bağlantısını algılar ve hissederse, aslında o zekanın yeni ortaya çıkan bir formu olması gerektiğini fark eder. Kısacası, bizi biz yapan aslında biziz. Ya da daha doğrusu, bizi biz yapan ş ey oluyoruz.

Ş imdiye kadar bilinçsiz olan ve doğaya yayılan bir ş ey, sanki kozmik bir kendini tanıma süreci yaş anıyormuş gibi, kendi kendine bilge hale geliyor.

Machine Translated by Google

Bu gerçek bir içgörü olsun ya da olmasın, çok önemli bir Gnostik flaş gibi anında içimde meydana geldi.

Bu hayali mefhumun özü bana saplandı ve psişeme sağlam bir şekilde kök salmış gibi görünüyor. Gerçekten de, o geceden bu yana geçen on sekiz yıl içinde, böyle bir felsefi düşünceyi henüz terk etmedim. Aslında, fikir hakkında çok şey yazmaya devam ettim ve bu yüzden bu bölümü bitirip bir sonrakine başlamak için uygun bir not - ki bu tam olarak doğal zeka kavramıyla ilgili.

Machine Translated by Google

3

Doğal Zeka

Bir önceki bölümde ana hatları verilen vahşi psilosibinetik yürüyüşler kuşkusuz dünyanın doğası hakkındaki fikirlerime ilham verdi. Gerçekten de, işimin önemli bir parçası haline gelen "doğal zeka paradigması" dediğim şeye yol açtılar. Bu tür vahşi yolculuklar, Terence McKenna'nın mantarın kişinin kendi evinin güvenliğinde, sessiz karanlıkta tüketilmesi yönündeki tavsiyesiyle çeliş ebilir. McKenna, sözde psikonotlara telefonları devre dışı bırakmalarını ve hiçbir şekilde rahatsız edilmeyeceklerinden emin olmalarını söylemeye alışmıştı. Daha sonra insanlara sessiz karanlıkta uzanmalarını, gözlerini kapatmalarını ve her zaman psilosibin tarafından katalize edilen vizyonlara dikkat etmelerini tavsiye ederdi. Bu akıllıca bir tavsiye çünkü psilosibin deneyiminin potansiyel önemini ve öğretici niteliğini vurguluyor.

Öte yandan, böyle bir öğretici ilişki, özellikle vahşi alanları içeren diğer ortamlarda belirgin hale gelebilir. Gerçekten de, ormanların ve uzak milli park alanlarının (başka insanlar tarafından rahatsız edilmenizin pek mümkün olmadığı yerler) psilosibinetik birliğe katılmak için en ödüllendirici yerlerden bazıları olduğuna inanıyorum. Doğal zekanın kolayca ortaya çıktığı ve algı kapıları açıldığında daha da belirgin hale gelebildiği yerlerdir. Bunun nedeni, vahşi alanlarda çeşitli organik yaşam formlarının genellikle şehir bahçeleri ve parklarındaki ekilmiş yeşilliklerin küçük bölümlerinden çok daha sağlıklı olmasıdır. Ayrıca nehirlerin, rüzgarın, kuş cıvıltılarının ve hışırtılı yaprakların doğal sesini alırsınız. Ayrıca yıldızları daha net görebilirsiniz. Kısacası, vahşi alanların özel bir niteliği vardır (daha önceki bir bölümde tuhaf bir şekilde "vahşi doğa tangosu" olarak bahsettiğim şey). Dediğim gibi, bunun temel olarak kentsel olmayan biyolojik dokunun daha iyi durumda olmasından kaynaklandığını düşünüyorum. Gelişmiş genetik ifade, artan biyoçeşitlilik, daha büyük türler arası aktivite ve dolayısıyla daha iyi genel sağlık vardır. Bir ekosistemin kendi doğal buharı altında gelişmeye bırakıldığı yerlerde, artan canlılık ve gelişmiş yaşam vardır. Örneğin ağaçlar her zaman daha canlı ve daha canlı görünür. Doğanın sürekli akan bilgeliği, kasabalardan, yollardan ve patikalardan gizlenmiş bu vahşi yerlerde daha kolay bir şekilde sezilebilir—

Machine Translated by Google

Bildiğimiz kadarıyla bilinçli bir zeka değil, en temel organik ifadesiyle zeka.

İyi ya da kötü, son yirmi beş yıldaki tüm çeşitli psilosibin deneyimlerimin ana meyvesi, dağlar ve ormanlar arasında çılgın kalabalıktan uzakta üstlenilen çeşitli maceraların bir sonucu olarak yavaş yavaş içimde oluşan doğal zeka paradigmasıdır.
McKenna'nın kendi zaman dalgası teorisi vardı (bir dizi alışılmışın dışında fikirler arasında), oysa benim fikrim her zaman doğal zeka olmuştur. Mantarın bana verdiği ya da kolaylaştırdığı şey yeni bir icat ya da yeni bir bilimsel atılım değildi (psikedelik deneyimlerden elde edilen önemli bilimsel kavrayış vakaları olmasına rağmen - Nobel Ödüllü Kary Mullis buna bir örnektir), daha çok bir yaşamı, evrimi ve bilinci anlamanın yeni yolu. Şimdiye kadar, bir avuç hayran dışında, bu paradigma ya bilinmiyor ya da basitçe göz ardı ediliyor.

Ya paradigma açıkça yanlıştır ya da insan ruhunda onun kök salmasını engelleyen tuhaf bir şey vardır. Bu bölümün sonuna doğru bu ikinci olasılık hakkında söyleyecek daha çok şeyim olacak.

Bu benim fikrim olduğu ve bu kitap benim kişisel yolculuğum hakkında olduğu için, doğal zeka perspektifini biraz derinlemesine tanımlamaya mecbur hissediyorum. Belki de gelecekte insanlar beni hayali animist düşüncenin kurbanı olarak görecekler. Veya alternatif olarak, sonunda sağduyu haline gelen önemli içgörülere sahip biri olarak. Her iki durumda da, doğal zeka paradigması, tüm hevesli araştırmalarımdan aldığımı hissettiğim "armağan". Bilim, din ve hüsnükuruntu tarafından ilan edilen bu anlam ve amaç biçimlerinin ötesinde bir anlam ve amaç için yürekte ve ruhta aradım. Daha büyük bir oyun aradım. Tam bütünsel gerçeği aradım - dogmanın ötesinde, konvansiyonun ötesinde, ölü kavramların ötesinde, akademik sağlamsırıkların ötesinde ve sadece uygun ya da tatlı tadın ötesinde. Bulduğum şey, yeni gözlerle görülen hayatın özüydü, genellikle doğal kabul ettiğimiz bir şeyin bir tür nefes kesici yorumu. Hayatı tekrar tekrar tellerden, çiplerden ve elektronik devrelerden değil, DNA'dan, hücrelerden ve biyo-mantık ağlarından dövülmüş bir zeka olarak gördüm. Ayrıca, bu doğal zekanın, bu akıcı organik bilgeliğin, eğer isterseniz, ana akım bilim tarafından hemen hemen kabul edilmediği (örneğin, evrim sürecinin zekanın özelliklerini gösterdiği düşünülmemektedir) ve hatta keskin zekalılar tarafından atlatıldığı da ortaya çıktı. doğanın yaratıcı zekasını aptal yerine koymak için. Çevresel bozulma göz önüne alındığında

Machine Translated by Google

şu anda biyosferle ilgileniliyor (ve biyosferin gelişmiş organik teknolojinin gezegensel bir ağı olarak görülebileceğini unutmayın), bu tutumun değişmesi hiç de kolay görünmüyordu. Psilosibin bana yaşam ve evrimle ilgili değerlendirmelerimizin ciddi anlamda eksik olduğunu ve türümüz için uzun vadeli bir geleceğin dünyadaki yaşamın gerçekte ne olduğunun doğru anlaşılmasına bağlı olduğunu gösterdi.

Doğal zeka kavramını, önceki bölümlerde değinilen imalardan daha ayrıntılı bir şekilde keşfetmenin bir yolu olarak, burada zekanın kendisine, özellikle de gelişmiş zeka kavramına odaklanmama izin verin. Birazdan açıklayacağım nedenlerle, bir uzaylı zekasının insan genomunu tasarladığına dair oldukça sansasyonel fikri masaya yatırmama izin verin. Hafif bir zeka veya yeterli bir zeka değil, gerçekten sofistike ve güçlü bir uzaylı zekası, geri adım atmanız ve ağzınızı açmanız gereken türden bir ileri zeka. Bu fikri ortaya atıyorum çünkü bu tür varsayımsal uzaylılar benim doğaya atfettiğim niteliklere sahip olacaklardır. Yani aynı türden bir "güç" ve zekadan söz ediliyor. Temel fark, uzaylı fikrinin güçlü zekayı kasıtlı uzaylılarla bağlantılı olarak görmesidir, oysa doğal zeka paradigması zekayı ve niyeti doğayla (nihayetinde doğanın yasaları ve güçleriyle) bağlantılı olarak görür.

DNA manipüle eden uzaylılar bir tür New Age fikri ve popülerlik kazanıyor gibi görünüyor. Bunu sosyal medya sitelerinde çokça duyuyorsunuz.
Benzer şekilde, YouTube'a üstünkörü bir bakış, DNA'ya müdahale eden uzaylılar ve benzerleri hakkında çok sayıda sansasyonel film ortaya çıkarır. Bu fikir hakkında beni rahatsız eden şey, insanların sadece insan yaşamının değil, tüm yaşamın altında yatan genellikle gelişmiş zekayı kehanet etmesini engelleyebileceğidir. Bu yüzden bunun yanlış bir fikir olduğunu, ancak gerçek gerçeği eve getirmeye hizmet edebileceğini savunuyorum. Açıklamama izin ver.

Uzaylı DNA fikrinin özü, geçmişte bir noktada gelişmiş uzaylıların insan ırkını genetik olarak değiştirmiş olmalarıdır. Belki bu milyonlarca yıl önce, yüz binlerce yıl önce, hatta daha yakın zamanda gerçekleşti. Her halükarda, fikir şu ki, bu uzaylı genetik kurcalama, büyük bilinçli beyinlerimizi açıklıyor. Başka bir deyişle, insan kültürü ve insanlık tarihi, hayatın geri kalanından o kadar farklıdır ki, bizi doğurmak için ultra akıllı uzaylıların bizi yarattığı veya en azından primatların genlerini değiştirdiği anlamına gelmelidir. Komplo meraklıları ve geniş gözlü Yeni Çağlar bu tür şeyleri sever. Milyonlarca kitap ve DVD satan ve kült takipçileri çeken o "ooooh" faktörüne sahip.

Machine Translated by Google

İ nsanlar yavaş ça başı nı sallayıp, “Aha! Tabii ki! Uzaylılar, onların isteklerini yerine getirmemiz için bizi tasarladı!” Ya da bu çizgiler boyunca bir şey.

Kelimeleri küçümsemeden, böyle bir inancın birçok nedenden dolayı yersiz olduğunu ileri sürüyorum. Öncelikle, bilim artık insan genomunu belgeledi.
Gerçekten de, günümüzde çok sayıda ve giderek artan sayıda bilim insanı hevesle genetik üzerinde çalışıyor. Genlerin nasıl haritalanacağını, türlerin genomlarının nasıl karşılaştırılacağını ve hepsini nasıl birbirine bağlayacağımızı biliyoruz. Aslında, modern genetik araştırmaları, Darwin'in evrim teorisini güçlü bir şekilde desteklemektedir. Tüm kanıtlar, farklı türlerin genomlarının ortak ata yoluyla birbirleriyle nasıl ilişkili olduğunu göstermektedir. Tüm bulgular, yaşamın birbiriyle bağlantılı olduğuna ve zamanla genetik değişikliklerin (yani DNA'daki değişikliklerin) meydana geldiğine işaret etmektedir. Şimdiye kadar keşfedilen tüm genetik gerçekler, evrimin ışığında toplanır ve anlamlıdır. İ yi bir teori, tüm gerçeklerin birbirine uyduğu bir teoridir. Başka bir deyişle, evrim zorlayıcı bir teoridir ve çoğu düşünür ve akademisyen tarafından (bazı dini sözcülerle birlikte) kabul edilir, çünkü modern genetik bulgular (diğer kanıtlarla birlikte) onu destekler.

Şimdi, bildiğim kadarıyla, genetikçiler insan DNA'sı üzerinde kafa yormuyorlar. “Yersiz” veya anormal görünen belirli genler veya proteinler tarafından şaşırtılmazlar. Gerçekten de, yerinde olmayan genler yoktur. Ağrıyan bir başparmak gibi dışarı çıkan ve açıklanamayan hiçbir şey yoktur; bu, insan türünün, aynı organik maddelerden yapılmış, diğer parçalarla bağlantılı, yaşam ağının bir iplikçikinden başka bir şey olmadığı anlamına gelir. timsahlardan veya dağ keçilerinden daha dikkat çekicidir. Gerçekten de, neden timsah genomlarını veya dağ keçisi genomlarını açıklamak için uzaylıları çağırmıyorsunuz? Yeterince zeki yaratıklar değil mi? O halde kesinlikle sosyal ve akıllı olan bonobo şempanzelerine ne dersiniz? Ya da karıncalar ve arılar gibi müthiş bir sürü zekasına sahip olan, karmaşık iletişim yetenekleri gösteren ve son derece ayrıntılı yuvalar ve kovanlar inşa eden sosyal böcekler mi? Neden bu son derece etkileyici yaratıkların mühendisliğini yapan uzaylıları duymuyoruz?

Sonuç olarak, çizgi boyunca bir yerde diğer tüm türlerle ortak ataları paylaşıyoruz. Bu, neden diğer memelilerle (ve hatta bitkilerle!) ortak genlerimiz olduğunu açıklıyor. Ve yeterince geriye giderseniz, tüm yaşam tek bir ortak ataya bağlıdır. Bu nedenle, kendimize farklı davranmak için çok az neden vardır (en azından biyolojimiz açısından değil). Bir şekilde anormal olduğumuzu ve uzaylılar tarafından genetiğiyle oynanmış olmamız gerektiğini söylemek, bir tür dini tuzağa düşmek olur.

Machine Translated by Google

İ nsanların Darwin'in 1859'da yeni yayınlanan fikirlerini hackleyememesinin bir nedeni, dini liderlerin her zaman insanların diğer tüm yaratıkların ötesinde olduğunu iddia etmeleriydi. Darwin'in fiilen yaptığı gibi, bizi maymunlarla iliş kilendirmek, bayağı, sapkın ve yakış ıksız bir fikir gibi görünürdü. Rab'bin bizi kendiliğinden doğaüstü yaratılış ın ilahi bir baş arısında yarattığı kabul edildi ve bu nedenle birç ok kiş i Darwin'in var olan maymun türleriyle ortak bir atayı paylaş tığımızı öne sürdüğü iç in tehlikeli bir aptal olduğunu düş ündü. Tabii ki yapmadık! Biz Tanrı'nın seç ilmiş insanlarıydık, titiz bir el tarafından yaratılmış tık ve bazı kaba benzer özelliklere sahip olmamıza rağmen daha düş ük bir kalibreye sahip, paytak paytak yürüyen kıllı maymunlarla karş ılaş tırılamazdık.

İ nsan DNA'sında "yabancı" bir ş ey olduğunu öne sürmek, dogmatik dini düş ünceden doğan tarihsel kavramsal budalalıklara benzer. Kendimizi geliş en yaş amın doğal bir ifadesi olarak görmeyi reddetmektir. Daha da önemlisi, bu ş ekilde düş ünmek, belirttiğim gibi, diğer organizmaların parlaklığını tamamen gözden kaç ırmak. Neden insanları kurnaz uzaylılar tarafından tasarlanmış olarak seç elim? Neden yunuslarla ilgilenmiyorsunuz? Yunuslar, beyinleri boyutlarına göre nispeten büyük olan ç ok akıllı sosyal yaratıklardır. Ya da yusufç ukların neredeyse 360 dereceyi görme ve baş aş ağı uç ma gibi inanılmaz yeteneklerine ne demeli? İ nsanlar neden havada yusufç uk resimlerini sallayarak onların dikkat ç ekici tasarımlarına iş aret etmiyor ve onları uzaylıların yapmış olabileceğini iddia etmiyorlar? Ya da neden fotosentez hakkında yüksek sesle bağırmıyorsunuz ve bu tür dahice botanik davranış ı bir uzaylı müdahalesi olarak kabul etmiyorsunuz?

Demek istediğim, sadece insan hayatını değil , tüm hayatı yeniden değerlendirmek, yeniden yorumlamak ve heyecanlanmak bizim iç in iyi olur . Aslında, zeki özelliklere sahip olduğu görülebilen yaş amın ortaya ç ıkış ını ve evrimini kış kırtan kesinlikle yaş amın kendisi ve daha büyük doğa sistemidir. Baş ka bir deyiş le, doğal zeka perspektifi ile uzaylı zeka perspektifi arasındaki fark, birincisinin geliş miş zekayı, yabancı bir gezegende veya baş ka bir boyutta veya baş ka bir yerde bulunan bir ş ey değil, tüm doğanın iç sel bir özelliği olarak görmesidir. Bu anlamda, "uzaylı DNA" ekibi, akıllı tasarım yaratılış ç ılarına ç ok benzer (ikincisi evrimi yöneten doğaüstü bir güç görür). Her iki grup da heyecanla yanlış ağaca havlıyor. Her iki grup da gerç ek mucizeyi, gerç ek gizemi algılayamıyor.

Ve asıl gizem, özellikle biz insanlar (her ne kadar bilinç li zeka ile kutsanmış olsak da) ne de karmaş ık görsel sistemlerdir.

Machine Translated by Google

yusufçuklar, ne bitkilerin ışık yeme yeteneği, daha ziyade yaşamın kendisi, genetik kodun kendisi, DNA'nın kendisi ve DNA'nın ifade edilebildiği son derece esnek ve yapıcı yollar. Ayrıca, elbette, yaşamı gerçekten çağrıştıran ve besleyen belirli doğa yasaları ve güçleri. Haklı olarak konuşmamız gereken şey, "yabancı DNA" senaryoları değil, doğanın tamamı ve doğanın ortaya çıkan yaratıcı potansiyelidir.

Bu nedenle, karmaşık beyinler ve akıllı tasarım yaratılışçılarının övündüğü bakteri rotorları gibi birkaç şeye rağmen, evrimleşen yaşam tamamen doğal karşılanmış gibi görünüyor. Genetik kod, bunun, üzerinde tekrar tekrar düşünmeye değer bir şeye nasıl körleştiğimizin iyi bir örneğidir. Kodlar genellikle zeka ile ilişkilendirilir.
Diğer kodları düşünün. Mors kodu gibi. Veya bilgisayar kodu. Veya askeri istihbaratın emirleri iletmek için kullandığı kodlar. Tüm bu kodlar açıkça zekanın ürünüdür - bu durumda insan zekası. Bununla birlikte, genetik kod doğaldır. Kendi kendine şekillendi ve doğanın yapılandırılma biçiminin (doğanın belirli yasaları ve güçleri açısından) doğal bir sonucudur. Nihayet burada Dünya'da tezahür etmeden önce, genetik kod her zaman periyodik elementler tablosunun kendi kendini organize eden bir potansiyeliydi - çünkü periyodik elementler tablosu karbon, hidrojen, oksijen ve DNA'nın yapıldığı diğer yapı taşlarından oluşuyordu. . Genetik kod, güneşlerin, sarmal gökadaların ve kar tanelerinin doğal oluşumu gibi diğer kendi kendine örgütlenme biçimlerinin yanında yer alır. Doğanın yaptığı budur. Doğa, çeşitli zarif yapıların ve kalıpların, doğal yasaların ve doğal güçlerin etkisine göre, koşullar "olgunlaştığında" yerine oturacağı bir sistemdir. Genetik kod bunun harika bir örneğidir.

Ancak genetik kodun doğal olması, onu anlamsızmış gibi görmezden gelmemiz gerektiği anlamına gelmez. Ne münasebet. Genetik kodun ortaya çıkışı ve evrimleşen yaşam, doğanın akıllı özelliklere sahip olduğunu göstermektedir. Bununla ne demek istiyorum? Kesinlikle uzaylılardan veya ilahi müdahaleden türetilen akıllı özellikleri kastetmiyorum. Ayrıca bilinçli olarak zeki özellikleri ima etmiyorum. Evrimleşen yaşamın bilinçsiz bir zeka olduğunu öne sürüyorum. Zeka burada kullanılması uygun bir terimdir, çünkü yaşamın altında yatan özel bilgi işleme türüyle bağlantılıdır - DNA'nın anlamını ve ifadesini belirleyen genetik kodla birlikte DNA'da cisimleşen bir tür bilgi işleme.

Machine Translated by Google

Artık DNA'nın proteinlerle iliş kisi var, proteinler tüm canlıların yapı taş ları. DNA'nın kendini ifade etme ş ekli esas olarak proteinler aracılığıyladır. Siz proteinlerden yapılmış sınız ve sahip olabileceğiniz bitkilerle birlikte kediniz veya köpeğiniz de öyle. Fark, proteinlerin tipinde ve sayılarında, dağılımlarında ve düzenlenmelerinde yatmaktadır. Proteinleri, DNA tarafından kodlanan mikroskobik yapı taş ları veya mikroskobik Lego tuğlaları olarak düş ünebiliriz. Elektrik kuvvetlerinin ve benzerlerinin etkisi altında, bu protein Lego tuğlalarının milyonlarcası kendilerini hücresel doku, organeller ve hayatın harika makineleri halinde düzenlerler. Bu orkestrasyonun tamlığının nasıl meydana geldiği bir muammadır. Milyonlarca ve milyonlarca Lego tuğlası, kendilerini sürekli olarak, daha fazla tutarlılık oluş turmak iç in birbirine bağlanan ç eş itli tutarlı yapılara yerleş tirir, hepsi kimyasal döngüler ve katalitik döngülerle birbirine bağlanır. Dolayısıyla önemli olan sadece Lego tuğlaları değil, aynı zamanda kendiliğinden organize olma biç imleridir.

Her neyse, ş imdilik DNA'ya odaklanalım. Belirtildiği gibi, DNA, bu hassas minyatür Lego tuğlalarının kodlanma ş eklidir. Yararlı Lego benzeri proteinleri oluş turmak iç in gerekli olan spesifik amino asit dizileri DNA'da depolanır. DNA'nın ayrı bölümleri, kendi üzerlerinde proteinlere katlanan amino asit dizilerine eş ittir veya bu dizilerin kodunu sağlar.
Bu nedenle, bir gen esasen, ifade edildiğinde, örneğin dört bağlantı parç asına sahip Lego tuğlalarından birine benzer bir ş ey oluş turacak uzun bir talimat kodu dizisidir (ben ç ocukken, en yaygın Lego tuğlası bir taneydi). dört ek parç ası ile). Baş ka bir gen, on altı bağlantı parç ası olan bir Lego tuğlasını kodlayabilir. Ve benzeri. Evrim, DNA'nın deneme yanılma varyasyonu yoluyla bu protein Lego tuğlalarını bilemek, doğru miktarda protein almak ve diğerleri bağlamında bir tür anlam ifade eden yeni proteinler yaratmak ve sürdürmekle ilgilidir.

Bilinç siz deneme ve yanılmaya dayanmasına rağmen , hala ç ok akıllı bir sistemdir - özellikle DNA'daki mantıklı yaş amı onaylayan değiş iklikler korunduğu iç in. Aslında, tam da bu yüzden, yaş amın ve yaş amın altında yatan genetik sistemlerin gerç ek bir zeka türünü temsil ettiğini iddia ediyorum - bilinç li bir zeka değil, kendi baş ına ç alış an özerk, bilinç siz bir zeka. Ö ngörü veya duygulara sahip değildir, ancak yaptığı ş eyi biraz sürekli uyarlanabilir bir otomatik pilot gibi yapar. Zekidir ç ünkü doğanın eliyle sürekli olarak seç ilen ve korunan zekice ş eyler, zekice rutinler, zekice biyolojik sistemlerdir. Bu titiz özgüllük, akıllı davranış ın bu korunması ve bilenmesi ,

Machine Translated by Google

evrimleş en yaş amı eylem halindeki organik bir zeka haline getirir. Sistem tabanlı bir zekadır ve ancak hem yaş amı hem de doğanın geri kalanını bir bütün olarak görerek gerçekten kavranabilir. Zekâ sadece değiş en DNA'da ya da hayatın çeş itli geliş en zincirlerinde değil, daha çok, onu ş ekillendiren kanunlar ve güçlerle birlikte, hayatın kendi kendini organize eden malzemesini sağlayan tüm doğa sistemindedir.

O halde esas olarak aktarmaya çalış tığım ş ey, DNA'nın akıllı, yaş amı zenginleş tiren bir tarzda düzenlendiği evrim sürecinin zeka terimini garanti etmesidir. Ne de olsa, zihnimiz veya modern robotlar tarafından yürütülen davranış sal süreçlere kolaylıkla bir dereceye kadar zeka verilir. Zihnimiz bilgiyi akıllı bir ş ekilde iş leyebilir ve bizi akıllıca davranmaya yönlendirebilir ve aynı ş ekilde yerleş ik bilgisayarlara sahip robotlar da akıllıca davranmalarına izin vererek bilgiyi akıllıca iş leyebilir (yapay zeka örneği). Ki bu da yine kilit noktayı eve götürüyor. Biyolojik evrimde de aynı ş ekilde bilginin (dijital DNA kod dizileri) akıllıca iş lendiğine, manipüle edildiğine ve bilendiğine tanık oluyoruz.

Sadece zaman ölçeği farklıdır. Doğal seçilim, bir tür mantıklı olan bu genetik değiş ikliklerin (yani protein Lego tuğlalarındaki değiş iklikler) korunmasıdır. Bu tür mantıklı değiş iklikler, daha iyi yaş am biçimlerine ve daha fazla yavruya yol açacaktır. Bir tür iyi anlam ifade etmeyen genetik değiş iklikler, ölüm veya baş arısız üreme yoluyla budanacaktır. Tüm akıllı süreçlerin kalbinde ve biyolojik evrimin kalbinde yatan ş eyin belirli bilgilerin bu özel modifikasyonu olduğunu onaylıyorum. Bu nedenle, onu tanımlamak ve değerlendirmek için doğal zeka terimi .

Bu yaklaş ımın sonucu, geliş en yaş am ağının özerk bir zeka olduğudur. Zeka, doğaüstü bir uzayda yaş amın dış ında ya da iş birlikçi uzaylılarla bağlantılı değil, yaş amın özündedir - aslında evrenin özündedir. Yaş am olan organik zeka yarını düş ünmez (belirli tür öngörülü biyolojik sistemler geliş ebilir - kış uykusunu veya gelecekteki zayıf zamanlarda hayatta kalmaya yardımcı olmak için yağ rezervlerinin yaratılmasını düş ünün) ancak her zaman canlı anda çalış ır.

Canlı anda anlamlı olan biyolojik değiş iklikler ve biyolojik davranış , sürdürülecek olanlardır. Böylece, yeni bir gen veya yeni bir gen kompleksi, yaş ama sanatını kolaylaş tıran bir tür mantıklı davranış a yol açıyorsa seçilecek ve sürdürülecektir. Bunda sevgi ve kötülük yoktur. Nasılsa öyle. İ lk Metanoia filmimde (YouTube'da izlenebilir) özetlediğim gibi, evrim, doğal olarak geliş en, doğal olarak akıllı bir süreçtir.

Machine Translated by Google

biyolojik mantığın akıllı sistemleri. Hayat kelimenin tam anlamıyla yaş ayan, akan ve sürekli geniş leyen bir bilgeliktir (bu bakış açısının metafiziksel sonuçlarına daha derin bir bakış için lütfen Darwin'in Bitmemiş İ ş i kitabına bakın).

Pek çok insanın kavramakta zorlandığı ş ey, zekanın biyolojik bir ş ey olabileceği fikridir. Sonuç ta, zekayı genellikle geliş en biyolojik materyalle değil, zihinlerle bağlantılı bir ş ey olarak düş ünürüz.
Doğal zeka paradigmasının ilk günlerinde, bu bana merhum Edward Goldsmith tarafından söylenen bir ş eyle geldi. Tanınmış bir ekolojist ve The Ecologist dergisinin kurucusu olan Goldsmith, Darwin'in Bitmemiş İ ş i'nin çok eski bir müsveddesini okumuş ve canlılar dünyasının akıllı ve zeki yönlerine (arı dili ya da insan davranış ları gibi) dikkat çekmenin iyi olacağını söylemiş ti. etçil bitkiler) ama biyolojik mantığın kendisinin zeki olduğundan bahsetmemem konusunda beni uyardı (biyolojik mantıkla gerçekten kastettiğim ş ey, bir hücrenin içinde gördüğünüz ş eydir - genetik aktivite, belirli kimyasal döngüler, belirli davranış rutinleri vb.) .

Goldsmith'in çekincesi, zekayı somut "ş eyler"le değil, genellikle zihinlerle iliş kilendirdiğimiz sözü edilen gerçeğinden kaynaklanıyordu. Ya da zekayı (insan) zihninin dış ında çıkarırsak, o zaman bu yalnızca bir tür açık davranış , örneğin ş empanzeler tarafından termit avcılığı gibi. Özel olarak seçilmiş bir dalla termit avlayan bir ş empanze gördüğümüzde, her zaman bir dereceye kadar zekanın söz konusu olduğu sonucuna varırız. Ama genellikle ş empanzenin ellerini veya el-göz koordinasyonunu bir zeka türü olarak görmüyoruz, kas aparatını, damar sistemini veya sindirim sistemini de görmüyoruz. Elbette ş empanzelerin zeka sergilemesine yol açan evrim sürecini de görmüyoruz.

Bununla birlikte, doğal zeka paradigmasına göre zeka, bir ş eyden çok, bir addan çok bir fiil gibi , esasen bir süreç tir . Ayrıca, bilginin manipülasyonunu içeren bir süreç tir. Beynimizin bilgiyi iş lediğini biliyoruz. Bu, sinir hücreleri veya nöronlar aracılığıyla yapılır, ateş lenir ve birbirlerine sinyal gönderir. Ancak bir nöronun altında yatan biyolojik mantığın da aynı ş ekilde bir süreç olduğunu anlamak daha zordur.
Gerçekten de, ister bir hücre, ister bir hücre grubu, bir ş empanzenin eli, isterse bir ş empanzenin beyninin el hareketini yöneten kısmı olsun, tüm yaş am, belirli fiziksel ve kimyasal aktiviteyi içeren süreçlerden oluş ur. Böyle zekice bir biyo-mantık, sürekli atıfta bulunduğum zekadır. Biyolojik ipleri çeken hayati bir doğaüstü güç var gibi değil, daha çok biyolojik-mantık var.

Machine Translated by Google

kendisi, bilinçsiz de olsa zekanın somutlaşmış halidir. Böylece hayat, eylem halindeki akıllı bir fiile benzetilebilir.

Bu genişletilmiş zeka kavramı etrafında daha sıkı bir şekilde kafa yormak için iki iyi yol düşünebilirim. İkinci yolun daha iyi olduğunu düşünüyorum, ancak birinci yol da üzerinde durmaya değer. İlk yol biraz görsel hayal gücü gerektirir. Einstein'ın bir fizik problemini çözmeyi tasarlarken zihnini düşünün. Einstein, elbette, zeka ile eşanlamlıdır. Onun orada oturup zor bir problemi çözdüğünü hayal edin. Zihninin içini gördüğünü hayal et. Eldeki probleme göre hareket ederken, birleşirken ve sıralanırken onun fikir ve düşüncelerini gördüğünüzü hayal edin. Düşüncelerini nesneler olarak görebildiğinizi hayal edin. Belki zeki bir animatör, Einstein'ın düşünce süreçlerinin çeşitli renkli şekillerin hareketi ve etkileşimi ile temsil edildiği bir animasyon üretebilir. Böyle bir animasyonla göreceğimiz şey, zaman ve uzayda hareketli renkli şekiller ve hareketli renkli nesneler olarak ortaya konan somut bir nesnel biçimde temsil edilen zekadır. Aslında, böyle bir şeyin bizim akıllı zihinlerimizde gerçekten olup bitmesi, yani bilgi nesnelerinin (fikirler ve önermeler vb.) birbirleriyle, hatta belki de matematiksel bir şekilde "şekil" ve "şekil" ile bağlantılı olarak etkileşime girmesi tamamen mümkündür. Uygun." Demek istediğim, akıllı dikkatli süreçlerin bir tür bilgisel "nesneler" içerebileceğini ve bunların böyle tasvir edilebileceğini görmenin çok zor olmadığıdır.

Hayat tam olarak bu bence. Buna biyoloji veya biyolojik diyebiliriz ve hücrelere bir mikroskopla bakabilir ve yüksek düzeyde organize moleküler etkileşimleri algılayabiliriz, ancak bence gerçekten gördüğümüz şey yaşayan, akan bir bilgelik, zaman içinde tezahür ettirilen ve nesnelleştirilen akıllı bir süreçtir ve uzay, daha çok "doğanın zihninin" içeriğini eylemde görmek gibi.
Bu ışıkta, çeşitli yaşam türleri hipotezlere benzer - daha geniş çevre bağlamında ne kadar mantıklı olduklarını görmek için tekrar tekrar test edilir. Örümcekler, yaşama sanatına (nasıl yaşayacağına ve var olacağına dair eklembacaklıların yaklaşımı), kertenkeleler bir diğerini (nasıl yaşanacağına ve olacağına dair sürüngen yaklaşımına) ilişkin bütünleşik bir hipotezler kümesini temsil eder. Benzer şekilde, bir meşe ağacı, yaşama sanatında yaprak döken bir stratejiyi temsil eder; bir porsuk ağacı, her zaman yeşil kalan bir stratejiyi temsil eder. Her tür, aile, filum ve organizma grubu yaşama, var olma ve üreme sanatına yönelik farklı stratejiler ve çözümler kümesini temsil eder, yani her biri farklı bir doğal zeka dizisini temsil eder - akıllı fikirlerin sürekli olarak var olmasına benzer.

Machine Translated by Google

teste tabi tutun. Kertenkelelerin ve örümceklerin zekası -böcekleri tuzağa düş ürmenin alternatif akıllı yolları (bir ağ veya ok gibi yapış kan bir dil yoluyla) biyolojik mantıklarında nesnelleş tirilir, bu da DNA'larının bir ifadesidir. Dolayısıyla hem DNA'larında hem de o DNA'nın biyolojik ifadelerinde doğal bir zeka vardır. Hayat ustacadır ve bilgelikle doludur - hepsi, ister bireysel davranış lar ister bu davranış ları yönlendiren genetik makineler olsun. Hayat, daima hareket halinde olan, daima hareket eden, daima değiş en, daima uyum sağlayan, daima becerilerini bileyen ve daima kendini kanıtlayan esnek bir zekadır . Baş ka bir deyiş le, yaş am zamanla tam anlamıyla öğrenir - metabolize etmeyi, avlanmayı, nefes almayı, fotosentez yapmayı, kendini onarmayı ve diğer her türlü kurnaz davranış ı öğrenir. Her birimiz, ç eş itli biyolojik iş levlerimizle, bu tür öğrenmelerin canlı tanıklarıyız. Hayatın zamanla yaş ama sanatını öğrendiği ve yaş ama sanatındaki her türlü sorunu ç özmeyi öğrendiği göz önüne alındığında, hayatın iç sel zekasının gerç ekliğini eve götürür.

Evrimleş en yaş amın zekasını kavramanın ikinci ve belki de daha basit ve daha ikna edici yolu, balç ık kalıplarından kaynaklanmaktadır. Balç ık küfleri mantar değil, 600 milyon yıl önce beyinlerin henüz yaş am ağı iç inde ortaya ç ıkmadığı bir zamanda evrimleş miş tek hücreli organizmalardır. Physarum polycephalum adı verilen bir tür balç ık küfü, yakın zamanda bilim adamları tarafından derinlemesine araş tırıldı. Physarum polycephalum sarıdır ve tek hücreli olmasına rağmen ç ıplak gözle görülebilir ve ince bir yapış kan hardal lekesi görünümü alabilir. Genellikle ç ürüyen kütüklerde bulunur ve kolayca sarı bir mantarla karış tırılabilir. 2012'de araş tırmacılar, bu balç ık kalıbının zeka gösterdiğini iddia eden bir makale yayınladılar. Bir labirentte nasıl gezineceğini ve yiyeceğe nasıl ulaş acağını öğrenebileceğini buldular. Sümüksü küfün yaptığı ş ey, yiyecek bulana kadar labirentin her yerine dallar göndererek yakın ç evresini keş fetmekti. Yiyeceği bulduğunda, tüm "iş e yaramaz" dalları geri ç eker ve vücudunu doğrudan yiyeceğe giden yola odaklardı. Ayrıca daha önce keş fettiği zemini örtmediği, yani daha önce bıraktığı balç ık izlerini hissedebildiği gözlemlendi. Sonuç olarak, balç ık küfü, tek hücreli olmasına ve beyni olmamasına rağmen, yeni ve garip bir ortamda yiyeceğe en iyi nasıl ulaş ılacağı sorununu ç özebilir.

Ş aş ırtıcı olmayan bir ş ekilde, belki de birç ok araş tırmacı, söz konusu sümüksü küfün, gri maddeden yoksun olmasına rağmen ilkel bir zekaya sahip olduğunu müjdeledi. Bununla ilgili bir ç ok haber ç ıktı. Hatta Scientific American

Machine Translated by Google

“Beyinsiz Balçık Küfleri Zekayı Nasıl Yeniden Tanımlıyor” başlığını attı. Başka bir deyişle, yiyecek elde etme söz konusu olduğunda sümüksü küflerden belirli bir zeka seviyesi sergiliyor olarak bahsetmek kabul edilebilir görünmektedir. Zeka kelimesi , belirli bir tür amaçlı akıllı davranışı değerlendirmek için kullanılıyor.

Sümüksü küfün labirent çözme yeteneklerinin zeki olduğu düşünülürse, hayatın tamamını zeki olarak görmek gerçekten de uçuk değil. Sonuçta, düşündüğünüzde, evrimleşen yaşam tuhaf bir şekilde o balçık kalıbı gibidir. Bir bütün olarak, yaşam mümkün olan her yöne (genetik varyasyonlar yoluyla) uzanır ve verimli olduğu kanıtlanan yönler (yaşama ve üreme sanatında bir gelişmeye yol açan mantıklı davranışlar) korunur ve güçlendirilirken, “çıkmaz" yönergeleri (zararlı genetik değişiklikler) budanacaktır (yani, "geri çekilmiş "). Bu, hayatın büyük yazılmış bir balçık kalıbı gibi olduğu anlamına gelir. Ya da başka bir deyişle, balçık kalıbının zekası, balçık kalıplarını tasarlayan evrimsel sürecin zekasının bir özetidir.

Bununla birlikte, bir cıvık mantarın zekasının yaşamın kendisiyle karşılaştırıldığında ciddi şekilde sınırlı olduğunu akılda tutmak önemlidir. Hayat, bir besin kaynağına alışmaktan çok daha fazlasını öğrendi. Yaşam, gıdanın nasıl yetiştirileceğini (örneğin bazı karınca türleri mantar bahçeleri yetiştirir), ışık fotonlarından nasıl yiyecek yapılacağını (fotosentez), ipeksi bir ağda (örümcekler) nasıl yiyecek yakalayacağını, nasıl besleneceğini öğrenmiştir. yiyecekleri depolamak (fındık gömen sincapları düşünün), yiyecekleri nasıl otlatacağınızı, yiyecekleri nasıl avlayacağınızı ve görünüşte sindirilemez substratlarla nasıl besleneceğinizi (ölü odun veya kemikle beslenen mantarları ve bakterileri düşünün). Hayat açıkça aptal ve akılsız bir şey değil, bilinçli olup olmadığına bakılmaksızın sürekli uyum sağlayan bir zekanın somutlaşmış halidir.

Aslında, yukarıdaki son örnek, potansiyel bir yiyeceğin nasıl etkili bir şekilde sindirileceğine dair sindirim sürecine dahil olan zekayı odak noktasına getiriyor. Bir otobur, örneğin, selüloz içeren ve gerçekten sert olan otları (otoburların beslendiği) nasıl sindirir? Ve bundan sonra ortaya çıkan yüksek enerjili molekülleri nasıl yeniden dağıtır? Tek başına çiğnemek, bitki örtüsünü yalnızca daha küçük parçalara böler. Selüloz moleküllerini daha basit bileşenlere nasıl indirirsiniz? Bu bir mühendislik problemidir, ancak hayatın çözdüğü bir problemdir (olduğu gibi simbiyotik bakteriler yoluyla). Hayat bunu nasıl çözdü? Çünkü, olası tüm çözümleri deneyen bir balçık kalıbı gibi, yaşam her zaman bir yolunu bulan, doğal olarak akan bir zekadır.

Machine Translated by Google

bir yol olduğu ve biyolojik yollarla ulaş ılabildiği sürece bir çözüm. Bundan emin olmak için, bu aynı tür akıl yürütmeyi, hayatın düş ünmeyi önemsediğimiz her yönüne uygulayabiliriz. Gezegenin yüzeyine ince bir ş ekilde yayılmış olan yaş am, yaş ama sanatındaki becerileri, bu protoplazmik filmin içinde bulunduğu daha büyük doğa sistemi tarafından seçilmiş ve bilenmiş farklı yaratıklar aracılığıyla sonsuza dek biçim değiş tiren ve kendini ifade eden akıllı bir "protoplazmik film"dir. Gömülmüş . Kısacası doğa, akıllı evrimsel süreçleri kış kırtan ve sürdüren akıllı bir sistemdir, akıllı biyolojik mantık sistemlerini tasarlayan süreçlerdir. Bu nedenle zeka, organizmalardan evrime, evrimi yöneten çeş itli doğal yasalara ve güçlere kadar birçok düzeyde belirgindir.

Okuyucu, zeka kelimesinin kullanımı konusunda hala ş üphe duyuyorsa, kök anlamı daha esnek bir kullanımı desteklemektedir. Kök anlamı “arasında seçim yapmak”tır (Latince inter legere'den). Evrimde tam olarak olan budur. Mevcut birçok genetik olasılıktan, doğanın her ş eye gücü yeten eli tarafından “seçilenler” ve korunanlar, bir tür anlam ifade edenlerdir, tıpkı “seçilen” balçık küfü filizlerinin sonradan ortaya çıkan, sonradan akla yatkın olanlar olması gibi. yemek üzerine indi. Deneme yanılma yoluyla öğrenmenin özü budur. Bilinçli bir zeka olmayabilir, ama yine de gerçek bir zeka türüdür.

Bütün bunları söyledikten sonra, çoğu bilim insanı evrimleş en yaş amın bir tür zeka olduğunu henüz kavrayamadı. Ne geliş irse geliş sin, hayatta tanık olunan mucize ne olursa olsun - ister akıllı bir böcek, akıllı bir balık, akıllı bir bitki ya da herhangi bir akıllı biyo-mantık sistemi olsun - zeki sayılmayacak ve onu oluş turan süreç de zeki sayılmayacak. Zeka, kendimize ayırma eğiliminde olduğumuz, insan zihniyle bağlantılı bir ş eydir ve onu, zihnin dış ında bilinçsiz bir biçimde tezahür edebilen bir süreç olarak görmeyi kesinlikle reddederiz - tabii ki, bu bilinç dış ı biçim, baş ka bir ş eyle bağlantılı değilse. akıllı yapay zeka robotu. Bu nedenle, insan zihninin zekasını ve insan zihni tarafından ş ekillendirilen yapay zekaya sahip robotları kolayca "büyütecek" olsak da, gerçek fiziksel beynin (milyarlarca yüksek düzeyde organize olmuş nöron) kendi zeka türünü somutlaş tırdığını görmeyeceğiz. İ nsan beyninin yapısının altında yatan genetik süreçleri de zekayı somutlaş tıran olarak görmeyeceğiz. Bu tür genetik mekanizmaların kademeli evrimini de akıllı bir süreç olarak görmeyeceğiz.

Bir örnek olarak, önemli biyolog Richard Dawkins, bağış ıklık sisteminin insan vücudunun "çok ustaca" bir parçası olduğunu açıkça kabul etse de,

Machine Translated by Google

organizma (The Magic of Reality adlı kitabında), bağış ıklık sistemine yol açan evrimsel süreci benzer ş ekilde ustaca görmez. Ya da en azından böyle bir duygu ifade etmez. Bunu düş ün.
Aslında burada düş ünülmesi gereken birkaç ş ey var. Öncelikle, ünlü biyologların ve doğa bilimcilerin bazı biyolojik davranış ların ne kadar karmaş ık olduğundan veya bazı canlıların davranış larının ne kadar akıllı olduğundan bahsettiklerini sık sık duyabilirsiniz. Ama gerçekten zekayı ima etmek istemiyorlar. Bu nedenle, ana akım biyologların ve doğa bilimcilerin akıllı tasarım hakkında konuş tuklarını duymuyorsunuz - çünkü bu, dini yaratılış çılığı akla getirdiği için değil, zeki kelimesi evrimsel biyologların sözlüğünün bir parçası olmadığı için. Yani Dawkins'in dahiyane terimini kullanması daha çok bir metafor gibidir.
Ama daha da önemlisi, dediğim gibi, bilim bazı davranış ların ne kadar ustaca olduğunu kabul etse de, genleri ve onun altında yatan protein makinelerini oluş turan evrimsel süreçten aynı ş ekilde söz edilmiyor. Ya da evrimden bu ş ekilde bahsediliyorsa mecazi veya ş iirseldir. Bilim adamları kelimenin tam anlamıyla evrimleş en yaş amın bir tür zeka olduğunu düş ünmüyorlar. Olsaydı, ş imdiye kadar yaygın bir bilgi olurdu ve biyolojik ders kitaplarında tasvir edilirdi. Yine de doğal zeka duyulmamış bir ş eydir. Evrimleş en yaş amın zekayı ortaya çıkardığına dair en ufak bir öneri, her zaman kaş larını çatma ve küçümseme ile karş ılanır. Evrim hakkında konuş urken zekaya baş vurmaya baş larsanız, -ya akıllı bir tasarım yaratılış çı fanatiği ya da hayali animist düş ünceye yatkın biri olarak (ilginçtir ki, biyokimyacı Leslie Orgel, "evrim sizden daha zekidir" iddiasıyla ünlüdür) olarak - reddedilirsiniz, ama ben kelimenin tam anlamıyla kastetmediğine eminim).

Tüm bunlar, özellikle insan zekasının altında yatan ve onu destekleyen çok sayıda düzenlenmiş biyolojik mantığı düş ündüğünüzde, kesinlikle garip. Milyarlarcası aklımızın altında yatan tek bir nöron düş ünün. Her nöron, kesin sinyaller göndermek için elektrokimyadan yararlanır.
Bu, elektrikle eş anlamlıdır ve kendi yarattığımız elektrik kabloları ve elektronik devreler kadar etkileyici bir icattır.
Ayrıca bir nöron, çevresindeki diğer nöronlarla bağlantı kurmak için kullandığı kimyasal haberci molekülleri geri dönüş türecektir. Ek olarak, nöron enerjisini kendi DNA'larına sahip simbiyotik organeller olan iç mitokondrilerden alacaktır. Ayrıca, nöron büyüyebilir ve kendini onarabilir. Ve bu sadece bir nöron! Nanoteknoloji mühendisliğinin bu harikalarından milyarlarcası bir arada var olur ve bir arada tutulur.

Machine Translated by Google

kafataslarımızdaki muhteşem tutarlılık. Bunun da ötesinde, tüm entegre nöronal sistem başlangıçta tek bir mikroskobik döllenmiş yumurta hücresinden ortaya çıktı. Yine de bunların aptalca ve akılsız şeyler olduğunu düşünüyoruz. İnsan korteksini şekillendiren ve bu elektrokimyasal nöronal sistemleri tasarlayan sürece gelince, evrim de aynı şekilde akıllı özelliklerden yoksun olarak kabul edilir - her şeyi ve her şeyi yöneten tüm doğa sistemi gibi.

Öyleyse nasıl oluyor da hem bilim adamları hem de yaratılışçılar, evrimin zeki olmadığı konusunda kararlı bir şekilde düşünüyorlar mı? Bu yaygın tutumun temelinde ne yatıyor? Muhtemelen, evrim hakkında düşünürken aklımıza her zaman "rastgele mutasyonlar" dediğimiz içindir. Rastgele mutasyonlar zekayı nasıl içerebilir? Evrim tamamen rastgele ise, o zaman zeka veya bilgelik nasıl dahil edilebilir? Pek çok kişinin sürekli olarak unuttuğu şey, rastgele mutasyonların evrimin yalnızca bir bileşeni olduğu ve bu konuda daha az olduğudur. Ana bileşen, en gerekli ve en ilginç bileşen, en çok düşünmeye değer özellik doğal seleksiyondur.
Doğal seçilimin kesinlikle rastgele olmadığı hafızaya sıkı sıkıya bağlı olmalıdır. Yinelemek gerekirse, DNA'da doğanın seçtiği ve koruduğu değişiklikler, şu veya bu şekilde yaşama sanatını geliştiren değişikliklerdir. Daha iyi hücresel metabolizmadan daha iyi lokomosyona, karanlıkta daha iyi görüşe ve vücut ısısının daha iyi kontrolüne kadar her şey, yetenekli davranışa eşit olan yaşam sanatındaki bu gelişmedir. Tüm bu evrimleşmiş beceriler (ve çok sayıda örnek vardır) bir dereceye kadar zekidir (beceri zeka anlamına gelir) - bu tür bir zeka bilinçsiz olsa da (veya en azından bilinçsiz olması muhtemeldir). Başka bir deyişle, doğa günün sonunda DNA'da akıllı olduğu kanıtlanmış değişiklikleri seçer , biyolojik yaşam sanatında bir miktar zekaya yol açan temel değişiklikleri seçer. Bu nedenle, doğal seçilim zekaya eşittir - bu zeka otonom ve bilinçsiz olsa da (balçık kalıplarında olduğu gibi). İnsan zekası ile yaşamın doğal zekası arasındaki tek gerçek fark, insan zekasının bilinçli olması, öngörüye sahip olması ve zekası bilinçsiz olan ve çok daha uzun süre çalışan evrimleşen yaşam ağına kıyasla nispeten kısa sürede ifade edilmesidir. zaman uzanıyor.

Bunu hala göremiyorsanız, bir genomda bir dizi seçilmiş değişiklik düşünün; örneğin, standart kara memelilerinin ayaklarından fokların zarif yüzgeçlerine kadar uzanan uzun DNA modifikasyonları dizisi (yüzgeçler hala

Machine Translated by Google

içinde parmak kemikleri var). Bu değişikliği elde etmek için yarım milyon yılda meydana gelen elli mutasyonun sürdüğünü hayal edin. Doğa tarafından beslenmiş, vurgulanmış, seçilmiş ve korunmuş tüm ardışık süreç, suda yaşamaya doğal olarak zekice bir tepki olarak görülebilir.

Ama doğal zeka paradigması neden önemli diye sorulabilir? Neden buna kafa yoruyorsun? Neden ortodokslukla savaşasınız ve ana akım biyologlardan ve hatta akıllı tasarım yaratılışçılarından gelen iğrenç eleştirileri davet ediyorsunuz? Bu yeni yaşam görüşünü benimsemek için birçok iyi neden var. Öncelikle, doğruluk değeri olduğunu düşünüyorum. Başka bir deyişle, dünyadaki yaşamı değerlendirmenin daha uygun bir yolu olduğunu düşünüyorum. Örneğin, evrimin mevcut "resmi" tanımı, "zaman içinde gen frekanslarındaki değişim" çizgisinde bir şeydir. Bu çok kötü. Gözü veya onun ait olduğu kaplanı, değişen gen popülasyonlarının bir sonucu olarak kabul etmek, gören bir kaplan olan mucizeyi, ihtişamı, karmaşıklığı ve mühendislik zaferini tamamen gözden kaçırmak olur. Bu, bir akıllı telefona bakıp onu parçalara ayırdıktan sonra, cep telefonlarının orijinal icadından bu yana sayıları, boyutları ve şekilleri zamanla değişen bir bileşenler koleksiyonundan biraz daha fazlası olduğunu ilan etmeye benzer. Ya da otomobil motorlarının gelişimini, zaman içinde motor parçalarının sıklığındaki değişiklik olarak tanımlamaya benzer. Zeka ve zeka ile ilgili ima nerede? Doğanın mühendisliğe meydan okuyan dehasının tanınması nerede? Bir kaplanın her parçası, vücudundaki her hücre, bu hücrelerin derinliklerinde saklı genetik mekanizmalarla birlikte, hepsi doğal olarak akıllı bir şekilde hareket eder ve davranır. Bu tür orkestrasyonlu biyo-mantık gerçek bir teknolojidir, aslında nanoteknolojidir ve bizim kendi nanoteknolojimizden çok daha gelişmiştir.

Bir zamanlar akademik bir biyologdan duyduğum bir yaşam tanımını hatırladım. İnternette evrimle olduğu kadar belirli felsefi ve metafizik meselelerle de ilgilenen oldukça popüler bir foruma katılmıştım. Bu bilgili akademik adama, organik yaşamdan bir teknoloji olarak bahsetmeye hiç hevesli olup olmadığını sormuştum. Benim için bu tür liberal terminoloji normaldi, ama benim düşüncem karşısında kafası karışmış görünüyordu. Bu yüzden, hayatı daha önce hiç mikroskop altında görmemiş olsaydık, o zaman ilk gördüğümüzde, özellikle genetik süreçlerin şaşırtıcı doğası göz önüne alındığında, bunun bir tür ileri teknoloji olduğunu düşünebileceğimizi açıkladım (bir ders kitabına bakın veya animasyonları izleyin). YouTube genetik süreçleri gösteriyor ve ne elde ettiğimi göreceksiniz). Bu akademik adam, hayatın teknolojik bir fenomen olmadığı, sadece "işleri yapan şeyleri doldurduğu" konusunda kararlıydı. ondan alıntı yapıyorum

Machine Translated by Google

burada onun vecize cevabını hafızaya verdiğimde. Her ne kadar dilbilgisi kötü olsa da, söylediğini, yani hayatın "ilginç şeylerden" başka bir şey olmadığını kastettiğinden eminim. Belki de kar taneleri gibi düşünüyordu. Hepimizin bildiği gibi, kar taneleri kendi kendilerine karmaşık ve ilginç şekiller oluştururlar. Sıfırın altındaki koşulların varlığında atmosferik suyun "işleri yapan ilginç şeyler" haline geldiği söylenebilir. Bence bu onun amacıydı, hayat doğal bir organik teknoloji değil, tuhaf bir şekilde ilginç bir şekilde davranan küçük parçalar ve parçalardı. Sadece çekici desenler.

Peki buna ne diyebilirsiniz? İşte benim düşündüğüm şey. Hayat sadece bir kar tanesi gibi değildir. Hayat gibi olmak için, bir kar tanesi, çevre koşulları ısınırken bile donma sıcaklığını aktif olarak korumak zorunda kalacaktı. Eğer bir kar tanesi bunu yapabilseydi, kendi içinde (oldukça organize buz kristallerinden) nanoteknolojik ısı boşaltma makineleri kurabilseydi ve böylece etrafı güneşli ve sıcakken kendini donmuş halde tutabilseydi, o zaman gerçekten de canlı bir organizmaya benzerdi— çünkü içinden geçen enerji akışını aktif olarak kontrol ederek yapısını ve modelini sürdürebilecektir. Tabii ki, bu onu ultra akıllı bir kar tanesi yapar, değil mi? Böyle bir kar tanesi yapsaydık, dünyanın en iyi mühendisleri, çekirdeği sıcak bir ortamda bile donmuş halde kalmasını sağlayan buz kristali makinelerinden oluşan, kendi kendini besleyen bir kar tanesi yapsaydı, dünyadaki her gazetede manşet olurdu. Akıllı amaca yönelik tasarımın en somut örneği olurdu - ve yalnızca "işleri yapan şeyleri" değil. Zira söz konusu "şeyler" aslında hünerli davranışlardır.

Diğer bir deyişle akıllı ve bilge davranışlar. Canlı hücrelerin sürekli olarak gösterdiği şey tam olarak budur. Kar tanelerinden daha küçük olan canlı hücreler, son derece şık nanoteknolojik makinelere sahip bloklardır. Örneğin ribozomlar. DNA'yı daha önce bahsettiğim Lego benzeri proteinlere dönüştürmekten sorumlu olan bu organeller, rutin olarak nanoteknoloji makineleri olarak adlandırılır. Hangi onlar. Yine de asla haber manşetlerine çıkmazlar. Muhtemelen bilim adamlarının çoğu, bunların sadece "bir şeyler yapan şeyler" olduğunu ve başka bir şey olmadığını düşündüğü için.

Hücrelerin içinde bile hata düzeltme mekanizmaları vardır. Bunlar, hata yapılmaması için DNA çevirilerinin kontrol edilmesini sağlar. Yani sadece nanoteknolojik makineler tarafından okunan karmaşık bir genetik koda sahip değiliz, aynı zamanda çalışan hata kontrol makineleri de var. Genetik çeviride "başla" ve "dur"u temsil eden DNA bölümleri de vardır.

Machine Translated by Google

süreçler. Yukarıda bahsettiğim gibi, bu harika aktivitenin bazılarını gösteren animasyonlar yapıldı. Görüntü oldukça çarpıcı. Bu tür videoları izlerseniz veya tasvir edilen süreçleri okursanız, yukarıda bahsettiğim akademik bölüme neden hayatın ileri bir teknoloji olduğunu önerdiğimi hemen anlayacaksınız. Yine de tüm bu bulguları adım adım attık ve kimse kaşını kaldırmıyor. Her zaman olduğu gibi, hayatı ve onun gelişme yeteneğini tamamen doğal kabul ediyoruz. Bu, evrimci bilim adamlarının şöyle dediği gibidir: "Devam edin, insanlar; Burada görülecek daha fazla ilgi çekici bir şey yok."

Hayatı olduğu gibi kabul etme ve doğuştan gelen zekasını göz ardı etme eğilimi, birçok yönden zararlıdır. Sonuçta, hayata bakış açımız, hayatı nasıl yaşadığımızı belirleyecektir. Biyosferi yaşayan bir bilgelik ağı olarak görmezsek, muhtemelen ondan bir şeyler öğrenmeye çalışmayacağız. Sürdürülebilirliği (günümüzde moda bir kelime) ve hayatın bu sanatı çoktan öğrendiği gerçeğini düşünün. Hayat üç buçuk milyar yıldan fazla bir süredir devam ediyor. Milyonlarca yıldır varlığını sürdüren yağmur ormanı ekosistemleri var (Malezya'da bazılarını ziyaret edecek kadar şanslıyım). Bunu nasıl başarıyorlar? Binlerce ve binlerce tür, bu kadar aşırı bir zaman diliminde tutarlılığı nasıl koruyor? Bu tür yağmur ormanlarına girin ve doğal biyolojik sağlığı ve canlılığı koklayacak ve duyacaksınız. Her yaratık, kendisine ayrılan yerde. Böyle olmak için evrimleşmiş içsel bir bilgeliğe sahip, birbiriyle ilişkili süreçlerin bir ağı - çünkü işe yarıyor. Gerçekten de, işe yaramasaydı, uzun ömürlü yağmur ormanları olmazdı. Yine doğanın elidir, uzun vadede bir tür sürdürülebilir ekolojik anlam kazandıran davranışların "doğal seçimi"dir. Bu nedenle, tamamen bencil olmak ve çevrenizde yaşayan diğer her şeye karşı kalın tenli davranmak hayatta kalmak için iyi bir anlam ifade edebilirken , uzun vadede daha mantıklıdır ve bazı konularda iş birliği yapabilirseniz getirisi daha fazladır . yol. Uzun ömürlü ekosistemlerin özü budur.

İş birliği çalışır ve sürdürülebilirliği sağlar. Bu nedenle, bir yağmur ormanında fiilen bir iş bölümü vardır ve bu nedenle son derece karmaşık ilişkiler ve geri bildirim döngüleri vardır. Aynı zamanda, davayı takip etmeye çalışmamız gerektiği anlamına gelir. Bu nedenle kendimizi, sık sık duyduğunuz gibi, dünyadaki yaşamın kahyaları olarak değil, potansiyel çıraklar olarak görmemiz iyi olur.

Doğal zeka ve doğal bilgelik biyosferi doyursa da, onlara asla ikinci bir düşünce vermiyoruz. Bundan emin olmak için, biyosferi esas olarak bir dizi kaynak olarak düşünüyoruz. Bundan ne alabiliriz

Machine Translated by Google

orman? Bu ekosistemden ne çıkarabilir ve çıkarabiliriz? Bu okyanustan ne çıkarabiliriz? Bu bakterilerin kimyasal üretim kapasitelerinden nasıl yararlanabiliriz? Küresel pazarın kontrolünü geliş tirmek için hangi mahsul genlerini karış tırabiliriz? Bu gölü nasıl kaldırabiliriz veya bu vahş i doğa parçasını nasıl yeniden ş ekillendirebiliriz? Biyosfer o kadar büyük ki, bu ş övalye ve gaflet yaş am tarzımız binlerce yıldır kontrolsüz bir ş ekilde devam ediyor. Ancak ş imdi, gezegeni yok etmemiz, geri dönüş ü olmayan bir noktaya ulaş ıyor. Davranış ımız biyosferin bütünlüğünü tehlikeye atıyor ve iklim değiş ikliğini ş iddetlendiriyor. İ ş i her zamanki gibi sonsuza kadar sürdürmek imkansız. Dünyadaki yaş amın geri kalanıyla iliş ki kurma biçimimizde bir ş eylerin değiş mesi gerekiyor. Bu nedenle, dünyadaki yaş amın ne olduğuna dair yeni bir görüş için çağrım.

Kömür, petrol ve gaz gibi fosil yakıtlara karş ı tutumumuzu, özellikle de onları olduğu gibi kabul ettiğimizi ve bunların kökeninde doğal zekanın rolünü nadiren dikkate aldığımızı da göz önünde bulundurun. Bütün sanayi devrimi kömür üzerine inş a edildi. Daha sonra, baş ta motor yakıtı olmak üzere yağ da kullanıldı. Fosil yakıtların güzelliği, genellikle dünyanın derinliklerinden fış kıracak olmaları ve onlardan çok fazla enerji elde edilebilmesidir. Bill McKibben'in Earth adlı kitabında kanıtladığı gibi , tek bir varil petrol, yirmi beş bin saatlik el emeği kadar enerji verir. Petrolün bu kadar değerli olmasının ve dünyanın en büyük on ş irketinin yarısının fosil yakıtla uğraş masının nedeni budur. Aslında petrol o kadar önemlidir ki fiyatı durgunluklara bağlıdır. Bu "siyah altının" kültürel iş letim sistemimiz için neden bu kadar merkezi olduğunu anlamak kolaydır. Enerji ile ilgili olduğu için değer ve önem taş ır. Enerji her ş eydir. Hayata bakarsanız, onun baş lıca özelliklerinden biri kesinlikle enerjinin kontrolüdür.
Baş ka bir deyiş le metabolizma. Metabolizma yok, yaş am yok. Bu nedenle, dikkatle kontrol edilen bir enerji akış ı tüm canlılar için kesinlikle çok önemli olduğu gibi, insan kültürü de buna bağlıdır. Dünyanın her yerinde elektriği kapatırsak, normallik ne kadar sürer? Tam bir kaosun baş laması çok uzun sürmez. Dikkatle yönetilen bir enerji akış ı, hem yaş amın hem de insan kültürünün altını çizer.

Ş imdi, burada düş ünülmesi gereken ş ey, enerjimizin kökenidir. Zirvedeki petrol ve atmosferik karbon kirliliğinden bağımsız olarak, gerçek ş u ki, kültürün çoğu hala fosil yakıtla çalış ıyor. Ama nasıl oluyor da mevcut? Nasıl oluyor da dünya onu “paketliyor”? Kömür ve petrolün eski bitkilerden geldiğini belli belirsiz bilsek de, düş üncemiz daha derine inmiyor. Geniş letilmiş düş üncenin baş ladığı yer burasıdır, çünkü bu,

Machine Translated by Google

perde arkasında çalışan (veya gerçekte olduğu gibi sahneleri destekleyen) doğal zeka. Petrolün gerçekte ne olduğu, yağın gerçekte temsil ettiği şey, milyonlarca yıllık doğal olarak zeki davranışın özüdür. Bitkiler fotosentez yapar ve güneş ışığı (aynı zamanda su ve karbondioksitin yanı sıra) ile beslenmenin bu son derece karmaşık yöntemi, enerji açısından zengin şekerler ve diğer depolanmış bitki ürünleri üretir. Bu enerji zenginlikleri topluca gömülür ve sonunda çağlar boyunca kullanışlı petrol ve kömür yataklarına dönüştürülür. Yerin altındaki bir petrol damarı, eski güneş ışığını içeren geniş bir pil gibidir, enerji yoğun yaşam tarzımızı beslemek için taktığımız doğal olarak akıllı botanik aktivite ile yapılmış bir pil.

Peki tüm bunları düşünmeye devam ettiğinizde ne olur? Doğal zekaya sahip noktalara katıldığınızda nasıl bir büyük resim ortaya çıkıyor? Belki de bunu en iyi şekilde özetleyen mimar ve fütürist Buckminster Fuller, 1968'de Operating Manual for Spaceship Earth adlı kitabında şunları yazdı :

> Uzay Gemisi Dünyamızın fosil yakıt birikintileri, ana motorumuzun kendi kendine marş motorunu devretmek için korunması gereken otomobilimizin depolama aküsüne karşılık gelir. Bundan sonra, hayatı yenileyen süreçler olan “ana motorumuz”, yalnızca rüzgar, gelgit, su ve doğrudan Güneş radyasyon enerjisinden elde ettiğimiz muazzam günlük enerji gelirimiz üzerinde çalışmalıdır.

Olaylara bu şekilde bakmanın özü, biyosferin kendisini geçmiş teki çabalarının üzerine inşa edebilecek ve nihayetinde yenilenebilir enerjiye dayalı sürdürülebilir bir insan kültürü başlatabilecek şekilde kablolamasıdır. Durum, antik efsanenin kuyruk yiyen yılanı Ouroboros'u andırıyor. Buradaki fikir, yılanın geçmiş teki el işlerini (yani kuyruğunu) tüketerek ayakta kalmasıdır. Faydalı işler (fotosentez gibi) enerji açısından zengin ürünler şeklinde korunur ve bunlar gelecekteki çalışmaları beslemek için kullanılabilir.
Fuller'ın da onayladığı gibi, ihtiyatlı hareket tarzı, yenilenebilir ve sürdürülebilir enerji formları yaratmak için bu kullanışlı biyosferik mirası kullanmaktır.
Bu yapılacak en akıllıca şey, petrolün zirvesini ve küresel ısınmanın insan kaynaklı karbondioksit emisyonlarıyla alevlenmesini düşünmenin akıllıca yolu olurdu. Bu son petrol rezervlerini yeni hidrolik kırma giriş imlerini ve yeni petrol aramalarını güçlendirmek için değil, araştırmaları güçlendirmek için kullanmamız gerekiyor.

Machine Translated by Google

yeni temiz teknolojilere dönüş türüyor. Doğa bize ihtiyacımız olanı sağladı. Gerçekten eksik olduğumuz tek şey, doğru tutum, biyosferi anlamanın doğru yolu. Biyosfer olduğumuzun ya da en azından biyosferin kendi bilincine varmasının bir aracı olduğumuzun farkına varmamız gerekiyor (bunun ötesinde, evrenin kendi bilincine varma şeklimiz biziz). Bu farkındalık yaygınlaşacak olsaydı, bahse girerim, Uzay Gemisi Dünya'daki uzun vadeli geleceğimiz için harikalar yaratacaktır.

Bence bu, psilosibin mantarının en önemli erdemidir - insan ruhunu, biyosferin kaynaklarından ziyade doğasında var olan bilgeliğe daha uyumlu hale getirmek için yeniden yönlendirme yeteneği. Elbette, bu kaynaklara bağlıyız ve onlardan yararlanmak zorundayız, ancak onları nasıl kullandığımız ve onlar hakkında nasıl düşündüğümüz aslında etkileşimli denklemin daha önemli parçalarıdır. En son ifadesiyle etkin bir şekilde doğal zeka olduğumuz için, bunu ne kadar erken anlarsak, gerçekte ne olduğumuza ve bizi ayakta tutan daha büyük biyosferik sistem tarafından bize hangi görevlerin verildiğine ne kadar erken uyanırsak, yaratmaya o kadar erken başlayabiliriz. hayatın geri kalanına uyum sağlayacak ve öngörülebilir gelecekte sağlıklı bir şekilde devam edebilecek çevre dostu bir kültür. Bu seçeneği göz ardı etmek, biyosferi yeniden oluşturmayı başaramayarak her şeyi olduğu gibi kabul etmeye devam etmek, bu kesinlikle bir ölümcül felaket için bir reçetedir.

Tüm bu nedenlerle, doğal zeka paradigmasının değeri, dünyadaki yaşamla karşı tutumumuzu kökten değiştirme ve iyileştirme yeteneğinde yatmaktadır. Hayatı "ilginç şeyler ne yapar" veya "sömürebileceğimiz ilginç şeyler" veya "patent edebileceğimiz ilginç şeyler"den biraz daha fazlası olarak görmek yerine, hayatı öğrenebileceğimiz yaşayan bir bilgelik olarak görebiliriz. , paylaşın ve hatta kutlayın. Gerçekten de, doğal mantık, insan kültürünün devam etmesi ve gelişmesi için, bu daha büyük bilgeliğe zorunlu olarak uyması gerektiğini belirtir. Bu, daha organik ve ekolojik olarak daha rejeneratif bir kültür anlamına gelir. Henüz, şehirler ve teknolojiler, dünyadaki yaşamın geri kalanında ağrıyan parmaklar gibi göze çarpıyor. Bir şehrin çoğu ölü yüzey alanlarından oluşur. Trafik kirleticilerini emen veya geçen araçlardan enerji toplayan yol yüzeyleri nerede? Metabolize eden ve temiz, taze oksijen yapan yüksek bina yüzeyleri nerede?

Daha da önemlisi, neden her yerde yeşil çatılar yok? Gerçekten de, şehirler neden tüm olası alanlara ekilmiş yeşillik ve bitki örtüsü ile boğulmuyor? Bu, hem biyofili hem de temiz hava üretimini teşvik edebilen yemyeşil bir kentsel çevre yaratmakla kalmaz, aynı zamanda

Machine Translated by Google

ve arı yaş amı, kelebek yaş amı ve kuş yaş amı gibi biyolojik çeş itliliği besler. Çok uzun zamandır kendimizi hayatın geri kalanından uzaklaş tırdık, kendimizi dünyanın ekosistemlerinden giderek daha fazla ayırdık. Sorunun kökü, hayatın bir tür tesadüfi destekten baş ka bir ş ey olmadığı ve sadece bizim gerç ekten akıllı olduğumuz fikridir. Bu tür bir bakış aç ısıyla, tek "ileri" zeka türü olan insan zekasıyla, biyosfere karş ı bu kadar sömürücü bir tavrımız olması ş aş ırtıcı değil. Biz sadece kendi iş imizi yapıyoruz ve daha büyük biyosferin canı cehenneme.

Aslında, geliş miş zekayı tam olarak neyin oluş turduğuna dair olağan fikrimiz, ne kadar göz kamaş tırıcı olabileceğimizi gösteriyor. SETI'yi düş ünün, dünya dış ı zeka arayış ı. SETI tarafından kullanılan bir arama tekniği, uzak yıldız sistemlerinden yayılan radyo sinyallerine bakmak ve rastgele olmayan bir öğenin olup olmadığını görmektir - baş ka bir deyiş le, geliş miş bir manipüle edici zekanın iş areti. Bilim kurgu filmi Contact'ı izlediyseniz, Jodie Foster'ın karakterinin böylesine önemli bir sinyal keş fettiğini hatırlayacaksınız. Bu filmde, asal sayıları (2, 3, 5, 7, 11, vb.) iç eren tekrar eden bir dizi darbe bulunur. Bu, uzaylı bir zekanın sinyali kodladığı anlamına gelir, ç ünkü uzun bir asal sayı dizisi, rastgele olmayan bir matematiksel dili temsil eder. evrendeki herhangi bir geliş miş zeka muhtemelen akıllıca olurdu ve fark ederdi. Matematik dili öznel dilleri keser. Dünya dış ı varlıkların ana dillerinde ikili kodlanmış bir mesaj göndermeleri olası değildir, ç ünkü kodunu ç özmek zor olacaktır. Ancak matematik evrenseldir ve asal sayılar gibi belirli sayı dizileri ç ok daha iyi bir mesaj verir. En azından mantık bu. Böyle geliş miş bir ET zekası, asal sayı dizisi yerine Fibonacci dizisini de kullanabilirdi. Fibonacci serisi, her sayının kendisinden önceki iki sayının toplamı olduğu bir sayı dizisidir (1, 2, 3, 5, 8, 13, 21 vb. gibi. SETI bilim adamları Fibonacci serisini iç eren bir radyo sinyali keş fettiyse, o zaman, kökenini aç ıklamak iç in iletiş imsel bir uzaylı zekası ç ağrılır.

İ ş in ilginç yanı, Fibonacci serisinin aslında doğada var olmasıdır. Ö rneğin, hem ayç iç eği hem de ç am kozalaklarındaki spiral ş ekilli tohum düzenlemeleri onu somutlaş tırır. Ayrıca bitki gövdelerinin etrafındaki yaprakların diziliş inde de bulunabilir. Bu tür botanik fenomenlerin nedeni genellikle optimum aralık stratejileri ile ilgilidir ve tipik bir ifadesidir.

Machine Translated by Google

doğal olarak akıllı davranış . Yine de SETI bilim adamları bu tür organik Fibonacci "sinyali" ile ilgilenmiyorlar. Aradıkları şey bu değil.

"Psilosibin ve Doğallık Kavramı" başlıklı bir makale yazdım. Fibonacci serisinin doğada dikkat çekici oluşumundan ve temelde onu nasıl görmezden geldiğimizden bahseden Intelligence" (PsyPress UK 2, 2014):

> Bu, bitkilerin nanoteknolojik olarak 3 boyutlu yaprak çıktısı alabilmesi veya örümceklerin ağ örebilmesi doğal zekanın ifadeleri olarak görülmediği gibi, doğal zekanın kanıtı olarak kabul edilmemektedir. . . .
>
> Uzaydan gelen radyo sinyali bir şeydir, dünyevi bir organizma başka bir şeydir. Ve ikincisinin neden gözden kaçırıldığını görmek zor değil. İnsan olmayan gelişmiş bir zekayı neyin oluşturduğuna dair kafamızda bir imaj var. Belirli bir şekle sahip, hatta belki de hominid benzeri bir tür, bir uzaylı istiyoruz. Geleneksel Tanrı anlayışlarında olduğu gibi, aklın doğanın doğal bir özelliği olduğunu ve evren boyunca aktığını hayal edemiyor gibi görünüyoruz. Aslında, bedenlerimiz doğal zekadan örülüdür. Ama biyo-mantığı olduğu gibi kabul ettiğimiz için (hastalanana ya da ölümle karşılaşana kadar), biyo-mantık ve biyo-mantık sistemlerini bir araya getiren evrimsel güçleri zekadan yoksun olarak görme eğilimindeyiz. Bu, aslında her yanımızda ve aslında içimizdeyken gelişmiş insan dışı zekanın işaretlerini umutla uzaklara baktığımız anlamına gelir.

Yani bir kez daha doğal zekayı görmezden geliyoruz. Sürekli olarak kendi zekamıza saygı duyuyoruz ama bizi tasarlayan daha büyük doğa sistemine zekayı, hatta bilinçsiz zekayı bile reddediyoruz. Yapay zekaya (akıllı robotlar ve akıllı bilgisayar sistemleri) bile hayran olabiliriz, ancak yapay zeka topluluğunun sıklıkla taklit etmeye çalıştığı doğal zeka konusunda çok heyecanlanmıyoruz. Bir başka deyişle, trendi alt üst eden, doğal zekayla kesinlikle ilgilenen biyomimikri araştırmacıları dışında, çünkü amaçları "doğanın dehasını bilinçli olarak taklit etmektir" (Biyomimikri Enstitüsü, çalışmalarını resmi web sitesinde bu şekilde açıklamaktadır). Sonuç olarak, çok az bilim adamının (ya da filozofun) doğanın zeki özelliklere sahip olduğunu söylemeye hazır göründüğüdür. Bilim adamlarının akıllı tasarımla karıştırılma riskini almak istemediklerini iddia edebilirsiniz.

Machine Translated by Google

yaratılış çılığa ya da yüzyıllardır süren sorgulanmayan dini dogmalardan hala ürktüklerini ve bu nedenle metafiziksel olarak güçlü fikirleri benimsemekten nefret ettiklerini - ama daha derin bir şeyin işaşında olduğundan şüpheleniyorum.

Yıllar geçtikçe, doğal zekayı kabul etmeyi ısrarla reddetmenin aslında kavramsal bir kör noktadan kaynaklandığı sonucuna vardım.
Görme sisteminde (retinanın tüm "kabloların" geçtiği kısım) genellikle farkında olmadığımız bir kör nokta olduğu gibi, doğaya ilişkin kavrayışlarımızda da bir kör nokta var gibi görünüyor. Gelişmiş bir uzaylı zekası (insan DNA'sına karışan ya da karışmayan) kavramı konusunda çok heyecanlanırken, aynı tür gelişmiş zekanın yaşamın temel bir özelliği olduğunu ve yaşamı uyandırmaya hizmet eden doğa yasaları ve güçlerini hissedemeyiz. Ancak psilosibin tükettiğinizde, hayatın mucizesi gerçekten gözünüze çarpar ve doğal zekayı doğrudan algılayabilirsiniz. Kör nokta önlenir. Bir yaprak kadar basit bir şeyin gerçekte ne olduğu görülebilir - yani, organik teknolojinin sofistike ve nefes kesici bir şekilde harika bir örneği. Örneğin burada, daha önce sözü edilen aynı makaleden, sarmaşığı psilosibin etkisi altında görüldüğü şekliyle tanımladığım başka bir alıntı var. Normal algı ve normal anlayışla, sarmaşık gibi yaygın bir bitki ikinci kez düşünülmez:

> Arkadaşımın da belirttiği gibi, ister küçük ister tamamen büyümüş olsun, her bir sarmaşık yaprağı mükemmel şekilde şekillendi. Kalınlığı birkaç milimetreyi ve uzunluğu birkaç santimetreyi geçmeyen damarlı yaprakların her biri cilalı görünüyordu.
> Onlara sağlıklı parlak bir parlaklık vardı. Ve basılı görünüyorlardı.
> Pekala, sadece eski yöntemlerle basılmış değil, aynı zamanda en iyi kalitede parlak mürekkep püskürtmeli kağıda maksimum çözünürlükte basılmıştır. Gerçekten de, geleneksel yazıcı teknolojisini kullanarak böyle bir yaprağı basmanın ne kadar zor olacağını hayal etmeye başladık. Elbette, yüksek kaliteli parlak kağıt satın alabilir ve yüksek kaliteli renkli mürekkep kullanabilirsiniz. Hatta kağıdın her iki yüzüne de yazdırabilirsiniz. Ancak elde edeceğiniz tek şey, bir yaprağın düz 2 boyutlu bir simülasyonu olacaktır. Parlak ve ışıltılı olabilir, hatta şüphelenmeyen bir gözlemciyi yanıltabilir, ancak gerçek bir sarmaşık yaprağının 3 boyutlu biyolojik karmaşıklığından yoksun olacaktır. Kağıdın iki yüzü arasına bazı şık gofret ince elektronik devre parçalarını sıkıştırmış olsanız bile, biyolojik mantığın tam tamamlayıcısını taklit etmeyi umamazsınız.

Machine Translated by Google

gerçek yaprakların içinde. Canlılar, yapay olarak simüle edilmesi imkansız, oldukça organize bir moleküler karmaşıklığa sahiptir.

Bu inanılmaz sarmaşık yaprakları karşısında ne kadar süre huşu içinde kaldığımızı tam olarak hatırlamıyorum, ama çok geçmeden sarmaşık DNA'sının sayısız mükemmel 3 boyutlu yapıyı basma kabiliyetini daha fazla düşünmeye başladık. Doğanın kullandığı bir tür organik teknolojiye , çoğumuz için denenmemiş ve söylenmemiş , ancak psilosibin yardımıyla ezici bir şekilde belirgin hale gelen bir teknolojiye özel olduğumuz ortaya çıktı. Yaprak üretmek için, sarmaşık organizması, DNA'sında bulunan bir ana plana göre onları birer birer birer hücre inşa etmek zorunda kaldı. Ve bu, kağıt ve mürekkebin aksine kesin olarak düzenlenmiş proteinle elde edilmiş olsa da, gerçekten de bir tür baskıydı.

"Baskı" terimi, bir şeyi basmanın ne anlama geldiğinin tanımını aşırı derecede genişletiyor gibi görünse de, bitkiler gerçekten de bir tür baskı işlemi gerçekleştirirler, çünkü yüzlerce, hatta binlerce aynı yaprak yapmak için teknolojik hünerlere sahiptirler. yapılar, her yaprak fotosentetik makinelerle dolu. Nasıl ki 2 boyutlu bir yaprak deseni bir bilgisayarın yazıcısında dijital bir dosyaya göre [veya reçine bazlı bir 3B yaprağın bir 3B yazıcıyla nasıl yazdırılabileceğine] göre tekrar tekrar basılabiliyorsa, bir bitki de gerçek 3 çıktı alabilir. genomunda bulunan dijital DNA dosyalarına göre boyutlu yapraklar. Bu iki süreç , bir biçimde özel olarak organize edilmiş bilgilerin sıralı olarak başka bir özel biçime çevrildiği ölçüde benzerdir.

Peki neden bir kör noktamız var? Psilosibin deneyimine rağmen, neden doğal zekayı kabul edemiyoruz? Neden kendimizi akıllı görüyoruz da akıllı zihinlerimizin altında yatan kortikal biyolojik mantığa akıllılık vermiyoruz? Ve neden en başta insan korteksini oluşturan evrimsel sürece akıllılık vermiyoruz?

Belki de dünyada hayatta kalabilmek için canlıları tamamen pragmatik bir şekilde görmemiz gereken pratik yaratıklar olduğumuz içindir. Sonuçta, bütün gün oturup yaprakların ne kadar harika olduğuna hayret edersek, hiçbir şey yapılmaz! Gerçekten de, psikedelik öncüsü Aldous Huxley, dünyaya şu ya da bu türden potansiyel kaynaklar açısından baktığımız sürece, insanların dünyaya tipik bakış açısının faydacı olduğunu düşündü; halbuki,

Machine Translated by Google

Huxley'e göre, psychedelic algı daha büyük ve daha gerçek bir dünyaya erişim sağlar. Bu nedenle, insan psişesinin, canlılar tarafından aşırı derecede göz kamaştırmamızı engelleyen, belki tabulara benzeyen bazı "kısıtlamalar", kavramsal kör noktalar geliştirmiş olması iyi olabilir. Ancak bu kör nokta ya da tabu, mantar tarafından aşılır. Onunla hayatı aniden olduğu gibi görebilir ve böylece her şeyin içinden geçen doğal zekayı hissedebilir ve hissedebiliriz.

Bir de insan egosu sorunu var. Bu, kendisinin ilan ettiği yüce duruşunu tehdit edebilecek herhangi bir şeyi reddedecek kadar büyük olabilir. Biz kesinlikle yeryüzünde yürümüş en büyük kafalı türüz. Teknolojimizi idolleştiriyoruz; insan heykelleri yapıyoruz; iktidardaki insanları alkışlıyoruz; çeşitli gruplarımızı yüceltmek için bayrak sallıyoruz; temelde diğer referans noktalarına kayıtsız kalacak kadar kendimize dalmış durumdayız. Başka bir deyişle, boş ve insan merkezli bir dünyada yaşıyoruz. Bazı bitkiler ve bazı böcekler zararlı olarak kabul edilir, ancak biz asla - ve bu, gezegendeki ekolojik olarak en yıkıcı tür olmamıza rağmen. Bir şehir tilkisi çöp kutusuna baskın yaptığı için sövülür, ancak bizim biyosfer baskınımız göz ardı edilir. Benzer şekilde, robotik mühendisleri tarafından yapılan minyatür bir böcek uçan robot alkışlanırken, taklit ettiği gerçek böcek, karşılaştırmaya çok az ilgi gösteriyor.
Teknolojinin bir tür makineden oluşması ve ona "teknoloji" denmesi için bizim tarafımızdan yapılmış olması gerekir. Aynısı tasarım kavramı için de geçerlidir - bu, doğada değil, tek başımıza üstün olduğumuz bir şeydir.

Öte yandan, doğal seçilim hakkında (insan seçiliminin aksine) kolayca konuşuruz. Bu tabir bilim adamlarıyla da sınırlı değildir. Darwin'in harika fikri ve seçtiği terminoloji her yere yayıldı ve popüler bir tabir haline geldi. Doğal seçilimin artık sözlüğümüzün tamamıyla kabul edilmiş bir parçası olduğu göz önüne alındığında, doğal tasarım, doğal teknoloji ve tabii ki doğal zeka hakkında konuşmanın tamamen mümkün olduğunu düşünüyorum. Kabul etmemiz gereken şey, beynimizin kolaylaştırdığı süreçlerin (zekamızın) tamamen yeni olmadığı, ancak önceki zeka türlerinin nispeten yeni bir ifadesi olduğudur. Başka bir deyişle, küçük bir çaba ile yukarıda bahsedilen kavramsal kör noktayı aşabilir ve geliştiren yaşamın, bilinçli öngörü ile yeni bir zeka türünü kolaylaştıran beyinleri geliştiren bilinçsiz bir zeka olduğunu görebiliriz. İnsan zihnini daha büyük "doğa zihninden" farklı kılan da budur. Evrimleşen biyolojik mantığın zekası, yaşayan ana (mantıklı olan genetik ve biyolojik davranış korunur ve sürdürülür) köklenirken, bilinçli

Machine Translated by Google

zeka ileriyi görebilir ve farklı bir hızda ve farklı dinamiklerle çalışır. Ama yine de doğal zekanın bir parçasıdır.

Sonuç olarak, devam eden en son ifadesiyle doğal zekayız. Bilinç ortamı aracılığıyla, bizler kendini algılayan doğayız. Bizler evrimin kendinin farkına varırız. Aslında bizler, kendini bilme edimindeki kozmosun ta kendisiyiz. Bu tam olarak, psilosibin tarafından harekete geçirilen, sinir bozucu bir gerçekleştirme türüdür. Algı kapıları sonuna kadar açıldığında ve biliş sel kör noktalar azaldığında, bir tür önemli iş levi yerine getiren, şaşırtıcı derecede akıllı bir sürecin samimi bir parçası olduğumuzu görürüz. Bir tür olarak, henüz bilmiyoruz.

İşte orada. Fikir düzeltmemle ilgili biraz söyledim. Bana bunun mantar olduğunu söyleten şey, ya da en azından sayısız psilosibin yolculuğundan öğrendiklerim. En azından bir tür entelektüel gafla suçlanırsam suçu yayabilirim. Ama gerçekten doğal zeka paradigmasının zamanının geldiğini düşünüyorum. Hatta çok uzak olmayan bir gelecekte hayvan davranışlarını, botanik davranışları, genetik süreçleri, ekolojik süreçleri ve biyosferik süreçleri tanımlarken ve hatta bilincin önemini tartışırken doğal zekadan bahsetmenin tamamen normal olacağını düşünmekten hoşlanıyorum. Belki de alışmamız için doğal zeka kavramının tekrar tekrar ifade edilmesi gerekiyor. Bu yüzden açık sözlü olayım. Hayat doğal bir zekadır. Evrim, doğal zekanın metodolojisidir. Doğanın yaratıcı yasaları ve güçleri de doğal zekayı içerir. Bu tür bir zeka (muhtemelen) bilinçsiz olabilir, ancak evrimleşmiş sinir sistemleri aracılığıyla yavaş yavaş ve amansız bir şekilde bilinçli hale geliyor. Bir zamanlar, mantarlarla kaplıyken ezici bir şekilde hissettiğim gibi, bilinç, bu fantastik doğa sisteminin kendi kendine uyanma ve yeniden doğma şeklidir. Uzun süre bu müthiş farkındalık gelişmeye devam etsin.

Machine Translated by Google

4

Powell Raporu

Politikanın bilinçle hiçbir ilgisi olmadığı varsayılabilir. Politikacıların beyindeki nöronlar tarafından kullanılan kimyasalları denetleme iş inin olmadığı düş ünülebilir. Yetiş kin yetiş kinlerin, bu süreçte kimseyi incitmediği veya tehlikeye atmadığı sürece, seçtikleri herhangi bir ş ekilde bilinçlerini değiş tirebilecekleri veya geniş letebilecekleri düş ünülebilir. Böyle bir arayış ta bir dereceye kadar potansiyel sağlık tehlikesi olsa bile, kaya tırmanış ı, snowboard ve akarsu raftingi gibi potansiyel olarak tehlikeli uğraş ların sosyal olarak kabul edilebilir olduğu gibi, bunun da sosyal olarak kabul edilebilir sayılacağı varsayılabilir. Ne yazık ki, bunların hiçbiri böyle değil. Geçen yüzyılda siyasi güdümlü bir "uyuş turucuya karş ı savaş " ya da daha doğrusu, "bazen bazı uyuş turuculara karş ı savaş " görüldü. Aslında, savaş özellikle uyuş turucu kullanıcılarına (yani insanlara) karş ıdır ve uyuş turuculara karş ı değildir. Yani gerçekten "bazı uyuş turucu kullanan insanlara karş ı savaş ". Bazılarının dediği gibi bu "farmakratik soruş turma", düzen tarafından bilinçlerini psikoaktif maddelerle değiş tirmeyi seçenlere karş ı aş ırı derecede baskıcı bir tepki gördü. Uyuş turucular tehlikelidir, bize söylendi. Zarar verirler. Onlar senin için kötü. Her ş eyden önce, yanlış ve ahlaksızlar. Uyuş turucuya bulaş anlar, sert bir cezaya muhtaç, tehlikeli ve ahlaksız vatandaş lardır. Görünen o ki yasadış ı uyuş turucu kullanımı diye bir ş ey yok, sadece yasadış ı uyuş turucu kullanımı var. Yasadış ı uyuş turucu kullanırsanız, kullanıcı değil, istismarcı olursunuz.

Emin olmak için, yasa dış ı uyuş turucu kullanırsanız, suç davranış ında bulunursunuz. Dahası, psilosibin mantarı bu yasama çılgınlığı tarafından katranlandı ve gezegenin her yerinde hemen hemen yasaklandı.
Buna inanabiliyor musun? Neredeyse dünyanın her yerinde, tamamen doğal olan Psilocybe mantarları yasağa tabidir ve bunların mülkiyeti cezai sonuçlar doğurur.

Bununla birlikte, bazı diğer uyuş turucular tamamen yasaldır ve toplum dokusunun ayrılmaz bir parçasıdır. Alkol al. Alkol, Batı kültürünün içine o kadar yerleş miş tir ki, herhangi bir yerde bir bar ya da yeni bir içki dükkanı bulmanız daha olasıdır.

Machine Translated by Google

bir kütüphane ya da eski bir kilise yerine kasaba ya da köy verildi. Alkol tüketimi her yerde. Bugünlerde bira, şarap veya votka içmek oldukça zor. Birisi bir önceki gecenin sert içki hikayesini anlatmaya başlarsa, her zaman kıkırdar ve bilerek göz kırparız. İçmemeyi seçenler tuhaf olanlardır. Yine de alkol her yıl milyonlarca insanı öldürüyor. Örneğin, The Lancet'te yayınlanan yakın tarihli bir araştırma , dünya çapında yaklaşık yirmi beş ölümden birinin alkol tüketimine bağlı olduğunu tahmin ediyor.

[*2] Bu şaşırtıcı ve içler acısı bir istatistik. Yine de, gece boyunca dans eden yakışıklı gençleri gördüğümüz ve ardından "lütfen sorumlu bir şekilde içiniz" melodisine yönelik kısa ve neredeyse bilinçaltı bir uyarının takip ettiği prime time televizyonlarında hala alkol reklamı yapılıyor - tabii ki alkol sarhoşluğu kişinin kendi kendini engellemesine engel olsa da -kontrol.

Özellikle yaşadığım ve ağır içmenin son derece popüler bir eğlence olduğu Birleşik Krallık'a gelince, mevcut istatistikler her yıl bir milyon insanın alkol nedeniyle hastaneye kaldırıldığını gösteriyor. Cuma gecesi geç saatlerde hastane acil servislerinin nasıl olduğunu hayal etmekten korkuyorum. Tüm o sarhoş salakların zombi modası etrafında sendelediğini ve sözlü taciz ve kusmuk saldığını hayal edebiliyor musun? Sarhoşluktan kaynaklanan tüm ev içi ve sokak şiddetinden bahsetmiyorum bile. Kaç kadın çağlar boyunca ağzı bozuk, sarhoş kocalar tarafından anlamsızca dövüldü? Sarhoş bir babanın elindeki kemerden kaç çocuk acı çekti? Kaç tane şık viski şişesi nezaketsizce kafalara vuruldu? Ve yine de alkolden uyuşturucu olarak bahsedilmiyor bile! Tabii ki, kesinlikle bir uyuşturucu olsa da - (psikoaktif) uyuşturucunun tanımı, zihni ve davranışı değiştiren bir maddedir.

Bu nedenle, uyuşturucu ve alkolden bahsetmek en başından işleri çarpıtıyor. Uyuşturucu ve alkol kelimesini düzenli olarak duymamız, dilin belirli sosyal ve ticari güçlere göre yozlaştığını göstermektedir.

Nikotin uyuşturucusu da aynı derecede kötü bir üne sahiptir ve aynı şekilde çok sayıda insanı öldürür. Yine de tek başına değil çünkü nikotinin kendisi o kadar tehlikeli değil. Sorun olan nikotinin elde edildiği yöntemdir - esas olarak, istenen nikotinin yanı sıra her türlü zararlı zararlı maddeyi serbest bırakan tütün yakma yoluyla (kahve çekirdeklerini yakarak ve kafeini yakarak elde ettiğimizde benzer kötü sağlık etkileri düşünülebilir). dumanı solumak). Eroinden daha bağımlılık yapan nikotin içeren tütün dumanı, her yıl dünya çapında yaklaşık 6 milyon insanı öldürüyor.

Machine Translated by Google

Alkolde olduğu gibi, bu tür bir istatistik tuhaf bir şekilde rutin görünüyor ve bir kaş kaldırmıyor. Bununla birlikte, biri MDMA'dan (ecstasy) ölürse veya biri aşırı dozda eroin alırsa, bu genellikle büyük bir haberdir. Bir film yıldızının evinde casus şişe içki ve karton sigara ve kimsenin umrunda değil. Yine de bir ayna, bir jilet ve biraz kokain casusluk yapın ve kıyamet kopar.
Gişe rekorları kıran filmlerde, bu popüler beyaz tozun gönderilerini ele geçirmek için DEA memurlarını düzenli olarak görüyoruz. Bu kazançlı tozun çoğu nereye gidiyor? Hollywood, tam da böyle filmler çektikleri yer!
Bunun nedeni, pop yıldızları gibi, Hollywood film endüstrisindeki insanların da ağır kokain kullanımına şımartmak için yeterli paraya sahip olmalarıdır. Yine de kokain kullanımı hala günahkar ve ahlaksız kabul edilirken, alkol ve tütün kullanımı rutin davranış olarak kabul ediliyor.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, uyuşturucu durumu gerçekten de tuhaf. Kaç başkanın yasadışı uyuşturucu tehdidi hakkında atıp tuttuğunu duyuyoruz? "Uyuşturucuya sıfır tolerans!" siyasi çığlığını kaç kez duyduk?
Dünyanın erken bir mezara sürüklendiğini düşünürdünüz - küresel ısınma ya da ekolojik yıkım ya da amansız malzeme tüketimi nedeniyle değil, sadece çok fazla insan esrar içtiği, kokain çektiği ya da ecstasy hapları patlattığı için. Yine de Amerika Birleşik Devletleri'ndeki son araştırmalar , yasal olarak reçete edilen ağrı kesicilerde aşırı dozdan kaynaklanan ölümlerin, eroin ve kokainin toplamından kaynaklanan ölümlerden daha fazla olduğunu göstermiştir! *3 —

Bütün bunlarda ilaç şirketlerinin oynadığı role şaşmamak gerek.
Açıkçası, ağrı kesici ticaretinde suç ortakları. Bu büyük bir iş . Ve büyük işlerde, insan hayatı doların gerisinde kalıyor. Birleşik Krallık'ta çok uzun zaman önce olmayan bir yasal değişiklik, ilaç kodeinin reçetesiz temin edilmesine izin verdi. Bu, herhangi bir yetişkinin tezgahın üzerinden satın alabileceği anlamına geliyordu. Bir opiyat olduğu ve eroinle ilgili olduğu için, kodeinin yatıştırıcı etkileri oldukça hoş olabilir ve bu nedenle neden bağımlılık yapan bir madde olduğu anlaşılabilir (ironik olarak, kodeinin uzun süreli kullanımı baş ağrısına neden olabilir - bu da kullanıcıyı içmeye teşvik edebilir). daha fazlasını alın). Birleşik Krallık'taki kodein bağımlılarının sayısına gelince, son araştırmalar otuz binden fazla insanın kodein içeren ağrı kesicilere bağımlı olduğunu tahmin ediyor. Bu oldukça büyük bir sayı ve endişeyi hak ediyor. Demek istediğim, kodeini ezmek değil (etkili bir ağrı kesicidir), sadece kabul edilen yasal ilaçlarla ilgili sorunları şeytanlaştırılmış yasadışı uyuşturucularla ilişkili sorunlarla karşılaştırmaktır. Kültürün çifte standartla işlediği açıktır. Medya ve hükümet, yasadışı uyuşturucu kullanıcılarına iğrenme parmağını göstermekte hızlıdır, ancak

Machine Translated by Google

alkol, tütün ve ağrı kesiciler gibi yasal uyuş turucularla ilgili daha büyük sorunları ve bunların üretimini ve dağıtımını kontrol eden meçhul endüstri devlerini görmezden gelecek. Kolektif psişede çok uzun süredir ters giden bir şeyler var.

Öyleyse neden bazı uyuş turucular ahlaki olarak kabul edilebilirken, diğerleri zararlı ve sonsuz medya kınamasına layık görülüyor? Yetkililer neden bu kadar baskıcı ve yasadışı uyuş turucu kullanan insanları tehdit etmeye bu kadar hevesli? Özellikle uyuş turucu için doyumsuz bir talep olduğu gerçeği göz önüne alındığında - genellikle acımasız silahlı çeteler tarafından karşılanan bir talep, ekleyebilirim. Ve özellikle psilosibin durumunda, yetkililerin onu tüm psikoaktif maddelerin en zararlıları arasında sınıflandırmasına neden olan bu madde hakkında ne var? Uzun zamandır saygı duyulan psilosibin mantarı şu anda eroin ve crack kokain ile birlikte sınıflandırılıyor. Hem de dünya çapında. Bu nasıl mümkün olabilir? Meksika'da kutsal bir ayin olarak kabul edilen bir şey nasıl aşırı derecede zararlı ve yozlaştırıcı olarak kabul edildi? Ya ben Psilosibin Çözümü'nü ve bu kitabı yazdığım için en yüksek dereceli bir suçluyum ya da politikacılar ve yetkililer psilosibin hakkında tamamen yanlış hüküm verdiler ve halkı yanlış yönlendiriyorlar.

"Bazen bazı uyuş turuculara karşı savaş " üzerine uzun uzun düşündükten ve politikacılardan her yıl aynı eski, sert dadılık ahlakını duyduktan sonra, vardığım sonuç, kurumun geri dönen irrasyonel bir zihniyette sıkışıp kaldığıdır. zevkin kötülük ve günahla bağlantılı olduğu daha eski bir çağa. O baskıcı, suçluluk yüklü zamanlardan geçtiğimizi düşünebiliriz, ama öyle değil. Başka bir deyişle, yasadışı uyuş turucu kullanımına hırlayan ve uyuş turucu kullananları baskı altına almak isteyen politikacılar, eşcinsellik ve farklı bir ırktan insanlar hakkında takıntıları olan ve onlara zulmetmek için her yolu deneyen tarihi şahsiyetler gibidir. Bilinmeyen ve tehdit olarak algılanan bir şeye karşı bir tür irrasyonel korku veya suçluluk vardır. Bu tür bir zulmü desteklemeye hizmet eden hakim dini kavramlar da olabilir.

Söylemeye gerek yok, popüler eğlence amaçlı uyuş turucuların bulundurulmasını yasaklayan irrasyonel siyasi irade, şu anda bunların üretiminden ve tedarikinden sorumlu olan silahlı suçlular için müthiş bir haber. Uyuş turucu lordları için, politikacıların daha katı uyuş turucu yasağı talep etmelerinden daha iyi ne olabilir? Yasadışı uyuş turuculardan elde edilecek kârlar o kadar büyük ki, uyuş turucu kartellerinin yollarına çıkan masum insanlarla birlikte birbirlerini katletmeleri adettendir. O zaman onun yasadışı zirvesinde olmasına şaşmamalı

Machine Translated by Google

imparatorluk rezil kokain patronu Pablo Escobar rüşvet verdi ve 3 milyar dolarlık büyük bir kişisel servete giden yolu öldürdü. O ve karteli ölümcül bir şekilde alaşağı edildiğinde bile, diğer çeteler kazançlı dizginleri ele geçirmekten çok mutluydu. Aslında, Birleşmiş Milletler'in araştırmasına göre, dünya çapındaki yasa dışı uyuşturucu ticaretinin yılda yaklaşık 320 milyar dolar değerinde olduğu tahmin ediliyor ki bu da dünya GSYİH'sının neredeyse yüzde 1'ine denk geliyor. Petrol ve silah ticareti tam orada. Ve satışların büyük kısmı Amerika Birleşik Devletleri'nde, tam da bazı uyuşturuculara karşı savaşın bazen bu kadar zorla yürütüldüğü ülke.

Mevcut ilaç mevzuatından kazanç sağlayan çeşitli sektörlere de ara vermeliyiz. Alkol üretim endüstrisinin yanı sıra avukatlar ve hapishane müteahhitleri de akla geliyor. Göz alıcı 2012 belgeseli İçinde Yaşadığım Evin gösterdiği gibi, nüfusun büyük kesimlerinin suç haline getirilmesi söz konusu olduğunda büyük dolarlar tehlikede (inanılmaz bir şekilde, ABD nüfusunun yüzde 1'i hapis cezasına çarptırılıyor; birçoğu orada şiddet içermeyen uyuşturucu bulundurmak için). İyi finanse edilen sokma operasyonlarında yer alan, kapıları tekmeleyen ve yasadışı uyuşturucu kullanıcılarını kovuşturan tüm o insan ordularını düşünün. Bir de sonsuz sayıda uyuşturucu davasını işleyerek saatlik büyük meblağlarda para kazanan avukatlar ve yargıçlar var. Ayrıca, sonsuz sayıda mahkûm arzı gerektiren özelleştirilmiş hapishane endüstrisi. Bazı uyuşturuculara karşı savaş bazen her iki taraf için de büyük bir meseledir. Uyuşturucu kullanımının yasallaştırılması, çoğu uyuşturucu çetesinin ve uyuşturucuyla mücadele memurlarının ve uyuşturucuyla mücadele bürokratlarının sonunu getirecektir. Bunun için kimsenin acelesi yok. Statükoyu korumak, politikayı değiştirmekten daha kolaydır. Bu, tüm politikacıların iyi yaptığı bir şeydir - işleri yoluna koymak ve böylece bürokrasilerini sürdürmek.

Tüm bunların en kötü yönlerinden biri, uyuşturucuların zarar verdiğinin sorgulanmadan kabul edilmesidir ve bu nedenle yasadışı kalmaları kamunun çıkarınadır. Bu, ilaçların nasıl sınıflandırıldığına ilişkin yasal kriterlerin bir parçasıdır. Herhangi bir psikoaktif maddenin varsayılan durumunun, bulundurmanın yasal ve kullanmanın yasal olması olduğunu aklımızda tutmalıyız. Tüm maddeler bu şekilde başlar ve bu nedenle insanlık tarihinin büyük bir bölümünde yasa dışı maddeler basitçe mevcut değildi. Başka bir deyişle, bir madde yasa dışı "doğuştan" değildir - ancak belirli devlet mevzuatı yoluyla yasa dışı olarak mahkum edilebilir.

Bir maddenin kullanımını yasaklamak (ve böylece yeni bir suçlu popülasyonu yaratmak) için, yetkililerin, örneğin bir Çizelge I maddesinin (İngiltere'deki Sınıf A'ya eşdeğer) ne olduğu konusunda belirli kriterler belirlemesi gerekir.

Machine Translated by Google

Olduğu gibi, Çizelge I maddeleri en zararlı olarak kabul edilir ve tıbbi uygulaması yoktur. MDMA, esrar ve psilosibin'in terapötik etkinliği üzerine yayınlanmış çok sayıda çalış maya rağmen, bu tür sınıflandırma kriterleri hala yeterince makul gelebilir. Kiş isel zarara karş ı toplumsal zararla ilgili olarak, eğer bir uyuş turucu insanları dükkan camlarını kırarak etrafta koş turacak olsaydı, bu kesinlikle endiş e kaynağı olurdu ve onun toplumsal varlığını kısıtlamak isteriz. Ya da bir ilaç insanları açıkça ırkçı yaptıysa, bu da sosyal barış ı ödüllendiren sağlıklı bir toplumda endiş e kaynağı olacaktır.

Artık bu tür zararlar ölçülebilir. Bundan daha fazlası, aynı zamanda aş ikar olmalıdırlar. Peki psilosibin ile ilgili gerçek durum nedir? Bir an için kiş isel zararları bir kenara bırakırsak, bununla bağlantılı toplumsal zararlar nelerdir? Hiç birini düş ünemiyorum - en azından bariz olanları. Kötü yolculuklar veya savunmasız bir kiş ide altta yatan bir psikozun tetiklendiği çok nadir vaka dış ında, psilosibin'in neden olduğu sağlam bir sosyal zarar bilmiyorum. Bu , psilosibin ile ilgili tek gerçek endiş enin bir tür kiş isel zarar olduğu anlamına gelir. Aslında, politikacıların psychedelics hakkında konuş tukları zaman üzerinde durdukları ş ey kesinlikle kiş isel zarardır. Temel kaygı budur - psilosibin gibi psikedeliklerin kiş isel sağlığı tehlikeye atabileceği.

Ama bir dakika bekle. Bir ş ey bireye potansiyel olarak zararlıysa, bu neden cezai bir mesele olsun ki? Açıkça bahsettiğim potansiyel sosyal zarar örnekleriyle (pencere kırma ve ırkçılık), gerçekten de cezai sonuçlar doğuracaktı. Ancak kiş isel sağlıkla ilgili olarak, kiş i yalnızca (potansiyel olarak) kendi sağlığını tehlikeye atıyorsa, kesinlikle suç iş leyemez. Her zamanki güvenilir kanalların aksine tehlikeli bir çevrimiç i web sitesinden bazı halatlar, metal çapalar ve karabinalar alan bir dağcı düş ünün. Diyelim ki, bu ş ekilde elde edilen teçhizat ucuza yapıldı ve bu nedenle, eğer kullanırsa tırmanıcının sağlığı için bir tehdit oluş turuyor. Bu tırmanıcının kapısını tekmeleyip, kiş inin tehlikeli tırmanma iplerine sahip olduğuna dair kanıt bulmak için evini aramayı gerçekten ister miydik? Ve gerçekten o kiş iyi hapis cezası veya ağır bir para cezası alması için bir yargıcın önüne göndermek ister miyiz? Sağlığının daha iyi olması için mi?

Sağlık kavramını aklınızda tutarak bunu da düş ünün. Bazı mantarlar ölümcül zehirlidir. Bu tür birkaç tür var. En belirginlerinden biri Amanita phalloides'tir. Bu mantar aslında

Machine Translated by Google

çoğu mantar ölümünün arkasında biri (merak ediyorum, olgunlaş tıklarında tüyler ürpertici gri-yeş il bir renkle çok tehlikeli görünüyorlar). Yine de sahip olmak tamamen yasaldır. Doğal olarak, bazı bilgili polis memurları, bunlardan bir çanta taş ırken sizi durdursalar, sizi kesinlikle tehlikelere karş ı uyarırlardı.
Bu mantıklı olur ve devletin sağlığınızı koruma konusunda yapması gereken doğru ve uygun ş ey olur - yani, sizi bilgilendirmek ve sizi olası sağlık tehlikeleri konusunda eğitmek. Yetkililerin yapmakla yükümlü olduğu tek ş ey budur - çünkü bu onların iş levidir. Amanita phalloides'i yasa dış ı hale getirmeleri kesinlikle gerekmiyor . Gerçekten de, ölümcül zehirli mantarlara karş ı bu ş ekilde yasa çıkaran hiç bir ülke bilmiyorum. Yine de ölümcül olmayan zehirli ve hatta bağımlılık yapmayan psilosibin mantarları yine de yasa dış ıdır! Sağlığınıza maksimum derecede zarar verebilecek mantarların bulundurulması yasaldır; Potansiyel olarak size hayata tamamen yeni bir bakış kazandırabilecek ve potansiyel olarak refahınızı artırabilecek mantarlara sahip olmak yasa dış ıdır. Bu ne kadar çılgın?

Burada, bazı uyuş turuculara karş ı amansız savaş ın, bazen uyuş turucu kullanıcılarının kriminalize edilmesiyle birlikte bir tür dolandırıcılık, akıl yozlaş ması, hatalı düş ünce ve yargılara dayalı bir yanılgı olduğunu görmeye baş lıyoruz. Bir ş ekilde, siyasi duman ve aynalar aracılığıyla bir sağlık sorunu, bir suç sorununa dönüş müş tür.

Bu yozlaş manın tam olarak ne zaman meydana geldiğini ve neden meydana geldiğini bilmiyorum - önemli olan gerçek ş u ki , meydana geldi ve kontrol edilmedi. Daha da kötüsü, uyuş turucu kullanımına yönelik bu tamamen yanlış yaklaş ım, yaş ayan hafızanın tamamı için tartış masız gitti. Hayatım boyunca, politikacıların uyuş turucu kullanımı konusunda sanki çocuk istismarına benziyormuş gibi melediğini duydum. Yasadış ı uyuş turucu kullananların pis, titrek, ahlaksız enkazlar olduğunu düş ünürdünüz. Yine de yetiş kinlikte tanıdığım hemen hemen herkes ş u ya da bu tür yasadış ı uyuş turucu kullanmış tır. Ve ben de kendimi tuhaflarla ve zavallılarla bir arada saymıyorum. Birlikte üniversiteye gittiğim insanlardan ve her türlü saygın iş te çalış an insanlardan bahsediyorum. Yine de hepsi bir anda esrar, ecstasy, psychedelics veya kokain denedi. Bunlar kötü insanlar değil. Ortalama yasadış ı uyuş turucu kullanıcısı sadece ortalama bir insandır - temelde sen, ben ve neredeyse herkes.

Politikacıların baş lıca ilgi alanı olması gereken uyuş turucu kullanımıyla ilgili sağlık konularını ele alalım. Bir eroin bağımlısı alın. Ş imdi, bir eroin bağımlısının günlük eroin düzeltmeleri olması gerekiyor - aynı diyabetik bir kiş inin günlük insülin enjeksiyonları olması gerektiği gibi. "Aynı ş ekilde" derken ş unu kastediyorum

Machine Translated by Google

her birinin bu maddelere yoğun bir fizyolojik ihtiyacı vardır. Eroin bağımlılığı görünüş e göre o kadar güç lü ki, bir bağımlının ç are bulmasını ç ok az ş ey durdurabilir. Eroin bağımlısıysanız, kesinlikle sahip olmanız gerekir ve iyi ücretli bir iş te ç alış mıyorsanız, doyumsuz alış kanlığınızı beslemek iç in muhtemelen haftada beş yüz dolar kadar ç almanız gerekecektir (ş aş ırtıcı olmayan bir ş ekilde, eroinlerin büyük bir yüzdesi). suç eroin bağımlılığı ile iliş kilidir).

İ nsanların neden eroine ilk kez dahil olduklarına bakılmaksızın (ve pop yıldızlarının ve Hollywood aktörlerinin, kötü durumda olanlar kadar iç ine de girebileceğini unutmayın), sonuç ta, bağımlılar fiziksel olarak maddeye bağımlıdır ve bu nedenle kimyasal bağımlılıkla ilgili bir sağlık sorunları var. Peki onlara en iyi nasıl yardım edilir? Onlara suç lu muamelesi yaparak mı? Onları yargıç önüne ç ıkararak ve sonra hapse atarak mı? Nasıl olur da bir yargıca tabi tutulup ardından katiller ve hırsızlarla birlikte hapsedilmek bir uyuş turucu bağımlısının sağlığını iyileş tirecek? Veya para cezası ve sabıka kaydı sağlıklarını nasıl iyileş tirecek? Bir ş ey olursa, genel sağlıkları kesinlikle kötüleş ecektir. Bu, tüm yasadış ı uyuş turucu kullanıcıları iç in eş it olarak geç erlidir. Baş ka bir deyiş le, ister eğlence amaç lı uyuş turucu kullanımı isterse ağır uyuş turucu bağımlılığı olsun, tüm uyuş turucu kullanımının bir suç değil, bir sağlık sorunu olduğu gerç eğiyle gerç ekten yüzleş meliyiz . Uyuş turucu kullanımını suç saymakla kandırılmış olmamız ve kapıların tekmelenmesini, uyuş turucu kullanıcılarının polis arabalarının arkasına atılmasını ve ardından hapse atılmasını kabul etmemiz, utanç verici bir sosyopolitik baskı vakasıdır. Ortaç ağda cadı avı veya geç en yüzyılda eş cinselliğin cezai muamelesi ile aynı ligdedir (modern bilgi iş lemin babası Alan Turing'in, yetkililer tarafından takip edilmesinin bir sonucu olarak kendini öldürmesi dikkat ç ekicidir). eş cinselliği nedeniyle).

Acımasız ve yersiz bir baskıdır, sade ve basittir.

Vatandaş ların sağlığını gerç ekten önemsiyorsak, o zaman hükümetin tek rolü, uyuş turucuların sağlık riskleri hakkında halkı bilgilendirmek ve eğitmektir (aynı zamanda üretimlerini ve dağıtımını kontrol etmek - her ilaç ideal olarak kendi politikasını gerektirir). Bunun ötesine geç mek ve uyuş turucu kullanıcılarını sağlıkları adına kriminalize etmek büyük bir adaletsizliktir. Bunun her gün devam etmesi gerç ekten ş aş ırtıcıdır (2012'de ABD'de tam bir buç uk milyon insanın ş iddet iç ermeyen uyuş turucu suç lamaları nedeniyle tutuklandığını unutmayın). Ve unutmayın, bir uyuş turucuyu yasa dış ı hale getirme kriterleri, esas olarak sağlık üzerindeki zararlı etkileriyle bağlantılıdır. Uyuş turucu

Machine Translated by Google

mevzuat her zaman sağlık ve güvenlik endiş eleri etrafında dönmüş tür. Yine de, insanları ş eytanlaş tırmaya yönelik ateş li arzumuzda bunu unutmuş görünüyoruz. Bu nedenle toplum, uyuş turucuların kendileri uzun vadeli sağlıklarından ödün vermese bile, yasadış ı uyuş turucu kullanıcılarının uzun vadeli psikolojik sağlıklarını tehlikeye atabilecek politikalar izliyor!

Sağlık sorunlarının suç lulukla bu ş ekilde karış tırılması, yeniden dağcılık denilince akla daha net bir ş ekilde gelebilir. Birkaç yıl önce Everest Dağı'na tırmanmaya ç alış anların ölüm oranı yaklaş ık onda biriydi. Sanırım bu, rehberler arasındaki yükseltilmiş güvenlik standartları nedeniyle düş müş olabilir - ancak K2'ye (baş ka bir büyük dağa) ç ıkmak iç in mevcut ölü sayısı sekizde bir. Sekizde biri iyi oranlar değil -hiç de iyi oranlar değil. Yedi kiş iyle K2'ye ç ıkacak olsaydınız, büyük olasılıkla biriniz canlı dönmezdi. Dolayısıyla K2'ye yükselmeye ç alış mak son derece tehlikeli bir davranış tır. Yine de bu tür dağcıları suç lu saymıyoruz. Ayrıca büyük silahlı iriyarı adam gruplarını kapılarını kırıp hapse attırmayız. Baş ka bir deyiş le, korkusuz dağcıların zulmüne dayalı bir endüstri yoktur.

Elbette böyle bir ş ey yapmıyoruz - dağcılar yetiş kindir ve ne yapacakları onların seç imidir. Olasılıkları biliyorlar ve kendi kararlarını veriyorlar. Yetiş kin olmanın anlamı budur. Eğer bir yetiş kinsen, bazı ş eyler hakkında kendi kararını kendin verirsin. Sonuç ta, artık bir ç ocuk değilsin.

Yetiş kin bir yetiş kin olarak oy kullanabilir, kredi alabilir, iş kurabilir, aile kurabilir, kumar oynayabilir vb. Ve yetiş kin bir yetiş kin olarak bir dağa ç ıkmak ya da bir ilaç almak (ya da bir zamanlar benim yaptığım gibi ikisini birden yapmak) istiyorsanız, bu sizin iş iniz. Baş kasına zarar vermediğin sürece, yaptığın ş ey devleti ne ilgilendirir? Belirtildiği gibi, hükümet yetkililerinin tek sorumluluğu -eğer gerç ekten umursuyorlarsa- insanlara güncel, tarafsız uyuş turucu gerç ekleri sunmaktır, böylece bilinç li bir seç im yapılabilir.

Bu kadar. Ahlaki olarak değerlendirmek ve ahlaksız olduğunu düş ündükleri davranış lara parmakla iş aret etmek hükümetin iş levi değildir. Daha spesifik olmak gerekirse, bu durumda hükümetin tek sorumluluğu bilimden bilgi toplamaktır, ç ünkü bilim, ilaç ların potansiyel zararları hakkında tarafsız veriler toplayabilir.

Geri kalan her ş ey kulaktan dolma, kapris ve kiş isel önyargıdır - hükümet yetkililerinin katılmaya hakkı olmayan bir ş eydir.

Fakat uyuş turucu kullanımı yalnızca bir sağlık sorunu haline gelseydi ve yasak, zulme ve cezai ihtiyati tedbire tabi olmasaydı ne olurdu? Baş ka bir deyiş le, uyuş turucu yasağı kalkarsa veya daha kısa sürede ne olur?

Machine Translated by Google

sert senaryo, uyuş turucu kullanımı suç olmaktan çıkarıldı mı? Toplum dağılır mı? Topyekün anarşi ve kaos olur mu?

Bu tür olasılıkları değerlendirirken deneysel verilere bakmakta fayda var. Bilgisayar modelleri değil, gerçek dünya verileri. Sonucu gözlemlemek için birkaç yıl boyunca uyuş turucuları suç olmaktan çıkardığımız bir ülkede bir deney yapabileceğimizi hayal edin. Böyle bir deney yapmak kulağa çok etik dışı gelebilir, ancak en azından gerçek dünya verilerini verir ve suç olmaktan çıkarma kavramından korkmuş görünen politikacıların ve medya uzmanlarının böğürmelerinden ve parmak sallamalarından daha öğretici olur. Garip bir şekilde, bu deney gerçekten yapıldı. On yıldan fazla bir süredir Portekiz'de tüm kişisel uyuş turucu kullanımı suç olmaktan çıkarıldı. Ne oldu? Portekiz hala haritada mı?

Yoksa kendini yakıp denizin dibine mi battı?

Portekiz'in uyuş turucu politikası hakkında pek çok makale yazıldı ve eldeki verilere ilişkin çeliş kili yorumlar var, ancak uyuş turucuların ilk kez orada 2001 yılında suç olmaktan çıkarılmasından bu yana sorunlu uyuş turucu kullanımının azaldığı ortaya çıktı. Caitlin Elizabeth'in 2010 tarihli bir makalesinden alıntı yapmama izin verin. Hughes ve Alex Stevens: [*4]

> Portekiz'deki genel nüfus eğilimleri, yaşam boyu ve son zamanlarda yasadışı uyuş turucu kullanımında hafif artışlar olduğunu öne sürerken, genç ve sorunlu uyuş turucu kullanıcılarına ilişkin araştırmalar, kullanımın azaldığını göstermektedir. Portekiz, İtalya ve İspanya'daki genel nüfus ve gençlik eğilimlerindeki benzerlik, Portekiz'de genel nüfus kullanımında bildirilen artışların bölgesel eğilimleri yansıttığı ve bu nedenle yalnızca suç olmaktan çıkarmaya atfedilmediği argümanına destek sağlar. Ayrıca, Portekiz'in bu ülkelerden PDU'da [sorunlu uyuş turucu kullanımı] düşüş gösteren tek ülke olması, Portekiz'in suç olmaktan çıkarılmasının uyuş turucu kullanımının en zararlı biçimlerini artırmadığına dair güçlü kanıtlar sunmaktadır.

En azından o zaman, Portekiz 2001'den beri dağılmadı. On yıl sonra Portekiz toplumu işlevsel olmaya devam ediyor. Genel uyuş turucu kullanımı kabaca öncekiyle aynı kalsa bile, bir kez suç olmaktan çıkarma harekete geçirildiğinde, en azından uyuş turucu kullanıcıları suçlu olarak kabul edilmez ve ceza adaleti sistemine maruz kalmak zorunda kalmazlar (uzun vadeli zararlı etkileri ABD'de ölçülmez). Akademik çalışmalar). Makale şu sonuca varıyor:

Machine Translated by Google

Ancak nihayetinde, suç olmaktan çıkarma seçimi sadece bir araştırma meselesi değildir. Aynı zamanda, devletin uyuşturucu kullanımına nasıl tepki vermesi gerektiğine dair etik ve politik bir seçimdir. Uluslararası alanda Portekiz, kovuşturmaya alternatif olarak tedaviyi vurgulamada en ileri gitti. Portekizli siyasi liderler ve profesyoneller, genel olarak doğru politika seçimini yaptıklarına ve bunun devam etmeye değer bir deney olduğuna karar verdiler. Portekizli politika yapıcılar, böyle bir reformun benimsenmesinin, altyapıyı ve ceza adaleti ile sağlık sistemleri arasında gerekli işbirliğini geliştirmek için zaman gerektirdiğini öne sürüyorlar. Bu tür bir reformun hızlı veya tam bir çözüm olmasa da, başta uyuşturucu kullanıcılarını entegre etme ve uyuşturucunun nedenlerini ve zararlarını ele alma fırsatının artması olmak üzere sayısız faydaları olduğunu iddia etmektedirler.

kullanmak.

Bazı uyuşturucuların suç olmaktan çıkarıldığı Hollanda gibi diğer ülkelerden dersler alınabilir. Birkaç yıl önce bir ayahuasca sempozyumuna katılmak için Amsterdam'a gittim (psilosibin gibi, saykodelik bira ayahuasca da çoğu ülkede yasaklanmıştır). Esrarın Amsterdam'da suç olmaktan çıkarıldığını ve kafelerde açıkça kullanıldığını bildiğim için şehrin alevler içinde kalacağından emindim. Yine de havaalanı iyiydi.

Toplu taşıma sistemi iyiydi. Oteller iyiydi. Dükkanlar iyiydi. Sokaklar güzeldi. Kanallar iyiydi. Her şey yolunda gidiyordu. Aslında daha sonra Hollanda'da Amerika Birleşik Devletleri'ndekinden daha az esrar kullanıldığını öğrendim. Aynı şey Portekiz için de geçerli - orada ABD'dekinden daha az uyuşturucu kullanımı var. Bu nasıl çalışıyor? Ve neden dünyanın geri kalanı Portekiz veya Hollanda'yı dikkate almıyor?

Dünyanın geri kalanı neden uyuşturucu kullanıcılarına baskı yapmaya ve onlardan suçlular çıkarmaya bu kadar hevesli? Amerika Birleşik Devletleri - en sert uyuşturucu yasalarından bazılarına sahip - neden en yüksek yasadışı uyuşturucu kullanım oranlarından bazılarına sahip? Kısacası, belirli uyuşturucu kullanıcılarına karşı savaş, açıkça işe yaramadığında, tek gerçek sonuç meselesi sağlık olduğunda ve bazı ülkeler suç olmaktan çıkarmanın işe yarayabileceğini açıkça kanıtlamışken, neden hala devam ediyor?

Daha önce de söylediğim gibi, sanırım bir tür dolandırıcılık yapılıyor. Suç olmadığında ve zulme gerek olmadığında, cezai baskıyı kabul etmek için aldatıldık. Mantıklı bir ilaç politikası oluşturmaya başlamak için gerçekten gerekli olan tek şey, nesnel gerçeklerle ilgili nesnel bilimsel bilgidir. Yolsuz gençlik hakkında dadılık yapan politikacılara ihtiyacımız yok ve

Machine Translated by Google

yozlaş mış davranış ve sıfır tolerans ve daha ağır ceza biçimlerine boyun eğme. Öte yandan, saçma olan gerçek şu ki, nesnel bilimsel tavsiyeler verildiğinde , hükümet bunu görmezden gelmeyi alış kanlık haline getiriyor. Dr. David Nutt'ın durumunu ele alalım. Nutt, bir zamanlar Birleş ik Krallık hükümetinin Uyuş turucu Kötüye Kullanımı Danış ma Konseyi'nin baş kanı olduğu için ilginç bir adam. Adından da anlaş ılacağı gibi, konseyin amacı, hükümete uyuş turucu kullanımıyla ilgili gerçekleri ve rakamları vermektir (sinir bozucu yanlış adlandırma "kötüye kullanım" bir kez daha dikkat edin). Nutt, uyuş turucuların göreli zararları hakkında objektif bir şekilde konuş maya cesaret ettiği için görevden alındı. Hükümet, böylesine küstah bir adamın bilimsel gerçekler hakkında gevezelik etmesine müsamaha göstermeyi reddetti. Bununla birlikte, Nutt'un görevden alınması, kısa sürede aynı türden gerçekleri ve rakamları yayan bağımsız bir bilimsel komiteye dahil olduğu için kılık değiş tirmiş bir nimet olabilirdi. Ne kadar baskı yapılırsa yapılsın, geleneksel şeytanlaş tırma yöntemleri ne kadar sert uygulanırsa uygulansın, dedikleri gibi, sonunda gerçek ortaya çıkacaktır.

Hükümet dış ında faaliyet gösteren Nutt ve meslektaş ları, 2010 yılında The Lancet'te alkol ve tütün de dahil olmak üzere çeş itli uyuş turucuların neden olduğu gerçek zararları bir kez daha inceleyen bir araş tırma yayınladılar.[*5] Çalış malarında, yalnızca GHB (sentetik bir ilaç) ve Khat (Birleş ik Krallık'ta çoğunlukla Somalililer tarafından kullanılan psikoaktif bir bitki) gibi daha az bilinenler de dahil olmak üzere yirmi psikoaktif ilaç içeren bir tablo çizilmiş tir. Etiyopyalılar). Bu yirmi ilaç, çeş itli zararlılık ölçütlerine göre derecelendirildi. Alkolün hem eroin hem de crack kokainden önce en yüksek zarar ölçüsüyle masanın üstüne çıkması şaş ırtıcı değil. Tablonun altına yakın LSD ve ecstasy listelendi. En altta, en az zararlı olarak değerlendirilen psilosibin mantarları vardı. Araş tırmacılar raporlarını şu şekilde özetlediler: "Bulgularımız, Birleş ik Krallık ve Hollanda'daki önceki çalış maları desteklemektedir ve mevcut ilaç sınıflandırma sistemlerinin zarar kanıtıyla çok az iliş kisi olduğunu doğrulamaktadır. Ayrıca, alkol zararını agresif bir şekilde hedeflemenin geçerli ve gerekli bir halk sağlığı stratejisi olduğuna dair önceki uzman raporlarının sonuçlarıyla da uyumludurlar."

Bunun gibi çalış maların hükümetin kalın derisinden geçip geçemeyeceğini bilmek için muhtemelen henüz çok erken. Politikacılar, bilimsel verileri görmezden gelmekte son derece ustadırlar ya da en azından seçip seçerler. Bu nedenle, birçok konuda olduğu gibi, sosyal değiş im gerçekten de çok yavaş olabilir. Uyuş turucu mevzuatı ve genel olarak uyuş turucular hakkında düş ünme şeklimiz, on yıl, santim santim değiş iyor

Machine Translated by Google

on yıla kadar. Ama en azından değiş iklikler harekete geçirildi. Uyuş turucunun suç olmaktan çıkarılması için yaygara koparan hiç kimsenin, insanlarla dolu bir toplumu aklından çıkarmak istemediğini unutmayın. Bahsettiğimiz şey, esas olarak, alkolden daha zararlı olmayan bu uyuş turucuların eğlence amaçlı kullanımına yönelik yeni bir tutumdur. Çocuklara uyuş turucu verilmesi de öngörülmemiş tir.

O zaman aktarılacak anahtar kavram, yetiş kinlere yönelik uyuş turucu kullanımının insan olmanın normal bir parçası olduğu ve bu nedenle, suç teş kilatlarından ve suç suçlamalarından arınmış olması gerektiğidir. Gerçekten de, insanlık tarihi boyunca psikoaktif maddeler her zaman insan kültürü tarafından mevcut oldukları yerde kullanılmış tır. Değiş miş bilinç durumlarından zevk alırız. Kim çocukken başı dönüyor diye dönüp durmadı ki? Çocuklar neden sürekli bunu yapar? Ve neden karnavallardaki ve eğlence fuarlarındaki çeş itli baş döndürücü sürüş leri her zaman severiz? Her durumda, değiş en zihin durumlarının ve değiş en duyumların sevgisidir. Biz insanlar heyecan arayanlarız ve doğal olarak değiş miş bilinç durumlarını merak ederiz. Bu nedenle, yetiş kinler olarak psikoaktif maddelere ilgi duymamız doğaldır. Zararlılıklarına gelince, bu, bilimin değerlendirmek için en iyi donanımlı olduğu ve hükümetin daha sonra tanımlayabileceği bir şey dir. Aslında bu, biz vergi mükelleflerinin hükümete yapması için ödediğimiz türden bir şey. Bu giriş imde baskı ve suçlulaş tırmanın yeri yoktur.

Bu noktada çok kiş iselleş elim. Bence dürüst olmak ve kendi deneyimlerinden konuş mak her zaman iyidir. Ben oldukça düzenli bir adamım. Gençlik yıllarımda düzenli olarak esrar içilen ortak evlerde yaş ardım. Kötü, ahlaksız gençler miydik? Ellerimizi ovuş turduk ve ne kadar sapık ve şeytani olduğumuz konusunda kıkırdadık mı?
Taş lanarak geçirilen gecelerden sonra, ertesi sabah baş ka birinin kanıyla kaplı bir sokakta mı uyandık? Öyle bir şey yok. Biz sadece esrarın eğlence erdemlerinden keyif aldık ve kendi evimizin mahremiyetinde, insanların alkol kullanması gibi kullandık. Ancak giderek daha fazla sarhoş olmak yerine, daha egzotik bir etki yaş adık; Hatırladığım kadarıyla esrar müziği daha büyüleyici ve zevkli kılıyor. Daha da önemlisi, söz konusu evde her birimizin tam zamanlı iş leri vardı. Tembel ya da suçlu gibi değiliz.

Bazen esrarı biraz abarttığımı ve ertesi gün kendimi yorgun hissedeceğimi düş ünüyorum. Esrar biraz bağımlılık da yapabilir, çünkü onu kullanmaya alış abilir ve alış kanlıkla kullanmaya baş layabilirsiniz (alkolde olduğu gibi). Ancak ciddi esrar sorunlarının bunun yerine istisna olduğunu düş ünüyorum .

Machine Translated by Google

kuraldan daha fazlaydı ve onu kullanmayı bırakmamın hiç bir zaman zararlı geri çekilme etkileri olmadı. Her halükarda, ciddi esrar sorunları yaygın olsa bile, bu, esrar kullanıcılarına karşı baskıcı olmaya başlamak ve onlara suçlu gibi davranmak için bir mazeret değildir. Belirtildiği gibi, uyuşturucu kullanımı bir sağlık sorunudur ve her zaman öyle olmuştur. Uyuşturucular ne kadar erken suç olmaktan çıkarsa ve dünya hükümetleri bunların üretimi, tedariki ve vergilendirilmesi üzerinde kontrolü ne kadar erken ele geçirirse o kadar iyidir (örneğin, kenevir veya mantarın kişisel malzemelerinin kişinin kendi evinde de yetiştirilebileceğini unutmayın). Bazı uyuşturucu kullanıcılarına karşı verilen savaş, bazen özgürlüğün, özgürlüğün ve mutluluk arayışının el üstünde tutulduğu modern demokratik bir toplumda sürdürülebilir değildir. Sahte uyuşturucu savaşı, eninde sonunda, sağlığa ve insanları eğitmenin ve zararı en aza indirmenin en iyi yolunu temel alan yeni bir yaklaşıma ve akla yol açmalıdır. Böyle bir eğitimden sonra, geçerli olması gereken yetişkinin bireysel seçimidir.

Peki mantarlar, uzun süredir devam eden bu siyasi karmaşada nasıl bir yol kat ediyor? Ne de olsa, şimdiye kadar açıkça görülmesi gerektiği gibi, mantarlar müesses nizamın baskıcı ellerinden kurtulmuş değil. Bir keresinde YouTube'da psilosibin mantarlarının bulundurulması ve kullanılmasıyla ilgili yasaların ne kadar kaba olduğunu gösteren bir film izlemiştim. Klip, bazı Amerikalı (ya da belki Kanadalı) polisleri bir ormana sürdüklerinde takip etti ve taze Psilocybe mantarları toplayan birkaç genç adamı tutukladı. Güzel görünen bir ormandı. Çocuklar kaygısız öğrenciler gibi görünüyordu. Tutuklandıklarında masumiyetlerini ilan ettiler. Sonuçta, yeryüzünden yabani mantarları toplamaktan daha doğal ne olabilir? Vahşi doğada büyüyen bir organizma nasıl yasadışı bir nesne olabilir? Doğal bir organik kaynak, yaşam ağının bozulmamış bir parçası nasıl yasa dışı olabilir? Ancak klibin sonunda, yaptıklarının "yanlış" olduğunu belirterek suçluluklarını ilan ediyorlardı. Şeytanlaştırma ve suçluluk aldatmacasını satın almışlardı.
Kandırılmışlardı.

Birleşik Krallık'ta, mantar bir zamanlar yasak ve suç derneklerinden arınmıştı. Saf psilosibin yasa dışı kabul edilse de, Birleşik Krallık yasalarına göre işlenmemiş mantarın kendisinin yasal bir nesne olması gerekiyordu. Sadece mantarın kasıtlı olarak işlenmesi yasa dışıydı.
Böylece, bir kişi, kırsal bölgelere gidebilir ve yasadan korkmadan ham Psilocybe semilanceata mantarlarını kolayca toplayabilir ve tüketebilir . Ve ben ve diğer birçokları, yıllarca her sonbaharda bunu yaptım. Her halükarda, bunların hepsi vahşi doğada, meraklılardan uzak bir yerde yapıldı.

Machine Translated by Google

herhangi bir kolluk kuvvetinin gözleri. Büyük ihtimalle polisin ilgilenmesi gereken sihirli mantar meraklılarından çok daha önemli şeyler vardı (belli ki yukarıda bahsedilen YouTube klibindeki polisler için durum böyle değildi).

2005'te işler değişti. Psilosibin mantarlarının (Psilocybe cubensis gibi büyük tropik çeşitler) yaygın açık satışının ardından , Parlamento, taze psilosibin mantarlarının bulundurulmasının ve tüketilmesinin yasa dışı hale geldiği yeni bir yasa tasarısı sundu. Birleşik Krallık yasalarındaki bu değişikliklerin nasıl ortaya çıktığını görmek ilginçtir - özellikle bu bölümü, Birleşik Krallık'ın yerli psilosibin mantarını yasal tutma umuduyla 2005'te yazıp Parlamento'ya gönderdiğim bir belge olan Powell Raporu ile bitireceğim. Lobicilikte başarısız olmama rağmen, Powell Raporu meclis tartışmalarında birkaç kez anılmak gibi şüpheli bir onura sahipti (bundan prestijli Hansard Records'ta bile bahsedilmektedir).

Yasadaki ciddi değişiklik, 2005'ten önceki birkaç yıl içinde büyük tropik psilosibin mantarlarının pazarlarda ve dükkanlarda açıkça satılmasından kaynaklandı. İlk başta sadece pazar tezgahlarıydı. Ardından satış , cadde üzerindeki mağazalara hızla yayıldı. Oxford Caddesi'ndeki yapışkan hediyelik eşya dükkanlarında satılan mantarları gördüğümü hatırlıyorum. Mantar ticareti gazete manşetlerine bile çıkmaya başladı.

Psikoaktif olmaları ve iyi satılmaları dışında hiç kimse mantarlar hakkında pek bir şey bilmiyor gibiydi. Uzun süredir mantar kullanan biri olarak, insanların deneyimden en iyi şekilde yararlanabilmeleri için psilosibin'in arkasındaki tarihle ilgili bilgilere ve set ve ayarın önemine ilişkin bilgilere ihtiyaç duyduklarını hissettim. Psilosibin güçlüdür ve bu nedenle biraz özen ve dikkatle ele alınması gerekir. Haklı olarak, satıcıların insanları eğitmek ve paralarını almak gibi bir görevi vardı.

Bunun ışığında, mantar tezgahları işleten insanların onları satabilmeleri umuduyla psilosibin hakkında her şeyi açıklayan bir multimedya kitapçığı hazırladım. Ama hemen hepsi, çeşitli yasal nedenlerle mantarların tüketim için açıktan satılamadığı ortaya çıktığı için beni geri çevirdi. Tabii ki insanlar onları tüketmek için satın alıyordu, ancak yasal olarak satıcılar bunu kabul edemedi ve mantarların tüketim için olmadığını bir yerde belirtmek zorunda kaldılar. Özünde, satıcıların iyi paraları vardı ve paralarından ödün vermek istemediler.

Machine Translated by Google

mantarın gerçek tüketiminden bahseden medyayı sunarak ticaret yapın.

Özel olarak hazırladığım kitapçığıma çok az ilgi olmasına rağmen (yazar Andy Letcher Shroom adlı kitabında alıntı yapmış olsa da), bu filizlenen mantar ticaretinden çok rahatsız olmadım - en azından bunların yukarıda bahsedilen yapışkan hediyelik eşya dükkanlarında satıldığını görene kadar. Oxford Caddesi üzerinde. Kraliçe'nin plastik modellerini, başını sallayan plastik buldogları ve çocukların giymesi için plastik polis kasklarını satan ucuz, gösterişli bir hediyelik eşya dükkanı hayal edin. Gerçek dip uç turistik şeyler. Sonra dükkanın arkasında bir yığın Psilocybe mantar kartonu var. Bu sürekli karşılaştığım bir şeydi, çünkü giderek daha fazla dükkan sahibi, karlı mantar eyleminden bir parça istedi. Böyle bir yaklaşımda rahatsız edici bir şey var gibiydi.
Mantar üreticileri kim olursa olsun, mümkün olduğu kadar çok para kazanmak için her şeyi yaptıkları belliydi ve mantarların nerede satıldığı umurlarında değildi, potansiyel tüketicilere set ve ortam hakkında bilgi vermek umurlarında değildi. Bu sadece izlenmeyen, gelişen bir pazardı. Gittikçe daha büyük paralar kazanılıyordu. Biri tarafından.

Bütün bunlar, o sırada kitabımı Psilosibin Çözümü'nü yayınlamak isteyen bir adamla -ona İsviçre Rahibi diyeceğim- tanıştığımda canımı sıktı . İsviçre'de psilosibin mantarını ayin olarak kullandığı iddia edilen bir kilise benzerinin başkanıydı. Demek istediğim, bu bir tuğla ve harç kilisesi değildi; daha ziyade, kendisini görünüşte başkanlık ettiği bir kilise olarak adlandıran bir örgüt vardı. Ayrıca psilosibin mantarlarının yaygın ticari dağıtımında yer aldı. Bana "yapımcı"dan bahsetti. Üretici, depolarda büyük miktarlarda Psilocybe mantarı yetiştiren İsviçreli (ya da belki Hollandalı) bir adamdı . Büyüdükten sonra düzgünce paketlenip İngiltere'ye gönderildiler İsviçreli Rahip görünüşe göre bu üreticiyi tanıyordu. Caddelerdeki psilosibin mantarlarının kaynağı ilgimi çekerek, onun ayrıntılarını sordum. Bu "üretici" mantardan pay mı aldı? Kitleleri aydınlatmak için manevi bir arayış içinde olan manevi bir adam mıydı? Görünüşe göre öyle değil. İnanılmaz bir şekilde, üreticinin hiç psilosibin mantarı tüketmediği ortaya çıktı - yine de milyonlarca satıyor ve büyük miktarlarda nakit para alıyordu. Bu bana biraz şüpheli göründü.

Kitabım baskıya girmeden hemen önce, İsviçreli Rahip tutuklandı ve "kilisesinin" yasadışı olduğu ülkelerdeki insanlara psilosibin mantarları sattığı iddiaları nedeniyle tutuklandı ve hapse gönderildi.

Machine Translated by Google

kitabın daha fazla yeniden yazılması ve nihayet bir yayıncı bulması için altı yıl daha beklemesi gerekiyordu). Onu böyle bir ihtimal hakkında uyarmış tım ama o her zaman omuz silkti. Aynı zamanda, Birleş ik Krallık hükümeti, taze psilosibin mantarlarının bulundurulmasını yasa dış ı hale getirmeyi amaç layan yeni bir uyuş turucu yasa tasarısı için acele etti. Amaç, psilosibin mantarlarının açık ticaretini durdurmak olsa da, İ ngiltere'nin yerli Psilocybe semilanceata mantarına da sahip olmayı yasadış ı hale getirdi. Bu beni sinirlendirdi. İ ngiliz kırsalının doğal bir parç asının birdenbire yasaklanacağı fikri son derece saç maydı - özellikle de mantarın her yerde, Kraliç e'nin sahip olduğu parklar ve diğer topraklar da dahil olmak üzere büyüdüğü gerç eği göz önüne alındığında.

Bu yasa tasarısının aç ıklanmasının ardından, hükümeti acımasız yasaklama yoluna gitmekten caydırmak için elimden geleni yaptım (faturanın 21. maddesi mantarla ilgili kısımdır). Bu, hayatımda ilk kez lobi faaliyetlerine dahil olduğum anlamına geliyordu - bu, bakanlara yeni bir yasa tasarısının geç iş ine karş ı ç ıkmaları için dilekç e verdiğinizde. İ lginç ti ç ünkü parlamenter süreç leri, yeni mevzuatın nasıl teklif edildiğini, iş lendiğini ve reddedildiğini veya kabul edildiğini öğrenmek zorunda kaldım. Arazi yasalarından daha az bir ş ey söz konusu değildi. Bu ç ok ciddi bir iş tir, ç ünkü yasalar ç ıkarıldıktan sonra her türlü sonucu ortaya ç ıkar. Yeni bir iyi yasa, kültürün daha sorunsuz iş lemesini sağlayabilirken, yeni bir kötü yasa sefalete, tahribata ve elbette cezai baskıya neden olabilir.

Benim temel savım, hükümetin artık dikkatle izlenen ve dikkatle ruhsatlandırılmış bir tür mantar ticaretini baş latmak için iyi bir fırsata sahip olduğuydu. Baş ka bir deyiş le, mantarı sağduyulu ve bilinç li bir ş ekilde dağıtmanın bir yolunu bulabilirler. Ayrıca, son iki yıldır uygulanmakta olan milyonlarca sterlin vergi toplamaya da devam edebilirler.

Ş aş ırtıcı olmayan bir ş ekilde, hükümet geri adım atmamayı veya tasarıyı değiş tirmemeyi seç ti, bu yüzden sonunda kabul edildi. Aş ağıda, yasanın geç irilmesinde yer alan tüm Parlamento üyelerine gönderdiğim orijinal Powell Raporunun bir kopyası var. Psilosibin mantarının modern tarihiyle ilgilenen meraklı okuyucuların ilgi görebileceğini düş ündüğümden, raporu burada sunuyorum. Profesör David Nichols ve MAPS baş kanı Rick Doblin'in raporda ayrıntılı olarak sunduğu ç eş itli mantıklı aç ıklamaların, tartış maya ç ok ihtiyaç duyulan bazı bilimsel verileri dahil etme ç abasıyla benim tarafımdan toplandığına dikkat edin.

Machine Translated by Google

Powell Raporu

Uyuş turucu Yasası—Madde 21

Lordlar Kamarası'nın Dikkatine Bazı Germane Hususları

Simon G. Powell tarafından hazırlanmış tır, BSc, yazar ve güncel parlamento olaylarının bağımsız tanığı—11 Ş ubat 2005 [*6]

PSILOCYBE MANTARLARININ KISA TARİ HÇESİ

Sihirli mantarların kullanımının binlerce yıl öncesine dayandığına inanılıyor. Örneğin, Cezayir, Tassili'deki sekiz bin yıllık kaya resimleri, vücutlarından çıkan sihirli mantarlar gibi görünen dans eden ş amanları tasvir ediyor. Maya ve Aztekler gibi Mezoamerikan uygarlıklarının da sihirli mantarları kullandıkları bilinmektedir. Bu tarihi kültürlerin sanat eserlerini ve geleneklerini inceleyen araş tırmacılar, mantarın kutsal bir statüye sahip olduğunu belirlediler.

On altıncı yüzyılda İ spanyol istilacıların baskı altına almasına rağmen, sihirli mantar kullanımı, yaklaş ık elli yıl önce etnomikolog Gordon Wasson tarafından yeniden keş fedilene kadar Meksika'da ve çevresinde gizlice devam etti. Maria Sabina adlı yerli bir Meksikalı ş amanın rehberliğinde Wasson, sihirli mantarların tüketildiği dini bir törene katıldı. Wasson, çeş itli yazılarında Batı'yı mantarın güçlendirdiği vizyoner alemlerle tanış tırmaya devam etti. O zamandan beri, dünya çapında yüzlerce sihirli mantar türünün yetiş tiğini öğrendik. Milyonlarca insan artık çeş itli psikolojik etkilerine aş inadır.

Birleş ik Krallık'ta vahş i doğada bulunabilecek çok sayıda psilosibin türü vardır. Yazar , Lake District'in tamamında, Snowdonia'nın tamamında, Dartmoor'un tamamında, Devonshire sahilinde, Welsh sahilinde ve ayrıca Londra'daki Richmond Park ve Hampstead Heath'de Psilocybe semilanceata örnekleri bulduğunu doğrulamaktadır. Kısacası, psilosibin mantarları Birleş ik Krallık'ta yaygındır.

Taze mantar 1971 tarihli Uyuş turucunun Kötüye Kullanımı Yasası'nda listelenmezken koka yaprağı ve haş haş (kokain ve haş haş la birlikte) listelenmiş tir.

Machine Translated by Google

afyon). Bu, mantarın kendisinin hiç bir zaman kontrollü bir “madde” olarak tasarlanmadığı anlamına gelir. Benzer şekilde peyote kaktüsü de listede yoktu. Hem mantarın hem de peyotenin, uzun süredir saygı duyulan geçmişleri ve nispeten iyi huylu yapıları nedeniyle listelenmediği varsayılmaktadır.

TANIMLAR

Mantarın aktif maddesi olan psilosibin, ilk olarak 1960'larda "psychedelic" olarak sınıflandırılmıştı. Psychedelic , “zihin tezahürü” anlamına gelir ve mantar, zihnin bilinçaltı ve bilinçsiz yönlerini güçlendiriyor gibi görünmektedir. Günümüzde mantara genellikle “enteojenik” denir ve bu, derin bir ruhsal deneyim yaratabileceğini gösterir. Enteojenik terimi , bu alandaki birçok bilim insanının hatalı olarak gördüğü halüsinojen teriminin aksinedir. Önde gelen uzman Profesör David Nichols (Pharmacology and Therapeutics 101: 131-81, 2004) şöyle açıklıyor:

> Halüsinojenler nelerdir? Bu terim başlangıçta, bu maddelerin halüsinasyonlar ürettiği, ancak en azından tipik dozajlarda normalde ortaya çıkmadıkları bir etki olduğu fikrinden dolayı ortaya çıkmıştır.
> Dolayısıyla bu isim bir yanlış isimdir.
>
> Bu ilaç sınıfı için yıllar içinde birçok farklı isim önerilmiştir. Ünlü Alman toksikolog Louis Lewin, phantastica adını bu yüzyılın başlarında kullanmıştı ve daha sonra göreceğimiz gibi, böyle bir tanımlayıcı o kadar da abartılı değil. En popüler isimler, halüsinojen, psikotomimetik ve psychedelic (“zihin tezahürü”) sıklıkla birbirinin yerine kullanılmıştır. Bununla birlikte, halüsinojen, bu ilaçların gerçek etkilerinin yanlış bir tanımlayıcısı olmasına rağmen, bilimsel literatürdeki en yaygın tanımdır. Sıradan basında, psychedelic terimi hala en popüler olanıdır ve yaklaşık kırk yıldır hüküm sürmektedir. Son zamanlarda, bilim dışı çevrelerde, bu maddelerin mistik deneyimleri kışkırtma ve manevi öneme sahip duyguları uyandırma yeteneklerini tanıma yönünde bir hareket olmuştur. Böylece, "içerideki tanrı" anlamına gelen Yunanca "entheos" kelimesinden türetilen entheogen terimi, Ruck ve diğerleri tarafından tanıtıldı. ve kullanımının arttığını gördü. Bu terim, bu maddelerin "içteki ilahi" ile bir bağlantı ortaya çıkardığını veya buna izin verdiğini ileri sürer. Resmi bilim çevrelerinde bu ismin kabul edilmesi pek olası görünmese de, popüler medyada ve dünyada kullanımı önemli ölçüde artmıştır.

Machine Translated by Google

internet siteleri. Gerçekten de, bu maddeleri kullanan karşı kültürün çoğunda entheojen, tercih edilen isim olarak psychedelic'in yerini almıştır ve bu eğilimin devam etmesini bekleyebiliriz.

ETKİLERİ

Mantarı kasten tüketen ilk Batılı, 1955'te Meksika'nın Oaxaca kentinde bir kutsal mantar törenine katılan etnomikolog Gordon Wasson'dı . Tanrılar, Schultes ve Hofmann, 1992):

> Burada mantar yemenin neden olduğu ruhsal rahatsızlığın doğası hakkında bir şeyler söylememe izin verin. Bu rahatsızlık, alkolün etkisinden tamamen farklıdır, geceden gündüz kadar farklıdır. İngiliz dilinin, herhangi bir Avrupa dilinin kelime dağarcığının ciddi şekilde eksik olduğu bir tartışmaya giriyoruz. . . .
>
> Yüzlerce, hatta binlerce yıldır bu şeyleri alkol açısından düşündük ve şimdi alkolik saplantımızın bize dayattığı sınırları aşmamız gerekiyor. . . . Sözcük seçimimizdeki beceriyle, kabul edilen anlamları biraz yeni duygu ve düşünceleri kapsayacak şekilde genişletebiliriz, ancak bir ruh hali tamamen farklı, tamamen yeni olduğunda, o zaman tüm eski sözlerimiz başarısız olur. Doğuştan kör bir adama görmenin nasıl bir şey olduğunu nasıl söylersin? Mevcut vakada bu özellikle uygun bir benzetmedir, çünkü yüzeysel olarak mantarlı adam sarhoş , sarhoş birinin nesnel semptomlarından birkaçını gösterir. Şimdi, sarhoş luk durumunu tarif eden kelimelerin neredeyse tamamı, "sarhoş "tan (tam anlamıyla "zehirlenmiş " anlamına gelir) güncel bayağılıklara kadar, aşağılayıcı, küçümseyici ve aşağılayıcıdır. . . . İhtiyacımız olan şey, ilahi bir sarhoş luğun tüm kiplerini tarif edecek bir kelime dağarcığıdır.

Psilosibinin etkilerini yeterince tanımlamadaki zorluklara rağmen, birkaç temel gözlem yapılabilir. Renkler çok daha zengin görünebilir. Zaman yavaş lıyormuş gibi görünebilir - bazen dramatik bir şekilde. Derin düşünceler ve içgörüler akla gelebilir. Çevredeki şeyler birbirine bağlı ve büyük bir kalıbın parçası gibi görünebilir, sanki her şey tutarlı, akışkan bir şekilde hareket ediyormuş gibi. En yaygın nesne bile

Machine Translated by Google

büyüleyici görünüyor (bu tür psikolojik etkilerin, dünya hakkında sahip olduğumuz olağan çağrışımlar artık geçerli olmadığı için ortaya çıkması mümkündür ve bu nedenle dünyayı ilk kez görüyormuşuz gibi).
Halüsinasyonlar - gerçekte var olmayan bir nesnenin görülmesi - çok nadirdir. Daha çok, dünyanın yeni bir şekilde algılanması söz konusudur. House ayrıca mantarın bağımlılık yapmadığını da not etmelidir. Mantar hiç kimseyi ölümcül bir şekilde zehirlemedi (mantarın öldürücü dozu, tüketilmesi imkansız olacak kadar büyüktür).

İNGİLTERE'DE KULLANIM YAYGINLIĞI

Yabani sihirli mantarlar otuz yıldan fazla bir süredir Birleşik Krallık'ta toplanıp kullanılmaktadır (Oxford akademisyeni Jeremy Dronfield, eski atalarımızın mantarı dini amaçlarla kullandığını bile tahmin etmiştir). Daha da önemlisi, son on altı ayda Psilocybe mantarının çeşitli egzotik türleri pazar tezgahlarında satıldı ve ticaret Hollanda gibi ülkelerden yayıldı. Madde 21'i harekete geçiren elbette bu ticaretle ilgili endişelerdir. Birleşik Krallık'ta mantar kullanımına ilişkin rakamlara gelince, 2000 yılına ait bir İçişleri Bakanlığı Raporu (www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/hors249.pdf) İngiltere ve Galler'de tahmini 1,5 milyon yetişkinin sihirli mantar aldığını belirtti (bu mantarlar büyük olasılıkla vahşi doğadan toplanmış veya ithal yetiştirme kitlerinde yetiştirilmiş olabilir). Ayrıca raporda, "sihirli mantar kullanımının sorun teşkil etmediği varsayılıyor" denildi. Gerçekten de, hastane başvuruları bölümünde mantarla ilgili hastaneye yatışlara ilişkin herhangi bir rapor bulunmamaktadır.

MADDE 21'İN UYGULAMALARI

Büyük Britanya'ya özgü bir organizmanın yasadışı hale getirilmesinin eşi benzeri görülmemiş olduğunu Meclis'e hatırlatmaya gerek yok. Britanya kırsalında şu ya da bu türden vahşi psilosibin mantarlarının yaygın olduğu göz önüne alındığında, bunların eroin ve crack kokainin yanında A Sınıfı bir uyuşturucu olarak listelenmesinin sonuçları her türlü soruyu kışkırtıyor. Bu tür yasalar, epik oranlarda bir halk sağlığı tehdidi olduğunu gösteriyor. Yine de böyle bir halk sağlığı tehdidine dair herhangi bir kanıt var mı? Cuma ya da Cumartesi gecesi şehrin herhangi bir iç bölgesine yapılacak gelişigüzel bir ziyaret, kabadayı mantar kullanan kötü niyetli insan sürülerini ortaya çıkarmaz. Aslında

Machine Translated by Google

mantar ticaretiyle ilgili çeşitli medya hikayeleri dışında, yüksek profilli olumsuz bir olay yaşanmadı.

Yabani psilosibin mantarlarını yasaklamanın pratik olmamasının yanı sıra, önerilen hareket, nüfusun büyük bir bölümünü suçlu yapacak. Parlamentoda tasarının ikinci okuması sırasında ve Daimi Komite aşamasında söylenenlere göre, en büyük korku, mantarın bazı hassas kişilerin akıl sağlığı için bir tehlike oluşturması gibi görünüyor. Bu yargı hangi bilimsel bilgilere göre yapılmıştır? Mantar kullanıcılarının çoğunluğunun sağlıklı kişiler (ve şu anda suçlu değiller) olduğunu varsayarsak, o zaman kullanıcıların azınlığının mantarın etkilerine uygun olmayacağı gerekçesiyle onları anında suçlu yapmak mantıklı mıdır? Zararı azaltmak hükümetin başlıca işlevlerinden biriyse, mantarı yasaklamak zararı nasıl azaltacak?

Steve Rolles of Transform (kişisel iletişim) şunları kabul ediyor:

> Akıl sağlığı sorunlarınız varsa, halüsinojenik ilaçlar, aslında herhangi bir eğlence ilacı kullanmak açıkça kötü bir fikirdir. Peki ya zihinsel sağlık sorunları olmayan insanların çoğunluğu? Fıstık ezmesini yasaklamak gibi bir şey çünkü küçük bir azınlık insan buna alerjisi var. Uyuşturucu ya da akıl sağlığı sorunları olan kişilerin ihtiyaç duydukları yardımı almaları gerekir. Sorunu olmayanların (büyük çoğunluğunun) sorun gelişmesi olası değildir, başkaları için sorun değildir ve riskler hakkında doğru bilgi verilmenin ve sorumlu yaşam tarzı seçimleri yapmaya teşvik edilmenin ötesinde Devletin endişesi değildir. Hiçbir grup, başkalarına zarar vermedikçe ceza hukukunun ilgi alanına girmemelidir.

Aşağıdaki alışveriş in gösterdiği gibi, akıl sağlığı sorunlarıyla ilgili endişeler elbette tartışmalıdır. Değişim, Heffter Araştırma Enstitüsü başkanı Profesör David Nichols'un [e-posta yoluyla], psilosibin mantarları hakkında milletvekili [bir senatöre benzeyen parlamento üyesi] Caroline Flint tarafından yapılan yorumlara verdiği yanıttan oluşuyor. Caroline Flint'in yorumlarının, milletvekilim Tom Cox aracılığıyla benden aldığı bir mektuptan kaynaklandığını unutmayın:

Caroline Flint: “Mr. Powell, sihirli mantar kullanımıyla ilişkili nispeten düşük sağlık risklerini ifade eder. Ancak, LSD gibi sihirli mantarlar oldukça halüsinojeniktir.”

Machine Translated by Google

Profesör David Nichols: “Bu ne anlama geliyor? Yüksek derecede halüsinojenik mi? 'Son derece halüsinojenik' olmak doğası gereği tehlikeli midir ve öyleyse neden?”

Caroline Flint: “Akıl hastalığı veya altta yatan bir akıl sağlığı sorunu olanlar için özellikle zararlıdır ve psikozu hızlandırabilir. Kullanıcılar ayrıca etki altındayken kendilerine zarar vermeye karşı savunmasızdır.”

Profesör David Nichols: "Halüsinojenlerin, buna yatkın olmayan kimsede akıl hastalığı ürettiğine dair bir kanıt yok. Yani, psikoz başlangıcını deneyimleyen kişiler, her durumda muhtemelen bundan acı çekeceklerdir; halüsinojenler süreci hızlandırabilir. LSD, bu açıdan en sorunludur, çünkü aynı zamanda, psikozda rol oynadığına inanılan aynı verici olan beyindeki dopamin yollarını da aktive eder. Psilosibin, dopamin yollarını aktive etmez.”

Caroline Flint: ". . . ve LSD gibi mantarları kötüye kullananlar da olumsuz geri dönüşler yaşayabilir.”

Profesör David Nichols: "Bildiğim kadarıyla halüsinojen kalıcı algı bozukluğu (HPPD) sadece LSD kullanımının sonucudur. Mantarların geri dönüşlere neden olduğuna dair belgelerin farkında değilim. Bu etki, LSD ile ortaya çıkabilen, ancak etki mekanizmalarındaki farklılıklar nedeniyle psilosibinden sonra ortaya çıkması muhtemel olmayan, iyi bilinen bir fenomen olan beyin dopamin sistemlerinin hassaslaşması ile ilgili olabilir.

Caroline Flint: “Mr. Powell ayrıca, mantarların sağlıklı deneklere fiziksel olarak zararlı olmadığı sonucuna varan yakın zamanda yayınlanan Hollanda Raporuna da atıfta bulunuyor. Rapor, en azından sihirli mantar almanın mevcut kalp rahatsızlığı olanlara çok zararlı olabileceğini kabul ediyor.”

Profesör David Nichols: "Birinin zaten bir kalp rahatsızlığı yoksa ve kalp krizini hızlandıran strese neden olan mantarlarla ilgili bir deneyimi yoksa, halüsinojenlerden sonra kalp sorunlarının doğal bir nedeni yoktur. Halüsinojenler, kan basıncını veya kalp atış hızını kontrol eden reseptörlerle etkileşime girmez ve herhangi bir kardiyovasküler problem sadece stresli olaylarla ilgilidir; halüsinojen almak değil

Machine Translated by Google

doğası gereği stresli. Dolayısıyla halüsinojenden sonra kalp sorunu yaş ayan herkes zaten 'olmayı bekleyen bir kalp krizi'dir."

Caroline Flint: "Ancak, rapor hikayenin tamamını anlatmıyor; ruh sağlığı koş ullarının kötüleş mesi üzerindeki etkilerini veya etki altındayken kendine zarar verme potansiyelini ele almaz."

Profesör David Nichols: "Akıl hastası kiş iler mantar veya herhangi bir psikoaktif ilaç almamalıdır. Mantarların 'normal' bireylerde zihinsel sağlık sorunlarına neden olduğuna dair bir kanıt yoktur. Kendine zarar verme potansiyeli, alkol zehirlenmesi veya duyuları bulandıran herhangi bir ilaçla ortaya çıkar. Kaç alkol sarhoş u kiş i arabalarını mahvediyor, genellikle kendilerini ve baş kalarını öldürüyor? Alkol intoksikasyonu, insanları çoğu zaman eylemlerinin kontrolünün tamamen kendilerinde olduğuna inanmalarına yol açar, ancak aslında öyle değillerdir. Mantar intoksikasyonu nadiren böyle bir inhibisyona neden olur. Aksine, mantar zehirlenmesinin, kullanıcıların dış arı çıkmamaları gerektiği konusunda son derece bilinçli oldukları bir duruma yol açması daha olasıdır. Farkındalık genellikle alkolde olduğu gibi engellenmez, artar. Ayrıca alkol, insanoğlunun bildiği en bağımlılık yapıcı ve yıkıcı uyuş turucudan biridir ve genellikle yaş am boyu bağımlılık ve kiş isel yıkıma neden olur. Mantarlar hiçbir ş ekilde bağımlılık yapmazlar ve normal insanların sağlığına zarar vermezler. Mantar aş ırı dozu nedeniyle belgelenmiş tek bir ölüm vakası olmadığı gibi, belgelenmiş tek bir mantar bağımlılığı veya bağımlılığı vakası da yoktur.

PSİ LOSİ BİN TEDAVİ Sİ

Meclis, psilosibinin iyi huylu özelliklerinin kanıtı olarak, Amerika Birleş ik Devletleri'nde ş u anda devam etmekte olan üç psilosibin tedavisi çalış ması olduğu gerçeğini göz önünde bulundurmalıdır. Bu çalış malar Heffter Araş tırma Enstitüsü (www.heffter.org) tarafından desteklenmiş tir. ve Multidisipliner Psikedelik Çalış malar Derneği (www.maps.org) ve Amerika Birleş ik Devletleri'nde entheojenik maddelerin kullanımı üzerinde sıkı kontroller uygulayan çeş itli resmi kısaltmalar (FDA, DEA, vb. gibi) tarafından onaylanmış tır. Amerika Birleş ik Devletleri'ndeki son derece acımasız uyuş turucu yasaları göz önüne alındığında, psilosibin gerçekten tehlikeli olsaydı bu tür çalış malar anlaş ılmaz olurdu. Çalış malar, psilosibin'in son aş amadan muzdarip hastaların psikolojik sıkıntısını hafifletmedeki olası rolüne bakıyor.

Machine Translated by Google

kanser; obsesif-kompulsif bozukluğun tedavisi; ve küme baş ağrısı sendromunun tedavisi. Psilosibin'in diğer terapötik uygulamalarının ne olduğu görülecektir.

MANTARIN GELECEĞİ

Yasa olduğu gibi kalırsa, psilosibin mantarlarının küçük bir tüketici tabanından daha fazlasını toplaması pek olası değildir. Ne de olsa taze bir mantar, fiziksel olarak ticari olarak şişelenmiş alkolden farklıdır ve örneğin kokain veya markalı ecstasy hapları gibi toplu olarak üretilen yasa dışı laboratuvar ilaçlarının "cazibesinden" yoksundur. Başka bir deyişle, bir mantarın doğal özellikleri, herhangi bir kitlesel pazar çekiciliğine kendilerini ödünç vermemektedir. Haplar, tozlar ve alkol gibi şişelenmiş uyuşturucular, yasallığı ne olursa olsun "tüketici dostudur", oysa mantar "arızalılığın" sembolüdür. Benzer şekilde, mantarın etkileri de herkesin zevkine göre değildir. Mantar "kişinin kederini boğamaz". Alkolün her zaman yaptığı gibi, öz-farkındalığı ve öz-bilgiyi azaltmak yerine, mantar farkındalıkta bir artış sağlar. Kültürümüze özgü nedenlerle, insanların çoğu "hızlı bir düzeltme", "hızlı bir vızıltı" ya da sadece kör sarhoş olmayı tercih ediyor gibi görünüyor. O halde, doğası gereği mantar, insan ruhunun bu oldukça pervasız tarafına hitap etmez ve bu nedenle son otuz yılda mantar kullanımı oldukça düşük anahtarlı bir faaliyet olarak kalmıştır.

Bütün bunları söyledikten sonra mevcut mantar ticaretini incelemekte fayda var. Şu anda, ticaret tamamen kendi kendini yönetiyor. Bunun yerine ticaretin düzenlenmesi ve lisanslanması tartışmasız daha iyi olurdu. Tüketicilere bir tür bilginin verilmesi de kamu yararına olacaktır.
Bunun mantıklı bir yol olduğunu tahmin ediyorum ve Meclisin bu yapıcı olasılık üzerinde durabileceğini umuyorum. Ticaretin düzenlenmesi ve ruhsatlandırılması, akıllı kontrolü, siyasi çitin hangi tarafında olursa olsun eleştirmesi zor bir politika önerir.

SON SÖZ

Bu belgeyi bağımsız olarak ve kendimden başka kimsenin emriyle hazırladığımı belirtmek isterim. Bu nedenle mantar tüccarları veya mantar distribütörleri adına konuşmuyorum (yine de görüşlerini kağıda dökme konusunda benden daha az yetenekli olan birçok mantar kullanıcısı adına konuşuyorum umarım). Ancak, bir çıkarım olduğunu kabul ediyorum.

Machine Translated by Google

bu konular (belki de diğer ilgili kiş ilerden daha fazla). Mantarla ilgili kiş isel deneyimlerimin büyük bir kısmı yadsınamaz bir ş ekilde manevi (daha iyi bir kelime yokluğundan) olduğundan, bu doğal ç evresel kaynağın suç haline getirilmesi önerisi, ş üphe götürmez bir ş ekilde karanlık bir baskı havası taş ıyor. Ve bu nedenlerle, Meclis'e ya uygun bilimsel kanıtlar toplanana kadar 21. maddeyi reddetmesini ya da maddeyi Psilocybe mantar ticaretinin uygun ş ekilde düzenlenmesi ve ruhsatlandırılmasını sağlayacak ş ekilde değiş tirmesini tavsiye ediyorum.

Zaman ayırdığın iç in teş ekkürler.
Simon G. Powell, BSc
Daha fazla bilgiye ihtiyaç duyarsanız lütfen benimle iletiş ime geç mekten ç ekinmeyin.

Aş ağıdaki iki ek, Lordlar Kamarası'na gönderdiğim raporun son güncellenmiş versiyonuna dahil edildi (raporun ilk versiyonu, tasarıyı ilk tartış an Avam Kamarası'na gitti). İ lk zeyilname, Daimi Komite'nin ilk toplantılarından alıntılar iç erir, bunlar parlamento iş lemlerinin birebir raporları olan Hansard kayıtlarından alıntılanmış tır. İ kinci ek, MAPS baş kanı Rick Doblin'in hem Lordlar Kamarası hem de Avam Kamarası'na yaptığı yazılı adrestir.

Machine Translated by Google

Powell Rapor Eki: Birinci Bölüm Tehlikeli Halüsinasyonlar mı? Bazı Hansard Özleri

Uyuş turucu Yasası—Daimi Komite—son toplantı, 3 Şubat 2005

Brian Iddon: "Topluma verdiği zarar nedeniyle esrarı B sınıfından C sınıfına yeni taşıdık, ancak burada psilosin ve psilosibin ile birlikte taze sihirli mantarları A sınıfına koymanın cazibesine kapılıyoruz, ki zaten orada. Bununla bir problemim var. Alanda çok sayıda uzmandan oluşan Uyuş turucuların Kötüye Kullanımı Danışma Komitesi, herhangi bir yasal belge bu tür maddeleri A sınıfına yerleştirmeden önce bunu dikkate almalıdır.

Sihirli mantarlar herhangi bir bağımlılık yapmazlar, toksik olarak kabul edilmezler ve sadece bir ölüm kanıtı bulabilirim. Powell Raporunu da aldık. Bu ilginç. Sihirli mantar türlerini -çokturlar- ve Büyük Britanya'da yetiştikleri bölgelerin çeşitliliğini verir. Okumayacağım ama Komiteye evimden çeyrek mil ötede bir okulun yakınında küçük bir koruluk olduğunu söyleyebilirim. Oradaki çocuklar mantarların büyüdüğü ayları iyi bilirler. Birkaç aptal birey, reşit olmadıkları ve beyinleri hala gelişme aşamasında olduğu için aptalca, ormana doğru gidiyorlar— [Kesinti]. Evet, trip atıyorlar. buna bırakayım.

Psilosin ve psilosibin, liserjik asit dietilamid ile karşılaştırılmıştır. Bu bileşik kesinlikle bir halüsinojen. İnsanlarda o kadar büyük bir panik yaratabileceğini biliyoruz ki, bireylerin pencereden atlayıp kendilerini öldürdüğü bilinmektedir. LSD'nin tehlikeli bir bileşik olduğuna şüphe yoktur. Kimseye almasını tavsiye etmiyorum.
Bununla birlikte, psilosin ve psilosibin, psychedelic etkiler üreten bileşikler olmalarına rağmen, halüsinojenler olarak sınıflandırılmıştır. Powell gazetesi, bileşiklerin insanlara derin, manevi bir his verdiği anlamına gelen "amfiyojenik" [sic] terimini kullanıyor. İşte bu yüzden Güney Amerika'daki Aztek ve Maya uygarlıkları bu bileşikleri dini törenlerinde kullanmışlardır. Bileşikleri tanrılarına tapınma sürecinde kullanmanın bir sonucu olarak çok sayıda ölen bu insanların çok fazla kaydını görmüyorum. Bu nedenle sorguluyorum

Machine Translated by Google

bileşiklerin 1971 Uyuşturucunun Kötüye Kullanımı Yasası uyarınca A sınıfı olarak sınıflandırılmaları gerekecek kadar tehlikeli olup olmadıkları. Umarım Bakanın bu yönde bazı kanıtları vardır.

Son olarak, biraz erken davrandığımızı düşünüyorum. Daha fazla kanıt toplamalıyız çünkü uyuşturucu kullanımının birçok yönü hakkında yeterli araştırma yapılmamıştır. Ayrıca, bu öğleden sonra yapmakta olduğumuz Parlamento Yasalarını geçirmeyi düşünmeden önce sihirli mantarlar hakkında çok daha fazla araştırmaya ihtiyacımız var."

Caroline Flint: "Ben bir bilim insanı değilim ama bu alanlardan bazılarını inceledim. Tatlım. Arkadaş, kelimenin tam anlamıyla "içindeki tanrı" anlamına gelen bu mantarların enteojenik özelliklerinden bahsetti. Bu anlamda, bu terimi kullanan insanlar, herhangi bir ilacın canlandırıcı bir ruhsal deneyim yaratma etkisinden bahsediyorlar. Sihirli mantarları yerken yaşadıkları bu deneyime açıkça atıfta bulunan insanlardan bir veya iki mektup aldım.

"Sihirli mantarların zararları tartışılabilir ama anladığım kadarıyla halüsinojenik özellikleri değil. Halüsinasyonlar, uyuşturucu kullanıcısının bu mantarları kullanmak istemesine neden olan başlıca etkilerden biridir."

Bayan Gillan: "Sözümüz kesilmeden hemen önce Bakanı destekleyecektim. Ben de hon ile aynı denenmiş ve test edilmiş araçları kullandım.
Orkney ve Shetland'dan üye oldum ve internete girdim çünkü neyle uğraştığımızı anlamam gerekiyordu. Mantarlar için geçerli olan psychedelic deneyimin ilgili açıklamalarını www.thegooddrugsguide.com adresinde buldum. Bazı durumlarda, etkiler çok endişe vericidir ve nesnelerin diğer nesnelere dönüştüğü güçlü halüsinasyonlar ve bir miktar gerçeklik kaybı içerir - zaman anlamsız hale gelir ve duyular bir taneye karışır. [Kesinti.] Bence bu kesinlikle korkunç geliyor. Bu deneyimin nadir olduğu söylenir, ancak gerçeklikle görsel bağlantının neredeyse tamamen kaybolmasını içerir. Duyular normal bir şekilde çalışmayı durdurur ve gerçekliğin kaybı o kadar şiddetli hale gelir ki açıklamaya meydan okur.

"Umarım Bakan, akıl hastalığına yatkın insanlar üzerindeki etkilerinin ne olduğunu bilerek bu açıklamaya katılıyor.
Bu tür ilaçları almanın ciddi sonuçlarından bahsediyoruz."

Machine Translated by Google

Caroline Flint: “Hon. Bayan halüsinasyonların tehlikeli olduğu konusunda kesinlikle haklı. Halüsinasyonlar insanların etraflarında ne olduğuna dair algılarını bozduğu için kendine zarar verme, paranoya atakları ve son derece rahatsız edici deneyimler riski artar. Halüsinasyonlara neden olan ilaçları nereden aldığına bağlı olarak tehlikeler çok ciddi olabilir.”

Machine Translated by Google

Powell Rapor Eki: İ kinci Kısım
MAPS baş kanı Rick Doblin'den aç ıklama

TO: Lordlar Kamarası/
Commons RE: Uyuş turucu
Yasası—Madde 21'DEN: Rick Doblin, Ph.D., baş kan, Multidisipliner
Psychedelic Studies Derneği (MAPS, www.maps.org)
TARİ H: 3 Ş ubat 2005

Giriş olarak, doktora derecem var. kamu politikası alanında ve ayrıca Harvard'daki Kennedy Devlet Okulu'ndan kamu politikası alanında yüksek lisans derecesini aldım, burada Çizelge I uyuş turucularının düzenlenmesi konusunda uzmanlaş tım. Aynı zamanda (1986'da) MDMA, psilosibin ve Çizelge I ilaç larının riskleri ve potansiyel terapötik faydaları hakkında FDA onaylı araş tırmalara sponsorluk yapan, kâr amacı gütmeyen bir araş tırma ve eğitim kuruluş u olan Multidisipliner Psikedelik Çalış malar Derneği'ni (MAPS) kurdum ve ş u anda yönetiyorum. esrar.

İ NGİ LTERE'DE PSİ LOSİ Bİ N ARAŞ TIRMASI

MAPS, Birleş ik Krallık'taki ç eş itli satın alma noktalarında taze mantar satın alanlar tarafından doldurulacak bir anketin tasarımı üzerinde Birleş ik Krallık'taki ç eş itli araş tırmacılarla birlikte ç alış maktadır. Anket, taze mantarların hem olumlu hem de olumsuz etkilerini değerlendirecektir. Anketle ilgili son eleş tiri turunu tamamladık ve birkaç hafta iç inde veri toplama aş amasını uygulamaya baş layabilmemiz gerekiyor. Çalış ma, veri toplama ve analiz iç in yaklaş ık dört ay sürmelidir.

Bazı doğrudan verilerin hükümet politikasını formüle etmede yardımcı olacağı umuduyla, ç alış manın sonuç larını Lordlar/Avm Kamarası'na sunmayı amaç lıyoruz.

ABD'DE PSİ LOSİ Bİ N ARAŞ TIRMASI

MAPS ş u anda, Dr. Francisco Moreno'nun yönetiminde obsesif kompulsif bozukluğun (OKB) tedavisinde psilosibinle ilgili devam eden FDA onaylı bir psilosibin ç alış masına Heffter Araş tırma Enstitüsü ile ortak sponsorluk yapmaktadır.

Machine Translated by Google

Arizona Üniversitesi, Tucson. Ön sonuçlar umut verici. MAPS ayrıca, bu vaka raporuyla birlikte, psilosibin mantarlarını (yasadışı olarak) kullanan ve bunların terapötik etkilerini bir İnternet sitesinde (clusterbusters.com) tartışan küme baş ağrılarından muzdarip yaklaşık yetmiş beş deneğin vaka raporlarının ve tıbbi kayıtlarının analizine bağımsız olarak sponsorluk yapmaktadır. Dr. John Halpern ve Dr. Andrew Sewell yönetiminde Harvard Tıp Okulu'nda gerçekleştirilecek bir klinik araştırmaya yol açan çalışma.

PSİLOSİBİN RİSK/YARAR ANALİZİ

Hiçbir ilaç tamamen güvenli olmasa da, psilosibin nispeten düşük risk profiline sahiptir. Psilosibinden vücut organlarına veya beyne ciddi bir fiziksel hasar riski yoktur. Bu, kırk beş yılı aşkın araştırmalarla iyi bir şekilde belirlenmiştir. Bu sonucu destekleyen arka plan bilgisi için MAPS, psilosibin üzerinde yayınlanan neredeyse tüm öncü bilimsel makalelerin dijital PDF kopyalarını oluşturmuş ve bunları www.maps.org adresindeki web sitemizde yayınlamıştır.

Psilosibinin zihinsel etkileri genellikle iyi tolere edilir; LSD, DMT ve ayahuasca gibi klasik saykodeliklerden daha hafiftir; ve geri dönüşlerle bağlantılı değildir. Genel olarak, psilosibin kullanıcıları keyifli eğlence deneyimleri ve/veya kendilerini ve daha geniş dünyayı daha iyi anladığını bildirmektedir. Nadiren değil, kullanıcılar ruhsal/mistik deneyimler yaşadıklarını bildirirler. Psilosibin kullanımı, kullanıcıların büyük çoğunluğunun ruh sağlığına ya hiç katkıda bulunmaz ya da olumlu yönde katkıda bulunur.

Psilosibin, bu tür sorunlara yatkın kişilerde zihinsel dengesizliği tetikleyebilir. Zihinsel olarak sağlıklı insanlarda bile, psilosibin, bilinçte ortaya çıkan psikolojik malzeme, rüyalara benzer bir şekilde ele alınıp bütünleştirilinceye kadar devam eden olumsuz etkilerle güçlü psikolojik zorluklar sunabilir. Ruh sağlığı yerinde olan kişilerde bu tür olumsuz etkiler nadir olmakla birlikte ortaya çıkabilir.

Yaklaşık 5 milyon vakadan 1'inde (bu sadece kaba bir tahmindir), psilosibine karşı sorunlu tepkiler intiharla sonuçlanmıştır. Kesin olarak bilmek imkansız olsa da, psilosibinin olumlu etkilerinin, olumsuz etkilerden daha fazla intiharı önlemiş olması muhtemeldir.

İLAÇ FATURASI MADDE 21 İLE İLGİLİ YORUMLAR

Machine Translated by Google

Birleş ik Krallık'ta taze mantarların yaygın kullanımı ve bunun sonucunda ortaya çıkan zararlarda herhangi bir artış olduğuna dair kanıt eksikliği ile birleş tiğinde, taze mantarları kriminalize etmek için herhangi bir iş lem yapılmadan önce daha fazla çalış ma yapılması gerektiğini düş ündürmektedir. Yasaklamanın, satış larla bağlantılı ş iddet içeren karaborsaların yaratılması gibi iyi bilinen olumsuz sonuçları vardır ve bir kamu politikası seçeneği olarak son çare olmalıdır.

Taze mantar satın alanlara uygulanacak anket, Lordlar Kamarası/Avm Kamarası'na değerli bilgiler sağlayabilecek bir araç tır. Önemli boyutta yakın bir halk sağlığı tehdidinin yokluğu göz önüne alındığında, hem Avam Kamarası'nı hem de Lordlar Kamarası'nı taze mantarların mevcudiyetinin gerçek sonuçlarını daha yakından gözlemlemeye ve kararını veri ve gerçeklere dayandırmaya çağırıyorum. varsayımsal varsayımlar ve korkular.

İ ş te, aldın. Bu raporun kopyalarını, uyuş turucu yasasının sağlamlığını araş tıracak ve geçirip geçirmemeye karar verecek olan on altı komite üyesinin tümüne postaladığımı hatırlıyorum. İ nternet aracılığıyla, canlı komite tartış malarını da hevesle dinledim. Psilosibin hakkındaki tartış malarına gelince, kullanılan söylemlerin bir kısmı açıkçası gülünçtü (yukarıda belirtildiği gibi) - en azından korku tellallığı açısından.
Tarafsız bilimsel araş tırmaya hiç bu kadar açık bir ihtiyaç olmamış tı. Sözde eğitimli komite tarafından ortaya konan korku faktörü, mantarın zararlı olduğu inancından kaynaklanıyordu - aslında o kadar zararlı ki yasa dış ılaş tırma tek geçerli seçenekti. Ancak mantar, yasa tasarısından önce neredeyse iki yıldır piyasada bulunuyordu ve bu, hiçbir ş ekilde önemli bir sorun teş kil etmemiş ti. Ve bundan önce, Birleş ik Krallık'ın vahş i türü olan Psilocybe semilanceata , 1970'lerden beri İ ngiliz vatandaş ları tarafından kullanılıyordu (yine önemli bir sorun olmadan). Ayrıca, Psilocybe spor örneklerinin ve yetiş tirme kitlerinin (sorunsuz) geniş bir mevcudiyeti vardı .

Yine de en önemli ş ey, ilk gerçekti, ticari psilosibin kullanımıyla ilgili neredeyse iki yıllık sağlık verilerinin mevcut olması, hükümetin görünüş e göre bu kadar endiş elendiği ş eydi.
Veriler, otuz yıllık "geleneksel" mantar kullanımına iliş kin verilerle birlikte derlenmeye ve incelenmeye hazırdı. Mantarın ticari olarak satıldığı o iki yılda kaç kiş i öldü?

Machine Translated by Google

mevcut? Kaç kiş i çıldırmış tı ya da daha kötüsü yüksek pencerelerden dış arı atılmış tı? Bildiğim kadarıyla böyle bir haber yoktu (ya da varsa, bu tür olaylarda genellikle alkol de vardı). Gerçekten de, haberler sadece mantar satış ıyla ilgiliydi, ölümler ve kazalar değil. Yine de bu seçilmiş bakanlar, elinde herhangi bir nesnel veri olmadan korkuyla spekülasyon yapıyorlardı. Daha da kötüsü, verilerini almak için İ nternet'e hızlıca bakmaktan mutlu görünüyorlardı! Alman istatistikleri ve bilimsel kanıtları olmadan nasıl bilinçli bir karar verebilirler? Devletin emrinde bilimsel veri toplamak olan çeş itli danış ma grupları varsa, o zaman neden onlara en azından bir nebze bilimsel bilgi vermek sıradan bir vatandaş olarak bana düş tü? Böylece, ülkenin kanununa karar vermenin baş lıca yollarının kapris ve kulaktan kulağa geldiği görülüyordu.

Yüzbinlerce (veya daha fazla) insanın cezai kaderini belirleyen öznel korku ve tanıdık olmayan ş eylerden hoş lanmama ş eklindeki bu fiyasko, baş ka yerlerde olduğu gibi, Birleş ik Krallık yönetim sisteminin modası geçmiş ve acilen ihtiyaç duyduğu noktaya getiriyor. bir revizyon. Demokrasi dediğimiz ş ey birçok yönden gülünç. Birkaç yılda bir bir kutuyu iş aretlemek pekala eylemde demokrasi olabilir, ancak en minimal türdendir. Bir evin lacivert mi, açık mavi mi, yoksa çok açık mavi mi boyanacağını seçmek gibidir. Peki ya evin iç dekorasyonu? Peki ya mobilyalar? Peki ya çatı malzemesi? Kiriş ler için kullanılan ahş ap türü ne olacak? Vakıf türleri ne olacak? Peki ya oda düzeni? Ve benzeri. Mevcut birkaç renk arasından evin rengini seçmek, evin yapılış ş ekline ve iş leyiş ine neredeyse hiç bir giriş yapmamaktır. Aynı ş ey demokrasi için de geçerlidir. Sadece mevcut birkaç milletvekili adayından ara sıra oy kullanmak, neredeyse hiç bir ş ey hakkında söz sahibi olmamaktır. Bu nedenle, politikacılar oy verildikten ve doğrudan ülkenin güç yapısına bağlandıktan sonra istediklerini yapabilirler. Profesyonel bilimsel araş tırmaları kullanmadan yasaları değiş tirmek istiyorlarsa, görünüş e göre bunu cezasız kalarak yapabilirler. Daha da kötüsü, son hükümet skandallarının ortaya çıkardığı gibi, birçok Birleş ik Krallık bakanı sistemi aldatabilir, kamu fonlarını çalabilir ve rüş vet alabilir.

dokunulmazlık da.[*7]

Uyuş turucu sorunları, Baş bakan'ın Soru Zamanı sırasında Avam Kamarası'nda iktidardaki hükümet ve muhalefet tarafından tartış ılsa bile, sonuç genellikle bir devlet okulunda kabadayı bir topuz kavgasına benzer. İ nsanlar

Machine Translated by Google

çok şekerli limonata içmiş ler gibi bağırıp, alay ediyorlardı. Ülkeyi sözde yönetmek için para ödenen insanları izlediğini düşünmek inanılmaz. Çok geçmeden, eski bir oyunun, geleneksel bir bağırma ve karşı bağırma skeçinin oynandığını fark edersiniz. Objektif bilimsel kanıtların çoğu zaman nüfuz edemediği bu tür bir tiyatro sistemi ile, bazı uyuşturuculara karşı savaşın bazen bu kadar uzun süre devam etmesi ve sıradan vatandaşların neden sürekli olarak şeytanlaştırıldığı ve zulmedildiği şaşırtıcı değildir. psikoaktif maddeler. Yine, belki de yukarıda adı geçen Parlamento üyelerinden bazıları mantar psikozunun tehlikelerinin altını çizerken haklıydılar. Sadece psikoz, psilosibin mantarı kullanan kişilerde değil, daha çok onları hiç almamış kişilerde kış kırtır. Bu düşünceyle yola devam edelim.

Machine Translated by Google

5

Kutsal Desen

5 Kasım 2009, benim için çok özel bir gündü, çünkü yeni bir mantar humması nöbetiydi. Bu günden hemen önce, kişisel hayatım hiç de iyi değildi. Metanoia filmim gerçek bir etki yaratmayı başaramadı. Çeşitli kitaplarım hâlâ yayımlanmamıştı ve esasen sabit diskimde yok oluyordu. Başımı suyun üstünde tutmak için eBay'de her türden yapışkan efemera satıyordum ve hatta bozuk para için Londra Metrosu'nda meşguldüm. Ve iyi arkadaşım Uzun Adam yurt dışına taşınmıştı (o zamanlar Metanoia'nın en büyük hayranı olan İsviçreli bir kıza delice aşık olmuştu). Son altı ayda olumlu olan tek şey, işimin hayranı olan ve benimle tatil evinde buluşmak isteyen başarılı bir iş adamının -Büyük Patronun- emriyle İsviçre'ye davet etmemdi. Bu Ağustos'ta olmuştu - ama Kasım'a kadar uğultu etkisini yitirmişti ve Büyük Patron'un doğal zeka paradigması veya psilosibin ile ilgili gelecekteki projelerimde ne gibi bir rolü olacağı belli değildi. Kesinlikle yeni projeleri destekleyecek araçlara sahipti, ama hangi planları olduğunu bilmiyordum. Fakir ve yalnızdım ve her şey belirsizdi.

Bu dönemin en düşük ebb'ini iyi hatırlıyorum. Ekim sonu olmalıydı.
Yeni bir yazı girişimi için araştırma yaptığım British Library'den yeni çıkmış, Bloomsbury'de dolaşıyordum. Önceki kitaplarımın hepsi bir yayıncı bulamamış olsa da, yine de doğal zeka paradigmasında ısrar etmeye ve daha fazla materyal yazmaya karar vermiştim. İnsanlara, ilk birkaç kitabımı basmayı başaramadığıma göre, o zaman bu tür başarılı bir başarısızlığı sürdürmek için çabalamam gerektiği konusunda şaka yapardım. Tutarlı hissetmek için. Gerçekten de, başarısız olma konusunda oldukça iyi olmaya başlamıştım. Aslında, sonuçları görmezden gelmek için yıllarca çeşitli projelere adama konusunda uzmanlaşıyordum. Hatta Winston Churchill'den daha az olmayan bir şahsiyetten, sefil zorluklar karşısında kullandığım gözü kara iyimserliği yakalayan bir söze rastladım.
Görünüşe göre Churchill şöyle dedi: "Başarı, bir başarısızlıktan diğerine geçme yeteneğidir.

Machine Translated by Google

coş kusunu kaybetmeyen bir baş kası." Güzel, belki - ama derinlerde bunun bir kaybedenin inancı olduğuna dair gizli bir ş üphem vardı.

Soğuk, rutubetli sokaklarda dolaş ırken, kendimi giderek daha da aş ağılanmış buldum. Hiç bir zaman intihara meyilli olmadım -asla- ve kendi hayatımı almayı hayal bile edemiyorum. Bu benim iç in son derece iğrenç bir kavram.
Yine de kendimi zihnimde gerç ek bir umutsuzluk ç ukuruna itilmiş buldum. Bir noktada ve bunu kabul etmek beni oldukç a üzüyor, kendimi zihinsel olarak Büyük Patron'a bir mektup yazarken buldum. İ ç inde, iş ime yoğun bir ilgi gösterdiği iç in ona teş ekkür ettim - ç ünkü baş ka kimse bu iş i pek umursamıyor gibiydi.
Bir ş ekilde kendimi aş tığımı ve Büyük Patron'un bu mektubu okuduğunu hayal ettim. Bunlar son derece asık suratlı ve saç ma bir ş ekilde kendine acınacak düş üncelerdi. Diğer insanların bu tür aş ırı yalnız ıstırapları yaş ayıp sonra kendi hayatlarını aldıkları fikri korkunç ve derinden üzücü bir düş üncedir.

Neyse ki, kalıcı farkındalık sayesinde, olumsuz kendine acıma ve umutsuzluk duyguları geldikleri gibi hızla geç ti ve sokaklarda ve dükkanlarda dolaş ırken yaş adığım anın yoğun bir ş ekilde bilincinde olmaya baş ladım. Ve yaş adığınız anda - tüm canlı görüntüleri ve sesleri ile birlikte güç lü bir varoluş hissi ile - iyi ve gerç ekten olduğunuzda, o zaman genellikle her ş ey yolundadır. Gerç ekten de kendine acıma, Gurdjieff'in "uyanık uyku" dediği ş eyin özellikle sinsi bir yönüdür. Morose kendine acıma seni ele geç irir. Dikkatiniz kaç ırılır. Aş ağı ve aş ağı ç ekilirsiniz. Kendiniz iç in ç amurlu bir ç ukur kazmaya, atlamaya ve sonra etrafta yuvarlanmaya benzer, bu sırada her ş eyin ne kadar korkunç olduğundan ve ç amurun ne kadar korkunç olduğundan yakınır. Ama bunu düş ündüğünüzde, gerç ekten önemli olan hayatın temelleri - yemek, barınak ve iyi iliş kiler. Bunlar karş ılandığı veya gerç ekç i bir ş ekilde yeterince kısa sürede karş ılanabildiği sürece, kiş inin gerç ekten ihtiyacı olan tek ş ey budur. Burada, borsada servetlerini kaybettiklerinde, umutsuzluk iç inde kendilerini yüksek binalardan fırlatan bankacıları ve iş adamlarını hatırlatıyorum. Gerç ek hayatları bir ekonomik durgunluktan dolayı tehlikede miydi? Yoksa sadece yaş am tarzları mı?
Esas olan hayatın kendisidir - canlı olmak ve canlı olan ve tekmeleyen her ş eyle birlikte tekmelemek. Baş ka bir ş ey gerç ekten sadece pastanın üzerine krema.

Gurdjieff, iç dünyalarımızın kendi umutsuzluğu tarafından tamamen tüketilebileceği ve bunun sonucunda bundan büyük ölç üde acı ç ekebileceğimiz gerç eğine uzun uzadıya değindi. Bu tür ş eylere gereksiz ıstırap adını verdi (bu, gerç ek ıstırapla, diyelim ki,

Machine Translated by Google

kayıp). Ne yazık ki, gereksiz acılardan vazgeçmek istemiyoruz.
Ağır bir bagaj gibi, acılarımızı etrafımızda taşırız. Kendine acıma, omuzlarımızdaki cipsler, kara kara kara kara düşünmek, nefret edilecek düşmanlar, çözülmemiş şikayetler, kavurucu anlaşmazlıklar, kan davaları vb. Bu mekanik düşünceler dikkatimizi tüketir; değerli bilincimizi yakıyorlar ve bizi sefil ve depresif hissettiriyorlar. Ancak ara sıra bunları çok net görsek bile, yine de onlardan vazgeçmeyi reddedebiliriz. Kollarında büyük, ağır, dikenli bir demir top taşıyan bir adamla tanıştığınızı hayal edin. Bu adamın bu büyük, hantal nesneyi taşımasının çok rahatsız edici olduğunu görebilirsiniz. Ona bırakmasını, bırakmasını söylerseniz, "bu kadar kolay olmadığı" gerekçesiyle reddetmesi tuhaf olurdu.

Gereksiz ıstırabımız söz konusu olduğunda böyleyizdir - onu taşırız ve ona sımsıkı sarılırız. Omuzlardaki meşhur cipsler, onları her gün dikkatlice sulayabileceğimiz bitkilere daha çok benzer. Birileri veya bir grup tarafından kendilerine ağır bir şey yapıldığını hisseden insanlar, her gün bunun hakkında kara kara düşünüp inleyebilir ve hatta bu kadar olumsuz ağır yükü mezara götürebilir. Bu tür uzun süreli şikayetler yüzlerine bile kazınabilir. O zaman affetme kavramını düşünün. Eğer gerçekten affedebilirsek, bırakabilir ve devam edebiliriz. Ama çoğu zaman affetmekten nefret ederiz.
Kinleri nefret ve kin biçiminde etrafa taşıyoruz ve bu bizi içten içe yiyip bitiriyor. Ve gerçek şu ki, bu olumsuz düşüncelerin veya duyguların hiçbiri bilinçli olarak yönlendirilmez - sadece mekanik bir şekilde tezahür ederler. Kelimenin tam anlamıyla kendimizi tüm bu işe yaramaz psikolojik entrikalara tabi buluyoruz. Bu anlamda kendimizin en kötü düşmanlarıyız. Ama yaşayan anın bilinci, kişinin hem iç dünyasının hem de dış dünyanın gerçek, güçlü, canlı bilinci, tam burada ve şu anda, bizi özgür kılabilir. Bu, tüm kendini tanıma tekniklerinin vaadidir. Dikkat, mekanik olarak tüketilmekten bilinçli olarak yönlendirilmeye kayar.

Kısa süreli umutsuzluğumdan bir hafta sonra Büyük Patron'dan bir e-posta aldım. Bana bir D tarafından psychedelic ilaçlar hakkında belirli bir kitap okuyup okumadığımı sordu. M. Turner. Bana bir çevrimiçi bağlantı verdi. Bu kitabı inceledim.
Kitabın başyazı notuna göre, bu DM Turner arkadaşı, büyük olasılıkla ketamin ilacıyla yaptığı deneyler nedeniyle bir küvette boğuldu.
Bunu Big Boss'a söyledim. Bu oldukça rahatsız edici ölüme rağmen, adamın psychedelic deneyimin doğası hakkında hala bazı ilginç fikirleri olduğunu söyledi. Bu iddiayı doğrulama zahmetine katlanamayacağımı hissettim ve günün sonunda Big Boss'a şöyle yazdım:

Machine Translated by Google

tüm teoriler ve tüm fikirlerden bağımsız olarak , Kaynağa kendiniz gitmek daha iyidir. Bununla, gerçek psilosibin deneyiminin, sizi bazı cevaplar alabileceğiniz yere götürebileceğini kastetmiş tim. Sonuçta, birine gerçeği veremezsiniz - gerçek, kişisel olarak deneyimlenmesi gereken bir şeydir. Psilosibin deneyiminin herhangi bir gurudan veya metinden daha güçlü, daha zorlayıcı ve ruhsal güçle daha canlı olduğu kesindir.

Bu iddiaları Big Boss'a e-postayla göndermek bende kendi blöfümü yapma isteği uyandırdı. Ne de olsa sonbahardı, epey yağmur yağmış tı ve mantarın yıllık görünümünü vermesinin zamanı gelmiş ti. O Ekim ayı boyunca Richmond Park'ı birkaç kez ziyaret etmiş ve eli boş dönmüş olsam da, belki şimdi daha başarılı olabilirdim? Ayrıca bir yıldan fazla bir süredir mantar ilacından güçlü bir doz almamış olmam da söz konusuydu. Bir süredir kendimi mutsuz, içten içe mutsuz, temelsiz ve adeta herhangi bir "Gaian döngüsünden" çıkmış gibi hissediyordum. Bu nedenle, kafamda oldukça ürkütücü "Kaynak'a dönüş " fikriyle, Londra'nın vahşi doğasının Richmond Park adlı büyük bölümünü bir kez daha ziyaret etme zorunluluğu hissettim. Akıllıca bir hareket olduğunu kanıtladı.

Parka girdikten on dakika sonra, bilinmeyen bir şekilde yeni ölmüş bir kır faresi ile karşılaştım ve sonra, yakınlarda, yepyeni taze büyüyen bazı psilosibin mantar örneklerini gözetledim. Yakında birkaç tane daha buldum. Sonra, küçük bir meşe ormanında yürürken, yüksekten, büyük, uzun, ölü bir ağacın üzerine aşırı derecede büyük bir dirsek mantarı düştü. Yaklaşık on metre önümde gürültülü bir şekilde yere düştü. Bu bariz mantar bubi tuzağına daha yakından bakmak için temkinli bir şekilde yürüdüm. Bu kırık köşeli mantar parçasının ne tür olduğunu bilmiyorum ama üst kısmı uçuk beyaz, solungaçlı alt tarafı ise kan gibi kıpkırmızıydı. Tüm parça, akciğer veya kalp gibi devasa bir yaratığın iç organına dikkat çekici bir şekilde benziyordu. Hepsi bana oldukça uğursuz geliyordu.

Parktan ayrıldığımda yaklaşık altmış beş Psilocybe semilanceata mantarım vardı. Başarı! Dünyanın en büyük kaynaklarından biriyle silahlanmış tım. Ve ayrıca ücretsizdi. Sert bir doz almam gerektiğine inanarak anladım. Numunelerin çoğu büyük boyuttaydı, bu yüzden elli kadarının iyi çalışacağını düşündüm. Belki beni "uyuma" geri getirmeye bile hizmet ederlerdi. Her halükarda, Londra Metrosu ile eve döndüğümde onları ne zaman almam gerektiğini düşünmeye başladım. 1992'deki kötü şöhretli mantar hummasından bu yana, hemen hemen önceki on yedi yıl boyunca,

Machine Translated by Google

genellikle uzun boylu adam veya guru gibi yakın bir arkadaş ın eş lik ettiği vahş i doğada dış arı alınan psilosibin. Onları Londra'da kapalı bir mekana yalnız götürmek benim iç in biraz garip olurdu. Sonra yaş adığım yer hakkında endiş elenmeye baş ladım. Peki ya o sırada oda kiraladığım evin sahibi olan Bayan Ev sahibesi? O akş am olur muydu? Beni rahatsız ettiğinden değil ama boş bir dairede olmayı tercih ederdim.
Tüm bu tür endiş eler, psilosibin tüketiminden hemen önce ortaya ç ıkma eğilimindedir. Çünkü mantarın iş e yarayacağını biliyorsun. Bu bir oyun değil.

Mahremiyetle ilgili son soru, geri döndüğümde ve ön kapıya giderken cevaplandı. Ben geldiğimde, Bayan Ev sahibesi gidiyordu ve bütün akş am dış arıda olacağını biliyordum. Ayrıca ç ok acıkmış tım - yani ciddi bir mantar yolculuğunun ön koş ulu olan midem boş tu. Yani gerç ekten baş ka seç eneğim yoktu. Koş ullar geleceği dikte ediyordu.
Taze toplanmış psilosibini bir saat iç inde alıyor olacaktım - tüm iş aretler ve ipuç ları beni bu olasılığa götürüyordu.

Avuç iç lerim ş imdiden terlemeye baş lamış tı ve biraz huzursuz hissediyordum. Psilosibinin gücüne aş ina iseniz, etkili bir doz tüketmek küç ük bir ş ey değildir - özellikle uzun süredir yapmadıysanız ve mevcut yaş am koş ullarınız, nasıl desek, ç ekici veya yaratıcı bir ş ekilde kokmuyorsa. ve yenilik. Sert bir psilosibin iğnesi yapmak, sert bir iç ki iç mek veya "sert" bir terapistten tavsiye almak gibi değildir. Psilosibin sizi Kaynağa doğru zorlar. Pachamama'nın huzurunda bir yavru olursunuz, bilinç altından yayılan muazzam bir öğretici bilgi akış ına zorla maruz kalırsınız. Hem iç eride hem de dış arıda gerç ek dünyaya uyanırsınız ve bu, iş letmeyi gerç ekten ürkütücü kılar.

Saat: 18:30 Davul rulosu. Yaklaş ık elli ç iğ, büyük özgürlük ş apkası yiyorum. Kahve ile. Toprak ve kumla tamamlanan böyle bir ç iğ mantar tüketimi, Gaia ile doğrudan bir iletiş imden daha az değildir. Tüm ritüelin, gerç ek zamanda ve gerç ek uzayda oynanan bir sembol veya metafor gibi olduğunu, neredeyse bir oyunda veya bir hikayede olduğunuzun, eylemlerin sembolik olabileceği gibi olduğunun farkındayım. Her halükarda, rafine mutfak duyarlılığımız iç in ç iğ ve hafif jelatinimsi mantarları yemekten daha kötü bir ş ey olamaz - ve yine de bu görünüş te adi ve saf olmayan davranış tan akla gelebilecek en yüksek manevi mutluluğu elde edebiliriz. İ nsanlar en ç ılgın hayallerinde böyle sembolik senaryoları asla hayal edemezlerdi.

Machine Translated by Google

Yuttuktan yaklaş ık otuz dakika sonra beni yataktan sıçratan bir ş ey görüyorum (bütün günü Richmond Park çevresinde kilometrelerce dolaş arak geçirdim, rahat, sırtüstü modundaydım). O zaman algıma bir ş eyler olduğunu hissetmeye baş lamış tım. Zihniniz hareketsizse, bu harika bir dönemdir - algınızın değiş tiğini ve daha geniş ve daha keskin hale geldiğini ilk hissettiğiniz an. Birkaç dakikadır baş ucu lambasına bakıyordum. Aniden her zamankinden daha parlak ve net görünmeye baş ladı. Yeni görünüyordu. Gerçekten daha önce hiç görmemiş gibiydim. Çok parlak ve pırıl pırıl. Bu lambayı neden daha önce hiç fark etmemiş tim? Fabrikadan yeni çıkmış yeni bir lamba mıydı yoksa ne? Bu odayı bir yıldan fazla bir süredir kiralamış tım, ama iş te bana yepyeni bir nesne gibi görünen bu lamba! Ve sonra bir kalıbı , kalıbı, birbirine bağlanan kalıbı, her ş eyi birbirine bağlayan kalıbı gözetlemekten kendimi alamadım . Bu desen lambanın üzerindeydi. Elbette bu kalıbı daha önce görmüş tüm ve Lake District ve Snowdonia çevresinde yaptığım yolculuklar sırasında görünümünü zaten tanımlamış tım. Ama belki de on yedi yıldır aynı modeli iç mekanlarda ilk kez görüyordum! Deseni kayaların üzerinde veya bir ateş in etrafında görmek bir ş eydir, ancak tamamen rahat koş ullarda iç mekanlarda görüldüğünde tefekkür ve çalış ma için ç Böylece bu sefer deseni daha dikkatli ve daha detaylı inceleyebildim. Benim için kutsal kalıp, tam olarak ne olursa olsun, psilosibin'in tam imzası ve devam eden psilosibinetik araş tırmamda büyük ilgi uyandıran bir ş ey.

Birkaç adım geriye gitmeme izin verin. Abajurun yüzeyindeki deseni net bir ş ekilde algıladığım için yatağımdan fırladım. Ve daha önce orada olmamış tı. Ya da en azından daha önce algılanamamış tı. Bu bir illüzyon değildi . Etrafta hareket ettiysem, desen orada kaldı. Titreş im ya da titreme yapmıyordu - abajurun yüzeyindeki gerçek bir desen olduğu açıktı, tıpkı bir abajurun yüzeyindeki bir resim gibi. Sadece yüzeye boyanmamış tır; daha ziyade, yüzeyin bir parçasıydı. O zaman bu desen nasıl tarif edilir? Bu zor çünkü benzeri yok. Akla gelen tek açıklayıcı kelimeler dövme, hiyeroglif ve web'dir. Aynı zamanda serpantin derisini andırıyordu. Desen özel bir ş ey değildi ve belirgin bir simetrisi de yoktu - yine de son derece dikkat çekiciydi.

Bu kalıbı tekrar gördüğüme o kadar ş aş ırdım ve o kadar netti ki, bu konuda bir ş eyler yazmak için bilgisayarıma koş tum. sahip olmak

Machine Translated by Google

WordPad'i açmak için uğraş tım (karmaş ık durumumda bu, bilgisayarımda baş latılması en hızlı ve en kolay program gibi görünüyordu), bir satır yazdım ama sonra içe aktarılan her ş eyi daha sonra hatırlayacağıma dair mutlak bir inançla anladım - bu yüzden ihtiyacım olmadı heyecanla bir ş eyler yazmak için. WordPad'i kapattığımda, bilgisayar monitörümün yüzeyinde birden aynı deseni gördüm. Yakından bakıldığında toz, cam ve ış ığın yansıma ş ekli ile bağlı olduğu görülüyordu. Ama kesinlikle oradaydı - neredeyse her ş eyi kaplayan yılan gibi, sırlı, ağ gibi bir zar gibi.

Birdenbire dış arıda patlamalar duydum ve kutsal desen üzerine tefekkürümü arka brülöre koymak zorunda kaldım. Yani, patlamalar mı? Vay canına! Bir dakika bekle. Tabii ki, 5 Kasım'dı! İ ngiltere'de bu tarih Havai Fiş ek Gecesi olarak kutlanır. Bu, görünüş e göre 1605'te Katolikler ve Protestanlar arasındaki bir anlaş mazlık yüzünden Parlamento Binası'nı havaya uçurmaya çalış an bir adamın -Guy Fawkes- oldukça edepsizce idamını anan bir gelenektir. "Adam", Havai Fiş ek Gecesi'nde ş enlik ateş lerine yerleş tirilen içi doldurulmuş heykellere verilen isimdir. Guy Fawkes'ı hiç duymamış olanlar veya V for Vendetta filmini hiç izlememiş olanlar için, Birleş ik Krallık vatandaş larına kendi kendilerine davranmalarını hatırlatan eski ş arkı ş öyle:

> Hatırla, hatırla, beş Kasım'ı hatırla, Barut ihaneti ve komplo, Barut ihanetinin unutulması için hiç bir neden göremiyorum .

Böylece, ani farkla oradaydım, yaklaş ık yarım mil aş ağıdaydı.

yaş adığım yerden on dakika sonra büyük bir havai fiş ek gösterisi olacaktı! İ yi ...
Tanrıça! Tabii ki, sadece oraya gitmem gerekecekti. Kaçırılmaması gereken bir gösteri olurdu. Ya da en azından Gaia'nın hissedilen varlığı beni buna ikna ediyor ve acele etmeye teş vik ediyor. Bu nedenle, kutsal kalıplarla ilgili tüm düş ünceleri bir kenara bırakarak, çizmelerimi giymek ve soğuk, karanlık Kasım gecesine çıkmaya hazırlanmak için en büyük çabayı göstermem gerekiyordu. Rahat bir akş am geçireceğimi düş ünüyordum - ve ş imdi burada çizmelerimi giyiyor ve dış arı çıkmanın oldukça ürkütücü fikrini düş ünüyordum.

Machine Translated by Google

Her şey yeni hissettiriyordu - sanki bir şeyler yapıyor ve ilk kez görüyormuşum gibi. Bisikletim mesela. Ön kapının hemen içine park etmek için ne kadar şık bir kit parçası! Bu hızlı makineyle yola çıktığımda (bunu evde denemeyin!) pürüzsüz yol ayaklarımın altında harika hissettirdi. Sanki ilk kez o bisiklete binmiş gibiydim. Ve sokak lambaları muhteşemdi. Bu Kasım akşamı gündüz olduğundan daha parlak görünüyordu!
Her şey dikkat çekici görünüyordu. Araba yanıyor—işlek yolun her yerinde parlak kırmızı ışıklar. Her şeyin katıksız gerçekliği, tüm bu var olan şeylerin ve enerjinin, hepsinin bir amaca yönelik olarak düzenlenmiş ve bir amaca yönelik hareket ettiği gerçeği ve benim bunların hepsinin bilincinde olmam gerçeği - tüm bunlar neredeyse gerçek olamayacak kadar şaşırtıcıydı.

Havai fişek gösterisinin yapıldığı Streatham Common'a yaklaştıkça trafik yoğunlaşmaya ve tıkanmaya başladı. Yol gerçekten meşguldü. Karmaşık durumuma rağmen, arabalara ustaca bir kolaylıkla girip çıkabildim ve kısa süre sonra kendimi devasa insan kalabalığının kaldırımda sıralandığı ortak alana bakan yolun sonunda buldum. Her şey sokak lambalarıyla o kadar iyi aydınlatılmıştı ki, sanki mükemmel tasarlanmış bir Hollywood film setine gelmişim gibi geldi bana. Neredeyse bazı ünlü oyuncuların hareketli sahneye geldiğini görmeyi bekliyordum.

Bir trafik bariyerinin yanında durdum, hala güvenilir bisikletime bindim ve etrafımı diğer izleyiciler sardı. Sıradan olanın hemen hemen karşısındaydım ve her şeyi iyi görüyordum, bu yüzden etkinlik süresince orada kaldım. Havai fişeklerden çok daha fazla ilgimi çeken çevremdeki insanlardı. Bu bir aile etkinliğiydi ve çocukları ile birlikte çok sayıda yerel anne ve baba vardı. Birçok sokak lambasının altında son derece iyi aydınlatılmış tüm yüzlere bakmaya devam ettim. Streatham, Birleşik Krallık'ta işçi sınıfı bölgesi olarak bilinen bölgedir.
Yoksul insanlar orada yaşıyor - o zamanlar ben de dahildim. Londra'nın diğer bölgelerine göre daha ucuz konaklama imkanlarına sahiptir. Yakınlarda Londra Metrosu istasyonu yok, bu yüzden etrafta dolaşmak için yavaş, dolu otobüsleri kullanmanız gerekiyor. Zengin insanların yaşadığı, organik gıda mağazaları ve şık moda butikleri bulabileceğiniz Hampstead veya Richmond gibi değil. Streatham'da çok sayıda ucuz kızarmış tavuk satış noktası, ucuz indirim mağazaları, ucuz içki satıcıları ve gösterişli bahis mağazaları bulunur.

Streatham ayrıca renkli çeşitli ırk türlerine de ev sahipliği yapmaktadır. Böylece etrafıma bakınca Nijeryalılar, Batı Hintliler, Hispanikler, Kafkasyalılar, Asyalılar ve karma ırktan çocuklar gördüm. Birdenbire bir tür biyoetnik gösteriye özelmiş gibi hissettim. Burada kocaman açılmış gözlerim ve kocaman-

Machine Translated by Google

açık zihin insanlığın ailesiydi. Kelimenin tam anlamıyla. Tüm renkli çeşitliliğiyle insan türüyle çevriliydim. Üstelik herkes güzel görünüyordu. Algılarım o kadar net, olağan çağrışımlardan o kadar uzak görünüyordu ki, herkesin ne kadar çekici göründüğünü görebiliyordum. Artık normal siyahları, beyazları ve kahverengileri görmüyordum - sadece insanlar, insan insanlar, hepsi birbiriyle akraba, hepsinin ortak ataları vardı.

Ben çocukken, Family of Man adında bir pop grubu vardı. Gerçekten banal müzik çaldıklarını hatırlıyorum. Yine de, gerçek gerçek insan ailesi buradaydı ve bunda hiç de banal bir şey yoktu. Hatta tüm bu insanları, bu büyük aileyi sevdiğimi, hepsinin benim kardeşlerim olduğunu hissettim. Bazen hepimizin kardeşiz dediğini duyarsınız. Belki de hepimizin kuzeni olduğumuzu söylemek daha doğrudur, çünkü kuzenin bir tanımı ortak bir atamızın paylaşılmasıdır ve bilim bize, karşılaşabileceğimiz herkesle gerçekten de ortak bir atamız olduğunu öğretir. Dolayısıyla, bilimsel gerçekler gereği, aslında hepimiz birbirimizin kuzeniyiz. Daha da önemlisi, psilosibin bu gerçeğin tam anlamıyla hissedilmesini kolaylaştırabilir.

Psilosibin'in ırkçılığa veya diğer sığ inançlara ayıracak zamanı yoktur.

İnsan ailesi hakkında bu tür algılara sahip olmayı planlamamıştım - ama olan buydu. Temelde kendimi insanlığın gerçek yüzünü gördüğüm ve gerçekten tek bir aile olduğumuza mutlak bir inançla idrak ettiğim bir ruh halinde buldum. Bunu gördüm. "Güzel bir fikir" ya da "güzel bir düşünce" değil, doğrudan ruhuma yayılan güzel, inkar edilemez bir gerçekti. Ayrıca, görünüşe göre karışık ırklı çocukların sayısına göre gelecekte ön plana çıkacaklarını da gördüm. Gelecek siyah beyaz ve güvensizlikle dolu değil, kahverengi ve melez bir güçle doluydu.

Etrafımdaki ırksal soyların akışına ve yüzlerin büyüleyici karışımına hayret ederken, sanki daha yüksek bir bilgelik tarafından oraya ekilmiş gibi, çok güçlü bir düşünce veya ses kafama geldi. Düşünce, eğer ırkçılığı aşamazsanız, diğer ırkları hemcins olarak kabul edemezseniz, fiziksel bir yüzle göremezseniz ve altındaki dikkatli insanı hissedemezseniz, o zaman önemli bir testi geçemediğinizi söyledi. Sanki doğal olarak zeki biyosfer, tüm bu farklı ırksal özellikleri insanoğlunun içinde şekillendirerek, hepimizi test ediyor, her birimizi test ediyor, birbirimizle nasıl ilişki kurduğumuzu kontrol ediyormuş gibi eski bir inceleme hâlâ devam ediyor gibiydi. ve zihinlerimizin ne kadar zararlı ve sağlıksız ayrımcılığa maruz kaldığı. Durum ne olursa olsun, o noktada ben

Machine Translated by Google

türümüzün tüm çeşitliliği ve rengiyle çekici görkemiyle boğulmuş. Herkes havalı ve çekici görünüyordu. Onu seviyordum!

Büyük bir çift katlı otobüs geçti ve ben, insan ailesinin idraki kadar olağanüstü ve eşit derecede anlamlarla dolu bir şeyle karşı karşıya kaldım. Otobüsün yan tarafında felaket filmi 2012 için devasa bir renkli afiş reklamı vardı. Gerçek şu ki bu afiş i birçok yerde görmüş tüm. Örneğin Londra Metrosu'nda büyük 2012 afiş leri vardı ve ayrıca Waterloo'daki IMAX sinemasını çevreleyen gerçekten çok büyük bir afiş. Bu posteri ne zaman görsem, 1992'de gördüğüm ve daha önceki bir bölümde anlattığım gözlerim kapalı bir psilosibin vizyonunu hatırladım. Yinelemek gerekirse, söz konusu vizyonu detaylandırarak o dönemden yazdığım şey buydu:

> Bir keresinde tüm dünyanın ikiye ayrıldığını bile gördüm, sanki efsanevi bir yılan, dünya yüzeyinin altına kıvrılmış, aniden ortaya çıkmış ve yukarı doğru yükseliyordu. Bu vizyon kıyamet gibiydi, dünyanın sonunu tasvir eden milyonlarca dolarlık destansı bir film gibi.

Otobüsün yan tarafında bu posteri görmek bana, iki farklı çağın esrarengiz bir psikolojik solucan deliği tarafından birbirine bağlanması gibi, bir şekilde geçmişe bağlı olduğum gibi garip bir his verdi. Anlaşılır bir şekilde, yaklaşık bir hafta sonra 2012 filmini izlemeye gittim. Yaya ve tek bir Maya glifinden bile yoksun olsa da (sadece abartılı bir eskatolojik aksiyon filmiydi), beni titreten belirli bir sahne vardı. Dünya parçalanmaya başlamış tı ve bir adam bir uçakla jeolojik katliamdan yukarı ve dışarı uçuyordu, bu sırada etrafı harap olmuş binalar ve şiddetle dönen enkazla çevriliydi. 1992 psilosibin görüşümsırasında bu yoğun sahnelerin birkaç saniyesini gördüğümü hissettim. Ama bu nasıl mümkün olabilir? Bu filmin kliplerini yaklaşık on yedi yıl önce karmakarışık zihnimde nasıl görmüş olabilirim? Hiçbir fikrim olmadığını kabul ediyorum ve bunun garip bir tesadüf, hatta garip bir eş zamanlılık olabileceğini kabul edebilirim. Ancak psilosibin vizyonlarının içeriğini durugörüyle ilişkilendirme konusunda yalnız değilim. Mantar uzmanı Paul Stamets, Psilosibin Mantarları Dünya rehber kitabında, bir selin yıkıcı etkileriyle ilgili durumunda, gelecekteki olaylarla ilgili vizyonları olduğunu yazıyor. İtiraf etmeliyim ki, geleceği görebilme fikriyle hâlâ şaşkınım.

Machine Translated by Google

Havai fiş ekler bittikten sonra, durmuş tüm trafiği yakınlaş tırıp uzaklaş tırarak eve döndüm. İ çeri geri döndüğümde yatağıma çöktüm. Sonra hızla kalktım ve e-postaları kontrol ettim. İ ş te bu noktada Büyük Patron'dan Kaynağa gitme ihtiyacı konusunda tam isabetli olduğumu söyleyen yeni bir mesaj aldım . Ne kadar haklıydı! Nasıl canlanmış hissettim! Benim algım, genetiğiyle oynanmış bazı yeni türlerin algısı gibiydi! Bilincim neredeyse gürültülü olacak kadar canlıydı! Benim süper bilinçli ış ık saçan, sınırlayan, dolup taş an zihnim bir hükümet uydusuna ya da baş ka bir ş eye kayıt olacaktı!

O zaman arkadaş ım Guru'yu düş ündüm. Ona ve diğer tüm arkadaş larıma büyük bir sevgi beslerken, gidip onu görmem gerektiğini anladım. Ama akş am geç oluyordu ve dört mil ötedeki evine bisikletle gitmek için içimden bir dürtü olduğundan emin değildim. Bu, gece trafiğinde baş ka bir yoğun yolculuk anlamına gelirdi, ancak bu sefer gezinmek için bir dizi ana cadde arteri olduğu için daha yoğundu. Müzakere edilecek bazı tepeler de vardı.

Onu aramayı denedim. Cevap verdi ama yaş lı ve biraz bitkin olduğu için beni çok iyi duyamadı. "Tamam," diye bağırdım. "Ziyarete geleceğim." Ve böylece kendimi baş ka bir epik bisiklet yolculuğuna hazırlamak zorunda kaldım (yine, bunu evde denemeyin!). Bisiklete binmeyi bir meydan okuma olarak ele alarak, hızla Guru'nun yerine gittim. Küçük, kasvetli belediye mülklerinden oluş an kaba bir mahallede yaş ıyor. Daha önce birkaç yıl boyunca ön odasında kira ödemeden yaş adığım için bölgenin tehlikeli doğasını zorla onaylayabilirim. Evinin bulunduğu sokak, araba hırsızlarına ve kapüş onlu genç çetelerine ev sahipliği yapıyordu. Bazen ortamdaki düş manlık elle tutulurdu ve orada yaş arken sık sık sokağa dönmekten korkardım. Daha hoş mahallelerde oturan insanlar, daha fakir bölgelerin nasıl olduğu hakkında hiç bir fikirleri yoktur. Bir keresinde orada yaş adığımda, yeni çalınmış bir araba pencerenin hemen dış ında terk edildiğinde bilgisayarımda yazıyordum. Biraz sonra araba ateş e verildi - bu, yerel çocukların oynadığı bir tür oyundu. Yani yanan bir arabadan yaklaş ık yirmi metre uzağa oturdum. Böyle kış kırtıcı kentsel koş ullar arasında doğal zeka hakkında yazmak zor olabilir. Dehş ete kapılmış arkadaş larıma ve aileme, bazı psilosibin mantar türlerinin bokun içinde olmaktan keyif aldıklarını hatırlatırdım - kelimenin tam anlamıyla bu ş eylerin içinde geliş ir ve büyürler. Bu yüzden zor yaş am koş ullarına aynı türden verimli potansiyele sahip olarak bakardım. Yine, bu bir kaybedenin inancı olabilir, ama kim bilir?

Machine Translated by Google

Gurunun zilini coş kuyla çaldım, sokağın alevli düş manlıklarına karş ı bir tür organik kalkan olarak kendi ön penceresinin dış ına diktiğim büyük, yayılan Japon yengeç elma ağacına hayran kaldım. Guru'nun evine girdiğimde ve benim karmakarış ık durumumu itiraf ettiğimde, ilk dikkatimi çeken dağınık mutfağının ne kadar güzel göründüğü oldu. Guru, bakın, bilge olmakla birlikte, evdeki dağınıklıklardan hiç rahatsız olmaz. Annem, mutfağının kirli halini görmek için orada olsaydı kalp krizi geçirirdi. Etrafta çöp parçaları, duvarlarda lekeler ve tüm köş elerde örümcek ağları vardı. Yine de, kocaman açılmış gözlerime göre, bu eski püskü dağınıklığın ince bir güzelliği vardı!

Önümdeki güzel kaosu hemen dile getirdim. Heyecanlı ve coş kulu bir tonla Guru'ya, açıkça kirli dairesinin, bir zamanlar insan cesetlerinin çürümesiyle ilgili bir bilim belgeselini akla getirdiğini söyledim. Bu tabu bir konu tabii ki, bırakın gerçek film görüntülerini görmek ş öyle dursun, insanın düş ünmek bile istemeyeceği türden bir ş ey. Cesur araş tırmacılar, insan cesetlerinin nasıl parçalanıp geri dönüş türüldüğünü filme aldı ve inceledi. Bu süreç gerçek bir göz açıcıdır.
Bu tür bir geri dönüş üm, biyosferik sistemin gerçek ve gerekli bir yönüdür ve bu nedenle öğretici olabilir. Üstelik kurtçuklar ve bakteriler tarafından yutulan bir cesedin görüntülerini izlemek, açık bir zihinle izlenirse o kadar da korkunç değildir. Aslında bu belgeseli izlediğimde, geri dönüş üm sürecinde aslında bir tür korkunç güzellik algıladım. Bu oksimoronik duygu kulağa rahatsız edici gelebilir - ancak güzellik, iş baş ındaki doğal olarak zeki ilkelerde yatar. Yüzey ölü ve iğrenç görünebilir, ancak yüzeyin altındaki kullanılmış molekülleri yoğun ve özenle geri dönüş türen çeş itli özel organizmalar ölü ve iğrenç olmaktan baş ka bir ş ey değildir.
Ölü yaş amın yeni yaş ama dönüş türüldüğü süreç gerçekten oldukça muhteş em. Organik ölüm, daha büyük bir sürecin sadece bir aş amasıdır. Yaş am kalıpları çözülür ve parçalar ve parçalar yeni yaş am kalıplarına dahil olur. İ nsan bakmayı bilirse, bunun derin bir ihtiş amı vardır. Bu yüzden Guru'nun dairesinin pisliği ve çürümesinde de güzellik buldum.

Kahve sipariş ettikten sonra Guru'nun mutfak masasına oturdum. Yakın zamanda yerel parkta tanış tığı bu yerel genç kadın hakkında sohbet etmeye baş ladı. Yeni bir bebeği vardı ve görünüş e göre eş iyle zor bir dönemden geçiyordu. Guru, dikkatlice kontrol edilen bir kitap süreciyle ikisini kurnazca bir araya getirmeye çalış ıyordu.

Machine Translated by Google

ödünç verme ve kitap takası (sanırım kullanılan kitap ya Krishnamurti ya da Herman Hesse tarafından yazılmış tı). Guru'nun yaptığı ş ey budur—insanlara iç dünyalarında ve iliş ki problemlerinde—neredeyse arkalarından yardım eder.

Benimle konuş urken, mutfak zeminiyle ilgili bir ş ey fark ettim. Mantarları alalı üç saatten fazla olmasına rağmen, hala güç lü algısal etkiler görüyordum. Yere bakarken bu daha da belirginleş ti. Kutsal kalıp yeniden tezahür etmeye baş lıyordu, bu sefer sadece ç ok daha güç lüydü. Elbette, deneyim o kadar yoğundu ki hafızama kazındı. Zeminin neresine bakarsam bakayım bu desen kendini göstermeye baş ladı. Bir noktaya odaklanırdım ve sonra desen bölümleri odak noktasının etrafında fraktal serpantin ölç ekler gibi görünür ve sonra görünüş te yerine kilitlenirdi. Ve sonra yılan gibi parç alar tek parç a halinde birleş ecek ve ardından tüm psychedelic konfigürasyon vizyonumun ç evresine yayılmaya baş layacaktı. Böylece, bir süre sonra tüm zemin tek bir büyük desende dondu. Ama bu sadece eski bir kalıp değildi - güç lü bir ş ekilde parıldayan kutsal bir kalıptı. Aslında, on yıldan fazla bir süre önce Snowdon kayalıklarında casusluk yaptığım kadar ş aş ırtıcıydı.

Spesifik olmayan bir kalıba kutsal bir statü görerek gerç ekten ne demek istiyorum? Bunun gibi baş ka bir ş ey olmadığı iç in bunu aç ıklamak son derece zordur. Kör bir adama rengin ne olduğunu aç ıklamaya ç alış mak gibidir. Sanırım onu kutsal bir kalıp olarak görmeye meyilliydim ç ünkü onda sinir bozucu ve ış ıltılı bir nitelik vardı. O kadar ç ekici bir desendi ki, ona ne kadar uzun süre bakarsam, o kadar sağlam bir ş ekilde birbirine kilitlendi. Ve iç ine ç ekildiğimi hissettim. Hatta bir noktada bana "göz kırpıyor" gibiydi. Bunun nasıl mümkün olduğu hakkında hiç bir fikrim yoktu ama hissettiğim buydu. Aynı zamanda, bir beslenme süreci gibi, devam eden bir tür fizyolojik etki de vardı, sanki kalıp muazzam derecede canlandırıcı bir beslenme kaynağıymış gibi.

Her halükarda, kalıp kutsal güç ve enerjiyle doluydu - ya da en azından bu deneyimi tanımlayabilmemin tek yolu bu. Bu kalıbın algılanmasıyla bağlantılı bir duygusal nitelik vardı, o kadar yoğun ve o kadar gizemli bir duygu ki, "mistik deneyim" kaç ınılmaz olarak akla geliyor. Kutsal desene bakmayı kesinlikle sevdim. Bu, esrime dalgalarına daldırılmak gibiydi, tıpkı ilahi enerjinin atımlarının kalıbı algılamakla iliş kilendirilmesi gibi. Her ne ise ya da neyi temsil ediyorsa, onunla bir tür sinerjik iliş kim vardı. Ve zaten benim gibi

Machine Translated by Google

Bahsettiğim gibi, aynı kutsal deseni daha önce birçok kez görmüş tüm, özellikle de Snowdonia'nın vahşi doğasında ve Göller Bölgesi'nde kayalar, zemin vb.

1992'deki mantar humması dönemimde, duvarımda asılı olan bir fil posterinde de aynı kutsal deseni gördüm. Bu postere, mürekkep parçacıklarına gerçekten yakından baktığımda bir desen belirdi ve yayılmaya başladı. Görünen yeni bir şey değildi, daha çok şeylerin fiziksel yüzeyinde gizlenmiş bir desen gibiydi, sanki her zaman oradaymış ama normalde görünmezmiş gibi. Her zaman yavaş ve amansız bir şekilde tezahür eden, dışa doğru yayılan ve her şeyi tek bir katı, birbirine bağlı tutarlılıkta kilitleyen "ilahi" bir modeldir. Ve böyle bir algıya her zaman son derece yoğun ruhsal huşu ve sevinç duyguları eşlik eder. Benim için bu, psilosibin deneyiminin ayırt edici özelliğidir ve daha fazla araştırma gerektirir. Gerçekten de, psilosibin deneyiminin, yaşamın evriminin en uç noktasını veya ön safını temsil ettiğini, doğanın kendi üzerine katlandığını ve bilinç aracıyla giderek daha derin yollarla kendisini tanımaya başladığını söyleyecek kadar ileri giderdim. Bazıları uzay yolculuğunun insan hikayesinin en uç noktasını temsil ettiğini iddia edebilir, ancak ben farklı fikirdeyim. Mantar deneyimi daha büyük bir merak uyandırır.

Birkaç gün sonra Guru'nun dairesine döndüm. Mutfak zeminine inanamadım. Sade ucuz muşambaydı. İşlevsel, ancak sıkıcı ve bayağı.
Bunda kutsal bir şey yok. Yine de birkaç gün önce zemin gözlerimin önünde muhteşem, çok renkli, kutsal yılansı bir desene dönüşmüştü. Bu beni şimdi bile şaşırtıyor. O gün ve daha önceki birçok olayda gördüğüm kutsal kalıp tam olarak neydi?

Ertesi Temmuz, bu sefer biraz daha büyük olan başka bir doz psilosibin aldım. Kutsal deseni yine bu kez duvarda ve ayrıca Bayan Ev sahibesi'nin mutfak zemininde gördüm. Bunu yazarken, zemin muşambası gibi sıradan bir şeyin tekrar tekrar bu kadar çok ilham kaynağı olabilmesinin saçma görünebileceğini biliyorum. Gerçekten de, kesinlikle çılgınca geliyor. Ama bu ikinci sefer desene bakıp ne olduğunu çözmeye çalıştığımda, yüzeye aşınan çizgilerden oluştuğu anlaşıldı. Normal algı altında bunlar sadece rastgele dalgalı koyu çizgiler gibi görünüyor - çünkü ertesi gün kontrol ettim. Öyleyse, görünüşte rastgele bağlantısız aşınma ve yıpranma çizgileri, hiyeroglif kutsal bir desene nasıl dönüşebilir?

Aynı şekilde, benekli bir duvarın yüzeyi nasıl birdenbire harita benzeri bir hiyeroglif haline dönüşebilir? İncelendiğinde, mürekkep nasıl ince taneli olabilir?

Machine Translated by Google

basılı bir resmin yüzeyi, çevresindeki diğer yüzeylerle bağlantılı gibi görünen fraktal benzeri bir desene mi dönüşüyor? Ve vahşi doğada, çeşitli liken ve yosun türleriyle boğulmuş bir granit kaya, daha yakından incelendiğinde, çevreleyen zemine uzanan kutsal bir kabile deseninde boğulmuş gibi aniden nasıl görünebilir? Gerçekten de, çeşitli bitkilerden yapılmış olan zemin, birdenbire, ilahi bir dokumacı tarafından dokunan kutsal bir ışık saçan halı gibi nasıl ortaya çıkabilir? Kısacası, bağlayan bu kutsal kalıp nedir? Her şeyin yüzeyinde görünebilen bu psikedelik psilosibinetik imza nedir? Bu sadece bir illüzyon mu? Kimyasal olarak değiştirilmiş algının büyüleyici bir eseri değil mi? Yoksa çok daha derin bir şey mi?

Ağustos 2012'de kutsal kalıbı bir kez daha gözlemleme şansım oldu. Bu sefer gerçekten odaklanabildim. Yeni bir daireye yeni taşındıktan sonra (ilk kez kendi kalıcı, ortak olmayan daireme sahip oldum), düzgün bir şekilde yerleşmeye hevesliydim - ve güçlü bir psilosibin dozu bu entegrasyona yardımcı olmanın iyi bir yoluydu. Ayrıca ertesi hafta bir podcast röportajım olacaktı, bu yüzden bazı taze psilosibin deneyimleriyle bunu yapmanın iyi olacağını düşündüm.

Desen ilk olarak yatak odası halısında fark edildi. Çok belirgindi. Daha iyi görebilmek için diz çöktüm. Desen, gerçek halının bir parçasıydı - tüm aşınma ve yıpranmanın bir yönü. Başka bir deyişle, desen halının gerçek üç boyutlu yüzeyinden oluşuyordu ve orada olmayan bir şey değildi. Bu, "halüsinasyon" un yanlış bir adlandırma olduğu noktasını eve götürür. Psilosibin'in yaptığı, kişinin olayları görme biçimini değiştirmektir. Desene ne kadar uzun süre baktıysam, o kadar netleşti. Yine yılansı bir dövme veya yılansı bir hiyeroglif niteliğine sahipti. Ve bunda dilsel bir şey vardı - sanki kalıp bilgi sızdırıyor ve içeri aktarıyormuş gibi.

Daha sonra aynı deseni oturma odasının duvarında gördüm. Duvarı büyük bir dikkatle incelerken, desenin duvar yüzeyindeki tüm küçük tümseklerden veya damarlardan oluştuğunu görebiliyordum. Membran kavramı tekrar aklıma geldi. Sanki duvarın yüzeyinde bilgi veren bir kaplama gibi gergin uzanan ince, tığişi bir zar vardı. Bu iyi bir tanımlama gibi geldi, ancak yanıltıcıydı, çünkü duvarın yüzeyi zardı ya da en azından işlemeli zar, duvarın yapılandırılmış yüzeyinin gerçek bir parçasıydı - elbette, bu fenomeni genellikle tahmin edemesek de .

Machine Translated by Google

Sonra pantolonumdaki kutsal deseni gördüm. Aldous Huxley'in pantolonunun kıvrımlarında gördüğü güzellik hakkında lirik bir şekilde nasıl cilalandığını hatırladım. Aynı şaşkınlığı üzerimdeki desenler için de hissettim.
Yine desen, ayrıntılı aşınma ve yıpranma ile malzeme yüzeyi ile bağlantılıydı.

Bir tür bilimsel merak uyandırarak, kalıbın orada da ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için daha yumuşak ve daha az "sağlam" bir yüzeye sahip bir şeye bakmaya çalıştım. Bu yüzden yüzeyi pürüzsüz ve düz olan yeni bir yastığa baktım. Eh, uzaktan pürüzsüz ve sadeydi, ama yakından inceler incelemez, ipliklerdeki ayrıntılardan bir desen ortaya çıkmaya başladı.

Ön kapımın arkasındaki büyük bir Tron posteri beni çağırdı. Bu ilginç oldu çünkü 1992'de fil posteriyle ilgili deneyimimi hatırladım. İlk olarak, hiçbir model görmedim. Sonra daha yakından baktım ve kutsal desen bir kez daha ortaya çıktı. İlk başta posterin minik kıvrımlarında ve buruşmalarındaydı. Sonra mürekkebin desenlerinde, kağıdın ince taneciklerinde ve renk farklarında ortaya çıktı. Bir kez gözetlediğimde yayılmaya başladı ve desenin her şeyde olduğunu görebiliyordum, sanki her şey tek bir fraktal yüzeyin parçasıymış gibi. Aslında, fraktal benzetme oldukça faydalıdır çünkü günümüzde üç boyutlu fraktalları görmek yaygındır ve bireyler kelimenin tam anlamıyla üç boyutlu bir Mandelbrot kümesine dokunmuş olsaydı nasıl olurdu (Mandelbrot kümesi sonsuz bir dizidir) sonsuz derinlik ve karmaşıklığa sahip ikonik bir fraktal görüntü olarak görülebilen sayılar). Böyle bir dünyanın akışkan bağlantılılığı, nereye bakılırsa bakılsın aşikar olurdu.

Bir noktada dikkatim ellerime çekildi. Deri yarı saydam görünüyordu ve yılansı desen de oradaydı. Kendimi başkalaşımım geçirmek üzere olan vahşi bir hayvan gibi hissettim. Aklıma , evrimsel biyolojide noktalı denge denen bir teori geldi. Buradaki fikir, evrimin sabit bir hızda değil, kısa, keskin patlamalar halinde (yine de nispeten uzun zaman dilimlerinde olmasına rağmen) ilerlemesidir. Hayatın, hakkında bilgi sahibi olmadığımız bağlamsal güçlere göre aniden yıldırım hızında değişebileceği, ani dramatik hücresel yeniden düzenlemelerin meydana gelebileceği, belki de Londra'da Bir Amerikan Kurt Adam filminde gösterilen şaşırtıcı fizyolojik dönüşüm sekansına benzer bir düşünceye sahiptim. ama belli ki kurt tabanlı değil ama çok daha garip bir şey. Özünde, bir an hayal edebiliyorum

Machine Translated by Google

Dünyadaki yaş amın aniden yeni bir konfigürasyona geç ebileceği bir zamanda. Orada ve sonra baş ıma geleceğini bile hayal edebiliyordum - yine de korkmuyordum. Her ş eyi süsleyen kutsal kalıp, korkacak hiç bir ş ey olmadığına, değiş imin, büyümenin ve evrimin iyi olduğuna, tüm yaş amın tek bir yaratıcı, amaç lı sürecin parç ası olduğuna dair bir tür psychedelic güvence veriyor gibiydi.

Ama dalıyorum. Bu özel gecenin deneyimlerini aktarmamın ana nedeni, kutsal kalıbı ç ok derinlemesine inceleyebilmemdi. Bunun bir halüsinasyon değil, gerç ekten var olan bir kalıp olduğunu güvenle söyleyebilirim. "Halüsinasyonlar" ile insan, elfleri, uzay gemilerini veya dönüş en mitolojik yaratıklarla kaplı duvarları ve benzerlerini görmeyi düş ünür.
Kutsal kalıp böyle bir ş ey değildir. Yargılayabildiğim kadarıyla, sözde kutsal geometriyle (New Age topluluğu arasında popüler) bile ilgili değil ç ünkü düz ç izgiler, daireler ve simetri söz konusu değil.
Sonuç olarak, baş ka bir yerde bahsettiğim gibi, kiş i kutsal kalıbın etrafında hareket edebilir ve ona farklı aç ılardan bakabilir. Bilinen herhangi bir nesneye benzemeyen ve bir ş ekilde tüm yüzeylere ve yüzeylere kazınmış , tuhaf bir ş ekilde ç ekici bir desen.

Bu belirsiz fenomenin etrafında kafamı toparlamamın neden yirmi yıl sürdüğünü düş ünürken, bunun tekrarlanan yolculuklar ve yeni algısal bölgelere aş inalık ile ilgili olduğunu düş ünüyorum. Genellikle mantar kullanıcılarının, hatta birkaç seansı olanların bile baş ına gelen ş ey, deneyimin aş kın doğası karş ısında kendilerini yeni ve garip bir ortamda bulmaya ve ş aş kına dönmeye benzer ş ekilde boğulmalarıdır.
Kesinlikle psilosibin deneyiminin zirvesinde, kiş i genellikle uzanmak ve kendini psikedelik mutluluğa teslim etmek zorundadır. Sanki "ayağa kalkabilmek" ve yeni manzarayı ciddi bir ş ekilde inceleyebilmek iç in tekrar tekrar seyahat etmek gerekir. Ama yapılabilir . Bir süper-bilinç halinde olmaktan bahsettiğimde bunu kastediyorum. Her ş ey kristal berraklığında olur ve kiş i muazzam bir ş ekilde güç lenmiş hissedebilir. Belli bir ç aba ve odaklanma ile psilosibin etkisi altında yazabilir, e-posta gönderebilir, gitar ç alabilir, yürüyüş e ç ıkabilir, bisiklete binebilir ve hatta dağlara ç ıkabilirsiniz (yine de tüm bu faaliyetleri hiç bir ş ekilde tasvip edemem. ve sadece kendim iç in konuş abilirim!). Kiş i, kutsal kalıbı ayrıntılı olarak inceleyebilecek kadar keskin ve canlanmış bir süperbilinç durumundadır. Ama önce onu görmen gerek. Doğru bir ş ekilde fark ettiğinizde, tekrar fark edilebilir.

Machine Translated by Google

Diğer psychedelic seyyahlarla kutsal kalıp hakkında birkaç tartış ma yaptıktan sonra, defalarca tanık olduğum aynı tür fenomeni tanımlayabilecek baş ka birini bulamadım. “Yabancı diller” (yabancı alfabesi gibi) ve bu tür ş eyler gördüğüme dair raporlar duydum, ancak bu, algıladığım ve burada tartış tığım ş eyle gerç ekten örtüş müyor. Normalde, bu beni duraklatabilir. Sadece ben mi? Sinir sistemimde benzersiz olan bir ş ey var mı? Ş üpheliyim. Yukarıda bahsettiğim gibi, kutsal kalıbın iyi tanımlanamamasının tek nedeninin, düzgün bir ş ekilde ç alış manın ç ok zor olduğunu düş ünüyorum. Bunun nedeni, kiş inin duyuları tarafından boğulma eğilimi olduğunda, psilosibin deneyiminin zirvesinde algılanabilir hale gelmesidir.

Ağustos 2012'nin yukarıda bahsedilen deneyimleri benim iç in son derece aç ıktı. Dediğim gibi, sanki bilim tarafından tamamen bilinmeyen yeni bir fenomenin gözlemlerini yapan amatör bir bilim insanıymış ım gibi, kutsal kalıbın doğasını gerç ekten incelemek iç in yeterince odaklanmış hissettim. Geç miş te, odağımı kaybederdim, güç lü duygular, vizyonlar ve her türlü diğer psikolojik olaylarla üstesinden gelirdim, ama bu sefer tekrar tekrar kutsal modele konsantre olabildim. Gerç ek ve sağlam ve bir kez gördüğünüzde tamamen ç ekici görünüyor. Ve normalde algılanamasa da her yerdedir - her yerde hazır bulunan bir fraktal iş leme, her ş eyi kapsayan, birbiriyle iliş kili bilginin zarımsı bir modeli.

Bir süredir kutsal psilosibin modeli üzerinde kafa yormuş ve bunun gerç ekliğin temel doğası karş ısında önemli olduğundan ş üphelenmiş olarak, bunu aç ıklamak iç in bir dizi ilginç hipotez ortaya koydum. Bu hipotezlerden birinin doğru olması veya en azından birinin gerç eğe diğerlerinden daha yakın olması gerektiğini ileri sürüyorum. Bu hipotezleri aktarmadan önce, 5 Kasım 2009'daki uğurlu psilosibinetik karş ılaş madan birkaç gün sonra meydana gelen ve kutsal kalıbın doğasıyla ilgili olduğunu düş ündüğüm bir olaydan bahsetmeliyim. Bir iş arkadaş ı görmeye gidiyordum. Neredeyse boş bir otobüste duruyordum ve önümde gerç ekten küç ük bir bebeği olan bir kadın vardı. Bu bebeğin üç veya dört aylıktan daha büyük olamayacağını tahmin ediyorum. Ş imdi, küç ük bebeklere ve küç ük ç ocuklara bakmayı seviyorum. Bunun nedeni, eski bir arkadaş ımın "Buda doğası" dediği ş eye sahip olmalarıdır. Bu, bebeklerin birç ok yetiş kin gibi “bozulmadığını” söylemektir ve onların bakış aç ısını yakalarsanız, tuhaf bir ş ekilde canlandırıcı ve hatta iyileş tirici bir etkiye sahip olabilirler. Aslında, her zaman küç ük bebeklerin hastane ç evresinde taş ınması g

Machine Translated by Google

koğuş . Çünkü çok küçük bir çocuğun doğrudan gözlerinin içine bakarak bir tür iyileş me olgusunun oluş tuğunu düş ünüyorum. Öncelikle, kendinizin daha bilinçli hale gelirsiniz ve iç dünyanızın durumunu daha net görebilirsiniz. İ kincisi, çocuğun saf, çamursuz iç dünyası ile bir tür yakın temas kurarsınız. Denklemdeki yetiş kinin iç dünyası çok fazla tehlikeye atılmadığı sürece, kesinlikle bir tür bilgi akış ı vardır ve bu, karş ılıklı olarak faydalı olduğunu düş ünüyorum.

Bu yüzden küçük bebeklerin bakış larını yakalamayı ve onları gerçekten görmeyi (ve dolayısıyla kendimi de görmeyi) seviyorum. O zaman bu otobüste, çok küçük bebeğin bakış larına kilitlenmeye baş ladım. Bu bebeği incelemek inanılmazdı çünkü gözleri kocaman ve kocamandı. Etrafındaki garip ve yabancı dünyayı anlamlandırmaya çalış ırken, iri mücevherli gözleri her yere bakıyordu. Bakış larına kilitlenmeye çalış ırken sertçe baktım. Ama ilk baş ta görüş hattı benim üzerimden geçecek ve bağlantı kurmayacaktı. Kararlı bir adam olarak gözlerimi gözlerine sabitledim.
Sonunda temas kuruldu ve görüş açılarımız aniden birbirine kilitlendi. Daha sonra olanların yoğunluğu benzersizdi. Bakış larımız sıkıca kilitlendi, bu bebeğin gözleri bir ş ekilde daha da geniş bir ş ekilde açılmayı baş ardı ve hafifçe söylemek gerekirse, tamamen acı verici ve ş aş kındı. Ben de öyleydim.
Dahası, karş ılıklı iri iri bakış lar belki de yirmi saniye boyunca tek bir göz kırpmadan devam etti. Dünyaların, benim ve bebeğin hala oluş an, uzaylı ruhunun bir araya geldiği hissi o kadar yoğundu ki, birkaç gün önce Guru'nun katında gördüğüm kutsal deseni hemen hatırladım. İ ki karş ılaş mada derinden bağlantılı bir ş eyler vardı. Özellikle, duyarlılığın çekici hissedilen varlığıyla ilgiliydi.

Sonunda psiş elerimiz "ayırıldı" ve az önce yaş adığım deneyimin yoğunluğu karş ısında ş aş kına dönerek neredeyse sendeleyerek otobüsten iniyordum. Dediğim gibi, kutsal kalıbın gerçek doğasının benim ve yeni oluş an insan arasında az önce olup bitenlerle bir ilgisi olduğunu kuvvetle hissettim.
Bu da beni düzgün bir ş ekilde ilk hipoteze getiriyor: kutsal kalıp bir Öteki'nin parçasıdır, bir ş ekilde dünyayı doyuran veya bir ş ekilde dünyanın gizli bir yönü olan bir duyarlılık. Bu, psilosibin aldığınızda potansiyel olarak bu duyarlılığa eriş ebileceğiniz ve varlığını algılayabileceğiniz anlamına gelir. Kutsal kalıp gerçek dünyadan ayrı değilse (yani, basitçe yeni bir ş ekilde görülen gerçek dünyaysa), o zaman çevremizdeki dünya dediğimiz ş ey aslında bir tür varlıktır (ya da “ varlık”tır).), ama öyle

Machine Translated by Google

muazzam ve başka hiçbir şeye benzemeyen, onu olduğu gibi tanıyamayız. Bu, kasıtlı olarak gizlendiğini veya en azından varsayılan algı çerçevelerimizden gizli kaldığını gösterir.

Uçsuz bucaksız bir gizli varlık kavramı, bana saygın bilimkurgu yazarı Philip K. Dick'in 1981 tarihli VALIS adlı kitabında keşfettiği bir şeyi hatırlatıyor (VALIS, "engin aktif canlı zeka sistemi"nin kısaltmasıdır - bu ilk kavramla çok iyi uyum sağlayan bir kavramdır). kutsal kalıp hakkında hipotez). Dick, zebra ilkesi dediği bir şey hakkında yazdı. Buradaki fikir, örneğin böcek dünyasında (bir böceğin tam olarak bir yaprağa benzeyebileceği) bulduğumuz karmaşık taklitçiliğin daha yüksek bir seviyede veya daha yüksek bir ölçekte var olabileceğidir. Yani dünyada bir tür daha yüksek zeka mevcut olabilir, ancak kurnaz bir taklit yoluyla bize gizlenebilir.
VALIS'te Dick şöyle yazar :

> Ya yüksek bir duyarlı taklit biçimi varsa - hiçbir insanın (ya da çok az insanın) onu algılamadığı yüksek bir biçim varsa? Ya sadece tespit edilmek istenirse tespit edilebilirse? Başka bir deyişle, bu koşullar altında kendini ifşa etmek için kamufle halinden çıktığı için tam olarak tespit edilmedi. “Açıklamak” bu durumda “teofaniye” eşit olabilir. Şaşıran insan, Allah'ı gördüm der; oysa aslında o yalnızca son derece gelişmiş bir ultra-karasal yaşam formu, bir UTL veya bir dünya dışı yaşam formu (bir ETL) gördü.

Bu noktada, kutsal kalıbın doğasını tekrar etmeme izin verin. Onu yeterince kez gördüm ve bir halüsinasyon olmadığını kesin olarak söyleyecek kadar yakından inceledim - en azından dans eden bir peri ya da pembe benekli bir fil gibi orada olmayan bir nesne olma anlamında değil. Daha ziyade, ortamı düzenli çevre olan gerçek bir var olan kalıptır. Daha önce bahsettiğim tığişi fraktal zar kavramına ek olarak, bunu düşünmenin bir başka basit yolu da siyah kağıda beyaz kum taneleri serpiştirmeyi hayal etmektir. Taneler kusursuz rastgele bir düzenleme alacaktı. Şimdi, tanelerde , hepsini bir kerede tek bir desenin parçası olarak görmenizi sağlayan bir desen gördüğünüzü hayal edin (her ne kadar bilinen herhangi bir nesneyi temsil etmese de). Ayrıca, tanelerdeki desenin, kağıdın damarlarındaki desene de bağlı olarak görülebileceğini hayal edin. Psilosibin algısı böyle olabilir. Kişinin ortamında şimdiye kadar farklı bilgiler

Machine Translated by Google

sonuçta her şeyi birbirine bağlayan tek bir kalıba bağlı hale gelir. Her şeyin birbirine bağlı olduğu eski atasözü gibidir - sadece bu durumda mantar size bu gerçeği gerçekten gösterir. Her şeyin birbirine bağlılığı, "güzel bir fikir" olmaktan, en yoğun şekilde uyarıcı türden doğrudan bütünsel bir algıya kadar gider.

Bir başka yararlı benzetme, tanıdık bir manzaranın benzetmesidir. Bir dağın tepesindeyseniz, bir helikopterde ya da bir uçak taysanız ve aşağıda daha önce hiç görmediğiniz uçsuz bucaksız bir manzaraya bakıyorsanız, hepsini bir anda ya da "bir parça" görme eğiliminde olmayacaksınız çünkü tanımıyor ve henüz böyle bir sahneye aşina değil. Nehirler, kasabalar ve ormanlar gibi ayrıntıları göreceksiniz, ancak bunlara aşina olmadığınız için tüm manzarayı tek bir entegre model olarak görmeyeceksiniz. Ancak, tekrarlanan gözlemler yoluyla manzaraya aşina olursanız, o zaman daha çok tanınabilir bir resim gibi olur, çünkü hepsini aynı anda önemli bir ikonik desen (bir yüz gibi) olarak görebilirsiniz. Deneyimli göçmen kuşların manzaraları böyle gördüğünden eminim. Büyük, anlamlı, resme benzer bir desen algılarlar. Aslında, aynı örüntü tanıma ilkesi, yıldızlı gökleri incelediğimizde aşikardır. Bir takımyıldızı tanıdığınızda, onu her zaman göreceksiniz. Daha önce bağlantısız ve farklı olan tek tek yıldızlar, aşinalık yoluyla, tutarlı ikonik modellerde bağlantılı olarak görülebilir.

Kutsal kalıp hakkında yinelenmesi gereken bir diğer şey, onun zorlayıcı niteliğidir. Gerçekten de, kilitlendiğinde, model genişliyor ve güç yayıyor gibi görünüyor. Onu ne kadar çok görürseniz, o kadar aşkın enerjiyle dolarsınız. Bu nasıl mümkün olabilir? Tüm gerçeklik alanı önemli bir tutarlılığa ve ona bağlıysa (bir organizmanın anlamlı tutarlılığına ve varlığına zayıf bir şekilde benzer), bu tutarlılığı algılamak neden insanı mutlu bir huşu ile doldursun? Garip görünüyor. Tabii ki, tam da onu görme eylemi, bu daha büyük tutarlılığın bir şekilde sizi aynı anda görmekte olduğunu veya en azından Philip K. Dick'in diyebileceği gibi, kendisini size ifşa ettiğini ve böylece bir şekilde size ilham verdiğini ima etmedikçe. Belki de, bilinçte bir rezonans gibi, güçlü bir duygusal etki yaratan, bahsettiğim bebekte olanlara benzer şekilde kişilerarası algılamadır.

Durum ne olursa olsun, kutsal kalıp hakkındaki bu ilk hipotez, etrafımızdaki dünyaya canlı bir tutarlılık ve "varlık" olduğunu ve bu tutarlılığın - her şeyin birbirine bağlılığının - aslında bir kalıp oluşturduğunu iddia eder. psilosibin. bu

Machine Translated by Google

desen her şeye nüfuz eder ve özellikle yüzeylerde belirgindir.
Dahası, örüntü algılandığında, mistik yoğunluk seviyelerine ulaşabilen bir tür olumlu duygu artırıcı etkiye sahip görünüyor.

Tek bir tutarlı yaşayan bütünlük olarak bu realitenin yapacak çok şeyi var. Ne de olsa bilim bize evrenin bir tekilliğe (ve bir "büyük patlama" olayına) kadar geriye götürülebileceğini öğretir - bu da evrenin tek bir birleşik halden başladığı anlamına gelir. On dört milyar yıl kadar sonra, evrenin ayrı şeylerden oluştuğu ve orijinal tekil doğasının tüm izlerini tamamen kaybettiği görünebilir - ancak bu bir yanılsama olabilir.

Büyük patlamayı genellikle ağır çekim bir patlama olarak hayal etmeyi severim. Bir merminin (çoğumuz bunun gibi ağır çekim film kliplerini izlemişizdir) veya dahili olarak yerleştirilmiş bir patlayıcının çarpmasından sonra ultra ağır çekimde patlayan bir kavun hayal edersek, o zaman patlatılmış kavunun tüm hareketli parçaları, görünürde görünse de, farklı, aslında hala birbirine bağlı. Nasıl yani? Parçaların hızları ve yörüngeleri çok dikkatli bir şekilde analiz edilirse, aralarında bir korelasyon olduğu, tüm parçaların ortak bir kökenden kaynaklanan birleşik hareket kalıplarıyla birbirine bağlı olduğu açıkça ortaya çıkacaktır. Başka bir deyişle, tüm hareketli parçalar, görünüşte bağlantısız olmalarına ve kendi ayrı yollarını izlemelerine rağmen, gerçekte birbirleriyle ve tek bir geniş leyen modelin parçası ile ilişkilidir. Bu nedenle, patlayan kavun parçalarının hız ve yönünün bireysel ölçümleri alınırsa, tüm parçaların aynı nedensel kuvvetle birbirine bağlı olduğu ortaya çıkacaktır. İyi bir bilim adamı, ölçümlerinden ve gözlemlerinden, tüm parçaların ortak bir özelliği olduğunu, ortak bir kökene ve onlara enerji veren ve patlamalarına neden olan ortak bir faktöre kadar izlenebileceklerini çıkarabilir. .

Bu karşılıklı bağlantılılık kavramını başka bir şekilde keşfetmek için bakış açısını biraz değiştirmeme izin verin, çünkü bu, büyük ölçüde kalıpların doğasıyla ilgilidir. Güvenlik görevlilerinin canlı video monitörlerini izlediği odalardan birini hayal edin. Diyelim ki sekiz ekran var ve her ekran bir alışveriş merkezinin belirli bir alanını gösteriyor. Şimdi her ekranın bir kameradan gelen canlı video verileriyle beslendiğini ve her kameranın farklı bir açısı olduğunu, ancak hepsinin tek bir noktaya odaklandığını hayal edin. Başka bir deyişle, sekiz video kameranın tümü belirli bir noktaya işaret ediyor - ancak farklı konumlarda oldukları için hepsinin farklı bir perspektifi var. Şimdi ne olduğunu hayal et

Machine Translated by Google

sekiz video beslemesi benziyor. Hepsi farklı görünüyor. Hepsi aynı grup alış veriş yapanları gösteriyor, ancak açılar farklı. İlk bakış ta, bu güvenlik odasına girerseniz ve sekiz ekranı ilk kez gördüyseniz, tüm video akışlarının tamamen ayrı olduğunu ve birbiriyle ilişkili olmadığını düşünebilirsiniz. Ancak, bir süre sonra korelasyonları fark edeceksiniz. Belki kırmızı takım elbiseli biri kısa süreliğine belirir ve bu kişiyi sekiz monitörde de farklı bir açıdan görürsünüz. Çok geçmeden, tüm bu farklı monitörlerin birbiriyle ilişkili bilgilerle beslendiği anlaşılacaktı. Birbirine bağlanan bir desen görürdünüz. Bir kalıbın gerçekte ne olduğuna daha yakından baktığımızda, bunu biraz sonra akılda tutmaya değer.

Bu benzetmeleri neden sunduğuma dönersek, bunun nedeni evrenin tek bir tutarlı bütünlük olduğu fikriydi. Elbette bu, tanımı gereği doğru olmalıdır, çünkü evren kelimesinin etimolojik kökü, kelimenin tam anlamıyla "her şey bire dönüştü" anlamına gelir. Yani fikir şu ki, evren sayısız farklı parçadan oluşuyor gibi görünse de, yine de her şey için bir tutarlılık veya tek bir model var . Hiçbir şey gerçekten ayrı değildir, ancak bir karşılıklı ilişkiler ağı aracılığıyla diğer her şeye bağlıdır. Aslında, fizikte, yerel olmayan bağlantılarla ilgili kuantum dolaşıklığı olarak bilinen bir fenomen bile vardır. Mekansızlığın fiziği benim kavrayışımı aşan bir fikir olsa da, fikir, evrenin temel parçalarının birbirine dolandığı veya birbirine bağlı olduğu ve aralarında ışık yılı kalsa bile öyle kalacağı gibi görünüyor. Bu, her şeyin derinden birleşik olduğu ve tek bir kalıbın veya tek bir tutarlılığın her şeyi ve her şeyi birleştirdiği fikrini destekliyor gibi görünüyor. Psilosibinetik vizyonla algılanabilecek her şeyi birbirine bağlayan bu temel modeldir. Bu kalıp her zaman orada olmasına rağmen, normal algımızın sınırları ve kısıtlamaları nedeniyle bize gizli kalır.

Tutarlılık kavramını eve götürmek için bir düşünce deneyi daha eklememe izin verin - çünkü kutsal kalıbın doğası ne olursa olsun, bir tür tutarlılığın söz konusu olduğuna ikna oldum. Aslında, tutarlılığın her türlü mistik deneyimin kalbinde yattığını söyleyecek kadar ileri giderdim - bu tür deneyimler, beyindeki bilginin aniden daha tutarlı ve bütünleşik bir duruma geldiği daha tutarlı bilinç biçimlerini içerir. Ayrıca, herhangi bir "her şeyin teorisi"nin bir şekilde tutarlılık kavramını içermesi gerektiğini tahmin ediyorum.

Her halükarda, “tutarlılıktan” birkaç kez bahsettim ve onunla ilişkilendirdim.

Machine Translated by Google

desenler. Tutarlılık birbirine bağlılığa bağlı olduğu için bu şaşırtıcı değildir. Bir şeyin tutarlılığı varsa, o zaman çeşitli bileşenleri bir şekilde birleştirilir.

O zaman, bir dağın yamacından aşağı yuvarlanan bir kaya düşünün. Tek bir nesne olarak yuvarlanan kaya, açıkça tutarlılık sergiliyor. Milyonlarca ayrı atomdan yapılmış olabilir, ancak toplu halde kaya, tek bir birleşik katı nesne olarak hareket eder. Kayanın tutarlılığı var. Şimdi kayanın yuvarlandığı dağı düşünün. Dağların -elbette çok yavaş - hareket ettiğini biliyoruz, ancak dağların yükseldiğine (ve düştüğüne) dair kanıtlar çok güçlü. Charles Darwin, ünlü seferleri ve seyahatleri sırasında Güney Amerika'daki büyük dağların tepesinde deniz kabuğu kalıntılarını bulduğunda haklı olarak şaşırmıştı. Kabuklar oraya ulaştı çünkü bir zamanlar dağ deniz seviyesinin altındaydı ve tektonik plaka aktivitesi ile yavaş yavaş yükseldi. Böylece, yuvarlanan kayamızın altındaki dağ da tutarlılık gösterir, çünkü o da tek bir katı kütle olarak hareket edebilir.

Bahsedildiği gibi dağımız tektonik plakaların hareketine göre oluşmuştur. Bu tektonik plakalar, yerkabuğunun sürekli hareket eden ve birbirine karşı öğüten devasa bölümleridir. Böylece, bir dağın altındaki tektonik levhalar aynı zamanda tek bir nesne olarak hareket ettikleri için tutarlılık özelliğine de sahiptir. Bir dahaki sefere büyük bir coğrafi panoramaya tanık olduğunuzda bunu dikkate almak dikkat çekicidir. Gördüğün her şey yavaş yavaş bir bütün olarak hareket ediyor. Dünyayı ayaklarınızın dibine vurabilseniz bile, daha büyük bir ölçekte üzerinde durduğunuz zeminin tamamı tek ve sağlam tutarlı bir kütledir.

Odak ölçeğimizi genişletmeye devam ederek, tüm tektonik plakaların kendileri tüm dünyanın bir parçasıdır - ve tüm dünya da benzer şekilde tek bir küresel nesne olarak döndüğü için tutarlılığa sahiptir. Ve elbette, tüm tutarlı dünya güneşin etrafında döner.

Bu gömülü tutarlılıklar yeryüzünde bitmez. Dünya, güneş sisteminin bir parçasıdır ve güneş sisteminin de benzer şekilde kendine özgü hareketi vardır. İnanılmaz bir şekilde, tüm güneş sistemi Samanyolu galaksisinin merkezi etrafında saniyede iki yüz kilometreden fazla bir hızla hareket ediyor! Daha da şaşırtıcı olanı, tek bir nesne olarak hareket etmesi ve bu nedenle, büyük boyutuna rağmen, neredeyse varolmayacak kadar küçük olan yuvarlanan kayamız gibi tutarlılığa sahip olmasıdır. Ve hala işimiz bitmedi. Samanyolu galaksisinin tamamı aynı zamanda tutarlılık gösterir.

Machine Translated by Google

tek bir birim olarak hareket eder - bu durumda kozmik mikrodalga arka plan radyasyonuna göre saniyede altı yüz kilometre gibi muazzam bir hızla! Yine, gerçekten şaşırtıcı olan gerçek, sadece şaşırtıcı hız değil, milyarlarca güneşi olan bir galaksi kadar büyük bir şeyin tek bir tutarlı birim olarak hareket edebilmesidir.

Peki tüm bu hırslı büyük derin düşünceler ne anlama geliyor? Basit bir ifadeyle, en ufak bir esintiden bile arınmış sakin bir bahar gününün, doğanın daha geniş bağlamsal dokusu içinde gerçekten de hızla döndüğümüz, döndüğümüz ve her yöne yörüngede döndüğümüz, son derece akıllara durgunluk veren gerçeği gizlediği anlamına gelir. hızlı aslında, ilgili hızların ve tutarlılıkların büyüklüğünü tam olarak kavrayabilseydik, muhtemelen bayılır ve devriliriz. Daha önemli bir ifadeyle, evrenin bir bütün olduğu anlamına gelir. Baştan sona tutarlılığa sahip olan evren, her birimizin (bilinçli deneyimimiz dahil) içine dokunduğu tek bir tutarlı nesne olmalıdır. Akıl bizi her zaman bu sonuca götürür. Ancak her şeyin bu tutarlılığının ilgi çekici (ve makul) bir olgudan başka bir şey olmaması yerine, bu tür bir tutarlılığın kutsal kalıbın kaynağı olduğunu, kutsal kalıbın adeta bunun gerçek işareti ve imzası olduğunu öne sürüyorum. tutarlılık. Başka bir deyişle, psilosibinin aydınlatıcı gücü aracılığıyla, dünyanın ve içindeki her şeyin birbiriyle bağlantılı tutarlılığına bilinçli olarak özel olunabilir. Üstelik bu tutarlılık, gerçeğe benzer, varlık benzeri özelliklere sahiptir. Bütünün "varlığı", bütünün imza modelinin psilosibinetik algısı aracılığıyla yerel ölçekte kendi varlığımızla bağlantı kurabilir. O halde, ilk hipotezin özü budur.

Kutsal kalıbı açıklayan ikinci hipotez çok daha az donkişotiktir ve kuşkusuz daha indirgemeci bir inanışa sahip okuyuculara hitap edecektir. Bu teori, yukarıda bahsedilen durumlarda gördüğüm şeyin, sahte olsa da, kendiliğinden örüntü tanımanın etkisinden başka bir şey olmadığını ileri sürüyor. Yani insan beyni örüntü tanımaya o kadar hazırdır ki, psilosibin etkisi altında, hiç olmadığı yerde kalıpları sentezleyebilir. Bu, aslında hiç olmadığında veya en azından anlamlı uygun bir model olmadığında kişinin bir model algılayabileceği anlamına gelir.

Karmaşık bir yüzeye yeterince uzun süre bakar ve odağınızı gevşetirseniz, yüzleri ve diğer yaygın nesneleri seçmek çok zor değildir. Hepimizin bunu yaptığına eminim - özellikle de basit hayaller kuran çocuklar olduğumuz günlerde. Yine de bu tür yüzler kaprisli ve değil

Machine Translated by Google

gerçek. Kesinlikle yüzler, izleme zevkimiz için kasıtlı olarak bulutlara oyulmamış tır. Birinin veya bir şey in kasten şekillendirdiği bir perdenin gölgeli kıvrımları da bir tür hayvana benzemez. Bizim yaratıcı kalıp arayan zihinlerimiz bu yüzleri ve benzerlikleri çağrış tırır, çünkü anlam ve önem arayış ına girmek akılların iş idir. Bu nedenle, bulutlarda veya loş ış ıklı perdelerde yüzleri görmek keyifli olsa da, bu tür desenlerin gerçek bir önemi veya önemi yoktur. Benzer bir şekilde, kutsal psilosibinetik kalıp, psilosibin'in zihnin kalıplar oluş turma kapasitesini artırma yeteneği nedeniyle var olmaya zorlanan bir fenomenden baş ka bir şey olmayabilir.

Zihnin, genellikle bulanık görsel ipuçlarından kalıpları sentezleme eğilimi, pareidolia olarak bilinir ve beyinde kablolu bir mekanizma olması muhtemeldir. Ancak bildiğim kadarıyla pareidoli, tanıdık nesnelerin -yüzler ve benzeri- hayali olarak görülmesini içerir. Kutsal desenle ilgili ilginç olan şey, gerçekten tanıdık bir şeye benzememesidir. Aslında tamamen roman. Bu nedenle, beynin çevredeki kalıpları (yüzler ve hayvanlar gibi) görme konusundaki doğuş tan gelen eğilimini düş ünürken bunu aklımızda tutmalıyız. Hiç birinin olmadığı yerde yüzleri görmemiz için iyi evrimsel nedenler olsa da (aslında aslan yokken çalıların arasında yanlış lıkla bir aslan görünce üzülmekten daha güvenli olmak daha iyidir), soyut kalıpları görmenin hiç bir belirgin evrimsel avantajı yok gibi görünüyor. . Yani kutsal model gerçekten pareidolia olarak kategorize edilemez. Bir bakıma, psilosibinetik kutsal kalıbı algılamak, pareidolia'nın neredeyse tuhaf bir antitezidir, çünkü kiş i bir kalıbı tespit eder, ama onun ne olduğunun farkına varmadan!

Pareidolia ile ortaya çıkan yüzlerin ortak yanıltıcı algısından bahsederken, büyüleyici olan şey, kutsal kalıbı doğrudan gözlemlerken bunu düş ünmüş olmamdır. Bunu, psikoloji diplomamı sürdürürken bilimsel yöntemde aldığım sınırlı da olsa eğitime bağlardım. İyi bilim adamları, olağanüstü iddialar ve sansasyonel öneriler karş ısında ş üpheciliklerini sürdürebilirler. Bu nedenle, kendilerini olağanüstü iddialarla doğrudan deneyimlerken bulurlarsa, olayı mümkün olduğunca tarafsız bir şekilde gözlemlemeye çalış abilirler. Bu kulağa oldukça "sert" gelebilir, ancak gerçeğin peş inde koş arken bu şekilde hareket etmenin gerekli olduğunu iddia ediyorum - özellikle de ilan edilen gerçek olağanüstü derecede tartış malıysa. Bu nedenle, her ne kadar bir kiş i, her ne kadar karmakarış ık bir halde hayrete düş ebilse de, tıpkı bir bilim insanının, örneğin büyüleyici bir manyetik alanı veya yeni bir manyetik alanı inceleyebileceği şekilde kutsal kalıbı incelemek mümkündür.

Machine Translated by Google

organizma türleri. Mesele şu ki, model tam orada - tıpkı bir manyetik alanın tam orada olması gibi. Gitmeyecek. Bir kez casusluk yapıp kayıt olduktan sonra onu göremezsiniz. Bu, bazı titreme veya hareket gördüğünüz tipik bir görsel illüzyon gibi değildir (Facebook'ta dolaşan çeşitli optik illüzyonlar gibi). Gerçekten de bu sayfadaki yazılardan daha gerçek görünen bir kalıp. Daha da derinden, onu izlemek, dikkat çekici bir şekilde canlandırıcı bir duyguya eşlik ediyor.

Kombinasyon halinde, bu iki faktör, kalıbı kesinlikle zorlayıcı ve psilosibin deneyiminin anlamsız bir eseri olarak göz ardı etmeyi zorlaştırır. Üstelik, kutsal kalıbı algılamanın sancıları içindeyken, bir tür yüksek zekanın hissedilen mevcudiyetinden kurtulmak imkansızdır. Bu yüzden onu tasvir etmek için çok zaman ayırıyorum. Bu nedenle, kutsal kalıbın önemsiz bir yanılsama olmasının olası olmadığını düşünüyorum. Kutsal kalıbın vurguladığı "şey" ne olursa olsun, bu "şey" büyük bir öneme sahiptir ve sadece görsel-kavramsal bir yanılsama değildir.

Üçüncü hipotezim, insan ruhunun en derin derinlikleriyle ilgilidir. Kutsal kalıbın bir şekilde “kafada” olması mümkün mü? İnsan zihninin sahte bir kalıp oluşturduğu sentetik kalıp tanımayı kastetmiyorum, daha çok bilincin temellerini görüyormuş gibi. Başka bir deyişle, insan ruhunun tam merkezinde, psilosibin tarafından uyandırılan bir tür “kutsallık modeli” olabilir mi? Belirli psikolojik koşullar altında dışa yansıtılabilen bir tanrısallık mı? Bu, psilosibin'in, tabiri caizse, içindeki “ilahi kıvılcımı” uyardığı ve dışa yansıtılan bu ilahi unsurun, kişinin gerçek dünyadaki nesnelere ilişkin algılarına karıştığı anlamına gelir. Bu nedenle, belki de kendinizi kandırdığınızda ve kutsal kalıbı gördüğünüzde, "dış arıdaki dünyada" ilahi bir şey görmüyorsunuz, ama iç dünyanın derinliklerinde ilahi bir şey görüyorsunuz. Aslında bu, bugünlerde pek çok araştırmacı tarafından psilosibin ile ilişkilendirilen terminolojiyi desteklemektedir - yani, mantar enteojeniktir, yani "içimizdeki ilahi olanı üretir".

Bu, oldukça mistik olmakla birlikte ilgi çekici bir fikirdir ve eğer onunla birlikte gidersek pek çok sonuca varırız. Dünyaya baktığımızda, bir şekilde aslında kendi zihnimizin içini gördüğümüzü ya da daha doğrusu, algıladığımız dünya için kendi zihnimizin bir projeksiyonuna tanık olduğumuzu gösteriyor. kesinlikle önümüzde uzatılmış görünüyor. Fakat

Machine Translated by Google

Dünyanın zihnin bir yansıması olduğunu öne sürmek gerçekten ne anlama geliyor? "Dış arıdaki dünya" nasıl gerçekten "dış arıda" olamaz? Sonuçta, hemen hemen aynı dünyayı gördüğümüz konusunda hepimiz hemfikiriz. Yeryüzünde yaş adığımızı ve güneş in gökten parladığını, okyanusların gelgitlere maruz kaldığını veya Everest'in karla kaplı büyük bir dağ olduğunu kimse tartış amaz. Elbette doğanın bu nesnel gerçekleri insan zihninin yansımaları olamaz mı? Elbette icat olamazlar mı? Yoksa yapabilirler mi? Gerçeklik, bizden bağımsız olarak var olan bir şeyden ziyade bir tür paylaş ılan bir izdüş üm olabilir mi?

Burada, psychedelic çevrelerde, gündelik gerçekliğin veya normal gerçekliğin, yaygın olarak paylaş ılan bir serotonerjik halüsinasyondan biraz daha fazlası olduğunu söyleyen bir şakayı hatırlattım (serotonin, beynin baş lıca nörotransmitterlerinden biridir). Bu alaycı ifadenin amacı, hepimizin beynimizde (serotonin yerine) dolaş an psilosibin olsaydı, o zaman hepimiz ortak bir psilosibinetik halüsinasyona maruz kalabilirdik.
Halüsinasyonların baş lı baş ına psilosibin deneyiminin bir parçası olmadığına daha önce iş aret etmiş olmama rağmen, psilosibin kiş inin gerçeklik algısını değiş tirmesi hala söz konusudur - ve bu anlamda kiş i normalin aksine psilosibinetik bir gerçeklikten bahsedebilir, veya serotonerjik, gerçeklik.

Baş ka bir deyiş le, deneyimlediğimiz gerçeklik, beyin/zihin sisteminin ayrıntılı bir yansıması olabilir mi, serotonin tarafından vurgulanır ve hepimiz benzer beyinlere sahip olduğumuz iç in herkes iç in ortak olabilir mi? Ve psilosibin deneyimi yeni yansıtılan bir gerçekliği temsil edebilir mi? Ayrıca, kutsal model, böyle bir yansıtma sisteminin temelinde yatan şeyin bir göstergesi olabilir mi?

Böyle bir iddia, yanıtladığından daha fazla soruyu gündeme getiriyor gibi görünüyor. Gerçekliği yansıttığımızı veya gerçekliği yarattığımızı öne süren fikirlerden hiç bir zaman hoş lanmadım. Elbette, zihnimizin "dış arıdaki dünya" dediğimiz şey üzerinde yorumlayıcı bir iz bıraktığına dair pek çok kanıt var. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri McGurk illüzyonu ile ortaya çıkar. McGurk illüzyonu olağanüstüdür, çünkü neler olup bittiğini tam olarak bilseniz bile çalış ır (örnekleri YouTube'da bulunabilir).
Gerçekten de, bu yanılsamanın bir etki yaratmasını durdurmak imkansızdır (bu, en azından onlara karş ı bilge olduğunuzda hafifletilebilecek birçok görsel yanılsama iç in geçerli değildir). McGurk illüzyonu, bazı sesler çıkaran bir konuş macıdan oluş ur. Tekrar tekrar seslendirdiği iç in yüzünü ve ağzını net bir şekilde görüyorsunuz.

Machine Translated by Google

hece - "bah." Ama gözlerini kapatırsan ya da yüzünü ve ağzını çevirirsen duyduğun ses “dah” olur!

Bu olağanüstü yanılsama, gerçeği yorumlamak için görsel ipuçlarını kullandığımızı gösteriyor. “Bah” hecesini söyleyen bir ağız söz konusu olduğunda, bu çok belirgin bir görsel işaret tir. “Bah” dediğimizde dudaklarımızı son derece spesifik bir şekilde büzürüz. Bunu bilinçli olarak bilmeyebiliriz ama bilinçaltında biliyoruz. Ve “dah” sesi dersek ağız hareketlerimiz tamamen farklıdır. Bu nedenle, “da” sesine sahip bir ses parçası “bah” ağız hareketleri üzerine dikkatlice dublaj yapılırsa, görsel ipuçları öncelikli olduğundan “bah” duymaya devam edeceğiz. Elbette bu, aklımızın aptal veya aptal olduğu anlamına gelmez çünkü bu tür bir senaryo gerçek dünyada asla gerçekleşmeyecektir. Ayrıca, sesin ne yaptığından bağımsız olarak dudaklar gerçekten bir “bah” sesi çıkarıyor. Bu durumda gerçekten görmek inanmaktır! McGurk yanılsaması, dünyayı algılamamızda görsel ipuçlarının ne kadar önemli olduğunu ortaya koyuyor. Gerçekliği sadece “bir tabakta” algılamıyoruz; bunun yerine, zihinlerimiz dünyayı aktif olarak yorumlamak ve anlamlandırmak için çeşitli ipuçları kullanır.

Renkleri içeren benzer yanılsamalar, bağlamsal ipuçlarının dünyaya ilişkin algılarımızı nasıl belirleyebileceğini gösterir. İki resim gösterilebilir ve bu resimlerin her birinde belirli alanlar oldukça farklı renklerden oluşuyormuş gibi görünür. Ancak renkli alanlar, herhangi bir çevre bağlamı olmaksızın izole edilmiş olarak görülürse, bunların tamamen aynı tonda olduğu görülür. Bir kez daha, bağlamsal ipuçlarının bir şeyi nasıl algıladığımızı belirleyebileceği açıktır (bu bağlama dayalı görsel yanılsamaların en iyilerinden biri, yakındaki iki dama tahtası karesinin tamamen farklı renkler gibi göründüğü, ancak izole edildiğinde dama gölgesi yanılsaması olarak bilinir). muayene, aslında tam olarak aynı renktedir).

Özetlemek gerekirse: McGurk illüzyonunda, belirli bir nesnel işitsel gerçeklik, zihindeki işlem yolculuğu yoluyla, işitsel bilgiye eşlik eden belirli görsel bilgilere dayalı olarak yorumlayıcı bir öznel gerçekliğe dönüş türülebilir. Aynı renk yanılsamaları durumunda, nesnel olarak var olan renkler, benzer bir algısal yorumlama süreciyle görünüş te farklı tonlara dönüş ebilir. Her durumda, dünyayı açıkça “olduğu gibi” görmüyoruz, bunun yerine her türlü bağlamsal ipucunu kullanıyoruz ve böylece çevremizdeki dünyanın en bütünsel anlamı olan bir yorumunu oluş turuyoruz. Klasik illüzyonların beynimizin ne kadar zayıf olduğunu vurguladıkları için değil, önemli olduklarını da belirtmeliyiz.

Machine Translated by Google

çünkü algılarımızın en mantıklı “uyum”u nasıl oluş turduğunu vurgularlar.

Bu aslında çok önemli bir nokta, çünkü ilk bakış ta, zihnin bu yeteneğinin çoğunu kolayca kandırma eğiliminde olabiliriz.
Bu tür örnekler verebiliriz, kollarımızı kavuş turup ş öyle diyebiliriz: “Bak, gerçeklik dediğimiz ş ey tamamen özneldir. Aklımız, ilerledikçe bir ş eyler uyduruyor. ” Ama bu noktayı kaçırıyor. Ve mesele ş u ki, zihinlerimiz, aldığımız tüm bilgileri en iyi ş ekilde anlamlandırmak için çabalıyor. Düş ündüğünüzde, bu aslında çok akıllıca bir kapasite, özellikle de bu anlamlandırma sürecinin bilinçsizce ve gerçekten hızlı gerçekleş tiği göz önüne alındığında.
Bilincimizin maruz kaldığı tek ş ey, duyularımızın biriktirdiği ortam bilgisi dizisinin nihai sonucu veya en mantıklı entegrasyonudur.
Dolayısıyla, nesnel gerçekliği kutsallaş tıramadığımız sonucuna varmamalıyız. Zihnin gerçeği yorumladığı doğru olsa da, nesnel gerçekliğin özünün bilincimize ulaş ması da muhtemeldir. Aslında, beyin/zihin sistemi ne kadar geliş miş se (Homo sapiens'te olduğu gibi), nesnel gerçekliğin algılanması o kadar olasıdır. Ne de olsa evrim, açıkça hatalı bir ş ekilde algılayan bir beyin/zihin sistemini uzun süre desteklemeyecektir. Yaş amak ve olmak, dünyada hayatta kalmak, dünyayı anlamlandırabilmemizi gerektirir. Anlam verme yeteneklerimiz yüzde 100 doğru olmasa da, oldukça doğru olmaları gerekir. Bu küçük hata aralığı, çalılarda aslan yokken çalılardaki aslanları algılamamızı sağlayabilir ve bulutlardaki ve kayaların üzerindeki yüzleri görmemize neden olabilir, ancak bunlar, aksi takdirde doğru bir desen tanıma sisteminin küçük yan etkileri olacaktır. .

Ş imdi kutsal kalıbın gerçekliğin daha derin bir yansımasının sonucu olduğu fikrine dönelim. Yukarıda bahsedilen görsel yanılsamalar, gerçeklik yorumlarının bilinçli farkındalığımıza nasıl ulaş tığını ve bu tür yorumların hatalı olabileceğini zarif bir ş ekilde gösterse de, ima ettiğim gibi, yine de orijinal bir bilgi kaynağı üzerine kuruludurlar - ve bu orijinal bilgi "dış arıda" olmalıdır. orada." Baş ka bir deyiş le, gerçeklik tamamen zihnin bir yansıması olamaz. Gerçeklik zihin tarafından renklendirilebilir, hatta zihin tarafından gölgelenebilir, ancak bu onun zihinden kaynaklandığı (ya da en azından bizim zihnimizde olmadığı) anlamına gelmez . Dolayısıyla, görebildiğim kadarıyla, burada ulaş ılması gereken en makul sonuç, nesnel bir “dış arıda dünya” (ölseniz veya inanmasanız bile devam eden bir tür dünya veya gerçeklik) olduğudur. o—aslında bu, Philip K. Dick'in gerçeklik tanımıdır) ve onunla ilgili bilgi, bilinçli farkındalığımıza, bunu yaptıktan sonra ulaş ır.

Machine Translated by Google

beyin/zihin sisteminin akıllı bilgi iş leme mekanizmaları tarafından filtrelenir ve sıralanır. Yani etrafınıza baktığınızda, kesinlikle gördüğünüzü yaratmıyorsunuz, aksine zihninizin elindeki tüm bilgileri en iyi ş ekilde bütünleş tirmesine tanık oluyorsunuz.

Sezgisel olarak bu doğru görünüyor - özellikle gerç ekten karmaş ık bir sahneye bakmanın nasıl bir ş ey olduğunu düş ünürseniz. Kafanızı bir ç adırdan ç ıkardığınızı ve uç suz bucaksız bir dağ silsilesini, küç ük kabarık bulutlarla noktalı masmavi bir gökyüzüne karş ı bir kuş sürüsü gördüğünü hayal edin. Kafanızı hareket ettirdiğinizde, kendinizi devasa bir ultra yüksek ç özünürlüklü bilgi okyanusuna maruz bırakıyorsunuz. Böyle bir sahnede dolaş ıp hızla panoramayı ve hatta ayaklarınızın altındaki detayları ç ekerseniz, üç boyutlu desenli bilgi miktarı ş aş ırtıcıdır. İ nsan zihninin böylesine karmaş ık, yüksek ç özünürlüklü bir sahneyi zahmetsizce sentezlediği fikri biraz saç madır (yine de beynin bilinç ürettiğinin söylendiğini duyuyorsunuz). Kalıplanmış bilginin bağımsız olarak bizim dış ımızda ortaya ç ıktığını, bu "dış arıdaki dünya"nın veya "kendi iç inde dünyanın" tüm zor kalıplama iş ini yaptığı ve beyinlerimizin esasen bir gerç eği yansıttığını varsaymak ç ok daha mantıklıdır. mevcut bilgi alanının perspektif dilimi (kendisinin küç ük yansımalarını iç eren bir hologram gibi). Aynı ş ey, bilinmeyen bir odaya giren kör bir adam iç in de söylenebilir. Çeş itli bilinmeyen nesnelere ç arpabilir. Belli ki bu nesneleri rastgele yaratmıyor. Aksine, ondan bağımsız olarak var olurlar ve özellikleri, dokunsal kullanım gibi ş ehvetli etkileş im yoluyla yavaş yavaş ayırt edilebilir.

Bu, doğanın, insan zihninin giderek daha ayrıntılı bir ş ekilde okumayı öğrenebileceği büyük bir kitap gibi olduğu fikriyle geliş ir. Kitap ve onun anlam katmanları, birey olarak onu okumaya özen göstersek de etmesek de var olur.

Bu nedenle kutsal kalıbın yalnızca zihinden kaynaklanan bir ş ey olması olası değildir - ç ünkü hiç bir ş ey yalnızca zihinden ortaya ç ıkamaz, daha büyük bir nesnel kaynaktan kaynaklanmak zorundadır. Aslında, birkaç kez belirttiğim kutsal kalıbın "dış arıdaki" niteliği göz önüne alındığında, kalıbın nesnel dünyanın bir parç ası olduğu ve basitç e zihin tarafından hazırlanıp dış a yansıtılan bir ş ey olmadığı daha olası görünüyor. Belirttiğim gibi, optik ve iş itsel illüzyonlar havadan yapılmaz; daha ziyade, bir ş eyin alternatif algılarını iç erirler. Yani yine, tanık olduğumuz bu “dış arıda bir ş ey” olmalı. Ancak o zaman bu "dış arıda bir ş ey" zihin tarafından yeni bir ş ekilde yorumlanabilir.

Machine Translated by Google

çeşitli bağlamsal ipuçları. Bu nedenle kutsal kalıp "dışarıda" var olmalıdır.
Bir şekilde.

Tüm bu kuşkusuz merak uyandıran düşüncelerden ne anlamalıyız? Tartışılan üç hipotez arasında nasıl karar verilir? İlk hipotez, kutsal kalıbın, evrenin birbirine bağlı ve tutarlı, canlı bir bütünlük olduğunu ve bu tutarlılığın veya büyük "varlığın", neredeyse gizemli bir şekilde duyarlı bir halıdaki birbirine bağlı kumaş ipliklerini algılamak gibi, gerçekten görülebileceğini göstermesidir. İkinci hipotez, kutsal kalıbın sahte bir eser olduğu, gerçek veya önemli bir şey olmadığı, beyin/zihin içindeki aşırı gelişmiş bir kalıp tanıma mekanizması tarafından çözülen bir kalıptan biraz daha fazlası olduğudur. Üçüncü hipotez, kutsal kalıbın, ilahi bir içkıvılcımın dışa yansıtılan bir yansıması olduğudur.

Bu noktada sorulacak iyi bir temel soru şudur: Kalıp tam olarak nedir?
Gerçekten de, düşünmeyi önemsediğimiz herhangi bir verili kalıbın kalbinde yatan nedir? Eğer biz insanlar örüntü tanıma konusunda uzman olacak şekilde evrimleşmiştiysek, hatta hiç olmayan örüntüleri sentezleyebiliyorsak ve psilosibin kişinin daha önce tıkanmış örüntüleri algılamasına izin veriyorsa, o zaman bu tür tüm örüntülerin ortak noktası ne? Bir kalıbı kalıp yapan nedir? Ayrıca, eğer varsa, yanlış bir kalıp nedir? Ve çok önemli veya çok anlamlı bir kalıbı tanımlayan nedir?

Üç iyi kalıp örneği almama izin verin ve hepsinin ortak noktasının ne olduğunu göreyim. Bilinç gibi, örüntüler de insan deneyiminin o kadar yaygın, sorgulanmayan bir yönüdür ki, onlar hakkında asla gerçekten çok derin düşünmeyiz. Fraktalları, kar tanelerini ve müziği ele alalım - bunlar kalıp örnekleri olarak yeterli olacaktır. Herkes bu fenomenlerin kalıplar içerdiği konusunda hemfikirdir ve bunda çok çekici olanlar vardır. Fraktallar özellikle ilginçtir. Ünlü Mandelbrot kümesi gibi bir fraktal desen sonsuz derinliğe sahip olmasına ve tek parça olarak görülebilmesine rağmen, tam bir simetrisi yoktur ve (bildiğimiz kadarıyla) hiçbir yerde tam olarak aynısını tekrarlamaz. Yine de birbirine bağlı tek bir tutarlı model gibi görünüyor.

Sebep bize bunun bir parça gibi göründüğünü söyler, çünkü aslında hepsi bir parçadır - bu büyük piksel gruplandırmaları rastgele değil, birlikte akar. Gerçekten de, Mandelbrot'u böylesine çarpıcı bir model haline getiren şey, tam olarak içinde aktığı rastgele olmayan yoldur. Mandelbrot kümesi fraktalını büyütme yoluyla keşfederken, sanki birbirine bağlı dallardan dokunmuş gibi görünüyor - aynı şekilde bir halının üzerinde karmaşık şekiller olmasına rağmen içiçe geçmiş olabilir. Mandelbrot kümesiyle,

Machine Translated by Google

iç içe dokunmuş doğa, her pikselin her bitiş ik pikselle matematiksel olarak anlamlı bir ş ekilde iliş kili olmasından kaynaklanmaktadır. Her piksel aynı denklemden türetilir; her biri belirli belirli parametrelere giren bir sayıyı temsil eder. Bu otomatik olarak, sayıların hepsinin bir tür olduğu, hepsi bir kümenin parç ası olduğu, tüm parç alarının benzerlik derecelerine göre birbirine "akış tığı" tek bir kalıbın parç ası olduğu anlamına gelir.

Mandelbrot seti, iç içe geç miş dalların yanı sıra tekrar eden sayısal desenlere de sahiptir. Örneğin, sekiz ve on altı (Arap sanat eserlerinin genellikle sekiz kenarlı ş ekiller göstermesine benzer ş ekilde) ç ok fazla ortaya ç ıkar.
Böylece, fraktal kümelerin geniş genel modeli iç inde, sekiz yakınsayan dal olacak ş ekilde, "sekizlik" olan "ada" kalıplarını bulacaksınız. Bu sekiz dalın etrafında, genellikle on altı daldan oluş an daha büyük bir halka bulacaksınız, sonra otuz iki dal vb.
Bu ada desenleri bir tür simetri sergiliyor - ancak yakından incelendiğinde mükemmel simetrik değiller; her zaman ince büküm farklılıkları vardır. Fraktal desenleri bu kadar karmaş ık ve emici yapan tam da bu ince asimetrilerdir. Ancak mesele ş u ki, Mandelbrot kümesi gibi fraktal bir manzara, aç ıkç a belirli bir ilgili sayı kümesinden türetilen bir kalıptır. Fraktal, birbirine bağlı bir model, tek bir anlaş ılır matematiksel nesnedir.

Gerç ekten de, matematiğe göre, matematiksel bir fonksiyon tarafından modellenebilen herhangi bir sayı dizisi bir örüntü olarak kabul edilir. Tüm bu sayılar aynı fonksiyondan türetildiği iç in birbirleriyle iliş kilidir. Bu anlamda, bir model, rastgele olmayan karş ılıklı bağlantılılık aç ısından tanımlanabilir . Desenin parç aları ne kadar iliş kili olursa, konumları o kadar yakın olur ve desen o kadar belirgin olur (desensiz veya ç ok az desenli formların aksine).

Ş imdi kar tanesi. Kar tanelerini mikroskop altında incelemeye hiç ç alış mamış olmama rağmen, kar taneleri görünüş e göre tamamen farklıdır, özel desenleri oluş tukları benzersiz ortam koş ullarına göre belirlenir. Hepsi bir tür simetri ya da en azından aynılık gösteriyor. Gerç ekten de, elinizde bir grafik kağıdı varsa, bazı temel simetri kurallarını uygulamak ve böylece kar tanesi gibi görünen büyük bir geometrik desen oluş turmak kolaydır. Fraktallardan farklı olarak, kar taneleri ç ok daha belirgin bir simetriye sahiptir. Gerç ekten de, birbirine bağlantılılıkta olduğu gibi, simetri de örüntülerin klasik bir özelliği gibi görünmektedir - ancak

Machine Translated by Google

fraktallarda, bir kalıbın var olması için mutlak simetri gerekli değildir (aynısı, belirgin bir simetriye sahip olmayan psilosibinetik kalıplar için de geçerlidir).

Üçüncü örneğimiz müzik. Müzikle, zamansal kalıplar belirgindir. Yani titreşim kalıpları zamanla kendini gösterir. Bireysel müzik notalarından oluşan kalıpları düşünmeden önce, davul gibi gerçekten temel bir şey alın. Rastgele çarpmalardan gelen bir davul vuruşunu belirleyen nedir? Bir davul atışını, hatta bir kalp atışını, kuvvetli bir rüzgar yüzünden defalarca kapanan bir bahçe kapısının çıkardığı sesten ayıran nedir? Cevap rastgele olmayan bir kalıptır. Gerçekten de, iyi bir davulcu doğru zamanı koruyabilir ve matematiksel olarak doğru bir kalıbı koruyabilir. Davul vuruşları ve perküsyon sesleri ne kadar az rastgele dağılırsa, davulcu o kadar iyi olur. Her vuruş arasında aynı aralığı korumak veya zaman aralığını tam olarak yarıya indirmek veya çeyrek vuruşlar veya üçlü vuruşlar yapmak vb. iyi, doğru davul ve perküsyon sağlar. Bu, davul çalmaya özgü kalıpların sayısal bir temele sahip olduğu anlamına gelir.

Gitarda veya piyanoda çalınan notalar benzer şekilde matematiksel ilişkileri gösterir, bu sefer G veya A gibi her notanın belirli bir titreşime ve diğer notalarla belirli sayısal ilişkilere sahip olduğu titreşimleri içerir. Bir gitar telini koparırsanız, ses G olarak gelebilir. Daha sonra teli uzunluğunun tam yarısına kadar bastırırsanız, yine G olarak ses çıkaracak, ancak bir oktav daha yüksek olacaktır. Ve G notasını koparmaya devam ederseniz, aniden farklı bir eşlik eden nota eklerseniz, orijinal not G, eşlik eden nota bağlamında biraz farklı olacaktır. Tüm notalar, diğer notalarla olan sayısal titreşim ilişkisine göre ses çıkarır. Bu nedenle, davul çalmada olduğu gibi, müzik de özünde matematikseldir. Müziğin kalbinde yatan şey, zamanla ortaya çıkan matematiksel değerler arasındaki kesin rastgele olmayan kalıplardır. Ve bir şarkı ya da melodi alırsanız, bölümler genellikle birbirleriyle ilişkili olacaktır, burada bir tür tema (belirli bir tür model) veya bir koro (belirli bir tür model) veya tekrarlanan bir ayet (yine) vardır. , belirli bir desen türü). Kısacası müzikle bileşenlerin birbirleriyle yakın bir ilişkisi vardır. Uyum kavramını ele alırsak, bu en açık şekilde görülür. Bir gruptaki herkes beğendiği herhangi bir notayı mırıldanırsa, sonuç rastgele bir kakofonik raket olacaktır. Ancak sesler bir notada veya matematiksel olarak ilişkili notalarda birleşmeye başlarsa, uyum hakim olacaktır. Olan şey, daha yakından ilişkili hale geldikçe farklı unsurların uyumudur.

Machine Translated by Google

Fraktallarda, kar tanelerinde ve müzikte bulunan kalıpları ele alalım; peki hepsinin ortak noktası ne? Rastgele olmayan iliş kisel özellikler (yani parç aların uyumu) ile birlikte karş ılıklı iliş ki, bir tür aynılık (simetri veya yakın simetride olduğu gibi) iç erdiğini iddia ediyorum. Daha basit olarak, bunu birbirine bağlılığa ve tutarlılığa indirgerdim. Baş ka bir deyiş le, akıl, tüm örüntülerin birbiriyle bağlantılı parç alardan oluş tuğunu, öyle ki bir tür tutarlılığın faaliyette olduğunu ileri sürer.
Bu, fraktal veya altıgen durumunda olduğu gibi statik bir tutarlılık olabilir veya senkronize yüzücüler veya bir müzik parç ası durumunda olduğu gibi hareketli bir tutarlılık olabilir.

Ş imdi bu uzun yoldan psilosibin yoluyla fark edilebilen kutsal kalıba geri dönersek, bu, büyük olasılıkla, henüz tarif edecek dile sahip olmadığımız yeni bir karş ılıklı bağlantılılık modelidir. Bir bakıma, durumun Antonie van Leeuwenhoek'in on yedinci yüzyılda ilk kez bir mikroskoba baktığı ve küç ük dalgalı ş eyler gördüğü zamana benzediğini düş ünüyorum. Bu, gerç ekliğin kolektif insan zihninde odaklanan yeni bir yönüydü, yaş am hakkındaki fikirlerimizi sonsuza dek değiş tirecek yeni önem kalıplarıydı. Söylemeye gerek yok, kutsal psilosibinetik kalıbın aynı ligde olduğunu hiç bir ş ekilde ileri sürmüyorum, sadece önemli ve önemli olabilir. Aslında, kutsal kalıbın sonunda insan zihninin bir eseri olduğu doğrulansa bile, yine de gerç ekliği anlamamıza yardımcı olacağını düş ünüyorum. Bu sadece, ilgi odağının "dış arıdaki dünya" değil, insan zihni olacağı anlamına gelir.

Bunu söyledikten sonra, vardığım sonuç -en azından yazı yazarken olduğu gibi- kutsal psilosibin kalıbının, "oradaki dünyanın" "bir anda" veya en azından olduğundan daha fazla "bir anda" algılanmasını iç erdiğidir. genellikle durum. Bu fikir, psilosibin'in "zihnin foveasını" geniş lettiği iddiasıyla kısa ve öz bir ş ekilde ifade edilebilir. Ş imdi bilime göre zihnin bir odak noktası yok - bu benim amacımı anlatmak iç in uydurduğum bir ş ey. Kesin olarak bildiğimiz ş ey, gözün, yani normal gözün bir foveaya sahip olduğudur. Bu fovea, gözün en hassas olan kısmıdır. Ö rneğin bu kelimeleri tararken, ış ık bilgisi her iki gözünüzün fovea bölgelerine düş ecektir. Baş ka bir deyiş le, görüş ünüzü bir ş eye sabitlediğinizde ve onu dikkatle incelediğinizde - örneğin bu kelimeler gibi - gözün fovea'sı kullanılıyor. Foveanın ç evresindeki her ş ey odakta olmayacak ve net olarak görülemeyecek.

Machine Translated by Google

"Aklın fovea" kavramı böyle bir şeye gider. Beş temel duyumuz var - işitme, dokunma, koku, görme ve tat. Duyu organlarımız sürekli olarak çevremizdeki dünya hakkında beyne sinyaller gönderir. Gerçekten de vücudumuz, bilgiyi ileten hücreler olan nöronlarla doludur. Elbette her birimiz yaklaşık 100 milyar nörona sahibiz. Bu, herhangi bir anda insan organizması aracılığıyla muazzam miktarda bilginin aktarıldığı anlamına gelir. Tüm bu inanılmaz bilgi zenginliği, bu geniş gelen sinyal akışı, bir tür karmaşık paralel işleme yoluyla tek bir bilinçli deneyimin ortaya çıktığı beyne gönderilir. Kalabalık bir caddede yürüdüğünüzü hayal edin. Tüm sesleri, kokuları ve sinir bozucu görsel verileri düşünün. Beyniniz bir şekilde bu akışla başa çıkabilir ve bilgisel bir saldırıyı, Beş inci Cadde veya Oxford Caddesi'nde tek bir tutarlı algıya dönüştürebilir. Beynin, özellikle de insan korteksinin yaptığı şey budur. Çeşitli duyu kiplerinden gelen bilgi akışlarını anlamlandırabilir.

Şimdi "zihnin fovea'sından" bahsetmek, basitçe, korteksin bir bölümünün bir fovea gibi davrandığını, herhangi bir zamanda dikkatinizin bir şeye veya başka bir şeye odaklandığını söylemektir. Gözün foveasında olduğu gibi sadece görsel bilgi değil, birden çok kaynaktan gelen bilgiler. Örneğin bir film izliyorsanız, dikkatiniz TV veya sinema ekranından çıkan hem görsel hem de işitsel bilgilere odaklanacaktır. Hatta olay örgüsünü anlamlandırmak için bu bilgiyi belirli anılarla birleştiriyor olabilirsiniz. Yanınızdaki biri aniden size bir soru sorarsa, dikkat odağınız değişecek ve yeni bir dizi harici görsel ve işitsel bilgiye öncelik verilecektir. En azından bana zihnin bir tür foveaya sahip olduğunu, hatta zihnin bir tür "daha yüksek seviyeli fovea" olduğunu düşündüren, dikkati kaydırma ve belirli bilgi kaynaklarına (iç veya dış) odaklanma yeteneğidir."

Başka bir deyişle, herhangi bir anda zihnin en hassas ve dikkatin odaklandığı bir parçası vardır. Siz bu kelimeleri okurken ve ne anlama geldiklerini düşünürken zihnin bu fovea'sı şimdi hareket halindedir ve ayrıca dikkatiniz bir şeye odaklandığında ve sadece amaçsızca dolaşmak yerine hareket halinde olacaktır. Göz gibi, korteksin "en hassas" olan ve gelen tüm bilgilerin işlendiği gerçek bir alanı olup olmadığını bilmiyorum. Demek istediğim, basitçe, böyle bir bölgenin var olabileceği ve böyle bir bölgenin,

Machine Translated by Google

dikkat fenomeni. Ayrıca, psilosibin gibi maddelerin zihnin bu foveasının geniş lemesine neden olduğunu ileri sürüyorum. Bu, dikkatimizin aynı anda daha fazla odaklanabileceği anlamına gelir. "Bilinç"in "birlikte bilmek" anlamına geldiğini bir kez daha aklımızda tutarsak, o zaman yüksek bilincin bir kerede daha fazlasını bilmeyi içerdiği fikri hem savunulabilir hem de mantıksal olarak gerçekleş tirilebilir. Ve kiş inin bir kerede daha fazlasını bilmenin yolu, zihnin foveasının geniş letilmesidir. Geniş letildiğinde, dikkatimiz daha geniş bilgi alanlarını kucaklayabilir. Eğer öyleyse, psilosibin kiş inin aynı anda daha büyük bir gerçeklik yığınını deneyimlemesine izin verdiği anlamına gelir. Böyle geniş lemiş bir algıyla, ş imdiye kadar kapalı olan kutsal modelin aniden görünür hale gelmesi olabilir.

Normal algıyla görünmeyen, ancak psilosibin etkisi altında aniden görünür hale gelen "dış arıda" (özellikle yüzeylerde algılanabilen) bir bilgi manzarası olduğunu söylemek garip gelse de, bu, kendimi biraz zorunlu hissettiğim bir sonuç. kucaklamak.
Daha önce de belirtildiği gibi, bir mikroskobun etkisi gibidir. İ nsanlar ilk kez bir mikroskoba baktıklarında ve garip hareket eden ş ekiller ve desenler gördüklerinde, kurnaz bir yanılsamaya mı, mikroskop aparatının tuhaf bir eserine mi, hatta gözün iç yapısıyla bağlantılı bir esere mi maruz kaldıklarını merak etmiş olabilirler. ("uç anlar"ı düş ünün, örneğin, bazen parlak güneş ış ığında görülebilen göz küresinin içinde yüzen küçük ölü doku parçaları). Yine de tekrarlanan incelemeler ve birbirleriyle çapraz referanslar, öncü bilim adamlarından oluş an grupların tek bir havuz suyunda gerçekten anlatılmamış canlı organizmalar olduğunu ve bunun bir algısal yanılsama olmadığını belirlemelerini sağladı. Bir zamanlar fantastik ve hatta ş üpheli görünen ş ey, kısa sürede dünyanın kabul edilen bir yönü haline geldi. Kutsal psilosibinetik model hakkındaki düş üncelerimden umarım ortaya çıkacak olan budur. Bulgularımı onaylamak veya reddetmek baş kalarına kalır. Ya gerçekliğin fraktal bağlantılılığa iş aret eden yeni bütünsel bir yönünü betimliyorum ya da bu sadece benim özel sinir sistemime özgü bir yanılsamadır. Yalnız zaman gösterecek. Bu bölümdeki görevim, bu fenomene iş aret etmek ve diğerlerine onu keş fetmeleri için ilham vermekti.

Gerçekten de, çoğu zaman olduğu gibi, bazı ş eyler ancak ayrıntılı olarak konuş ulur ve paylaş ılırsa ortaya çıkar. Bu gerçekten, Aldous Huxley, Gordon Wasson ve Terence McKenna gibi psychedelic deneyimin önemine iş aret eden araş tırmacılar tarafından belirlenen emsallerin bir devamıdır.
Onların inandırıcı ve berrak felsefi ve metafizik akınları olmaksızın,

Machine Translated by Google

psychedelic deneyim altkültürel çevrede yatmış olabilir. Huxley, Wasson ve McKenna, buna dikkat çekerek, diğer kaşiflere çapraz referans deneyimlerine yardım ederek, psikedelik fenomenolojinin ve psychedelic felsefenin gelişmesini sağladı. Aynı şekilde, kutsal kalıbı gözlemlemiş olan diğerlerinin bulgularını öğrenmek de çok ilgimi çekecektir. The X-Files'da dedikleri gibi - gerçek orada!

Machine Translated by Google

6

İ dris Nemeton

Size zamanda mükemmel bir anı tarif edeyim. Ejderha ülkesinin derinliklerinde, canlı bitki örtüsünden oluş an yumuş ak bir halının üzerinde dümdüz uzanıyorum, neredeyse kartallar açıyorum . Gece zamanı. Zemin sadece yumuş ak değil, aynı zamanda lüks yumuş aktır ve tatlı, taze, oksijen açısından zengin bir aroma yaymaktadır. Hava oldukça soğuk -sonuçta sonbaharın sonu- ve trekking farımın ış ığında nefesimin sisli akıntılarını görebiliyorum. Yine de gece havasındaki bu soğukluk, bu cılız tat, beni daha da uyanık ve canlı kıldığı için yalnızca anın mükemmelliğini artırmaya hizmet ediyor. Gerçekten de, tüm duyularım keskin bir ş ekilde kilitlendi. Bunun baş lıca nedeni, korteksimde dolaş an egzotik moleküllerdir - bu vesileyle mantarlardan değil, bazı egzotik tropik bitkilerden elde edilen moleküller. Psilosibine benzer ş ekilde, bu nadir moleküller zihnimi mutlu bir kristal berraklık durumuna yükseltiyor ve sinirlendiriyor.

Ejderha ülkesinin ortasında yumuş ak, topraksı organik halının üzerinde uzanırken aş ırı uyanık, aş ırı bilinçli ve aş ırı mutluyum. Ah, o halıya olan aş kımı yeterince anlatabilmeyi ne kadar isterdim! Yosun ve diğer birçok bitki formundan dokunmuş ve sarmaş ıkla ustaca bağlanmış canlı, metabolize edici bir halıdır. Sarmaş ık kuş kusuz her yerdedir, inatçı, ip gibi dalları ve benim neş eli bir yatar konuğu olduğum geniş ormana yayılan yaprakları. Sarmaş ık, her yöne kıvrılarak yerde uzanır ve meş e, kayın ve kozalaklı ağaçlara zahmetsizce tırmanır.

Sarmaş ık bağcıklı, DNA yazılı halının üzerinde uzandığım kısmı tamamen düz ve görünüş te ölçüye göre yapılmış . Kamp ateş inden yaklaş ık otuz metre uzakta özel bir yer. Meş e dalları ve meş e yaprakları arasında parıldayan yıldızlara bakıp arkanıza yaslanabileceğiniz bir yer. Mistik ejderhalar diyarında burada her ş ey harika. Kesinlikle mükemmel bir an yaş ıyorum. Hatta bu gerçeği, ateş in yanında duran arkadaş ıma yüksek sesle haykırmak zorunda hissediyorum kendimi. Daha önce de böyle ş anlı anlara katılmış olduğum kesin - ama insan ne kadar kolay unutuyor! Bir ş ekilde ve bir ş ekilde, evren canlandırıcı bir cennet tadı düzenlemek için (bir kez daha!)

Machine Translated by Google

bu hediye için insansı bir araç gibi görünüyor. Sayısız biyolojik ve psikolojik olay, tekil bir berrak aşkın deneyimde birleşti. Gerçeğin kurgudan çok daha gizemli ve çok daha fantastik olduğuna inanarak anlıyorum. Henüz farkına varmamış olsak da ben ve diğer herkes emin ellerde. . . .

İnanılmaz gibi görünse de, bu pastoral andan birkaç saat önce gergin ve huzursuzdum. Aslında bu huzursuzluk haftalardır benimleydi. Neden? Niye? Bunu açıklamak için, tam olarak neden arkadaşım ve benim uzak bir ormanda kamp kurduğumuzu ve mantar olmayan da olsa merak uyandıran güçlü psychedelic moleküllerin damarlarımızda neden gezindiğini açıklamam gerekiyor. Ve herhangi bir eski orman da değil. Bu, Galler'in görkemli dağlar, kükreyen şelaleler ve yuvarlanan yeşil vadilerle dolu mistik bir bölgesi olan Snowdonia'nın tam kalbindeydi ve daha önce birçok mantar macerası yaşadığımı hatırlayacaksınız. Ve burası gerçekten ejderha ülkesidir - çünkü Galler'in ulusal amblemi ejderhadır. Galler ayrıca Arthur efsaneleriyle ve Arthur hakkındaki hikayelerle ilişkilendirilen efsanevi ada olan Avalon'la bağlantılarla doludur. Dolayısıyla Snowdonia'nın tenha vahşi doğası, Londra'nın somut sınırlarından kesinlikle farklıdır. Ancak bu mistik bölgede yalnızca tarih, jeoloji veya çevre ekolojisi için kamp kurmadık. Bizimki daha büyük bir oyundu ya da en azından istemeden daha büyük bir oyunun içine düştük.
Biyosferik bir macera hikayesinde oyuncular, belki de karakterler. Nasıl olur? Çünkü arkadaşım, Perulu Amazon'da elde edilen güçlü ve çok saygın bir psychedelic bira olan iki katı doz ayahuasca yaratmıştı.

Bundan böyle Sanatçı olarak bilinen bu arkadaşım yakın zamanda Peru Amazonlarını iki kez ziyaret etmişti. Ne zaman özel bir inzivaya gitmişse, burada bir hafta veya daha uzun bir süre boyunca her gece ayahuasca almış (ilginç bir gerçektir ki, diğer pek çok psychedelic bileşikten farklı olarak, ayahuasca'ya tolerans gelişmeden tekrar tekrar alınabilir, bu da onu her seferinde daha da zayıflatır). Aslında bu tür geri çekilmelerin amacı budur. Bunlar, daha önceki bir bölümde bahsettiğim ayahuasca turizminin ana bileşenidir, şu anda filizlenen bir fenomendir (eğer karşılayabiliyorsanız, yani - bu inzivalar ucuza gelmiyor). Gezegenin her yerinden zengin turistler şimdi Amazon'a akın ediyor ve genellikle yerli şamanların başkanlık ettiği ayahuasca törenlerine katılıyor. Ayahuasca'dan güçlü bir ruhsal ilaç olarak söz edilir.

Machine Translated by Google

İ nsanlar psikolojik sorunlar üzerinde ç alış abilir ve yeniden doğmuş ve ruhsal olarak yeniden canlanmış hissedebilirler.

Psikedelik mantarların bilimi ve psikolojisi etrafında dönen bir kitap olan The Psilosibin Çözümü'nün yazarı olarak, uzun süredir ayahuasca'nın ve onun saygıdeğer etkilerinin uzun süredir farkındaydım. Ne de olsa, hem mantar hem de ayahuasca, psikedelik ayinlerdir, geniş letilmiş bilinç durumlarına devam eden ilgide yatak arkadaş larıdır. Yine de, Peru'yu veya Amazon'u hiç ziyaret etmediğim iç in, ünlü birayla hiç karş ılaş mamış tım. Ayahuasca'nın resimlerini görmüş ve birç ok belgesel izlemiş tim ve ayrıca yeraltı ayahuasca seanslarının bazen Avrupa'da ve hatta Londra'da yapıldığını da biliyordum. Yine de ayahuasca bir ş ekilde radarımın kapsamı dış ındaydı. Derinlerde bir yerde, bir gün Amazon'a girmeyi ve ondan pay almayı umuyordum, ancak kalıcı sınırlı finansman nedeniyle, böyle bir giriş im yıllarca uzaktaydı.

Sanatç ıdan katıldığı en son Peru inzivasından iki doz ayahuasca almayı baş ardığı haberini aldığımda ne kadar ş aş ırdığımı hayal edin. Görünüş e göre, geri ç ekilmedeki ş amanların bunu yaptığını bile gözlemlemiş ti. Ayahuasca'yı bir düzineden fazla kez aldığı ve o zaman bile deneyimleri hakkında bir grafik roman üzerinde ç alış tığı göz önüne alındığında, belli ki deneyimli bir ayahuasca kullanıcısıydı. Bana gelince, ben basit bir mantar adamdım. Yirmi beş yıllık bir süre iç inde 130 defadan fazla psilosibin almış olabilirim ama ayahuasca her zaman farklı geliyordu. Kendisine bağlı benzersiz ve zorlu bir mitosu vardır.

Olduğu gibi, Sanatç ı ve ben, bazı yerli psilosibin mantarlarını bulabileceğimizi umduğumuz Snowdonia'da dört günlük bir sonbahar yürüyüş ü yapmayı planlamış tık - ama ş imdi burada bana ayahuasca'yı ç ıkarabileceğimizi bildiriyordu. Galler vahş i doğasında. Bu bana kesinlikle uğursuz geldi. Hayatım, o noktada, düz yelken değildi. Bir dizi iliş ki sorunu iç dünyamı acı ve huzursuzlukla dolduruyordu. Üstelik, o sırada, dokuz aydır psilosibin almamış tım ve psilosibin ve diğer psikedeliklerin güç lendirebileceği sayısız deneyim alemlerinden uzaklaş tığımı hissettim.

Kısacası, ayahuasca almak konusunda gergindim. Psilosibin mantarlarıyla karş ılaş tırıldığında ne kadar farklı olurdu? Ya ruhumun bu acı kısımlarından kötü canavarlar ç ıkarsa? Ya bir ruhani güç ya da varlık beni ezdiyse ve beni ş eytani vizyonlar bataklığına sürüklerse?

Machine Translated by Google

İş leri daha da sinir bozucu hale getirmek için Sanatçı, Maya takvimine bağlı bitiş tarihi senaryosunun bir versiyonuna denk gelen Ekim 2011'in sonunda belirli bir zamanda dört günlük Snowdonia yürüyüş üne çıkmamız gerektiğini önerdi. Görünüş e göre birkaç haydut New Age peygamberi, Maya takviminin geleneksel bitiş tarihi olan 21 Aralık 2012'ye yanlış lıkla ulaş ıldığını ve aslında gerçek bitiş tarihinin 28 Ekim 2011 olduğunu belirtiyordu. , yine de ajitasyon durumumu artırmaya hizmet etti. Ayahuasca'yı son Maya zaman döngüsünün varsayılan son gününde tüketirsek, Tanrı aş kına bize ne olur? Ne yaş ayabileceğim konusunda yeterince endiş eliydim - ş imdi ayahuasca deneyiminden gerçekten sağ çıkıp çıkamayacağımı merak etmeye baş lamış tım! Pachamama'nın en iyi bilinen ruhsal ilacını tüketme olasılığı, en hafif tabirle, son derece yıldırıcı görünüyordu. Her zamanki sağduyulu mantığım hızla buharlaş ıyor gibiydi ve neredeyse kendimi nevrotik bir çılgınlığa kaptırıyordum.

Snowdonia'ya gitmeden bir hafta önce kendimi içsel olarak hazırlamaya çalış tım. Organik psychedelics tüketmek asla anlamsız bir giriş im değildir. Bir psychedelic bitki veya mantarı yutmak, özellikle de onlara aş ina iseniz, gerçek cesaret ister. Nevrozlarınız ve takıntılarınızla, bitmemiş iş inizle, sorunlu iliş kilerinizle, egonuzun kırılganlığıyla ve her türlü psikolojik flotsam ve jetsam ile yüzleş mek zorunda kalıyorsunuz.
Bilinçaltınızda ve bilinçaltınızda gömülü olan ş ey aniden ve dramatik bir ş ekilde açığa çıkar. Uğraş ılması gereken konular belirginleş ir. Kendinizi, kim olduğunuzu düş ündüğünüzün tuzakları olmadan, olduğunuz gibi görürsünüz. Dünyevi mallarınız diddly çömelme anlamına gelir. Sosyal konumunuz da öyle. Tüm bu harici ş eyleri uzaklaş tırın ve geriye ne kaldı? Özünüz ve gerçekten size ait olan nedir? Algılanan sosyal duruş unuzdan ve her zamanki sevgili imajınızdan yoksun, geriye ne kaldı? En azından bu, psilosibin mantarının ortaya çıkardığı türden bir ş ey. Tabii ki, hepsi olumsuz ve nahoş değil. Bir kez "uyum sağlandıktan" ve olağanüstü psikolojik sorunlar üzerinde çalış tıktan sonra, bilinç geniş ler ve muhteş em egzotik bir çiçek gibi çiçek açar, bir kiş inin yalnızca süper bilinçli bir mistik deneyim olarak tanımlanabilecek ş eye eriş mesine izin verir - umarım. Daha önceki bölümlerde anlatmış tım. Ancak bu tür ş eylerden ne kadar uzak kalırsanız, tekrar böyle bir yer bulmak o kadar zor olabilir. Ve hiçbir garanti yok. Her halükarda, ayahuasca alma düş üncesi beni endiş elendiriyordu.

Machine Translated by Google

Rahatsızlığımdan dolayı, Sanatçı'dan birkaç gün önce Guru'yu ziyarete gittim ve ayrıldım. Guru gergin ruh halimi sezdi. Özellikle ayahuasca tüketimine eşlik eden kusma fikrinden endişe duyuyordu.
Bu, kendisinin de yaşamak istemediğini hissettiği için, benim iyiliğim için endişe duyuyordu. Ona ayahuasca'nın bu yönünü dört gözle beklemediğimi söyledim. Görünüşe göre kusma epizodları kişiye bir rahatlama, kötü bir şeyden arınma hissi verebilir. Ama esas olarak "acı yılanlar" ya da bunun gibi korkunç bir şey kusacağımdan endişeleniyordum. Korkunç ayahuasca hikayelerinin parçaları zihnimde vızıldıyordu ve onları başıma gelecek olumsuz senaryolara bölüyordum.

Guru'nun tavsiyesi tam olarak ondan beklediğim şeydi. Bana dikkat etmemi, izlememi ve ne olduysa devam etmemi söyledi. Sadece olan her şeyi kabul et ve ondan öğren. Bak. Onu gözlemleyin. Onunla ol.
Onunla savaşma. Deneyimle savaşmak ya da hoş olmayan ifşaları engellemeye çalışmak bir kapı dikmektir. Ve eğer bir kapı dikersen, o kapıya sürekli ve giderek artan bir çarpma sesi duyarsın. O yüzden hiçbir şeyden uzaklaşma. Tecrübe ile akış. Psişenizde meydana gelen süreçleri, gökyüzünde uçan bir kuşu izler gibi net bir şekilde izleyin.

Guru ayrıca, ayahuasca seansı gününde, akşamları fiziksel olarak yorgun olmamız için (akşam, ayahuasca içeceğimiz zaman) Sanatçı ve benim bazı büyük yürüyüşler yapmamızı tavsiye etti.
Guru, psikedelik dönüşüme uğradığında fiziksel yorgunluğun zihin için daha iyi olacağını düşündü. Elbette, Guru ve ben bunu birçok psilosibinetik yürüyüşümüz sırasında ilk elden gözlemledik. Vücut, uzun bir dağ tırmanışı ve yürüyüş gününden fiziksel olarak yorulduğunda, gevşeme moduna geçer ve zihin de benzer şekilde rahatlamış hissedebilir. Sonra Guru bana şans diledi ve ben onun dairesini terk ettim. Hala gergin hissediyordum. Ama sürekli iç dünyamı izliyordum. Endişeye boyun eğmiyordum; daha ziyade, netlik ve tarafsızlıkla tutarlı bir şekilde gözlemleyebildim.
Bu canını sıktı.

27 Ekim geldi ve Sanatçı bizi Snowdonia'ya götürdü. Ayahuasca'yı görmemiştim ama bir yerde onun şahsında olduğunu biliyordum. Uydu navigasyon sistemini Galler'in en yüksek ikinci dağı olan Cadair Idris civarına ayarladım. Bizi 4-5 yıl önce kurduğum ışık bir kamp alanına götürmeyi amaçladım. Araba yolculuğu sırasında, hakkında acı duygular beslediğim bazı insanlar hakkında "kaltak" oldum. Sanatçıya, acı düşünce ve duyguları gözlemlemenin zevkli olmadığını ve

Machine Translated by Google

çoğu zaman kendimi ne kadar olumsuz bulduğuma şaşırdım. Bu olumsuz duygular basitçe gitmeyecekti. Bir insanın hayatındaki diğer insanlar hakkında böyle sürekli olumsuz duygulara maruz kaldığında yapabileceği tek şey onları tarafsız bir şekilde gözlemlemektir. Kişi onları ne kadar çok gözlemlerse, psişede o kadar az özgür olurlar. Her zaman kaybolmazlar, ancak yoğunlukları azalır. Yine de, otoyol boyunca bombalanırken, ruhumun sakin ve toplanmış bir durumda olmaktan çok uzak olduğu açıktı. Ama bütün bunları Sanatçı'ya ifşa etmek güzeldi. Birinin duygusal rahatsızlığını ve ilişki sorunlarını arkadaşlarıyla paylaşmak, acısını azaltıyor gibi görünüyor - sanki bir yük paylaşılmış ve bir tür enerjinin dışarı çıkmasına izin verilmiş gibi.

Öğleden sonra gideceğimiz yere vardık. Arabayı park ettik, ağır sırt çantalarımızı kuşandık ve birkaç dakika içinde yeni bir dünyaya girdik - yani büyük bir kayın ormanı ve onun içinden geçen, bin yıl boyunca altından oldukça büyük bir vadi oluşturan büyük bir nehrin yanından geçen bir patika. kaynak. Bu ormana girer girmez tatlı ve cennet kokusu duyularımızı doldurdu. Biz gelmeden günler önce yağmur yağmıştı, geç bir sonbahar fırtınasıydı ve orman nemliydi ve yoğun bir kayın yaprağı tabakasıyla kesinlikle boğulmuştu. Simbiyotik mantarlar ve simbiyotik bakterilerle dolu bu organik yaprak ve nemli toprak karışımı, yoğunluğu daha önce hiç karşılaşmadığım başdöndürücü bir koku yaydı (bu tür aroma, geosmin olarak bilinen bir maddeden kaynaklanır). Durduk ve donakaldık, ilahi tatlı havanın ciğerlerini ciğerlerine kadar çektik. Ne kadar basit bir şey—organik bir orman kokusu. Yine de çok derinden sarhoş edici!

Şehir hayatının sorunu, insanın bu tür şeylerle teması kaybetmesidir. Atalarımızın binlerce kuşaktan beri bildiği ormanlık alan ve orman kokuları, kentsel somutlaştırılmış yaşam tarzından neredeyse tamamen yok oldu, yerini zehirli araba egzoz dumanları ve eski çöplerin kokusu aldı. Ancak, akarsuların sesi, kuşların cıvıltısı ve yapraklarda hışırtı yapan rüzgar gibi diğer doğal uyaranları takdir etmek için kablolu olduğumuz gibi, orman kokularını da takdir etmeye hala bağlıyız. Biyolog EO Wilson, doğayla olan bu sevgi dolu rezonansa biyofili adını verdi; bu, orman aromaları ve benzerleri gibi doğal şeyler için doğuştan gelen bir donanıma sahip olduğumuz anlamına gelir. Kesinlikle Sanatçı ve ben, o ormana girer girmez biyofilimizi uyandırmıştık. Aslında, daha önce de belirttiğim gibi, uzun süreli mantar kullanımım, içimde kronik biyofili ve kronik gaiafili dediğim durumlara neden olmuştu - bu yüzden orman kokularının beni bu kadar keskin bir şekilde sinirlendirmesi şaşırtıcı değildi.

Machine Translated by Google

Amaçlanan kamp alanına giden yol, kükreyen nehir boyunca bir şekilde uzanıyordu. Yol o kadar yapraklarla doluydu ki, aklıma yaprak sokağı deniliyordu . Bazı yerlerde yeni düşen kahverengi yapraklar altı inç kalınlığında olmalıydı. Ayaklarımız kuru yaprak yığınlarından geçerken çıkan ses nedeniyle daha fazla biyofili uyandırıldı. Her sonbaharda yaprak döken büyük ağaçların döktüğü yaprakların hacmi beni her zaman şaşırtmıştır. Düşen her yaprak, mantarlar ve bakteriler tarafından parçalanacak ve daha sonra orman ekosistemine geri dönüş türülecek, doğanın mühendislik zekasını çeşitli seviyelerde vurgulayacak, atılan bir güneş panelidir. Doğal olarak akıllı tasarımda yapraklar sadece kokulu olmakla kalmaz, bu tür organik güneş panelleri kolayca demonte edilebilir ve bileşenleri geri dönüş türülebilir ve başka yerlerde kullanılabilir. Bu, insan sürdürülebilirlik mühendislerinin yalnızca taklit etmeyi hayal edebileceği türden bir şeydir. Hayat, şaşırtıcı derecede yüksek bir yeterlilik derecesinde, bir yaşam biçiminden elde edilen çıktının bir başkası için girdi haline geldiği sürdürülebilir yaşam sanatını öğrendi. Ve burada, bunun kanıt yığınlarının arasında mutlu bir şekilde yolumuza devam ediyorduk!

Sonunda nehri geçtik. Sonra bir stile üzerinde. Yol -kesinlikle eski ve kullanılmayan- sonra büyük ölçüde yıprandı. Ama yolu açan bazı aşırı büyümüş adımlar vardı. Daha sonra İdris Nemeton'u vaftiz edeceğim yerin kutsal girişindeydik. Böylece antik basamaklardan yukarı çıkın ve sonra bir derenin aktığı dik bir kayalık yokuş yukarı çıkın. Buraya son geldiğimden beri dört beş yıl geçtiği için kısa sürede yolumu kaybettim. Ben ağaçların arasında umutsuzca gizli kamp yerinin tam yeri hakkında hafızamı kurcalayacak bir yer işareti ararken yukarı ve yukarı tırmandık. Artık gerçekten de çok vahşi ve aşırı büyümüş bir bölgedeydik.

Yolumuz devasa eğrelti otları ve aşırı miktarda yayılan dikenli böğürtlenler tarafından engellendi. Yakınlarda bir yerde olduğunu bildiğim kamp alanını bulmaya çalışırken iyileşmeye ve gerçekten kaşınmaya ve kesilmeye başladık. Sonunda eski bir taş duvara doğru yöneldik çünkü kamp alanının diğer tarafında bir yerde olduğunu biliyordum. Duvara ulaştığımızda ve nihayet bazı yer işaretlerini tanıdığımda, sol botum neredeyse ayağımdan çıkacaktı! Her nasılsa dikenli böğürtlen bağcıklarımı çözmüş ve botu ayağımın yarısına gelecek şekilde açmıştı.

Ne garip! Her neyse, yüksek taş duvar boyunca, bir tür merdiven gibi kullanışlı bir bitişik ağacı kullanarak tırmanmanın mümkün olduğu belirli bir noktaya ulaşana kadar yol aldık. Ve böylece gelmiştik

Machine Translated by Google

Idris Nemeton'da uygun. Sınırsız organik sanatla dolup taş an gerçekten vahş i ve düzensiz bir yerdi.

Çadırlarımızı duvarın diğer tarafına kurduk ve hava karardığı için o geceki ateş için çabucak biraz odun topladık. Bunun görebildiğim kadarıyla kaldığımız süre boyunca yaptığımız ahlaki ve ekolojik açıdan sorgulanabilir tek eylem olduğunu itiraf ediyorum. Araba kullanmadığım ve biraz bisiklet kullandığım için kendimi her zaman ölü odun yakmanın kirlilik kotamın bir parçası olduğuna ikna ederim. Bir ekosistemin geri dönüş türülebilir ölü odunun bir kısmını inkar etmenin neden olduğu müdahaleye gelince, böyle bir etkinin ihmal edilebilir olduğunu varsayıyorum. Her zaman vahş i doğada kamp yapmaktan hoş lanmıyorum - belki yılda iki kısa yürüyüş .

Akş am oldukça olaysız geçti. Sanatçının ses sistemini test ettik. Üzerinde taş ınabilir bir hi-fi donanımı vardı. Birkaç küçük ama güçlü hoparlör, akıllı telefonlarımızı bağlayıp bütün gece en sevdiğimiz müziği çalabilmemiz anlamına geliyordu. Ayrıca, ayahuasca'yı almadan hemen önce, ertesi gün tırmanacağımız yakındaki dağ olan Cadair Idris'e giden bir rota belirledim. Sanatçıya bu Maya bitiş tarihi kavramı hakkında sorular sordum çünkü Peru'dan bazı Facebook arkadaş larının bu tarihin özelliği hakkında çıldırdığını fark etmiş tim. Oldukça belirsiz terimlerle, "ş amanların bir araya geldiği" bir zaman olacağını ya da bu doğrultuda bir ş ey olacağını söyledi.

O gece garip ve rahatsız edici bir rüya gördüm. Uzaktan bana doğru bir ok atıldığını gördüm. Oku kimin attığını çıkaramadım ama çok hızlı ilerlediğini gördüm. Sol alt çene bölgesine vurdu. Bir çeş it uyuş ukluk hissettim ve yüzünüz ş iş tiğinde ve bir ş ekilde zonklarken hissettiğiniz o tür utanç verici bir duyguya kapıldım. Bu ok yanağıma sıkıca saplandı. Arkadaş lar kaldıramıyor gibiydi. İ nanılmaz bir ş ekilde, birine bunun bir tür akupunktur olduğunu söyledim. Bu rüyadan uyandıktan sonra, bir çeş it ş amanik saldırıya uğramış mıyım diye merak ettim. Bunu söylüyorum, çünkü bazı Amazon ş amanlarının büyüye düş kün oldukları ve birbirlerine ateş ettikleri sihirli zehirli oklarla algıladıkları düş manlarına zarar vermeye çalış acakları çok iyi biliniyor. Bir tür bilinçaltı korkularının bu neredeyse kliş e rüyaya yol açması bana akıl almaz görünüyordu.

Öte yandan, kötü niyetli güçlerin saldırısı altında olmam da aynı derecede mantıksız görünüyordu.

Machine Translated by Google

Bir süre düş ündükten sonra birden aklıma çocukluğumdan, bir çam ağacına tırmanırken, üzerinde durduğum bir dal kırıldığında yaş adığım travmatik bir olay geldi. Ağaca tutunmama rağmen, sol çenem tırtıklı bir dal kütüğü tarafından bıçaklandı (rüyadakiyle tam olarak aynı yerde) ve ailem beni hastaneye, dikiş leri attığım yere koş tu. O olaydan bir yara izi taş ıyorum ve rahatsız edici çam ağacını zihnimde bile canlandırabiliyorum. Peki bu rüya doğayla bu erken acılı karş ılaş mayla bağlantılı mıydı? Ormanlar ve benzerleriyle yakın karş ılaş maları hatırlatıyor muydum? Ben de aynı sonuca varabilirdim, ama bir hafta kadar sonra, bilinmeyen kiş ilerin beni okş amaya çalış tığı baş ka bir rüya gördüm!

Tüm bunların ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Ama ne zaman böyle kötü niyetli saldırılar üzerinde dursam ve birinin tepkisinin ne olacağını merak etsem, bulabildiğim tek adil ş ey, bir ş ekilde dartları geri çevirmek. Bu bir tür ş amanik t'ai chi olurdu.

Planlandığı gibi, ayahuasca gününde Cadair İ dris'e çıktık. İ lginç bir efsane, geceyi bu dağın tepesinde geçiren herkesin ya ş air ya da deli olarak uyanacağını söylüyor. O akş am önümüzde duranları düş ünürken bu bile bana uğursuz geldi. Ayahuasca'yı Cadair İ dris'in tepesinden almasak da mutlaka yakın çevresinde olurduk. Her zamanki gibi korkuma ve endiş eme karş ı tetikteydim ve iç dünyamın gergin entrikalarını olabildiğince net bir ş ekilde izlemeye çalış tım. Olduğu gibi, aslında oldukça rahattım ve dağa inip çıkmak mükemmeldi. Gün mavi gökyüzüyle doluydu ve manzaralar inanılmazdı. Ne yazık ki çoğu ş ehir halkı, Snowdonia ve Göller Bölgesi gibi bölgelerde sunulan muhteş em manzaralara asla tanık olmaz. Herhangi bir yönde mil aramak ve sadece dağları, yeş il ormanlık vadileri ve görünüş te bitmeyen bir sahil ş eridini görmek çok ferahlatıcı.

Kamp alanına döndüğümüzde hava kararmış tı. O sabah çok miktarda ölü odun toplamış tık ve ayahuasca seansı sırasında yangını devam ettirmenin çok önemli olduğu konusunda anlaş mış tık.
Ateş , vahş i doğada psychedelic gezgin için güçlü ve aydınlatıcı bir müttefik olabilir. Güneş batarken ve sonbahar karanlığı çökerken, hepimiz bu ş eyi yapmaya, eski bir psychedelic komünyon sürecini tamamlamaya hazırdık - ama tam olarak ne olduğundan hala emin değildim. Yine, Amazon ayahuasca'nın Avrupa psilosibin mantarıyla nasıl karş ılaş tırılacağını merak ediyordum. deneyim tamamen

Machine Translated by Google

yabancı mı yoksa benzer bileş enlere mi sahip? Her durumda, hazırdık. Cadair İ dris'e inerken öğleden sonra erken saatlerde katı gıda almadığımız iç in ikimizin de midesi boş tu. Bir sonraki tüketeceğimiz ş ey ayahuasca olurdu. Geri dönüş yoktu.
Her ş ey bu ana yol aç mış tı.

Kamp ateş i kritik kütleye ulaş mış tı ve kükreyerek uzaklaş ıyordu. Ben ateş in yanında uzanırken Ressam bir tören hazırlamaya baş ladı. Peru kıyafetleri iç inde olduğunu fark ettim. Ayahuasca'dan ilham alan renkli görüntülerle süslenmiş bir gömleğinin yanı sıra Perulu yün bir ş apkası vardı. Perulu bir ş amana benziyordu. Hatta portatif ses sistemimizde icaros ç alıyordu, bunlar Perulu ayahuasca ş amanları tarafından söylenen ş arkılardı. Bildiğim kadarıyla Amazon'un kalbine taş ınmış tım.

Sanatç ı nihayet ayahuasca'yı üretti ve kısa bir süre kaynatılabilmesi iç in bir tencereye döktü. Bu benim fikrimdi, ç ünkü bir ş eyi sadece bir dakika kaynatırsanız tüm patojenleri öldüreceğini okumuş tum.
Çünkü gerç ek ş u ki, bu ayahuasca bir aydan daha eskiydi, iç inde hiç bir koruyucu madde yoktu ve soğutulmamış tı. Bir sebze ç orbası piş irip, ş iş eleyip dolaba bıraktığınızı hayal edin. Bir ay sonra iç mek ister miydin? İ ç mek zorunda olsaydınız, tüketmeden önce kesinlikle ısıtmak istersiniz. Bu yüzden ayahuasca'yı bir dakika kaynatmak iç in ısrar ediyorum. Ayrıca, baş langıç ta saatlerce kaynatıldığı iç in alkaloid iç eriği önemli ölç üde etkilenmeyecektir.

Ayahuasca'nın neye benzediğini merak ettim. Trekking farlarımızın parlak ış ığı altında erimiş ç ikolata görünümündeydi.
Viskoz kahverengi bir yağ gibi, gloopy ve kalındı. Sonra nasıl iç eceğimi düş ünmeye baş ladım. Ayahuasca'nın tadı hakkında ç ok kötü ş eyler okumuş ve duymuş tum. Bazıları bunu pil asidi gibi tatmak olarak tanımladı. Sanatç ıya tek seferde iç meli miyim diye sordum. Üstüne eğilsem ne olurdu? Kalın kahverengi sıvı kabarcığının uzaklaş masını izlerken biraz nevrotik olmaya baş ladım.

Sanatç ı daha sonra iki küç ük shot bardağı aldı ve ayahuasca'yı paylaş tı.
Bana bir bardak hediye etti. Aş ağıya baktım. Orada karar verdim ve sonra burnumu tutmamaya karar verdim. Bir zamanlar psilosibin mantar ç ayının tadından nasıl nefret ettiğimi ve onu iç erken hep burnumu tuttuğumu hatırladım. Sonra, belirli bir gece, bunu yapmanın aptallığını fark ettim,

Machine Translated by Google

doğru dürüst içtim ve ağzımdaki tadın tadını çıkardım (ya da en azından dikkat ettim ki) doğasını daha iyi anlayabileyim. Şaşırtıcı bir şekilde, mantar demlemesi o kadar da kötü değildi - asıl sorun benim tavrımdı, asıl tat değil.

Sonra kendimi çelik gibi aldım, shot bardağını dudaklarıma götürdüm ve cesurca sıcak içeriği içtim. En tuhaf ve en kafa karıştırıcı şey oldu, öyle bir sürpriz ki, sadece hayatın kendisi bunu sağlayabilir. Ayahuasca'nın tadına gerçekten bayıldım! Belki de bu tüm insanlık için bir ilkti! Hatta teni bile vardı ! Şaşkınlığımı yüksek sesle haykırdım. Sanatçıya, tadı gerçekten sevdiğimi ve erik suyu havası taşıdığını belirsiz bir şekilde söyledim. O da benim kadar şaşırmıştı. Ama aynı zamanda biraz da mutlu hissettim. Pisliğiyle efsanevi olan bir şeyin tadına varmam ne kadar dikkate değer! Her durumda, gerçekten iyiye işaret gibi görünüyordu.

Ateşin yanında uzanırken, etkiler çok yavaş başladı. Aslında, mantar demlemesinden çok daha yavaş . Bilincimin farklı bir aleme geçtiğini kesin olarak hissetmeden önce yaklaşık bir saat geçmiş olmalı. Bir noktada gözlerimi kapattım ve parlak yüzeylerinden yayılan renkli psychedelic kıvılcımlarla kıvrılan, dönen, yarım daire biçimli kırkayaklar, yılan gibi bir görüntü gördüm. O noktada, psilosibin'in beni aldığı alemde olduğumu fark ettim. Başka bir deyişle, ayahuasca deneyimini mantar deneyiminden neredeyse ayırt edilemez olduğu için tanıdım . Aslında, bir zamanlar DMT içmiştim ve onun da beni mantarla aynı içsel yere götürdüğünü keşfettim. DMT, yapı olarak psilosibine çok benzer ve ayahuasca'nın başlıca psychedelic bileşenidir. Ancak içildiğinde son derece kısa etkili ve son derece güçlüdür. En "uzak" psychedelic hikayelerden bazıları, DMT sigara içme eyleminden gelir. Yine de onu içtikten sonra, sonunda kendimi psilosibin ile ziyaret ettiğim aynı psikolojik alemde buldum. Bu olduğunda, şaşırdığımı hatırlıyorum çünkü beklemiyordum. Yüksek benliğin bu vizyoner alemini gerçekten tanıdım. Bununla birlikte, bu benzerliğe dikkat çeken başkalarını hiç duymadım, bu yüzden kendine özgü bir gözlem olabilir.

Her neyse, daha önceki hoş tat gibi, ayahuasca'nın beni tanınabilir bir vizyoner psikolojik aleme itiyor gibi görünmesi benim için başka bir şaşırtıcı keşifti. Orada yatarken psychedelic durumun tadını çıkarırken, tanıdık bölgede olduğum için birçok yönden rahatladım. hakkında düşünmek

Machine Translated by Google

o, mantıklıydı. Tüm psychedelic ajanlar (veya en azından DMT, psilosibin ve LSD gibi triptaminler) kişiyi bilinçdışıyla bir tür doğrudan bağlantıya sokarsa, hepsinin benzer bir psikolojik tada sahip olması mantıklıdır. Kişi bilinçdışının öğretici doğasına bir kez alıştığında ve kullandığı sembolik dilde ustalaştıktan sonra, bu neredeyse eski bir arkadaşla ya da eski bir öğretmenle tanışmaya ya da bir kabile anavatanına ya da zamansız efsanevi sanat kolejine geri dönmeye benzer. .

Ateşe bakıp sonra gözlerimi kapatmak büyüleyiciydi. Ardışık görüntüler, çarpıcı, çarpık manzaralara dönüşürken çok güzeldi. Emin olmak için, son on yılda, kapalı göz vizyonlarımın çoğunun dramatik bir şekilde bükülen ve katlanan devasa manzaraları içerdiğini buldum. Görülmesi inanılmaz olsa da, bu tür vizyonlar 1992'deki mantar humması oluşum dönemimde sahip olduğum vizyonların yoğunluğuyla asla eşleşmedi. Sanırım her birimizin bilinçdışıyla (veya mantarla) benzersiz bir ilişki geliştirmemiz ve bu ilişkinin mutlaka değişmesi gerektiğini düşünüyorum. mesai. Kesin olarak söyleyebileceğim tek şey, deneyimlediğim vizyoner alemin, farklı bir tarz ve his ile bir tür aşkın ailesel mirasla yüzleşiyormuşum gibi, tanıdığım renkleri, temaları ve dinamikleri olduğu.

Gözlerim açıkken, yaprakların arasında birkaç yıldızın parıldadığı meşe dallarını gördüm. Sonra beni şaşırtan tuhaf bir ses fark ettim. Fısıltı gibiydi, ama birçok insandan geliyordu. Rüzgarın meşe yapraklarını hışırdatırken çıkardığı ses olduğunu çok geçmeden anladım. Fısıltı izlenimi çok güçlüydü, ancak aynı koşullara rağmen psilosibin ile daha önce hiç olmamıştı.

İzlenimlerim o anda kutsal olmayan bir kusma sesiyle bölündü. Ressam ayaktaydı, ateşten biraz uzaklaşmıştı ve kusuyordu. Endişelendim ama görünüşe göre önceki ayahuasca seanslarından bu tür fizyolojik tahliyelere alışmıştı. Bana gelince, midem bana hiç sorun çıkarmıyordu - o geceki tuhaf içeceği tüketmeden önce kusmaktan biraz korkmuş olsam da. Organizmam, "yeni tat duyumunun" tadını çıkarmanın yanı sıra, ayahuasca'yı iyi bir şekilde almış gibi görünüyordu.

Bir noktada ayağa kalktım ve bölgeyi keşfetmeye başladım - ya da daha sonra o noktaya verdiğim adla İdris Nemeton (yakındaki dağdan İdris, bir Gal prensi kadar bir devin adı ve nemeton Keltçe bir kelimedir).

Machine Translated by Google

"Kutsal koru"). Yere saçılmış birçok kayadan birini kaplayan kalın yeşil yosuna dikkatle baktığımı hatırlıyorum. Bu özel yosun türü bana eski bir dost gibi çok tanıdık geldi. Aslında, benim için her şeyin dokunduğu kutsal sihirli halının ana bileşenlerinden biriydi. Yosunu, tipik olarak psilosibin tarafından uyandırılan ama bu sefer ayahuasca tarafından uyandırılan merakla algılarken, o andaki algımda neyin farklı olduğunu kendime sordum. Çünkü her şey gerçekten her zamanki gibiydi, ama bir şekilde aynı değildi. Bu, psychedelic deneyiminin büyüleyici bir yönüdür ve bunu sık sık merak etmiş imdir.
Halüsinasyonlar diye bir şey yoktur, daha çok dünyayı kişinin etrafındaki dünyayı algılamanın yeni ve radikal bir yolu vardır. Dediğim gibi, yosun hem normal hem de "olağanüstü" görünüyordu. Değiş en neydi?

Yosun garip bir şekilde beni "çağırıyor" gibi hissettim. Bununla demek istediğim, ona ne kadar çok bakarsam, o kadar çekici hale geldi (Kew'deki Palm House'daki bitkilerle olan algısal etkileşimlerime benzer). Gözlemciyle algımın nesnesi arasındaki "mesafe", sanki normalde böyle bir doğrudan algılamayı engelleyen bir tür müdahale varmış gibi, büyük ölçüde azalmış gibiydi. Başka bir deyişle, etrafımdaki dünyaya normalde olduğundan çok, çok daha yakındım. Dedikleri gibi, her şeyle bir oldum. Yosun ayrıca, kutsal desen fenomenine benzer şekilde, bir tür iletişim havasına sahipti.

Bir uzatmayla, bu nosyonlar hermeneutik açısından ele alınabilir. Hermeneutik, esas olarak metinlerin (dini metinler gibi) yorumlanması çalışmasıdır, ancak her türlü iletişime atıfta bulunabilir. Başka bir deyişle, bizimle doğanın geri kalanı (bu durumda bitkiler) arasında bir tür iletişimin devam edebileceğini ve bir tür yeni yorumun meydana geldiği bir farkındalık durumuna getirilebileceğini düşünüyorum . Bu ışıkta, psychedelic deneyim, zihnin dünya ile yeni bir arayüze kayması gibi, doğayı yorumlamanın yeni ve derin bir yolunu yansıtır. Böylece yeni izlenimler zihne ulaşır ve gerçekliğin yeni yorumlarını körükleyebilir.

Atalarımızı ve çevreleri hakkında nasıl merak ettiklerini hatırlayalım. Bir yaprağa bakan atalardan kalma bir hominid veya bir krizalitten kurtulmaya çalışan bir kelebeğin aklına bazı fikirler geldiği hayal edilebilir. Yani doğal çevre ile insan zihni arasında bir bilgi akışı vardır. Doğa bilgilendiricidir. Ne zaman zihnimiz sakinleşse ve canlı bir şeye, hatta bir şeye baksak

Machine Translated by Google

bir nehirdeki girdap, yere düş en bir kar tanesi veya yanan bir odun parç ası gibi cansız bir bilgi akış ı vardır. Önerdiğim ş ey, kiş i psilosibinetik durumdayken (veya benzer herhangi bir yüksek bilinç durumundayken), bu bilgi akış ının bir ya da iki basamak yükseldiği ve bu artan bilgi iletiş iminin dünyayı, karmakarış ık olanlara ç ok zengin bir ş ekilde ç ekici kıldığıdır. zihin. Çevrenin bizimle bir tür animistik anlamda "konuş tuğunu" öne sürmüyorum, sadece ç evrenin bilgilendirici veya en azından ruh halimize bağlı olarak potansiyel olarak bilgilendirici olduğunu öne sürüyorum. Aslında, atalarımız tarafından birç ok keş if yapılmış olabileceğini, hatta belki de tarihsel önemi olan keş ifler, insan zihninin, iç inde bulunduğu daha geniş ç evrenin sürekli gözlemi yoluyla iç görü kazandığı bir tür pasif öğrenme yoluyla yapılmış olabileceğini düş ünüyorum.

Örnek olarak, binlerce yıl önce, makineler icat edilmeden önce yaş ayan birini hayal edin. Yaprakların yüzdüğü ve spiral bir girdapta sonsuza kadar etrafa ç ekildikleri küç ük toplama havuzlarına bir nehrin kenarına baktıklarını hayal edin. Keskin, gözlemci bir zihnin, bu dönme hareketini, dönme hareketi, belki de yiyecek öğütme veya benzeri bir ş ey gerektiren bazı günlük iş lerle iliş kilendirdiğini hayal etmek ç ok zor değil.
Analojik bir yan yana getirme yoluyla, bu iki ayrı senaryoyu birleş tirmek iç in yeni fikir ortaya ç ıkabilir, öyle ki suyun gücü, eğer kullanılırsa, gıda öğütme iş lemini yapabilir. Bu nedenle, su akış ı enerjisini bazı yararlı mekanik harekete dönüş türebilen akıllı ç ark ve ç ark sistemi ile bir su değirmeninin ilham verici icadı. Anlatmaya ç alış tığım nokta, bilginin kendi kendini organize ettiğidir. Doğa, fikir verici olabilir ve keskin gözlemci insan zihninde fikirleri ve iç görüleri ikna edebilir. Aslında, doğa felsefesi ve bilimin (doğal felsefenin mezun olduğu) giriş imini düş ündüğünüzde, bu ç abaların temel özelliği her zaman doğanın yollarını öğrenmekle, dünyanın nasıl ç alış tığını öğrenmekle bağlantılı olmuş tur. Bu, kimya ve fizik gibi temel bilimlerin öğretici bir girdi gerektirdiği anlamına gelir. Kimyagerler ve fizikç iler öğrenmek zorunda. Bu öğretiyi sağlayan ş ey, nihayetinde doğanın kendisidir. Çünkü en büyük bilim adamı bile doğadan öğrenmelidir. Öğrendiklerimizin hiç biri havadan veya yalnızca zihinden gelmez. Okuyabileceğimiz ve bizi eğitebilecek uç suz bucaksız bir kitap olmalı. Doğa bu kitaptır.

Dolayısıyla doğanın farklı katmanları olduğu kanaatindeyim. Bu akla bir palimpsesti ç ağrış tırıyor. Bir palimpsest, önceden yazılmış bir el yazması sayfasıdır.

Machine Translated by Google

bir kereden fazla kullanılmış , öyle ki üzerinde kazınmış ve üzerine yazılmış eski yazıların kalıntılarını taş ıyor. Bazı durumlarda, eski yazıdan gerç ekten tam olarak okunabilecek kadar kalıntı vardır. Bu nedenle, tek bir metin sayfası gibi görünen ş ey, yoğun bir incelemenin ardından daha eski metinleri iç erebilir. Aynı ş ey doğa iç in de geç erli olmalıdır. Doğal ç evreye iç kin olan anlatılmamış bilgi ve anlam katmanları olmalıdır -fiziksel bilgi, kimyasal bilgi, biyolojik bilgi, genetik bilgi, ekolojik bilgi vb. Bir psychedelic etkisi altında ve gözler doğal dünyaya aç ıkken, kiş inin bu bilgilendirici katmanlardan daha fazlasına, özellikle zihin sakinleş tikten sonra, olağan durumdan daha fazla eriş ilebileceğine inanıyorum.

Bütün bunlar, ayahuasca'nın etkisi altında zihnimin, algıladığım ş eyin doğasında bulunan her türlü bilgiye aç ık olduğunu ve algısal karş ılaş maları bu kadar gizemli ve ç ekici kılan ş eyin, aksi takdirde gizlenmiş olan bu bilgi akış ı olduğunu gösteriyor. Sonra tekrar, deneyim gerç ekten ifade edilemez. Görünüş te tarif edilemez ve onun önemini anlamak iç in mutlaka deneyime sahip olunmalıdır. Gerç ekten kesin olarak söyleyebileceğim tek ş ey, görünüş te basit süngerimsi yeş il organizmanın yosun bana bir ş ey ifade ediyor gibiydi ya da en azından nedenini bilmememe rağmen ç ekiciliği dikkat ç ekici derecede derindi. Ayrıca bir ş ekilde gördüğüm ş eyin bir parç ası olduğumu hissettim - sanki yosunmuş um ama kendimi baş ka bir perspektiften görüyormuş um gibi.

Bazı ayahuasca meraklıları beni burada görevlendirebilir ve ayahuasca'nın yalnızca usta bir ş amanın huzurunda alınması gerektiğini ve etki altındayken flora ve faunayı araş tırmak iç in etrafta dolaş ılmaması gerektiğini iddia edebilir. Kesinlikle katılmıyorum. Üretken psychedelic yolculukları teş vik etmek iç in bin yıl boyunca öğrenilmiş olmaları nedeniyle iyi bir nedenle kurallar ve gelenekler olduğunu düş ünüyorum. Ayahuasca almak iç in Peru'yu ziyaret edenlerin üstlendiği diyet rejimleri bile bu zor öğrenilmiş bilginin bir parç asıdır. Ancak bu ritüellerin gerekli olmadığını, yolcunun yaklaş an yolculuğa odaklanmasını ve ona ciddiyet ve samimiyetle yaklaş masını sağlamak iç in bir araç olduğundan ş üpheleniyorum. Baş ka bir deyiş le, gelenekler, ritüeller ve kurallar pratik fayda sağlayabilir ve büyük bilgelik iç erebilir. Ama bunların ç ok önemli olduğuna ve değiş mez bir taş a yerleş tirildiğine inanmıyorum. Bu tür psychedelic giriş imlerin en temel unsurunun niyet olduğunu düş ünüyorum. Saygısız kullanım ile kutsal kullanım arasındaki farkı yaratan kiş inin niyetidir. Bu, ayahuasca iç in olduğu kadar mantar iç in de geç erlidir. Ayrıca, ne

Machine Translated by Google

kiş inin canı sıkkın olması gereken deneyim taş a da yazılmaz. Kozmos, psychedelic arayış larla ilgili bir dizi ihlal edilemez kuralla gelmiyor. Hala öğreniyoruz.

Ayahuasca'nın etkisi altında dolaş ıyor ve bir ormanı keş fediyor olmam bu nedenle Batılı küfür olarak reddedilmemeli - çünkü birçok aktivite (belki hepsi veya herhangi biri) psychedelic durumdayken aydınlatıcı olabilir. Gerçekten de, bu bölümün baş ında bahsettiğim düz, yosunlu zemine temkinli bir ş ekilde girme cesaretini tam o sıralarda verdim. Ateş ten uzak olduğu için bölge biraz soğuktu ve hava tatlı ve tazeydi. Meş e ağaçları ve yıldızlarla çevrili o lüks yosun yatağında uzanmak, tam bir cennetti, uzakta titreyen kamp ateş inin ış ığı, ateş e bakarken iyi arkadaş ım Sanatçı'nın parıldayan silueti. Dediğim gibi, zaman içinde kesinlikle mükemmel bir ana sevinçle maruz kaldım. "Ş amanik kurallara göre oynuyor" olsam da önemli değildi. Gerçekten de, hiç kimse psychedelic bilinçte neler olup bittiğini gerçekten bilmediğinde, nasıl ihlal edilemez davranış kuralları olabilir? Dahası, hiç kimse doğanın neden bilinçli beyinler üretme potansiyeline sahip olduğunu bile bilmiyor! Hayatla ilgili her ş ey gerçekten hala bir gizem. O zaman yapılacak ş ey dikkatli olmak ve onunla gitmek. Bir ş ey iyi ve doğal geliyorsa, o zaman Timothy Leary'nin bir zamanlar dediği gibi, kiş inin sinir sistemine güvenmeli ve akış a devam etmelidir (kötü ş öhretine rağmen, Leary bazı iyi çizgilerle ortaya çıktı). Bu, algısal sistemimizi ve etrafımızdaki dünyayı keş fetmemiz gerekebilecek içgüdüsel dürtüyü içerir.

biz.

Biraz sonra ateş ten çok uzak olmayan eski, yıkık bir duvara yaslandım ve ayahuasca etkisinin zirvesine ulaş ıyor gibiydi. Ressam karş ımda oturuyordu, baş ı bir nevi sallıyordu ve benim gibi onun da psychedelic aleminin derinliklerinde olduğunu tahmin ettim. İ ş ler inanılmaz derecede hayırlı görünüyordu. Ayahuasca'nın biyosferin tam kalbi olan Amazon'dan geldiği ve burada bir Galli meş e ormanında emildiği gerçeğini düş ünmeye devam ettim. Amazon'dan Birleş ik Krallık'a, uzak Amazonia'dan yerel Snowdonia'ya, yoğun bir tropikal ormandan yuvarlanan psilosibin ülkesine bir tür kutsal ş amanik akımın aktığını hissettim. Sanki biyosferik simyada yeni bir sayfa açıyor gibiydik. Ve kanallık ediyor gibi göründüğümüz ş ey çok eskiydi. Bu kadim ruhun ya da hiç bir kelimemiz olmayan bir ş eyin bizim tarafımızdan yönlendirildiğini gerçekten hissedebiliyordum.

Machine Translated by Google

Bu huş u ve derinlik duyguları saniyeler içinde büyüyordu. İ çimde bir korku canlanmaya baş ladı. Sonra, on dört yıl kadar önce, Guru ile Snowdonian sahilinde geçirdiğim yoğun geceye bir geri dönüş (yani canlı bir hatıra) yaş adım, kayalarda tezahür eden kutsal desen tarafından neredeyse boğuluyordum. Ş u anki Idris Nemeton kamp alanının aslında o diğer yerden sadece beş mil uzakta olduğunu fark ettim. Ve o vesileyle Guru'nun ve benim ne kadar bunalmış olduğumu hatırladım. Ayahuasca'nın aynısını burada, Idris Nemeton'da bana yapacağını hissedebiliyordum. İ çimde "kaybetmek" üzere olduğum korkunç bir his vardı. Ama bunu kendi içimde açıkça görebiliyordum. Korku tuhaf bir canavardır çünkü açıkça gözlenirse gücünü kaybeder. Baş ka bir deyiş le, korku, açıkça gözlemlenebildiği sürece belirli bir dereceye kadar hafifletilebilecek bir ş eydir. Her halükarda, psychedelic kargaş anın en uç noktasına sürüklendiğimi hissettim, ancak bilincimi odaklayarak kendimi bir arada tutmayı ve normalde yere yığılmış olabileceğim zamanlarda ayağa kalkmayı baş ardım. Bunu, baş ka bir yerde ve zamanda olduğumdan daha yaş lı ve daha bilge olduğumu deneyimlemek için yazdım.

Gözlerim kapalıyken ve arkaik bilgelikle dolu daha yüksek bir psikolojik alana tamamen dalmış hissederek, ayahuasca için oldukça sıra dış ı görünen çok derin bir ruhsal deneyim yaş amaya baş ladım.
Asil bir Kızılderili ş efinin varlığını gördüm veya hissettim. İ zlenim, tüm dünyaya hitap etmek üzere olduğu ve iliş ki kurmak için son derece önemli bir ş eye sahip olduğuydu. Ve mesajı ultra ağır çekimde iletilmiş gibi görünüyordu. "Dünya," diye mırıldandı, sonra etki etmek için durakladı. Bir yaş geçmiş gibiydi. Sonunda devam etti: "Toprak bizim annemizdir." Ve bu kadardı. O kadar basit ama aynı zamanda o zamanlar özel olabileceğim en derin anlamlı ş ey.

Duygulandım ve gözlerimden yaş lar aktığını hissettim. Çünkü o zaman, dünyanın gerçekten de hepimizin anası olduğunu biliyordum, çünkü hepimiz biyosferden örülmüş durumdayız ve biyosfer, farkında olmasak da bizi ayakta tutuyor. Diğer tüm meseleler, biyosferle kuş atılmış iliş kimize kıyasla önemsizleş iyor gibiydi. Yeniden ele alınması gereken biyosfer anlayış ımız olduğunu, dünyadaki yaş amın yeniden değerlendirilmesi ve yeniden değerlendirilmesi gerektiğini gördüm. Biyosferle iliş kimizin tarihteki herhangi bir zamandan daha gergin olduğunu gördüm. Bu vizyon sahibi Kızılderili ş efi bilinçaltımdan fış kırıyor ya da

Machine Translated by Google

kollektif bilinçaltı, her şeyi sadece birkaç kelimeyle özetliyor gibiydi. Sanki bir kod ya da sinyal vermiş gibi.

Bir saat kadar sonra, bu vizyonu Sanatçı ile iliş kilendirdiğimde, biraz savunmacı hissettim. Basit bir mesaj olmasına rağmen, onu çeş itli gerçeklerle anlatabileceğimi iddia ettim. Örneğin, "anne" ne anlama geliyor? Ve dünyanın annemiz olması ne anlama geliyor? Dünyanın bizi beslemesi ve her türlü ekosistem hizmetini sağlaması ne anlama geliyor? Bizi ayakta tutan şeye nasıl davranmalı? Yeryüzünün "ana" kavramı, modern kültürün biyosferi fiilen ele alma biçimiyle nasıl bir tezat oluş turuyor? Ve benzeri. Baş ka bir deyiş le, Sanatçıya kısa ve basit mesajı geniş letebileceğimi ve onu sert bilim ve sert bir retorik kullanarak savunabileceğimi açıkladım. Yani, hiç kimsenin mesajın basitliğiyle alay edemeyeceği kadar retorik yeteneklerime güveniyordum. Ancak, Sanatçı bunu yapmama gerek olmadığını önerdi. İ nsanların gerçeği bileceğini sanıyordu. Pekala belki. Her durumda, çok güçlü bir deneyimdi.

Bu noktada, yangından çok uzak olmayan bir açıklığa doğru cesaret ettik. Bulutsuz bir geceydi ve Samanyolu görülebiliyordu. Gezegenler de sergileniyordu; parlaklıkları ve parıldamamaları gerçeğiyle kolayca fark ediliyordu. Ayahuasca ile gezegenlerin dünyaya diğer tüm ış ık noktalarından daha yakın olduğunu bile algılayabiliyordum. Psilosibinde olduğu gibi, ayahuasca da kiş inin ölçeği ve göklere yönelik ızgara benzeri bir üç boyutluluğu algılamasına izin verir. O gece üstümüzdeki yıldızlı tarlalar harika görünüyordu.

Sanatçının gözyaş ı döktüğüne inanıyorum, o kadar güzeldi ki bu manzara.

Biraz sonra, aş ağı inerken, yıldızları ve onları bulutsuz gecelerde görmenin ne kadar ilham verici olabileceğini ve manzarayı kapatacak kentsel aydınlatmanın olmadığı bir yerde düş ünüyordum. Aklıma, sonbahar ve kış aylarında okulların, birkaç iyi teleskop ve birkaç dürbünle yıldız gözleminin kolaylaş tırılabileceği yerel gözlem noktalarına kısa sürede erken akş am gezileri düzenleyebileceği geldi. Okul çocukları ile cep telefonları ve internet aracılığıyla iletiş im kurulabildiğinden, hava açıkken toplama noktaları ayarlamak ve kısa sürede geziler düzenlemek zor olmayacaktır. Ve bir okul bir ş ehrin içinde ne kadar derin olursa olsun, muhtemelen beş mil civarında iyi görüş noktaları olacaktır.

Yıldızlı gece göğünün cazibesi ve binlerce yıldızın görüntüsünün neden olabileceği merak uyandıran nefesler tuhaf bir şeydir. ben olmadığımdan eminim

Machine Translated by Google

gece gökyüzünü seyrederken sık sık ilham aldığımı söylediğimde yalnızım.
Çok küçükken, geceleri annem bizi zifiri karanlık köy yollarında sürerken arabanın camının arkasından yıldızları izlediğimi çok iyi hatırlıyorum. Çok fazla kırsal alanın ve daha az ışık kirliliğinin olduğu ve gece gökyüzünün genellikle son derece açık olduğu Kuzey Devon'da büyüdüm. Genç olmama ve kozmoloji hakkında hiçbir şey bilmememe rağmen, hala evrenin saf ölçeğinde bir gizem hissinin tadını çıkardım. Muazzam bir yıldız yayılımı görmek, kısa bir değişmiş bilinç durumunu başlatabilir - kozmosun destansı görkemi bir coşku patlamasıyla kavranır. Gerçekten de, bu yüzden organize yıldız gözlem gezileri fikrinin çocuklar için iyi olacağını düşünüyorum, özellikle de doğuştan doğuştan yıldızları görebilmesi gereken şehir çocukları için.

Tuhaf olan şu ki, yıldızlı göklerin cazibesini düşündüğünüzde, onlara bir tür engelsiz erişime sahip olmanın bariz bir ekonomik değeri yoktur. Bir şüpheci şöyle diyebilir: Peki ya Samanyolu'nu göremezsek? İçinde piyasa değeri yok, değil mi? Bu tür deneyimler satın alınamaz veya satılamaz, değil mi? Gece göğünün ihtişamını birdenbire görebildiğimiz için ekonomi düzelmez, değil mi? Başka bir deyişle, göksel takımyıldızlara ilişkin bir görüş, bir meta olmadığı için değeri emretmez.

Burada değerlerle ilgili çok önemli bir şeye ulaşıyoruz. Hayatta esasen ücretsiz olan en harika şeylerden bazılarını düşünün. Samanyolu'nun sadece açık bir görünümü değil, arkadaşlık ve aşk gibi şeyler.
Parkta yürür. Dağlar. Gün batımları. Güneş yükselir. Kabarık bulutlar. Tatlı temiz hava. Canlı hissediyorum. Tutkulu hissetmek. Mavi gökyüzü. Kelebekler. Kuş cıvıltısı. Çiçekler. Seks. Sarılmak. Paylaşım. Birlikte gülmek. Birlikte şaka yapmak. Hikaye anlatımı. Yeni gerçekleri öğrenmek. İçgörüleri iletmek. Bütün bunlar insan yaşamının, insan yolculuğunun paha biçilmez yönleridir. Yine de esasen özgürdürler. Hisse senetleri ve hisse senetleri veya ticari mallar gibi değildirler. Bu deneyimler kolaylaştırılabilir, ancak gerçekten markalaştırılamaz veya takas edilemez. Diğer bir deyişle, değerli şeyler oldukları konusunda hepimiz hemfikir olsak da, değerleri parasal değildir. Bu önemli bir ayrımdır. Modern hayatın üzücü gerçeği, parasal şeylere, değeri parasal olmayan diğer şeylerden daha fazla değer vermemizdir. Bu nedenle, Samanyolu'nu görmenin daha büyük kozmos ile ruhsal ve duygusal bir bağ geliştirebilecek çok değerli bir deneyim olduğuna dair iyi bir örnek yapılabilse de, mevcut kültürel iklimde bunu kolaylaştırmak için pek bir şey yapılmayacaktır çünkü

Machine Translated by Google

bunu yapmanın herhangi bir parasal karşılığı yoktur. Aynısı, psilosibin ve ayahuasca'nın başlatabileceği türden ruhsal deneyim için de geçerlidir. Bunda gerçek bir piyasa değeri yoktur - bu tür deneyimlerin bu hayatta sahip olunabilecek en derin deneyimler olabileceği gerçeğine rağmen. Neye değer verdiğimiz ve değeri nasıl kavradığımızla ilgili olarak burada derinden yanlış bir şeyler var.

Bu talihsiz durum nasıl değiştirilir? Görünen o ki, değer sistemimize ve neyin zenginliği oluşturduğuna karar verdiğimize uzun uzun bakmamız gerekiyor. Zenginlik kavramı, değerle bağlantılı olduğu için ilginçtir. Para, değer ve zenginlik, kavramsal bir kompleksin parçası olan yatak arkadaşlarıdır. Bu nedenle, bu kompleks parçalara ayrılabilir ve yeni bir şekilde yeniden yapılabilir. Zengin kelimesinin kökü "iyi olmak"ta olduğu gibi "iyi" ile bağlantılıdır. Her nasılsa, refahın maddi mülkleri içerdiğine kendimizi ikna ettik. Başka bir deyişle, şeyler. Ne kadar çok eşyamız varsa ve bir şeyler almak için ne kadar çok paramız olursa, refahımız o kadar artar, değil mi? Yeni bir akıllı telefondan memnunsanız, birkaç tane daha almak refah seviyemizi ikiye hatta üçe katlayabilir, değil mi? Tabii ki, bu saçmalık. Bir kişinin yüz tane birinci sınıf cep telefonu olabilir, ancak arayacak gerçekten iyi bir arkadaşı yoktur. Külçe altınla dolu bir malikaneye sahip olabilir, ancak yalnız ve sefil olabilir (inanılmaz bir şekilde, külçe altının reklamını yapan TV reklamlarını ve onun sağlayabileceği "elinizdeki gerçek serveti" gördüm!). Biri bloktaki en büyük veya en pahalı arabaya sahip olabilir, ancak içi o kadar boş ki sadece bol miktarda kokain veya alkol onu gizleyebilecek öfkeli bir bozo olabilir.

Bu, "malzemenin" hiçbir değeri olmadığı anlamına gelmez. Bazı şeyler gerçekten faydalıdır ve kesinlikle refahı iyileştirebilir. Örneğin, serbest akan elektriğe, serbest akan suya ve çeşitli ilaçlara erişim gibi. Yine de psikolojik zenginlik olmadan, yani birkaç paragraf önce bahsettiğim daha az elle tutulur değerli şeyler olmadan, maddi zenginlik çok az şey ifade eder.
Bu nedenle, maddi zenginliği içsel psikolojik zenginliğin üzerine çıkararak, temelde bu kitabın başında bahsettiğim tüm bu markalar tarafından sağlanan hayallere satıldık. Her zaman gerçek özü olmayan şeyleri tüketmeye ve refahımızı iyileştirmeyen mallar biriktirmeye çalışan bir şeyin kölesi olduk.

Gerçekten önemli olan, sahip olduğumuz maddi varlıklar değil , birbirimizle ve daha büyük kozmosla olan ilişkilerimizdir. Ayahuasca'nın o gecesinde, Samanyolu'nun altındaki o mistik meşe ormanında uzanırken bu benim için çok açıktı. Anladım ki kendimizi yeniden hizalamak için

Machine Translated by Google

biyosfer ve yarattığımız çeşitli ekolojik ve sosyal karışıklıklarla uğraşırken, yeni değerleri somutlaştıran yeni davranışlar oluşturmamız gerekiyor (yıldız gözlem fikri gibi). Bu tür düşüncelere sahip olmam, kesinlikle ayahuasca'nın gerçekten güçlü bir ilaç olduğunu kanıtlıyor. Popüler kitle iletişim araçlarının çoğu hala psychedelics'i reddedebilir, ancak gerçek şu ki psychedelic deneyim, hem kişisel hem de kolektif düzeyde her türlü iyileştirme değişikliğini karşılayabilir. Hatta 1960'larda öncü saykodelik kaşiflerin çoğunun ilgilendiği şeyin bu olduğunu düşünüyorum. O çalkantılı on yılda, insan kültürünün yeni bir rotaya kaydırılabileceğine dair bir his vardı. Sihirli portallar, UFO'lar veya hiperboyutlu uzay elfleri ile ilgisi yoktu, daha çok yeryüzünde cenneti yaratmakla ilgisi vardı.

Her neyse, Idris Nemeton'a dönelim. Ertesi gece de olaylı geçti, çünkü civarda bazı mantarlar bulmuştuk - çok değil ama iki ortalama doz için yeterli. Yine de, önceki gece tükettiğimiz ayahuasca ışığında mantarların işe yarayıp yaramayacağını merak ettim.
Genellikle bir psikedelik ilaca karşı tolerans geliştirilir, ancak bu DMT'de durum böyle değildir. The Psilosibin Solution'da bahsettiğimi hatırladığım gibi , beyin DMT'ye tolerans geliştirmez, yani aynı dozda ve aynı etkiyle tekrar tekrar alabilirsiniz (bunun neden böyle olduğu belirsizdir, ancak şunu gösterebilir: endojen DMT'nin beyinde bir tür düzenli işlevi vardır, öyle ki tolerans oluşmasına izin verilmez).
Bu, düzenli bir doz mantar alıp yine de önemli etkiler elde edebileceğimizi önerdiği DMT'ye tolerans oluşturmuyor.
Bu önsezi doğru çıktı.

Önceki akşamki ayahuasca'nın aksine mantarlar çok hızlı çıktı. O geceyle ilgili net olarak hatırladığım iki şey var. İlk olarak, yıkanabilmek için yakındaki dereyi ziyaret etmek zorunda hissettim. Bu, kampımızı çevreleyen büyük duvarın üzerinden tırmanmak ve ardından dereye ulaşmak için kısa bir yürüyüş yapmak anlamına gelir. Çok zor değil - ama karıştırıldığında o kadar kolay değil! Özellikle gecenin karanlığında ve tüm duyularının fazla mesai yaptığı ve her seferinde göz açıp kapayıncaya kadar ortaya çıkan renkli görüntülerle. Aslında, bu kapalı göz psychedelic renkler, kişinin çevresi ışıldayan kıvılcımlarla dolu görünecek şekilde birkaç saniye devam edebilir.

Sanatçıya, yayına girme zorunluluğum olduğunu bildirdim. Biraz endişeli olduğunu anlayabiliyordum - ama kendi yeteneklerime ve zihnimin sağlamlığına o kadar güveniyordum ki, onu açık ve net bir şekilde temin edebildim.

Machine Translated by Google

kısa bir şekilde, iyi olacağımı. Böylece yola koyuldum. Çok geçmeden kamp ateşinin ışığını bırakmıştım ve kampımızı çevreleyen antik duvarın üzerinden tırmanıyordum. Diğer tarafta, kullanışlı dalları ve eyer gibi basamakları olan güvenilir bir ağaç vardı. Sonra sırım gibi çalılıklardan kısa bir yürüyüş yapın ve dereye giden derme çatma bir yola gidin. Aşırı uyanıktım. Dere kenarında diz çökerken, her yerde kayın yapraklarını fark etmeden edemedim.
Yaprak sokağında daha düşük bir kotta rastladığımız kahverengi kayın yapraklarından farklı olarak , bunlar çok uzun sürmedi ve hala yeşil ve sarıydı. Dahası, pullara benziyorlardı. Tanıdık ölçekler de, çok uzaklara yayılmış bir tür biyosferik kabile sembolü gibi sade. İnce hazırlanmış ejderha pullarına benzer bir şekilde, neşeyle fark ettim! Aklımda ejderhalar ve dev yılanlarla ilgili her türden efsanevi fikir vardı. Tüm serpantin Gaia olayı benim için yeniden canlandı. Orada, etrafımda dere, yamaç ve bitki örtüsünden oluşan bir varlık vardı. Tüm alan, devasa bir gezegen ejderhasının yaşayan derisi gibiydi! Ve sonra sanki bir rüyadaydım, kendi rüyamda değil de başka bir varlığın rüyasındaydım, sanki benden daha büyük bir şey tarafından berrak bir şekilde rüya görüyormuşum gibi. Zamansız bir eylem ya da başarı sergiliyormuşum gibi belirgin bir şekilde mistik hissettirdi. Ve yine de gerçekten yaptığım tek şey derede çok ihtiyaç duyulan bir yıkama yapmaktı!

Gözlüklerimi, süveterimi ve tişörtümü çıkarırken içimden bir ses bana ne yapmam gerektiğini söyledi. “Farınızı oraya yerleştirin; gözlüğünüzü o kayanın üzerine koyun; sabunu çantadan nasıl çıkardığına dikkat et” vb. Bu, karmakarışık halime rağmen temizlik işlerimi hassasiyet ve incelikle yapmama yardım eden bir iç rehber gibiydi. Ve böylece güzelce yıkandım, sonra kampa geri döndüm. Kendi içinde küçük, tatmin edici bir maceraydı.

O geceden hatırladığım diğer şey, yağmurun hafif sıçrayışlarıydı.
Ateşin yanında uzanıyorduk, müziğin ve yağmur yağmaya başladığında titreyen, ısıtan ateşin tadını çıkarıyorduk. Bu, büyüleyici yeni bir deneyim gibiydi. Yanağa tek bir soğuk batmasıyla başladı.
Bu damlanın ölçeği küçücük olsa da, suyun varlığıma gelişini hissedebiliyordum. Ardından küçük bir soğuk algınlığı daha. Birkaç tanesinden sonra, sanki biyosferik bir tanrıça tarafından okşanıyor gibiydim. Sanatçı da bu yeni element etkileşiminden keyif alıyordu - en azından ikimiz de daha önce bu kadar duyusal olarak gelişmiş bir şekilde ince hafif yağmuru hiç deneyimlemediğimiz için yeni. Genellikle fark edilmeden gider. İkimiz de yüksek sesle bu hissin ne kadar harika olduğunu, her birinin hissedilmesinin ne kadar harika olduğunu haykırdık.

Machine Translated by Google

ve üstümüzdeki görünmeyen bulutlardan gelen her ufacık su zerresi. Hiç bir zaman sağanak yağmura dönüş medi, ancak gerekli bileş enler (Gal ekosistemi, insan korteksi, psilosibin) açısından çok nadir bir hediye olan Pachamama tarafından düzenlenen ince bir duyum oyunu gibi, kiş inin açıkta kalan tenine çarpan hafif soğuk lekeleri olarak kaldı. Sanatçı ve ben sadece alıcılardık. "Orada olmak zorundaydın" ifadesi sık sık duyulur - bu örnekte, tanımlayıcı tanımlayıcıdır.

Ertesi gün medeniyete geri dönüyorduk. Daha önce pek çok durumda olduğu gibi, ana akım kültüre bu dönüş biraz rahatsız ediciydi, sistem için hemen hemen küçük bir ş oktu. Eski kitaplarda anlatılan soyut yerler değil, cennetin ve cennetin saatlerce zevk alınan muhteş em ruh halleri olduğu aş kın alemleri deneyimlediğinizde, normalliğe, modern yaş amla iliş kili sıradan olaylara nasıl dönersiniz? Ailenize ve arkadaş larınıza, içinde ve dış ında bir tür daha yüksek zekanın veya daha yüksek bilgeliğin eriş ildiği bilinç biçimlerinin var olduğunu nasıl açıklarsınız?

Psikedelik bitkileri ve mantarları kültürümüze dahil edersek ve onların aydınlatıcı ve bilgilendirici güçlerinden yararlanırsak, insanları her ş eyin daha iyiye doğru değiş ebileceğine nasıl ikna edersiniz? Modanın, ş öhretin, para hırsının ve her daim "ş eylerin" insanları yönettiği bir dünyada bu tür bilgilere nasıl ulaş ırsınız?

Cevap: "zorlukla." Psilosibin deneyimi ve ayahuasca deneyimi o kadar egzotik, o kadar tuhaf, bizim normal zihin durumlarımızdan o kadar kökten farklıdır ki, onları ilk kez duyan biri için yapılacak en basit ş ey, onları güldürmek, onlara "uzaktakiler" gibi davranmaktır. " epizodlar veya daha da kötüsü, geçici psikoz biçimleri. O zaman bazı psychedelic ajanları hem kullanıcı hem de toplum için bir tehdit olarak görmelerine ş aş mamalı. Bu korkudan baskı doğar. Bu nedenle, konunun saçma gerçeği, bu kitapta anlattığım zihin geniş letici deneyimsel harikaların her birinin, ş u anda dünya çapında yasaklanmış maddeler tarafından katalize edilmesidir. Birkaç nadir yer dış ında, dünyanın herhangi bir yerinde psilosibin mantarı toplamak yasa dış ıdır . Ve bu, doğanın ekolojik dokusunun doğal bir parçası olmalarına rağmen. Biyosferle iliş kimizin kırılma noktasında olduğu bir dönemde toplumumuzun bu tür görüş lere sahip olması bana tesadüf değil gibi geliyor. Gerçekten de, günümüzde insanların "doğa eksikliği bozukluğundan" muzdarip olduğu fikri rahatsız edici derecede doğru geliyor. ile kopmuş iliş kimizin daha semptomatik ne olabilir?

Machine Translated by Google

psychedelic bitkilerin ve mantarların zararlı olduğu ve veba gibi kaçınılması gerektiği konusundaki ısrarımızdan ziyade doğa?

Bunu söyledikten sonra, genellikle böyle bir yasama çılgınlığının garip bir yöntemi olduğundan şüpheleniyorum. Yine de yöntemin bizim elimizde olduğunu söylemiyorum. Bence doğal olarak zeki, kendi kendini organize eden güçler oyunda ve iyi bir kitabın senaryosu gibi, zamanlama her şeydir. Başka bir deyişle, bazen, Terence McKenna'nın önerdiği gibi, bu bitkilerin ve mantarların, küfürlü kitle kullanımını önlemek için etraflarına inşa edilmiş bir tür koruma cihazı olduğu fikrini besliyorum. Gerçekten de, şu anda yasa dışı olan psikoaktif maddelerin çoğunun, insan sinir sistemlerini doyurabildikleri ve kültürel iklimi etkileyebildikleri sürece, katalizörleri veya enzimleri temsil ettiği düşünülebilir. Bu durumda, elinizin altında bulunan iyi huylu ruhsal olarak yüklü etkilerin kanallarını açmanın en iyi yolu veya optimum yöntemi vardır. Başka bir deyişle, mantarın potansiyelinin dikkatli bir şekilde ele alınması ve dikkatli bir şekilde serbest bırakılması gerekir. Belki de mevcut yasal durumun talep ettiği şey budur.

Umut, modern Batı anlatımı ciddi bir şekilde 1960'larda başlayan psychedelic hikayenin önümüzdeki on yıllarda gelişmeye ve ortaya çıkmaya devam etmesidir. Her şey yolundayken, psilosibin gibi psikedeliklerin akıllıca kullanılmasının çeşitli savunucuları, amaçlarını birleştirecek ve böylece sonunda psilosibin'in Batı kültürüyle bütünleşmesini mümkün kılacaktır. Bu, "sıradan sağlıklı insanların" ziyaret edebileceği ve eğitimli personel tarafından ödüllendirici psilosibin deneyimlerinin kolaylaştırılabileceği "canlandırma merkezleri" açarak gerçekçi bir şekilde başarılabilir. Zevkle dekore edilmiş odalara ve geniş bahçelere sahip büyük, özel binalar hayal ediyorum (yeşil alana erişim çok önemlidir). Ziyaretçiler, ihtiyaç duydukları kadar çok veya az nezaret yardımı alacaklardı. Ayrıca, yetişkinlerin kendi evlerinde mantarın kişisel malzemelerini yetiştirebilmeleri için psilosibin-mantar yetiştirme ekipmanının lisanslı ticaretini de görmek isterim (bu tür yetiştirme kitleri bilgi broşürleri ile birlikte gelir). Bu olasılıklardan herhangi biri gerçekleşirse, meyveler muazzam olacaktır. Birbiriyle ve biyosferle sağlıklı ilişkiler kurmaya büyük değer veren ve insanlık ile daha büyük kozmos arasında sürekli yeni bağlantıların kurulduğu yeni bir kültürel iklimin hakim olacağını tahmin ediyorum. O andan itibaren, doğal zeka gelişmeye, çiçek açmaya ve gelişmeye devam ettikçe her şey mümkün olacak. Cennet henüz yeryüzünde yapılmış olabilir.

Machine Translated by Google

Dipnotlar

*1, Psilosibin mantarları, psikoaktivitesi tamamen farklı olan, ancak bazen basında "sihirli mantar" olarak anılan parlak kırmızı, beyaz benekli sinek mantarı ile karış tırılmamalıdır.

*2, Bakınız www.thelancet.com/series/alcohol-and-global-health (Aralık 2014'te eriş ildi).

*3, Bakınız www.drugfreeworld.org/drugfacts/prescription/abuse-international istatistik.html.

*4, "Portekizce Yasadış ı Uyuş turucuların Suç olmaktan çıkarılmasından Ne Öğrenebiliriz?" İ ngiliz Kriminoloji Dergisi 50, no. 6 (2010): 999-1022.

*5, David J. Nutt, Leslie A. King ve Lawrence D. Phillips, "İ ngiltere'de İ laç Zararları: Çok Kriterli Karar Analizi." Lancet 376 (2010): 1558–65.

*6, Bu belge, arka plan bilgilerini içerir ve söz konusu olan temel sorunları vurgular. Ayrıca, 21. maddeyi yönlendiren varsayımları sorgulayan profesyonel uzmanlardan alınan ifadeleri de içermektedir. Belge, okuyucuyu yormayacak, kullanıcı dostu ve bilgilendirici bir şekilde hazırlanmış tır.

*7, Yaklaş ık otuz milletvekili ve Lordlar, masrafları yanlış beyan ettikleri için ya istifa ettiler ya da hapse atıldılar. Bakınız http://en.wikipedia.org/wiki/MP_expenses_scandal (18 Aralık 2014'te eriş ildi).

Machine Translated by Google

yazar hakkında

Simon G. Powell, University College of London'dan mezun olan, The Psilosibin Çözümü: The Role of Sacred Mushrooms in the Quest for Anlam (2011) ve Darwin's Unfinished Business: The Self-Organizing Intelligence of Nature (Dorion Sagan'ın önsözüyle) kitaplarının yazarıdır. 2012). Manna, a psilosibin mantarından ilham alan belgesel (2003) ve Metanoia : A New Vision of Nature (2007) olmak üzere iki tam uzunlukta deneysel belgesel film yazdı ve yönetti . Ever Told and Good Trip (tümü YouTube'da mevcut). Aynı zamanda, doğal zeka ve biyosferin geri kalanıyla iliş kimizin önemi konusunda sık sık radyo konuğu ve öğretim görevlisidir. Londra'da yaş ıyor.

Machine Translated by Google

İ ç Gelenekler Hakkında • Ayı ve Ş irket

1975 yılında kurulan Inner Traditions yerli kültürler, daimi felsefe, vizyoner sanat, Doğu ve Batı'nın manevi gelenekleri, cinsellik, bütünsel sağlık ve ş ifa, kiş isel geliş im, etnik müzik kayıtları ve meditasyon iç in eş likler üzerine kitapların önde gelen yayıncılarından biridir.

Temmuz 2000'de Bear & Company, Inner Traditions'a katıldı ve 1980'de kurulduğu Santa Fe, New Mexico'dan Rochester, Vermont'a taş ındı. Birlikte İ ç Gelenekler • Bear & Company'nin on bir baskısı vardır: Inner Traditions, Bear & Company, Healing Arts Press, Destiny Books, Park Street Press, Bindu Books, Bear Cub Books, Destiny Recordings, Destiny Audio Editions, Inner Traditions en Español ve Inner Gelenekler Hindistan.

Daha fazla bilgi veya basılı ve e-kitap formatındaki binden fazla baş lığımıza göz atmak iç in www.InnerTraditions.com adresini ziyaret edin.

Özel ödüller almak iç in İ ç Gelenekler topluluğunun bir parç ası olun teklifler ve üyelere özel indirimler.

Machine Translated by Google

İ LGİ LENEN Kİ TAPLAR

Psilosibin Çözümü Anlam
Arayış ında Kutsal Mantarların Rolü Simon G. Powell

Darwin'in Bitmemiş İ ş i Doğanın
Kendi Kendini Düzenleyen Zekası Simon G. Powell

Psychedelic Explorer'ın Kılavuzu Güvenli,
Terapötik ve Kutsal Yolculuklar , James
Fadiman, Ph.D.

DMT: Ruh Molekülü Bir Doktorun
Ölüme Yakın Biyoloji ve Mistik Deneyimler Üzerine Devrimci Araş tırması, Rick
Strassman, MD

DMT ve Kehanetin Ruhu İ branice .
İ ncil'de Yeni Bir Spiritüel Vahiy Bilimi, Rick Strassman, MD

Tencere Kitabı
Esrar İ çin Eksiksiz Bir Kılavuz
Düzenleyen Julie Holland, MD

Timothy Leary: Harvard Yılları
LSD ve Psilosibin Üzerine Erken Yazılar
Richard Alpert, Huston Smith, Ralph Metzner ve diğerleri
James Penner tarafından düzenlendi

Psikoaktif Bitkiler Ansiklopedisi
Etnofarmakoloji ve Uygulamaları Christian
Rätsch

İ Ç GELENEKLER • BEAR & COMPANY Posta Kutusu 388
Rochester, VT 05767

Machine Translated by Google

1-800-246-8648
www.InnerTraditions.com

Veya yerel kitapçınızla iletişime geçin

Machine Translated by Google

Park Sokak Basın
One Park Street
Rochester, Vermont 05767
www.ParkStPress.com

Park Street Press, Inner Traditions International'ın bir bölümüdür.

Telif hakkı © 2015 Simon G. Powell'a aittir.

Tüm hakları Saklıdır. Bu kitabın hiç bir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biç imde veya herhangi bir ş ekilde ç oğaltılamaz veya kullanılamaz.

Okuyucuya Not: Bu kitap yalnızca bilgilendirme ve eğitim amaç lıdır. Yazar tarafından gerç ekleş tirilen tüm anlatılan eylemler, riski kendisine ait olmak üzere ve yılların deneyiminden yararlanılarak yapılmış tır.
Yazarın giriş imlerinin hiç biri baş kaları tarafından körü körüne kopyalanmamalıdır. Ne yazar ne de yayıncı, psilosibin yutulmasından kaynaklanan fiziksel, psikolojik veya sosyal sonuç lar iç in herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Kongre Kütüphanesi Yayında Kataloglama Verileri Powell,
Simon G.
Sihirli mantar kaş ifi : psilosibin ve uyanan Dünya / Simon G. Powell.

sayfalar cm

Özet: "Doğanın bilgeliğinden faydalanmak ve insanlığı biyosfere yeniden bağlamak iç in psilosibin mantarlarını güvenle kullanmaya yönelik vizyoner bir rehber" — Yayıncı tarafından sağlanmış tır. yazdır ISBN: 978-1-62055-366-4 e-kitap
ISBN: 978-1-62055-367-1

1. Psilosibin—Psikolojik yönler. 2. Mantarlar, Halüsinojenik—Psikolojik yönler. 3. Gaia hipotezi. I. Baş lık.
BF209.H36P689 2015

Machine Translated by Google

299'.93—dc23

2014021681

Bu kitabın yazarına yazış ma göndermek için yazara birinci sınıf bir mektup gönderin c/o Inner Traditions • Bear & Company, One Park Street, Rochester, VT 05767 ve biz bu iletiş imi ileteceğiz veya yazarla doğrudan iletiş ime geçeceğiz www.simongpowell.com'da .

Machine Translated by Google

tarafından üretilen elektronik baskı

Antrik eXPress

www.antrikexpress.com